

Ročník 2006

Sbírka instrukcí a sdělení

MINISTERSTVA SPRAVEDLNOSTI ČESKÉ REPUBLIKY

Částka 2

Rozeslána dne 20. září 2006

Cena 192,- Kč

OBSAH:

14. I n s t r u k c e Ministerstva spravedlnosti ze dne 23. února 2005, č. j. 81/2002-MO-J/142, o postupu soudů ve styku s cizinou ve věcech trestních

14

Instrukce

Ministerstva spravedlnosti

ze dne 23. února 2005, č. j. 81/2002-MO-J/142,

o postupu soudů ve styku s cizinou ve věcech trestních

Ministerstvo spravedlnosti stanoví:

ČÁST PRVNÍ

Obecná část

§ 1

Účel instrukce

(1) Tato instrukce je metodickou pomůckou upřesňující podrobnosti postupu soudů při úkonech souvisejících s aplikací ustanovení zejména hlavy dvacáté páté trestního řádu a ustanovení příslušných vyhlášených mezinárodních smluv, k jejichž ratifikaci dal Parlament souhlas a jimiž je Česká republika vázána (dále jen „mezinárodní smlouvy“).

(2) Ustanovení této instrukce platí přiměřeně i pro styk s mezinárodními trestními soudy a tribunály podle § 375 odst. 2 až 5 trestního řádu. V případě pochybností lze postup konzultovat s mezinárodním odborem Ministerstva spravedlnosti (dále jen „ministerstvo“), neboť pochybení při řízení o žádosti nebo příkazu mezinárodního trestního soudu či tribunálu by mohlo mít pro Českou republiku vážné důsledky.

§ 2

Písemnost, které je v souladu s příslušnými ustanoveními trestního řádu a této instrukce potřeba zaslat ministerstvu, se zasílají na adresu: Ministerstvo spravedlnosti, mezinárodní odbor, oddělení mezinárodních smluv a právní pomoci trestní, Vyšehradská 16, 128 10 Praha 2; tel.: 221 997 984-5 (kancelář oddělení mezinárodních smluv a právní pomoci trestní), 221 997 925, 221 997 927 (sekretariát ředitele mezinárodního odboru), fax.: 221 997 986, e-mail: om@msp.justice.cz.

§ 3

Informace o mezinárodních smlouvách závazných pro Českou republiku

(1) Informace o dvoustranných a mnohostranných mezinárodních smlouvách platných ve vztazích mezi Českou republikou a cizími státy a informace o výhradách a prohlášeních k mnohostranným mezinárodním smlouvám závazným pro Českou republiku sděluje mezinárodně právní odbor Ministerstva zahraničních věcí. Mnohostranné mezinárodní smlouvy je nezbytné aplikovat vždy ve smyslu výhrad a prohlášení jednotlivých států.

(2) Konzultační dotaz lze učinit též u oddělení mezinárodních smluv a právní pomoci trestní mezinárodního odboru ministerstva.

(3) Seznamy konzulárních úmluv, mnohostranných a dvoustranných mezinárodních smluv závazných pro Českou republiku v oblasti mezinárodní justiční spolupráce ve věcech trestních tvoří přílohy č. 1 až 3. V přílohách č. 2 a 3 jsou rovněž uvedeny adresy internetových stránek, na kterých lze zjistit orientační údaje o smluvních stranách a případných výhradách a prohlášeních. O nových výhradách a prohlášeních k nejdůležitějším mnohostranným smlouvám závazným pro Českou republiku a o prohlášeních České republiky o vzájemnosti v oblasti mezinárodní justiční spolupráce, pokud je s nimi nutno seznámit justiční

složky, informuje ministerstvo formou sdělení publikovaných ve Sbírce instrukcí a sdělení.

Způsob styku s cizinou

§ 4

Styk prostřednictvím Ministerstva spravedlnosti

(1) Nestanoví-li mezinárodní smlouva jinak, uskutečňuje se styk soudů s cizozemskými justičními a jinými orgány i fyzickými a právníckými osobami v cizině prostřednictvím ministerstva.

(2) Podání adresované příslušnému cizozemskému orgánu či osobě v cizině spolu se všemi přílohami zašle soud ministerstvu s předkládací zprávou na zvláštním listu. Ministerstvo zajistí odeslání tohoto podání cizozemskému orgánu či osobě a samo sleduje a v přiměřených lhůtách urguje jeho vyřízení, je-li toho zapotřebí; odpověď dožadového orgánu poté zašle soudu.

§ 5

Přímý styk s cizozemskými justičními orgány

(1) Stanoví-li tak mezinárodní smlouva, mohou soudy s cizozemskými justičními orgány spolupracovat v přímém styku. Písemnosti se adresují a zasílají poštou přímo příslušným justičním orgánům v cizině a stejným způsobem je doručována odpověď. Ustanovení mezinárodních smluv o přímém styku justičních orgánů lze aplikovat pouze na ty druhy spolupráce, jichž se týkají.

(2) Přímý styk justičních orgánů je možný na základě následujících mezinárodních smluv:

- a) Druhý dodatkový protokol z 8. listopadu 2001 k Evropské úmluvě o vzájemné právní pomoci ve věcech trestních z 20. dubna 1959 (příloha č. 9; Druhý dodatkový protokol byl Českou republikou podepsán a k jeho ratifikaci dojde zřejmě ještě v průběhu roku 2004) - čl. 4;
- b) Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Polskou lidovou republikou o právní pomoci a úpravě právních vztahů ve věcech občanských, rodinných, pracovních a trestních z 21. prosince 1987 (č. 42/1989 Sb., č. 206/1989 Sb.) - čl. 3 odst. 1 a 2;
- c) Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Maďarskou lidovou republikou o právní pomoci a úpravě právních vztahů ve věcech občanských, rodinných a trestních z 28. března 1989 (č. 63/1990 Sb.) - čl. 3 odst. 1 a 2;
- d) Smlouva mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o právní pomoci poskytované justičními orgány a o úpravě některých právních vztahů v občanských a trestních věcech z 29. října 1992 (č. 209/1993 Sb.) - čl. 28 odst. 2;
- e) Smlouva mezi Českou republikou a Rakouskou republikou o dodatku k Evropské úmluvě o právní pomoci ve věcech trestních z 20. dubna 1959 a o usnadnění jejího uplatnění z 27. června 1994 (č. 3/96 Sb.) - čl. XII odst. 1;
- f) Smlouva mezi Českou republikou a Spolkovou republikou Německo o dodatcích k Evropské úmluvě o vzájem-

né pomoci ve věcech trestních z 20. dubna 1959 a usnadnění jejího používání z 2. února 2000 (č. 68/2002 Sb. m. s., č. 126/2002 Sb. m. s.) - čl. 11 odst. 1 a 3.

Uvedená ustanovení dvoustranných mezinárodních smluv jsou použitelná i na základě ustanovení čl. 15 odst. 7 Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních z 20. dubna 1959 (č. 550/1992 Sb.).

(3) Pokud je soudu přímo doručeno podání cizozemského justičního orgánu, k jehož vyřízení není příslušný, postoupí je bezodkladně příslušnému orgánu a zároveň o postoupení informuje cizozemský justiční orgán s označením a adresou orgánu, kterému bylo podání postoupeno.

(4) Přímý styk justičních orgánů nelze zaměňovat s možností přímého doručování písemností poštou adresátům na území cizího státu (§ 12).

(5) Adresáře obcí a příslušných justičních orgánů Spolkové republiky Německo a Maďarské republiky jsou k dispozici v elektronické podobě na extranetových stránkách ministerstva v rubrice „Ke stažení“.

§ 6

Pokud je soudu doručena písemnost od justičního orgánu cizího státu přímo, ačkoli přímý styk mezi justičními orgány ve smyslu § 5 přípustný není, informuje o tom soud bezodkladně příslušnému orgánu a pokud je to možné, učiní předběžné kroky k vyřízení podání. Konečné vyřízení však může být provedeno a předepsaným způsobem oznámeno dožadující straně až po obdržení písemnosti předepsaným způsobem.

§ 7

Styk s cizozemskými zastupitelskými úřady akreditovanými pro Českou republiku se sídlem v České republice

Stávající postupy při styku s konzulárními úřady a s konzulárními odděleními diplomatických zastupitelských úřadů cizích států sídlícími v České republice v oblasti výkonu konzulárních funkcí používané na základě souhlasu uděleného Ministerstvem zahraničních věcí k tomu, aby se justiční orgány s konzulárními úřady a s konzulárními odděleními diplomatických zastupitelských úřadů cizích států sídlícími v České republice v oblasti výkonu konzulárních funkcí stýkaly přímo, jsou i nadále platné. Písemnosti se adresují a zasílají poštou přímo konzulárnímu úřadu či konzulárnímu oddělení diplomatické mise cizího státu v České republice a stejným způsobem je doručována odpověď.

§ 8

Styk s cizozemskými zastupitelskými úřady akreditovanými pro Českou republiku se sídlem v cizině

Styk s cizími zastupitelskými úřady, které mají sídlo mimo území České republiky, se realizuje prostřednictvím podatelny Ministerstva zahraničních věcí České republiky tak, že je zastupitelskému úřadu České republiky ve státě, v němž sídlí cizí zastupitelský úřad akreditovaný pro Českou republiku, adresována (§ 10) žádost na zvláštním listu o předání zásilky cizímu zastupitelskému úřadu. Uvedená žádost musí být skutečně adresována předmětnému zastupitelskému úřadu České republiky, a nikoli konzulárnímu odboru Ministerstva zahraničních věcí či Ministerstvu zahraničních věcí bez určení útvaru.

§ 9

Adresy zastupitelských úřadů cizích států akreditovaných pro Českou republiku jsou uvedeny v příloze č. 7 instrukce Ministerstva spravedlnosti ze dne 30. dubna 2004, č. j. 56/2004-MO-J, kterou se upravuje postup justičních orgánů ve styku s cizinou ve věcech občanskoprávních a obchodněprávních.

§ 10

Styk se zastupitelskými úřady České republiky v cizině

Zastupitelským úřadům České republiky v cizině soudy zasílají písemnosti prostřednictvím podatelny Ministerstva zahraničních věcí na adresu: Ministerstvo zahraničních věcí, podatelna pro ZÚ .....[uveďte se město, v němž zastupitelský úřad sídlí], Loretánské náměstí 5, 118 00 Praha 1. Ve výjimečných případech, zejména nesnese-li věc odkladu, lze zastupitelskému úřadu České republiky v cizině zaslat písemnost přímo poštou podle předpisů platných pro poštovní styk, anebo faxem.

§ 11

Doručování osobám požívajícím imunit

(1) Je-li třeba doručit písemnost osobě požívající v České republice výsad a imunit podle mezinárodního práva nebo je-li třeba písemnost doručit v místě, které je podle mezinárodního práva nedotknutelné (zejména budovy a místnosti diplomatických a konzulárních misí a obydlí osob požívající v České republice výsad a imunit podle mezinárodního práva), zašle soud písemnost diplomatickému protokolu Ministerstva zahraničních věcí s předkládací zprávou a žádostí o doručení na zvláštním listu.

(2) Má-li soud pochybnosti, zda je postup podle odstavce 1 nezbytný, vyžádá si stanovisko diplomatického protokolu Ministerstva zahraničních věcí.

§ 12

Přímé doručování do ciziny

(1) Stanoví-li tak mezinárodní smlouva, může soud písemnosti adresátům na území cizího státu doručovat přímo poštou podle předpisů platných pro poštovní styk.

(2) Přímé doručování adresátům na území cizího státu umožňují:

- a) Druhý dodatkový protokol z 8. listopadu 2001 k Evropské úmluvě o vzájemné právní pomoci ve věcech trestních z 20. dubna 1959 (příloha č. 9; Druhý dodatkový protokol byl Českou republikou podepsán a k jeho ratifikaci dojde zřejmě ještě v průběhu roku 2004) - čl. 16;
- b) Smlouva mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o právní pomoci poskytované justičními orgány a o úpravě některých právních vztahů v občanských a trestních věcech z 29. října 1992 (č. 209/1993 Sb.) - čl. 28 odst. 3;
- c) Smlouva mezi Českou republikou a Rakouskou republikou o dodatku k Evropské úmluvě o právní pomoci ve věcech trestních z 20. dubna 1959 a o usnadnění jejího uplatnění z 27. června 1994 (č. 3/1996 Sb.) - čl. XII odst. 3;
- d) Smlouva mezi Českou republikou a Spolkovou republikou Německo o dodatcích k Evropské úmluvě o vzájemné pomoci ve věcech trestních z 20. dubna 1959 a usnadnění jejího používání z 2. února 2000 (č. 68/2002 Sb. m. s., č. 126/2002 Sb. m. s.) - čl. 6.

(3) Není-li přímé doručování do ciziny mezinárodní smlouvou výslovně umožněno, lze se s jinými než justičními orgány cizích států či s osobami v cizině stýkat pouze prostřednictvím cizozemských justičních orgánů (§ 4, § 5, § 20). Následkem přímého doručení by v takovém případě bylo porušení mezinárodního práva, suverenity cizího státu a dále právní vady doručení.

§ 13

Úprava písemností určených pro cizinu

(1) Písemnosti určené pro cizinu je nutno psát na psacím stroji či obdobnou technikou (počítačem), na kvalitním papíru (nikoli průklepovém).

(2) V textu nelze používat zkratk, i když jsou v České republice běžné, a je třeba dbát, aby písemnost neobsahovala strojové překlapy, nerovné řádky, nečitelná místa, ani gramatické chyby.

(3) Písemnosti musí být opatřeny čitelným otiskem kulatého úředního razítka soudu, datem a vlastnoručním podpisem soudce, jehož jméno, příjmení a funkce budou pod podpisem vypsány strojopisem.

(4) Je-li třeba úředně přeložit písemnost do cizího jazyka, musí být překlad vyhotoven tlumočnickem na stroji či na počítači a na kvalitním papíru, s patřičnou vnější úpravou a pevně spojen (svázání či spojení musí být přetištěno otiskem kulatého razítka tlumočnicka) s českým textem tak, aby po českém textu následoval jeho překlad a svazek byl uzavřen tlumočnickou doložkou s otiskem kulatého razítka tlumočnicka a jeho vlastnoručním podpisem. Překlad se podpisem soudce ani otiskem kulatého úředního razítka soudu neopatřuje. Překlad podpisu a otisku kulatého úředního razítka soudu, kterým je opatřen český text, tlumočnick uvede v překladu.

(5) Ve styku s cizinou je třeba zvažovat vhodnost používání tiskopisů určených pro vnitrostátní styk. Do ciziny nelze zasílat tiskopisy obsahující upozornění na možnost předvedení, uložení povinnosti předložit občanský průkaz, pohružku pokutou apod.

(6) Je-li mezinárodní smlouvou stanoveno užívání vícejazyčných tiskopisů, jsou soudy povinny tyto tiskopisy užívat. Tiskopisy určené pro styk na základě určité mezinárodní smlouvy však nelze používat k jiným účelům (tj. ke styku na základě jiné mezinárodní smlouvy či na bezsmluvním základě). Při použití vícejazyčného formuláře soud údaje vyplní kromě češtiny také v jazyce určeném pro styk s dožádaným státem.

§ 14

Ověřené kopie určené pro cizinu

(1) Ověřená kopie se pořídí tak, že fotokopie písemnosti se sváže s ověřovací doložkou na zvláštním listu v jeden pevně spojený celek tak, aby svázání bylo opatřeno přeplepkami a ty následně překryty otisky kulatého úředního razítka soudu.

(2) Ověřovací doložka zní: „Tato fotokopie doslovně souhlasí s originálem založeným ve spise ..... soudu v ....., sp. zn. .../....., na čísle listu ....“ Dále se uvede místo a datum vystavení a doložka se opatří čitelným otiskem kulatého úředního razítka soudu a vlastnoručním podpisem soudce, vedoucího kanceláře nebo jím pověřeného pracovníka, jejichž jméno, příjmení a funkce budou pod podpisem vypsány strojopisem. Ověřovací doložku soud vyhotoví ve formátu A4.

(3) Je-li pořizován úřední překlad (§ 13 odst. 4) ověřené kopie písemnosti, přeloží překladatel i ověřovací doložku.

§ 15

Omezení nebo odnětí osobní svobody cizince v České republice

(1) Zadržený musí být poučen o právu na spojení se zastupitelským úřadem státu, jehož je občanem [§ 70 trestního řádu, čl. 36 odst. 1 písm. b) Vídeňské úmluvy o konzulárních stycích z 24. dubna 1963 (č. 32/1969 Sb.)].

(2) Pokud tak stanoví příslušná dvoustranná konzulární úmluva, je soud povinen o omezení nebo odnětí osobní svobody cizince informovat konzulární úřad státu, jehož je občanem. Soud v takovém případě omezení nebo odnětí osobní svobody cizince příslušnému konzulárnímu úřadu oznámí; stejnopis či kopii rozhodnutí však nezasílá. Seznam konzulárních úmluv s uvedením lhůt pro informování konzulárního úřadu obsahuje příloha č. 1. Konzulárnímu úřadu soud písemně oznámí omezení nebo odnětí osobní svobody cizince spolu s uvedením jména a adresy obhájce. Pokud hrozí zmeškání lhůty pro informování konzulárního úřadu, oznámí soud omezení nebo odnětí osobní svobody cizince konzulárnímu úřadu rovněž faxem. Se zastupitelskými úřady se soud stýká způsobem upraveným v § 7 až § 10. Pokud je dvoustrannou konzulární úmluvou stanovena povinnost přijímajícího státu informovat konzulární úřad vysílajícího státu o omezení nebo odnětí osobní svobody jeho občana v přijímajícím státu, jde o právo státu vysílajícího, a proto na povinnost soudu informovat konzulární úřad nemá vliv vyjádření zadrženého nebo odsouzeného, zda si přeje či nepřeje, aby byl konzulární úřad informován. Ministerstvu soud informaci o omezení či odnětí osobní svobody cizince nezasílá, pokud pro to není zvláštní důvod.

(3) Není-li povinnost přijímajícího státu informovat konzulární úřad vysílajícího státu o omezení nebo odnětí osobní svobody jeho občana v přijímajícím státu stanovena dvoustrannou konzulární úmluvou, postupuje se podle Vídeňské úmluvy o konzulárních stycích z 24. dubna 1963 (č. 32/1969 Sb.), podle které musí být konzulární úřad státu, jehož je zadržený nebo odsouzený státním občanem, informován o omezení nebo odnětí osobní svobody pouze tehdy, pokud o to zadržený nebo odsouzený výslovně požádá [čl. 36 odst. 1 písm. b)].

§ 16

Omezení nebo odnětí osobní svobody občana České republiky v cizině a pátrání po pobytu

(1) Vykonává-li občan České republiky vazbu či trest odnětí svobody v cizině a stanoví-li tak příslušná dvoustranná konzulární úmluva, musí být o omezení jeho osobní svobody informováno konzulární oddělení zastupitelského úřadu České republiky, které je pro takový stát akreditováno. V ostatních státech jsou konzulární oddělení zastupitelských úřadů České republiky informována pouze v případě, že o to občan České republiky požádal. Soud může v takovém případě zjistit, zda občan České republiky vykonává trest odnětí svobody nebo vazbu v cizím státě dotazem u konzulárního odboru Ministerstva zahraničních věcí. Jestliže konzulární odbor Ministerstva zahraničních věcí takovou informaci v daném případě nemá, může se soud s takovým dotazem ve formě písemné žádosti s uvedením spisové značky, pod trestní věc níž je soudem vedena, jména a příjmení zpracovatele žádosti, faxového a telefonního čísla, s odůvodněním dotazu včetně uvedení

právní kvalifikace trestného činu a s uvedením místa předpokládaného pobytu obviněného, pokud je soudu známo, a údaje o tom, kdy a jakým způsobem soud tuto informaci získal, obrátit u Policejního prezidia České republiky, odbor mezinárodní policejní spolupráce, oddělení Interpol, Strojnická 27, 170 89 Praha 7, fax: 974 834 716. Ministerstvo spravedlnosti těmito informacemi nedisponuje.

(2) Pokud je pro účely trestního stíhání či výkonu pravomocného rozsudku zapotřebí zjistit místo pobytu osoby v cizině, může soud učinit písemný dotaz s uvedením spisové značky, pod trestní věc níž je soudem vedena, jména a příjmení zpracovatele žádosti, faxového a telefonního čísla, s odůvodněním dotazu včetně uvedení právní kvalifikace trestného činu a s uvedením místa předpokládaného pobytu obviněného, pokud je soudu známo, a údaje o tom, kdy a jakým způsobem soud tuto informaci získal, adresovaný Policejnímu prezidiu České republiky, odboru mezinárodní policejní spolupráce, oddělení Interpol, Strojnická 27, 170 89 Praha 7, fax: 974 834 716.

(3) Ve vztahu se Spolkovou republikou Německo lze učinit přímý dotaz na adrese: Bundeskriminalamt, Wiesbaden, Postfach 1820, 65173 Wiesbaden, Bundesrepublik Deutschland.

ČÁST DRUHÁ ZVLÁŠTNÍ ČÁST

HLAVA I

PRÁVNÍ POMOC V UŽŠÍM SMYSLU

§ 17

Základní normativní úprava

(1) Právní pomocí v užším smyslu se v zásadě rozumí dožádání o provedení procesního úkonu na území cizího státu. Základní vnitrostátní normativní úprava je obsažena v ustanoveních § 425 až § 445 trestního řádu.

(2) Nejvýznamnějšími mezinárodními smlouvami v oblasti vzájemné právní pomoci v užším smyslu jsou zejména:

- a) Evropská úmluva o vzájemné právní pomoci ve věcech trestních z 20. dubna 1959 (č. 550/1992 Sb.; příloha č. 7; dále v této hlavě jen „Evropská úmluva“) - vztah k jiným mezinárodním smlouvám je upraven čl. 26 odst. 1;
- b) Dodatkový protokol ze 17. března 1978 k Evropské úmluvě o vzájemné právní pomoci ve věcech trestních z 20. dubna 1959 (č. 31/1997 Sb.; příloha č. 8);
- c) Druhý dodatkový protokol z 8. listopadu 2001 k Evropské úmluvě o vzájemné právní pomoci ve věcech trestních z 20. dubna 1959 (příloha č. 9; dále v této hlavě jen „Druhý dodatkový protokol“; Druhý dodatkový protokol byl Českou republikou podepsán a k jeho ratifikaci dojde zřejmě ještě v průběhu roku 2004);
- d) Úmluva o praní, vyhledávání, zadržování a konfiskaci výnosů ze zločinu z 8. listopadu 1990 (č. 33/1997 Sb.);
- e) Smlouva mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o právní pomoci poskytované justičními orgány a o úpravě některých právních vztahů v občanských a trestních věcech z 29. října 1992 (č. 209/1993 Sb.);
- f) Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Svazem sovětských socialistických republik o právní pomoci a právních vztazích ve věcech občan-

ských, rodinných a trestních z 12. srpna 1982 (č. 95/1983 Sb.);

- g) Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Polskou lidovou republikou o právní pomoci a úpravě právních vztahů ve věcech občanských, rodinných, pracovních a trestních z 21. prosince 1987 (č. 42/1989 Sb., č. 206/1989 Sb.);
- h) Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Maďarskou lidovou republikou o právní pomoci a úpravě právních vztahů ve věcech občanských, rodinných a trestních z 28. března 1989 (č. 63/1990 Sb.);
- i) Smlouva mezi Českou republikou a Rakouskou republikou o dodatku k Evropské úmluvě o právní pomoci ve věcech trestních z 20. dubna 1959 a o usnadnění jejího uplatnění z 27. června 1994 (č. 3/1996 Sb.);
- j) Smlouva mezi Českou republikou a Kanadou o vzájemné pomoci ve věcech trestních ze 3. listopadu 1997 (č. 129/2000 Sb. m. s., č. 76/2003 Sb. m. s.);
- k) Smlouva mezi Českou republikou a Spojenými státy americkými o vzájemné právní pomoci v trestních věcech z 4. února 1998 (č. 40/2000 Sb. m. s.);
- l) Smlouva mezi Českou republikou a Spolkovou republikou Německo o dodatcích k Evropské úmluvě o vzájemné pomoci ve věcech trestních z 20. dubna 1959 a usnadnění jejího používání z 2. února 2000 (č. 68/2002 Sb. m. s., č. 126/2002 Sb. m. s.);
- m) Nóta Ministerstva zahraničních věcí České republiky z 19. června 2002 o změně v označení a příslušnosti orgánů uvedených v člancích 19 odst. 1 a 20 odst. 4 Smlouvy mezi Českou republikou a Spolkovou republikou Německo o dodatcích k Evropské úmluvě o vzájemné pomoci ve věcech trestních z 20. dubna 1959 a usnadnění jejího používání z 2. února 2000 (č. 126/2002 Sb. m. s.).

Mezinárodní smlouvy v oblasti vzájemné právní pomoci ve věcech trestních jsou uvedeny v přílohách č. 2 a 3.

(3) Právní pomoc v užším smyslu lze poskytovat i na bezesmluvním základě při dodržení zásady vzájemnosti (§ 376 trestního řádu) a při zachování ochrany zájmů státu (§ 377 trestního řádu), avšak s výjimkou přeshraničního pronásledování (§ 435 trestního řádu), přeshraničního sledování (§ 436 trestního řádu), skrytého vyšetřování (§ 437 trestního řádu), zřízení společného vyšetřovacího týmu (§ 442 trestního řádu) a výsledku prostřednictvím videotelefonu a telefonu (§ 444 a § 445 trestního řádu).

(4) Vzhledem k sepjetí úkonů v trestním řízení se státní suverenitou není v oblasti vzájemné právní pomoci v trestních věcech vhodné ani účelné využívat ustanovení některých dvoustranných úmluv, která umožňují provedení některých úkonů (zejm. doručení písemnosti občanu České republiky v zahraničí za podmínky dobrovolnosti) diplomatickými misemi či konzulárními úřady.

§ 18

Dožádání do ciziny

(1) Náležitosti dožádání do ciziny upravují ustanovení § 426 až § 429 trestního řádu. Pokud mezinárodní smlouva upravuje náležitosti dožádání jinak, použije se ustanovení mezinárodní smlouvy (§ 375 odst. 1 trestního řádu). Dožádání soud vypracuje v souladu s ustanovením § 13 a zašle je dožádanému orgánu předepsaným způsobem (§ 4, § 5).

(2) Dožádání soud adresuje dožádanému justičnímu orgánu cizího státu (nikoli ministerstvu). Není-li soudy justiční orgán, který je v cizím státě příslušný k vyřízení dožádání, znám, adresuje dožádání „Justičnímu orgánu ..... [uveďte se název cizího státu] příslušnému pro ..... [uveďte se místo, v němž má být dožádání vyřízeno]“. Adresáře obcí a příslušných justičních orgánů Spolkové republiky Německo a Maďarské republiky jsou k dispozici v elektronické podobě na extranetových stránkách ministerstva v rubrice „Ke stažení“. Žádosti o zaslání informací z rejstříku trestů Spolkové republiky Německo se zasílají v přímém styku (§ 5) na adresu: Generalbundesanwalt - Bundeszentralregister, Adenauerallee 99-103, 53113 Bonn, Bundesrepublik Deutschland.

§ 19

Dožádání z ciziny

(1) O rozhodnutí podle § 431 odst. 2 trestního řádu soud vyrozumí ministerstvo i všechny soudy, jejichž příslušnosti se takové rozhodnutí týká. Dožadující orgán informuje o rozhodnutí ministerstvo.

(2) Pokud soud odložil nebo odmítl provedení dožádání z ciziny podle § 431 odst. 5 trestního řádu, informuje o tom dožadující orgán a ministerstvo, přičemž uvede důvody odložení nebo odmítnutí a v případě odložení uvede také předpokládanou dobu, kdy bude dožádání provedeno. O tom sou informuje dožadující orgán v souladu s § 4, § 5 a § 13.

(3) Vyřízení dožádání cizího státu provádí soud zásadně podle právních předpisů České republiky, nestanoví-li mezinárodní smlouva výslovně jinak (např. čl. 8 Druhého dodatkového protokolu). Vyřízené dožádání soud zašle dožadujícímu orgánu v souladu s § 4 a § 5; nestanoví-li mezinárodní smlouva výslovně jinak, vyřízené dožádání soud nepřekládá.

(4) Pokud soud na žádost dožadujícího orgánu vyslechl svědka nebo znalce pod přísahou, uvede plný text přísahy v protokolu o výsledku.

(5) Souhlas s použitím údaje nebo věci podle § 434 odst. 1 trestního řádu soud vyslovuje usnesením. Ve výroku takového usnesení soud uvede údaj nebo označí věc, s jejichž použitím vyslovuje souhlas, popis skutku, který je předmětem trestního řízení v cizím státě, v němž má být údaj nebo věc použita, a právní kvalifikaci tohoto skutku podle práva dožadujícího státu. Usnesení vyhotovené podle § 13 soud zašle dožadujícímu orgánu v souladu s § 4 a § 5.

Zvláštní ustanovení o některých druzích právní pomoci v užším smyslu

§ 20

Dožádání o doručení písemnosti adresátovi v cizině

(1) Dožádání o doručení písemnosti adresátovi v cizině je upraveno mezinárodními smlouvami o vzájemné právní pomoci, zejména Evropskou úmluvou (čl. 7 a následující). O doručení písemnosti adresátovi v cizině lze požádat i na bezesmluvním základě při zaručení vzájemnosti (§ 376 odst. 1, 2 trestního řádu).

(2) Je-li přímé doručení písemnosti adresátovi na území cizího státu vyloučeno (§ 12) nebo nebylo-li úspěšné, vypracuje soud dožádání o doručení písemnosti adresované příslušnému justičnímu orgánu (případně podle § 18 odst. 2) státu, na jehož území se adresát zdržuje. V dožádání

vždy uvede také identifikační údaje o adresátovi, adresu, na níž se zdržuje, a způsob, jakým má být písemnost doručena. K dožádání soud přiloží doručný list pro doručení v cizině (tiskopisy v. a k. ř. č. 135 a 136, případně příloha č. 16/A), a písemnost, která má být doručena. Není-li mezinárodní smlouvou stanoveno, že dožádání a jeho přílohy není zapotřebí překládat, opatří je soud úředním překladem (§ 13 odst. 4). Dožádání zašle soud dožádanému orgánu v souladu s § 4 a § 5.

§ 21

Přeshraniční pronásledování (§ 435 trestního řádu)

(1) Přeshraniční pronásledování je možné pouze na základě čl. 18 Smlouvy mezi Českou republikou a Spolkovou republikou Německo o dodatcích k Evropské úmluvě o vzájemné pomoci ve věcech trestních z 20. dubna 1959 a usnadnění jejího používání z 2. února 2000 (č. 68/2002 Sb. m. s., č. 126/2002 Sb. m. s.).

(2) Vzetí pronásledované osoby, která byla dopadena na území České republiky podle § 435 odst. 4 trestního řádu, do předběžné vazby oznámí soud okamžitě faxem také státnímu zástupci, který podal návrh na vzetí do vazby, a ministerstvu, a to bez ohledu na právní moc. Ve výroku usnesení o vzetí osoby do vazby uvede soud přesný čas začátku vazby.

§ 22

Dočasné předání do ciziny za účelem provedení procesních úkonů (§ 438 trestního řádu)

(1) Dočasné předání osoby ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody do ciziny za účelem provedení procesních úkonů je možné na základě následujících mezinárodních smluv:

- a) Evropská úmluva - čl. 11, čl. 12;
- b) Druhý dodatkový protokol - čl. 3, čl. 13;
- c) Smlouva mezi Českou republikou a Rakouskou republikou o dodatku k Evropské úmluvě o právní pomoci ve věcech trestních z 20. dubna 1959 a o usnadnění jejího uplatnění z 27. června 1994 (č. 3/1996 Sb.) - čl. IX;
- d) Smlouva mezi Českou republikou a Spolkovou republikou Německo o dodatcích k Evropské úmluvě o vzájemné pomoci ve věcech trestních z 20. dubna 1959 a usnadnění jejího používání z 2. února 2000 (č. 68/2002 Sb. m. s., č. 126/2002 Sb. m. s.) - čl. 8.

Dočasné předání je možné i na bezesmluvním základě při zaručení vzájemnosti (§ 376 odst. 1, 2 trestního řádu).

(2) Ke zjištění souhlasu osoby, o jejíž dočasné předání k provedení procesních úkonů žádá cizí stát, může ministerstvo požádat soud příslušný podle místa výkonu vazby nebo trestu odnětí svobody o provedení pohovoru s osobou a o provedení poučení osoby o důsledcích dočasného předání. V rámci pohovoru seznámí soud osobu, o jejíž dočasné předání jde, s obsahem žádosti cizího státu, a to včetně popisu skutku, pro který se trestní řízení v dožadujícím státě vede, a předpokládané délky dočasného předání. O pohovoru a provedeném poučení soud sepíše záznam, v němž uvede stanovisko osoby k dočasnému předání a obsah provedeného poučení, a zašle jej ministerstvu. Záznam musí být vlastnoručně podepsán také osobou, o jejíž dočasné předání jde.

(3) O zajištění realizace dočasného předání požádá ministerstvo soud, v jehož obvodu je osoba ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody (§ 438 odst. 4 trestního řádu). Provedení dočasného předání osoby orgánům dožadujícího státu soud následně oznámí ministerstvu.

(4) Pokud není mezinárodní smlouvou stanoven i pro účely dočasného předávání osob přímý styk justičních orgánů (§ 5), dohodne termín navrácení dočasně předané osoby z ciziny zpět do České republiky ministerstvo a o zajištění realizace převzetí požádá soud, v jehož obvodu byla osoba před dočasným předáním ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody. Navrácení osoby soud následně oznámí ministerstvu, a to i v případě, že realizace jejího návratu byla dohodnuta v přímém styku justičních orgánů.

§ 23

Dočasné převzetí z ciziny za účelem provedení procesních úkonů (§ 440 trestního řádu)

(1) Dočasné převzetí osoby ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody z ciziny za účelem provedení procesních úkonů je možné na základě následujících mezinárodních smluv:

- a) Evropská úmluva - čl. 11, čl. 12;
- b) Druhý dodatkový protokol - čl. 3, čl. 13;
- c) Smlouva mezi Českou republikou a Rakouskou republikou o dodatku k Evropské úmluvě o právní pomoci ve věcech trestních z 20. dubna 1959 a o usnadnění jejího uplatnění z 27. června 1994 (č. 3/1996 Sb.) - čl. IX;
- d) Smlouva mezi Českou republikou a Spolkovou republikou Německo o dodatcích k Evropské úmluvě o vzájemné pomoci ve věcech trestních z 20. dubna 1959 a usnadnění jejího používání z 2. února 2000 (č. 68/2002 Sb. m. s., č. 126/2002 Sb. m. s.) - čl. 8.

Dočasné převzetí je možné i na bezesmluvním základě při zaručení vzájemnosti (§ 376 odst. 1, 2 trestního řádu).

(2) V žádosti o zajištění dočasného převzetí osoby z ciziny k provedení procesních úkonů soud uvede také popis skutku, pro který se trestní řízení vede, a jeho právní kvalifikaci. Pokud jej k tomu ministerstvo vyzve, zašle soud ministerstvu na zvláštním listu znění příslušných ustanovení trestního zákona, podle kterých je skutek posuzován, vyhotovené v souladu s ustanovením § 13 a opatřené úředním překladem (§ 13 odst. 4) do jazyka, který ministerstvo ve výzvě určí. Pokud je znakem skutkové podstaty trestného činu výše škody, uvede se i znění § 89 odst. 11 trestního zákona nebo obdobného ustanovení platného v době spáchání trestného činu.¹⁾

(3) Usnesení o vzetí osoby do vazby podle § 440 odst. 2 trestního řádu zašle soud také ministerstvu.

(4) Provedení dočasného převzetí osoby od orgánů dožadujícího státu a jeho dodání do vazby soud následně oznámí ministerstvu.

(5) Pokud není mezinárodní smlouvou stanoven i pro účely dočasného předávání osob přímý styk justičních orgánů (§ 5), žádost dočasně převzaté osoby o propuštění

z vazby soud předává příslušnému orgánu dožadujícího státu prostřednictvím ministerstva (§ 4). Stejným způsobem soud informuje příslušný orgán dožadujícího státu o propuštění osoby z vazby podle § 440 odst. 6 trestního řádu.

(6) Ve stanoveném termínu soud zajistí navrácení dočasně převzaté osoby zpět orgánům dožadujícího státu. Provedení navrácení osoby soud následně oznámí ministerstvu.

§ 24

Zajištění a odevzdání věci a zajištění majetku (§ 441 trestního řádu)

(1) V usnesení podle § 441 odst. 3 trestního řádu soud uvede také údaj o žádosti vyžadujícího státu a popis skutku, pro který cizí stát o zajištění věci nebo majetku žádá, a jeho právní kvalifikaci podle práva vyžadujícího státu.

(2) O průběhu zajištění věci nebo majetku (§ 441 odst. 1 trestního řádu), sepíše soud protokol, který vyhotoví v souladu s § 13 a zašle vyžadujícímu orgánu v souladu s § 4 a § 5.

(3) Zajištěné věci nebo majetek předá soud příslušnému orgánu vyžadujícího státu spolu s protokolem pořízeným podle odstavce 2 a vyhotoveným v souladu s § 13. Pokud se styk s orgány vyžadujícího státu uskutečňuje podle § 4, informuje soud o předání věci nebo majetku následně ministerstvo.

(4) Dočasné odepření odevzdání věci nebo majetku nebo předání věci nebo majetku pod podmínkou, že budou vráceny (§ 441 odst. 5 trestního řádu), soud oznámí vyžadujícímu orgánu v souladu s § 4 a § 5 s uvedením důvodu a případně předpokládané délky doby, po kterou nebude možné předmětnou věc nebo majetek předat. Při předání věci nebo majetku pod podmínkou, že budou vráceny, se tato podmínka sdělí také orgánům vyžadujícího státu, které věc nebo majetek přebírají.

(5) Orgánům vyžadujícího státu soud vždy sdělí, zda má být odevzdávaná věc nebo majetek vráceny soudu, přímo vlastníkovi, nebo že se Česká republika vrácení věci nebo majetku vzdává (§ 441 odst. 6 trestního řádu), a to v souladu s § 4 a § 5.

§ 25

Výslech prostřednictvím videotelefonu a telefonu (§ 444 a § 445 trestního řádu)

(1) Výslech prostřednictvím videotelefonu nebo telefonu je možný na základě čl. 9 a čl. 10 Druhého dodatkového protokolu.

(2) Pokud soud nemá k dispozici technické vybavení k provedení výslechu prostřednictvím videotelefonu či telefonu nezbytné, může se obrátit na mezinárodní odbor Nejvyššího státního zastupitelství se žádostí o technickou pomoc. Pokud není technické zajištění provedení výslechu možné ani s pomocí Nejvyššího státního zastupitelství, obrátí se soud se žádostí o zapůjčení nezbytného technického vybavení na dožadující orgán, a to v souladu s § 4 a 5.

(3) O průběhu výslechu prostřednictvím videotelefonu nebo telefonu podle § 444 trestního řádu pořídí soud protokol, jehož vyhotovení vypracované v souladu s § 13 zašle

¹⁾ § 89 odst. 11 trestního zákona ve znění účinném do 31. prosince 2001 a § 1 nařízení vlády ČSFR č. 464/1991 Sb.

v souladu s § 4 a § 5 dožadujícímu orgánu. Současně soud pořídí z výslechu pomocí videotelefonu videozáznam a z výslechu pomocí telefonu audiozáznam, který přiloží k protokolu zasílanému dožadujícímu orgánu. Pokud je souhlas vyslychané osoby podmínkou provedení výslechu (§ 444 odst. 1, 2 trestního řádu), dotáže se soud osoby po zahájení protokolace, avšak ještě před započítím videozáznamu či audiozáznamu na její stanovisko; pokud osoba s výslechem souhlasí, požádá soud osobu o opětovné vyjádření souhlasu po započítí videozáznamu či audiozáznamu. Po započítí videozáznamu či audiozáznamu a zahájení protokolace soud označí žádost, na jejímž základě je výslech prováděn, a uvede popis skutku, pro který se trestní řízení v dožadující státě vede, a ověří totožnost vyslychané osoby a provede její poučení podle § 444 odst. 4 trestního řádu.

(4) Pokud soud výslech přeruší (§ 444 odst. 5 trestního řádu), uvede důvod přerušení do protokolu.

(5) Případné použití opatření ve smyslu § 444 odst. 6 trestního řádu nebo poskytnutí ochrany vyslychané osobě ve smyslu § 444 odst. 7 trestního řádu uvede soud do protokolu.

(6) V žádosti o zajištění výslechu prostřednictvím videotelefonu nebo telefonu (§ 445 trestního řádu) soud uvede také popis skutku, pro který se vede trestní řízení, jeho právní kvalifikaci a znění příslušných ustanovení trestního zákona včetně ustanovení o promlčení trestního stíhání (znění § 67a trestního zákona uvede pouze v případě, že jeho aplikace přichází v úvahu) a způsob, jakým má být vyslychaná osoba poučena podle práva České republiky, zejména kdy má právo odepřít výpověď. Žádost vyhotovenou v souladu s § 13 soud zašle příslušnému orgánu cizího státu (případně podle § 18 odst. 2) v souladu s § 4 a § 5. Pokud soud žádost zaslal prostřednictvím ministerstva (§ 4), vyzoomí soud následně ministerstvo o tom, zda výslech proběhl.

(7) Pokud výslech prostřednictvím videotelefonu není ve vztahu k dožadujícímu státu mezinárodní smlouvou připuštěn, lze na základě čl. 4 Evropské úmluvy umožnit pouze audiovizuální spojení, v jehož rámci dožadující orgán sám nebude pokládat vyslychané osobě otázky ani jinak sám zasahovat do průběhu výslechu. Dožadující orgán v rámci takového audiovizuálního spojení může dožádaný orgán požádat o položení doplňující otázky.

§ 26

Náklady dožádání

(2 odst. 2 trestního řádu)

(1) Pokud má být uplatněna úhrada nákladů u dožadujícího státu na bezesmluvním základě, ověří soud před předložením vyčíslení nákladů ministerstvu podle § 382 odst. 2 trestního řádu u ministerstva, zda je to ve vzájemném styku s dožadující státem obvyklé.

(2) Vyčíslení nákladů, jejich odůvodnění a údaje o bankovním spojení soud předloží ministerstvu formou předkládací zprávy, která bude obsahovat také údaje o dožadujícímu orgánu cizího státu a o jeho žádosti. Na žádost ministerstva soud vypracuje vyčíslení nákladů a jejich odůvodnění ve formě podle § 13 a opatří je úředním překladem (§ 13 odst. 4) do jazyka, který ministerstvo v žádosti určí.

Hlava II

EXTRADICE

Oddíl první

Vyžádání z ciziny

§ 27

Základní normativní úprava

(1) Základní vnitrostátní normativní úprava je obsažena v ustanoveních § 383 až § 390 trestního řádu.

(2) Nejvýznamnějšími mezinárodními smlouvami upravujícími vyžádání z ciziny jsou:

- a) Evropská úmluva o vydávání z 13. prosince 1957 (č. 549/1992 Sb., sdělení o opravě chyb překladu v částce 32/2004 Sb. m. s.; příloha č. 4; dále v této hlavě jen „Evropská úmluva“);
- b) Dodatkový protokol z 15. září 1975 k Evropské úmluvě o vydávání z 13. prosince 1957 (č. 29/1997 Sb.; příloha č. 5);
- c) Druhý dodatkový protokol ze 17. března 1978 k Evropské úmluvě o vydávání z 13. prosince 1957 (č. 30/1997 Sb.; příloha č. 6);
- d) Smlouva mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o právní pomoci poskytované justičními orgány a o úpravě některých právních vztahů v občanských a trestních věcech z 29. října 1992 (č. 209/1993 Sb.);
- e) Smlouva mezi Českou republikou a Rakouskou republikou o dodatku k Evropské úmluvě o vydávání z 13. prosince 1957 a o usnadnění jejího plnění z 27. června 1994 (č. 2/1996 Sb.);
- f) Smlouva mezi Českou republikou a Spolkovou republikou Německo o dodatcích k Evropské úmluvě o vydávání z 13. prosince 1957 a usnadnění jejího používání z 2. února 2000 (č. 67/2002 Sb. m. s.).

Mezinárodní smlouvy v oblasti vydávání jsou uvedeny v přílohách č. 2 a 3.

(3) Vyžádání z ciziny je možné i na bezesmluvním základě, a to při zaručení vzájemnosti. Ujistění o vzájemnosti poskytne nebo opatří ministerstvo (§ 376 odst. 2 trestního řádu).

§ 28

Zatýkáci rozkaz

(1) Náležitosti zatýkáciho rozkazu stanoví § 384 odst. 2 až 4 trestního řádu. Zatýkáci rozkaz je zvláštním druhem rozhodnutí, a soud jej proto nevydává ve formě usnesení ani opatření. Vzor zatýkáciho rozkazu obsahuje příloha č. 17. Pokud je znakem skutkové podstaty trestného činu výše škody, uvede soud v zatýkáci rozkazu také znění § 89 odst. 11 trestního zákona nebo obdobného ustanovení platného v době spáchání trestného činu.²⁾ Znění ustanovení § 67a a § 68a trestního zákona soud v zatýkáci rozkazu uvede pouze v případě, že jejich aplikace připadá vzhledem k právní kvalifikaci skutku v úvahu. Jde-li o vyžádání obviněného z ciziny k trestnímu stíhání a od spáchání trestného činu uplynula doba delší než 3 roky, popíše soud v zatýkáci rozkazu úkony ovlivňující plynutí promlčecí

²⁾ § 89 odst. 11 trestního zákona ve znění účinném do 31. prosince 2001 a § 1 nařízení vlády ČSFR č. 464/1991 Sb.

doby. Pokud jde o vyžádání odsouzeného z ciziny k výkonu trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření, připojí soud k zatýkácímu rozkazu stejnopis nebo ověřenou kopii (§ 14) rozsudku s doložkou právní moci (§ 384 odst. 3 trestního řádu), a konalo-li se odvolací řízení, připojí rovněž stejnopis nebo ověřenou kopii (§ 14) rozhodnutí soudu druhého stupně. Pokud byl odsouzený odsouzen v řízení proti uprchlému, uvede soud v zatýkáčím rozkazu také znění § 306a trestního řádu a znění ustanovení o promlčení trestního stíhání. Je-li třeba vyžádat z ciziny několik osob (spoluobviněných, případně spoluodsouzených), vydá soud na každou takovou osobu samostatný zatýkáčím rozkaz, a to včetně případných příloh.

(2) Zatýkáčím rozkaz se všemi přílohami soud opatří úředním překladem (§ 13 odst. 4) do jazyka stanoveného příslušnou mezinárodní smlouvou (s přihlédnutím k jazykovým ustanovením dvoustranných mezinárodních smluv a k prohlášením k mnohostranným mezinárodním smlouvám - srov. příloha č. 14/A, tabulka č. 1) nebo do úředního jazyka státu (srov. příloha č. 14/B), na jehož území obviněný pobývá. Pokud není v době vydání zatýkáčím rozkazu místo pobytu obviněného známo, opatří soud zatýkáčím rozkaz překladem do angličtiny.

(3) Zatýkáčím rozkaz s přílohami a úředním překladem zašle soud ministerstvu přílohou k žádosti podle § 383 odst. 1 trestního řádu, a to ve čtyřech vyhotoveních (včetně příloh), z nichž alespoň dvě musí být vyhotovena v souladu s § 13. Pokud však jde o vyžádání z některého ze států, s nimiž má Česká republika společné hranice, přiloží soud k žádosti podle § 383 odst. 1 trestního řádu tři vyhotovení zatýkáčím rozkazu s přílohami, z nichž alespoň jedno musí být vyhotoveno v souladu s § 13. V žádosti soud uvede místo předpokládaného pobytu obviněného a údaj o tom, kdy a jakým způsobem tuto informaci získal. Před vydáním zatýkáčím rozkazu je vhodné, aby soud zjistil (např. formou písemné žádosti adresované Policejnímu prezidiu České republiky, odboru obecné kriminality a vyžádáním opisu z evidence Rejstříku trestů), zda obviněný nebo odsouzený je v České republice trestně stíhán v jiné trestní věci či má vykonat jiný trest odnětí svobody a zjištěné poznatky uvést do žádosti zasílané ministerstvu, a to vzhledem k zásadě speciality (např. čl. 14 Evropské úmluvy). O vyhlášení mezinárodního pátrání za účelem následně extradice soud požádá ministerstvo, které po kontrole obsahových náležitostí extradičních materiálů požadavek na vyhlášení mezinárodního pátrání postoupí Policejnímu prezidiu České republiky - na Interpol Praha se soud sám může obracet pouze se žádostmi o zjištění pobytu osoby v cizině (§ 16 odst. 1 a 2).

(4) O zrušení zatýkáčím rozkazu podle § 384 odst. 6 trestního řádu soud neprodleně informuje faxem ministerstvo s uvedením důvodů. Po právní moci usnesení vydaného podle § 383 odst. 3 trestního řádu soud neprodleně informuje faxem o zrušení zatýkáčím rozkazu ministerstvo. O pozbytí platnosti zatýkáčím rozkazu podle § 384 odst. 5 písm. b) nebo c) trestního řádu soud informuje ministerstvo ve lhůtě 14 dnů.

(5) O vydání a o pozbytí platnosti (§ 384 odst. 5 trestního řádu) zatýkáčím rozkazu soud informuje rovněž místní orgán Policie České republiky a příslušného státního zastupce.

(6) Pokud zatýkáčím rozkaz vydal v přípravném řízení okresní soud a obžaloba byla následně podána ke krajskému soudu, informuje o tom krajský soud ministerstvo.

(7) Pokud byl zatýkáčím rozkaz vydán pro účely trestního stíhání a následně byl v řízení proti uprchlému vydán pravomocný rozsudek, informuje soud o této skutečnosti ministerstvo.

§ 29

Žádost o předběžnou vazbu

(1) O předběžnou vazbu ve smyslu § 386 odst. 1 trestního řádu soud žádá pouze v případech, že je reálně očekávat, že extradiční materiály bude možné doručit dožadované straně v příslušné lhůtě.

(2) Pokud se obviněný nachází na území státu, který je smluvní stranou Evropské úmluvy, přiloží k žádosti o předběžnou vazbu vždy fotokopii či stejnopis zatýkáčím rozkazu nebo odsuzujícího rozsudku (čl. 16 odst. 2 Evropské úmluvy) alespoň v češtině.

§ 30

Dotankové informace

Pokud dožadovaný stát v průběhu vydávacího řízení požaduje dotankové informace, je soud povinen je ministerstvu na jeho výzvu poskytnout ve formě a lhůtě ministerstvem stanovené.

§ 31

Postup po rozhodnutí dožadovaného státu

(1) Ministerstvo informuje soud, který vydal zatýkáčím rozkaz, o výsledku vydávacího řízení v cizině.

(2) Pokud bylo vydání povoleno, sjedná ministerstvo prostřednictvím Interpolu termín a další podrobnosti převzetí vydávané osoby policejními orgány České republiky. Pokud je toho zapotřebí, poskytne soud potřebnou součinnost ministerstvu při přípravě a dalším řízení o žádosti o povolení průvozu územím cizího státu.

(3) Po dodání obviněného do vazby soudu nebo odsouzeného do výkonu trestu odnětí svobody soud zašle ministerstvu kopii protokolu o převzetí osoby nebo kopii hlášení z věznic, a to do 14 dnů od realizace vydání.

(4) O výsledku výsledku vydaného odsouzeného podle § 388 odst. 3 trestního řádu soud informuje ministerstvo. Pokud soud ve smyslu ustanovení § 388 odst. 3 písm. b) trestního řádu rozsudek zruší, provedou se v dalším řízení znovu důkazy provedené v předchozím řízení, pokud to jejich povaha připouští, nebo jejich opakování nebrání jiná závažná skutečnost; pokud takové důkazy provést nelze, protokoly o provedení těchto důkazů se obviněnému přečtou a umožní se mu, aby se k nim vyjádřil. Opakovanému provedení důkazu nebrání skutečnost, že vydaná osoba byla jeho provedení v předchozím řízení přítomna (§ 306a odst. 1 trestního řádu).

(5) Pokud vydání do České republiky nebylo povoleno, může další postup podle situace spočívat buď v provedení kroků k předání trestního řízení do státu, který vydání nepovolil (§ 51 až § 55), anebo ve vyhlášení či pokračování mezinárodního pátrání pro případ, že by osoba území státu, který její vydání do České republiky nepovolil, opustila.

§ 32

Dočasně převzetí vydávané osoby

Pokud bylo vydání dožadovaným státem povoleno, avšak jeho realizace byla odložena, lze požádat o dočasné předání osoby, jejíž vydání bylo povoleno, do České republiky. Na

postup při dočasném převzetí se přiměřeně použije § 23, přičemž soud v žádosti uvede rovněž údaj o extradiční žádosti, na jejímž základě bylo vydání povoleno.

§ 33

Zásada speciality a žádost o dodatečný souhlas s dalším trestním stíháním nebo výkonem trestu

(1) Pokud je nutno stát, který osobu vydal, požádat o dodatečný souhlas s výkonem trestu, pro který vydání povoleno dosud nebylo, a pokud se vydaná osoba vzdala při výslechu podle § 389 odst. 2 trestního řádu práva na uplatnění zásady speciality, zašle soud kopii protokolu ministerstvu.

(2) Pokud je nutno stát, který osobu vydal, požádat o dodatečný souhlas s výkonem trestu, pro který vydání povoleno dosud nebylo, a pokud se vydaná osoba práva na uplatnění zásady speciality nevzdala, anebo pokud mezinárodní smlouva vzdání se práva na uplatnění zásady speciality výslovně nepřipouští, soud požádá ministerstvo o zajištění dodatečného souhlasu, přičemž ve své žádosti uvede údaje podle § 384 odst. 2 písm. c) trestního řádu a přiloží k ní:

- a) úřední záznam s vyjádřením vydané osoby k žádosti o dodatečný souhlas,
- b) znění zákonných ustanovení ve smyslu § 384 odst. 2 písm. d) a e) trestního řádu a
- c) stejnopis nebo ověřenou kopii (§ 14) rozsudku s doložkou právní moci (§ 384 odst. 3 trestního řádu), a konalo-li se odvolací řízení, stejnopis nebo ověřenou kopii (§ 14) rozhodnutí soudu druhého stupně,

a to ve dvou vyhotoveních, z nichž alespoň jedno musí vyhovovat nárokům na písemnosti určené pro cizinu (§ 13). Pokud je znakem skutkové podstaty trestného činu výše škody, uvede soud také znění § 89 odst. 11 trestního zákona nebo obdobné ustanovení platného v době spáchání trestného činu.³⁾ Znění ustanovení § 67a a § 68a trestního zákona soud uvede pouze v případě, že jejich aplikace připadá vzhledem k právní kvalifikaci skutku v úvahu. Znění zákonných ustanovení a případný odsuzující rozsudek a rozhodnutí odvolacího soudu soud opatří úředním překladem (§ 13 odst. 4) do jazyka stanoveného příslušnou mezinárodní smlouvou (s přihlédnutím k jazykovým ustanovením dvoustranných mezinárodních smluv a k prohlášením k mnohostranným mezinárodním smlouvám - srov. příloha č. 14/A, tabulka č. 1) nebo do úředního jazyka státu (srov. příloha č. 14/B), který osobu vydal.

Zvláštní ustanovení o vyžádání z některých států

§ 34

Vyžádání ze Spolkové republiky Německo

(1) Základní normativní úprava je obsažena ve Smlouvě mezi Českou republikou a Spolkovou republikou Německo o dodatcích k Evropské úmluvě o vydávání ze 13. prosince 1957 a usnadnění jejího používání z 2. února 2000 (č. 67/2002 Sb. m. s.).

(2) Všechny písemnosti musí být opatřeny překladem do němčiny.

(3) Pro běh promlčecích lhůt jsou určující pouze právní předpisy dožadujícího státu.

§ 35

Vyžádání z Rakouské republiky

(1) Základní normativní úprava je obsažena ve Smlouvě mezi Českou republikou a Rakouskou republikou o dodatku k Evropské úmluvě o vydávání z 13. prosince 1957 a o usnadnění jejího plnění z 27. června 1994 (č. 2/1996 Sb.).

(2) Překlad písemností se nepožaduje.

(3) Pro běh promlčecích lhůt jsou určující pouze právní předpisy dožadujícího státu.

§ 36

Extradiční materiály pro účely vyžádání ze Spojených států amerických

(1) Základní normativní úprava je obsažena ve Smlouvě o vzájemném vydávání zločinců z 2. července 1925 (č. 48/1926 Sb.) ve znění Dodatkové úmluvy o vzájemném vydávání zločinců z 29. dubna 1935 (č. 185/1935 Sb.; dále v tomto ustanovení jen „Smlouva“). Čl. II Smlouvy obsahuje taxativní výčet extradičních trestných činů. V praxi jsou proto využívána též ustanovení některých mnohostranných mezinárodních smluv, podle kterých jsou určité trestné činy zahrnuty do existujících dvoustranných smluv (např. čl. 6 odst. 2 Úmluvy Organizace spojených národů proti nedovolenému obchodu s omamnými a psychotropními látkami z 20. prosince 1988, č. 462/1991 Sb.).

(2) Podle sdělení Ministerstva spravedlnosti Spojených států amerických je k žádostem o vydání k trestnímu stíhání kromě zatýkacích rozkazů nezbytné jako důkazy podle čl. XI odst. 5 Smlouvy přikládat:

- a) buď ověřené kopie (§ 14) všech důkazů, na jejichž základě je dostatečně odůvodněn závěr, že obviněný spáchal trestné činy, které jsou obsaženy v zatýkacím rozkazu, přičemž kopie důkazů by měly být jasně a srozumitelně označené a uspořádané, anebo
- b) zprávu (*Case Summary*) vypracovanou soudcem, která shrnuje obsah nejdůležitějších důkazů shromážděných v dané věci a v jejímž závěru soudce potvrdí, že na základě těchto důkazů je dostatečně odůvodněn závěr, že obviněný spáchal trestné činy, pro které je vydán zatýkací rozkaz; tato zpráva by měla obsahovat:

1. jméno a titul (spíše funkci než akademický titul) autora
2. identifikaci obviněného, včetně státního občanství a fyzického popisu (s odkazy na fotografie a další připojené identifikační materiály),
3. informaci o místu současného pobytu obviněného,
4. skutkové okolnosti případu a prameny důkazů tyto okolnosti prokazující (s odkazy na svědecké výpovědi a další relevantní dokumenty připojené jako důkazy),
5. procesní historii případu (s odkazy na relevantní procesní rozhodnutí připojená jako důkazy),
6. seznam trestných činů, pro které je o vydání žádá-

³⁾ § 89 odst. 11 trestního zákona ve znění účinném do 31. prosince 2001 a § 1 nařízení vlády ČSFR č. 464/1991 Sb.

no, s uvedením maximální délky trestu, který může být uložen, u každého z nich (s odkazy na příslušná ustanovení trestního zákona, a to jak zvláštní části, tak obecné části o ukládání trestů, která musí být též připojena jako důkazy),

7. prohlášení, že trestní stíhání nebylo promlčeno (opět s odkazy na ustanovení § 67 trestního zákona a případně § 67a trestního zákona, pokud jeho aplikace vzhledem k právní kvalifikaci skutku přichází v úvahu; znění ustanovení, na něž soud odkazuje, musí být připojena jako důkazy),

8. seznam příložených důkazů, které musí být jasně a srozumitelně označené a uspořádané a na něž je odkazováno podle předchozích bodů.

(3) Všechny písemnosti tvořící extradiční materiály musí být vyhotoveny v souladu s § 13 a případně § 14 a svázaný v jeden pevně spojený celek tak, aby svázání bylo opatřeno přelepky a ty následně překryty otisky kulatého razítka soudu, a opatřeny úředním překladem (§ 13 odst. 4) do angličtiny. Při pořizování překladů je v zájmu zachování specifické terminologie vhodné poskytnout překladateli kopii informace Ministerstva spravedlnosti Spojených států amerických o požadavcích na extradiční materiály, kterou soudu zašle ministerstvo, pokud o to soud požádá.

(4) Byl-li zatýkácí rozkaz vydán pro účely vyžádání osoby, která byla odsouzena v řízení proti uprchlému, je nutno extradiční materiály připravit, jako by šlo o vyžádání k trestnímu stíhání.

(5) Byl-li zatýkácí rozkaz vydán pro účely vyžádání osoby, která byla pravomocně odsouzena (nikoli v řízení proti uprchlému), slouží jako extradiční materiály ve smyslu čl. XI odst. 5 Smlouvy:

- a) stejnopis nebo ověřená kopie rozsudku s doložkou právní moci,
- b) rozhodnutí soudu druhého stupně, konalo-li se odvolací řízení,
- c) usnesení o zápočtu vazby s doložkou právní moci, pokud k zápočtu vazby došlo, a
- d) potvrzení o tom, jaká část trestu dosud nebyla vykonána, vyhotovené v souladu s ustanoveními § 13 a případně § 14 a opatřené úředními překlady (§ 13 odst. 4) do angličtiny.

(6) Vždy je zapotřebí k zatýkácímu rozkazu připojit i popis, fotografii a otisky prstů obviněného či odsouzeného, jsou-li k dispozici. Pokud tomu tak není, musí být tato skutečnost v zatýkácí rozkazu výslovně uvedena. Je-li k dispozici fotografie obviněného či odsouzeného, musí být v souladu s požadavky americké strany soudcem či státním zástupcem vypracováno potvrzení o totožnosti osoby, jehož vzor obsahuje příloha č. 18.

(7) Extradiční materiály vyhotovené podle odstavců 2 až 6 zašle soud ministerstvu ve třech vyhotoveních.

§ 37

Extradiční materiály pro účely vyžádání z Kanady

(1) Základní normativní úprava je obsažena ve Smlouvě mezi republikou Československou a Spojeným královstvím Velké Británie a Irsko a v zájmemném vydávání zločinců z 11. listopadu 1925 s Protokolem ze 4. června 1926 (č. 211/1926 Sb., č. 22/1928 Sb.; dále v tomto ustanovení

jen „Smlouva“). Podle sdělení Ministerstva spravedlnosti Kanady z 21. června 1999 je podle kanadského extradičního zákona k žádostem o vydání k trestnímu stíhání kromě zatýkáčích rozkazů nezbytné jako důkazy podle čl. 8 odst. 2 Smlouvy přikládat tzv. extradiční balík (*Extradition Packet*).

(2) Extradiční balík musí být tvořen dvěma oddělenými částmi, a to tzv. záznamem případu (*Record of the Case*) a tzv. obecným prohlášením (*General Legal Statement*).

(3) Pokud jde o vyžádání obviněného k trestnímu stíhání, musí záznam případu obsahovat:

- a) detailní shrnutí důkazů dostupných ke každému bodu obvinění (tj. ke každému jednotlivému skutku), pro který se žádá o vydání; tomuto požadavku je možné dostát tak, že státní zástupce nebo soudce vypracuje prohlášení (zprávu), ve kterém shrne fakta případu a detailně uvede obsah jednotlivých důkazů ve věci, nebo ve shrnutí případu odkáže na jednotlivé podstatné důkazy ve věci (např. svědecké výpovědi a jiné listinné důkazy), jejichž kopie budou tvořit přílohu tohoto prohlášení; kanadská strana bezvýhradně trvá na tom, aby tato část extradičních materiálů neobsahovala žádný odkaz na právní kvalifikaci skutku podle českého práva ani na žádná jiná ustanovení českého práva - materiály by měly obsahovat pouze shrnutí důkazního materiálu ve věci;
- b) identifikační materiály osoby, o jejíž vydání jde, tj. fotografie, otisky prstů a protokol o rekognici svědkem; a
- c) ověřovací doložku v tom smyslu, že shromážděné důkazy, které jsou zahrnuty v záznamu případu, mohou být použity v trestním řízení a byly opatřeny v souladu s českým právem; ověřovací doložka musí být vlastnoručně podepsána soudcem a opatřena otiskem kulatého úředního razítka soudu; kanadská strana trvá, na tom, aby anglický překlad ověřovací doložky doslovně odpovídal textu, který ministerstvo zašle soudu s pracovním překladem do češtiny.

(4) Byl-li zatýkácí rozkaz vydán pro účely vyžádání osoby, která byla odsouzena v řízení proti uprchlému, je nutno extradiční materiály připravit, jako by šlo o vyžádání k trestnímu stíhání.

(5) Pokud jde o vyžádání osoby, která byla pravomocně odsouzena k výkonu trestu (nikoli v řízení proti uprchlému), musí záznam případu obsahovat:

- a) stejnopis nebo ověřenou kopii rozsudku s doložkou právní moci,
- b) rozhodnutí soudu druhého stupně, konalo-li se odvolací řízení,
- c) usnesení o zápočtu vazby s doložkou právní moci, pokud k zápočtu vazby došlo,
- d) potvrzení o tom, jaká část trestu dosud nebyla vykonána,
- e) identifikační materiály osoby, o jejíž vydání jde, tj. fotografie, otisky prstů a prohlášení o potvrzení totožnosti (příloha č. 18) vypracované předsedou senátu, státním zástupcem či vyšetřovatelem, a

(6) Obecné prohlášení musí obsahovat:

- a) identifikaci osoby činící prohlášení, a to jménem a postavením a krátkým popisem odbornosti této osoby ve vztahu k českému právu,

- b) popis vztahu této osoby k trestnímu stíhání (např. že je odpovědná za případ, vyřizuje případ, je seznámena s případem apod.),
- c) prohlášení, že o vydání osoby je žádáno k trestnímu stíhání či k výkonu trestu odnětí svobody s uvedením právní kvalifikace, s odkazem na vyhotovení zatýkacího rozkazu, které bude připojeno k této části extradičního balíku,
- d) doslovné znění zákonných ustanovení, podle nichž je trestný čin posuzován, s uvedením zákonné sazby, jež je na něj v zákoně stanovena, a z nichž by podle výslovného požadavku kanadské strany mělo být též patrné, že nejde o přestupek, nýbrž o trestný čin, pro který lze podat obžalobu u soudu (např. citací ustanovení § 2 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích),
- e) je-li znakem skutkové podstaty výše škody, uvede se i znění § 89 odst. 11 trestního zákona nebo obdobného ustanovení platného v době spáchání trestného činu,⁴⁾
- f) doslovné znění zákonných ustanovení o promlčení stíhání pro předmětné trestné činy (§ 67 trestního zákona a případně § 67a trestního zákona, pokud jeho aplikace vzhledem k právní kvalifikaci skutku přichází v úvahu) nebo o pomlčení výkonu trestu (§ 67a až § 68a trestního zákona) a výslovné prohlášení, že trestnímu stíhání nebo výkonu trestu promlčení nebrání,
- g) prohlášení týkající se časové působnosti trestního zákona - tj. prohlášení o tom, že předmětná ustanovení trestního zákona byla účinná v době spáchání trestného činu a jsou účinná i v době, kdy je o vydání žádáno; pokud tomu tak není, připojí soud také ověřenou kopii předpisů uvedených v písmenech d) až f) ve znění účinném v době, kdy je o vydání žádáno.

Obecné prohlášení však není třeba vyhotovovat, pokud znění zákonných ustanovení uvedených v písmenech d) až f) obsahuje zatýkací rozkaz, který v takovém případě obecné prohlášení nahrazuje.

(7) Všechny písemnosti v každé části extradičního balíku musí být vyhotoveny v souladu s § 13 a případně § 14 a svázaný v jeden pevně spojený celek tak, aby svázání bylo opatřeno přelepky a ty překryty otisky kulatého razítka soudu, a opatřeny úředním překladem (§ 13 odst. 4) do angličtiny. Při pořizování překladů je v zájmu zachování specifické terminologie vhodné poskytnout překladateli kopii dopisu Ministerstva spravedlnosti Kanady z 21. června 1999, kterou soudu zašle ministerstvo, pokud o to soud požádá.

(8) Extradiční materiály vyhotovené podle odstavců 2 až 7 zašle soud ministerstvu ve třech vyhotoveních.

§ 38

Extradiční materiály pro účely vyžádání z Nového Zélandu

(1) Základní normativní úprava je obsažena ve Smlouvě mezi republikou Československou a Spojeným královstvím Velké Británie a Irska o vzájemném vydávání zločinců z 11. listopadu 1925 s Protokolem ze 4. června 1926 (č. 211/1926 Sb., č. 22/1928 Sb.; dále v tomto ustanovení jen „Smlouva“). Podle nóty Vysoké komise Nového Zélan-

du v Canbeře byla Česká republika s účinností od 16. října 2003 zařazena mezi tzv. „vyňaté“ (*exempted*) státy, což umožňuje k žádostem o vydání k trestnímu stíhání kromě zatýkacích rozkazů přikládat jako důkazy podle čl. 8 odst. 2 Smlouvy pouze tzv. záznam případu (*Record of the Case*).

(2) Záznam případu vyhotovuje státní zástupce, který v daném případě zastupuje veřejnou žalobu. Záznam případu obsahuje souhrn důkazů opatřených na podporu žádosti o vydání (nepřímé důkazy, tzv. „důkazy z doslechu“, jsou podle novozélandského práva nepřipustné, a extradiční materiály se o nich proto nesmí vůbec zmiňovat) a jiné relevantní dokumenty (fotografie, kopie dokladů apod.).

(3) Záznam případu musí být ověřen vlastnoručním podpisem soudce a otiskem kulatého úředního razítka soudu.

(4) K záznamu případu musí být přiloženy:

- a) prohlášení státního zástupce uvádějící, že záznam případu byl vyhotoven jím nebo pod jeho vedením a že důkazy byly získány za účelem použití v hlavním líčení (*trial*) s osobou, jejíž vydání se žádá, jako obžalovanou; novozélandská strana vyžaduje, aby prohlášení státního zástupce (*Affidavit*) bylo učiněno takovou formou, aby případné uvedení nepravdy mělo pro státního zástupce vážné důsledky; s ohledem na skutečnost, že institut přísežného prohlášení orgánů činných v trestním řízení české právo nezná, se doporučuje s požadavkem novozélandských orgánů se vypořádat uvedením znění § 158 trestního zákona a vysvětlením, že případné vědomé uvedení nepravdy pro účely vyžádání obviněného z ciziny by mohlo být považováno za trestný čin zneužívání pravomoci veřejného činitele; a

b) prohlášení nejvyššího státního zástupce (osobně), že podle jeho názoru záznam případu dokládá existenci důkazů dostatečných k tomu, aby bylo v České republice vedeno trestní stíhání.

(5) Všechny písemnosti tvořící záznam případu musí být svázaný v jeden pevně spojený celek tak, aby svázání bylo opatřeno přelepky a ty následně překryty otisky kulatého razítka soudu, a opatřeny úředním překladem (§ 13 odst. 4) do angličtiny. Při pořizování překladu je v zájmu zachování specifické terminologie vhodné poskytnout překladateli kopii informace o extradičním řízení na Novém Zélandu a výňatek z novozélandského extradičního zákona, které soudu zašle ministerstvo, pokud o to soud požádá.

(6) Byl-li zatýkací rozkaz vydán pro účely vyžádání osoby, která byla odsouzena v řízení proti uprchlému, je nutno extradiční materiály připravit, jako by šlo o vyžádání k trestnímu stíhání.

(7) Byl-li zatýkací rozkaz vydán pro účely vyžádání osoby, která byla pravomocně odsouzena (nikoli v řízení proti uprchlému), považují se za extradiční materiály ve smyslu čl. 8 odst. 3 Smlouvy:

- a) stejnopis nebo ověřenou kopii rozsudku s doložkou právní moci,
- b) rozhodnutí soudu druhého stupně, konalo-li se odvolací řízení,
- c) usnesení o zápočtu vazby s doložkou právní moci, pokud k zápočtu vazby došlo, a

⁴⁾ § 89 odst. 11 trestního zákona ve znění účinném do 31. prosince 2001 a § 1 nařízení vlády ČSFR č. 464/1991 Sb.

d) potvrzení o tom, jaká část trestu dosud nebyla vykonána, vyhotovené v souladu s ustanoveními § 13 a případně § 14 a opatřené úředními překlady (§ 13 odst. 4) do angličtiny.

(8) Extradiční materiály vyhotovené podle odstavců 2 až 7 zašle soud ministerstvu ve třech vyhotoveních.

(9) Ve velmi naléhavých případech lze požádat o uvalení předběžné vazby, a to ještě před tím, než ministr spravedlnosti Nového Zélandu obdržel formální extradiční žádost (ta pak musí být předložena do 40 dnů). Osoba vzatá do předběžné vazby však může být propuštěna na kauci. Žádost o předběžnou vazbu proto musí novozélandským (exekutivním) orgánům též naznačit, zda mají případnému propuštění na kauci oponovat, a pokud ano, na jakém základě (zejména předchozí odsouzení, současná obvinění, věcné důvody pro domněnku, že osoba se bude vyhýbat extradičnímu řízení, a to včetně závažnosti trestného činu, pro který by měl být vydán, závažnost důkazů proti němu, pravděpodobnost uložení trestu odnětí svobody, spojení či jeho nedostatek s Novým Zélandem atp.). Soud proto v takových případech zašle ministerstvu spolu se žádostí o předběžnou vazbu (§ 29) také výše uvedené argumenty pro odporování propuštění na kauci a ujistění, že extradiční materiály podle předchozích odstavců budou dodány do 30 dnů.

Oddíl druhý

Vydání do ciziny

§ 39

Základní normativní úprava

(1) Základní vnitrostátní normativní úprava je obsažena v ustanoveních § 391 až § 402 trestního řádu.

(2) Nejvýznamnějšími mezinárodními smlouvami upravujícími vydání do ciziny jsou:

- a) Evropská úmluva o vydávání z 13. prosince 1957 (č. 549/1992 Sb., sdělení o opravě chyb překladu v částce 32/2004 Sb. m. s.; příloha č. 4; dále v této hlavě jen „Evropská úmluva“);
- b) Dodatkový protokol z 15. září 1975 k Evropské úmluvě o vydávání z 13. prosince 1957 (č. 29/1997 Sb.; příloha č. 5);
- c) Druhý dodatkový protokol z 17. března 1978 k Evropské úmluvě o vydávání z 13. prosince 1957 (č. 30/1997 Sb.; příloha č. 6);
- d) Smlouva mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o právní pomoci poskytované justičními orgány a o úpravě některých právních vztahů v občanských a trestních věcech z 29. října 1992 (č. 209/1993 Sb.);
- e) Smlouva mezi Českou republikou a Rakouskou republikou o dodatku k Evropské úmluvě o vydávání z 13. prosince 1957 a o usnadnění jejího plnění z 27. června 1994 (č. 2/1996 Sb.);
- f) Smlouva mezi Českou republikou a Spolkovou republikou Německo o dodatcích k Evropské úmluvě o vydávání z 13. prosince 1957 a usnadnění jejího používání z 2. února 2000 (č. 67/2002 Sb. m. s.).

Mezinárodní smlouvy v oblasti vydávání jsou uvedeny v přílohách č. 2 a 3.

§ 40

Předběžná a vydávací vazba

(1) Pokud soud vezme osobu do předběžné či vydávací vazby, neprodleně tuto skutečnost oznámí faxem státnímu zástupci, který podal návrh na vzetí do vazby, ministerstvu a Interpolu Praha, a to bez ohledu na právní moc usnesení o vzetí do vazby. Ve výroku usnesení o vzetí do předběžné vazby soud vždy uvede datum a čas, od kterého se vazba započítává, neboť od tohoto okamžiku počíná plynout lhůta pro doručení extradiční žádosti a její zmeškání má za následek povinnost osobu z předběžné vazby propustit. Pokud tak stanoví mezinárodní smlouva, oznámí tuto skutečnost v příslušné lhůtě také konzulárnímu oddělení zastupitelského úřadu státu, jehož je osoba, o jejíž vydání jde, občanem (§ 15).

(2) Pokud došlo k propuštění osoby, o jejíž vydání jde, ze zadržení nebo z předběžné či vydávací vazby, oznámí to soud neprodleně faxem ministerstvu, a to bez ohledu na právní moc usnesení o zamítnutí návrhu na vzetí do vazby nebo o propuštění z vazby. Zároveň soud informuje Interpol Praha a požádá jej buď o omezení pátrání za účelem zadržení pouze na případy, kdy se osoba, o jejíž vydání jde, bude pokoušet opustit území České republiky, anebo o zastavení pátrání za účelem zadržení na území České republiky, neboť jinak by mohlo dojít k opětovnému zadržení osoby policejními orgány České republiky. Pokud by došlo ke změně okolností, a bylo by nutno osobu opětovně zadržet, bude vydání pokynu Interpolu Praha k obnovení pátrání v působnosti státního zástupce provádějícího předběžné šetření, případně soudu, který rozhoduje nebo rozhodl o přípustnosti vydání.

(3) Pokud je osoba, o jejíž vydání jde, převedena z předběžné či vydávací vazby do vyšetřovací vazby nebo do výkonu trestu odnětí svobody, oznámí soud tuto skutečnost ministerstvu a státnímu zástupci, který prováděl předběžné šetření, a Interpolu Praha. Zároveň učiní opatření, aby po odpadnutí důvodu vyšetřovací vazby nebo po ukončení výkonu trestu odnětí svobody bylo možné osobu opětovně vzít do předběžné či vydávací vazby, která by na výkon vyšetřovací vazby nebo trestu odnětí svobody pokud možno bezprostředně navazovala. Odpadnutí důvodu vyšetřovací vazby nebo ukončení výkonu trestu odnětí svobody a převedení osoby, o jejíž vydání jde, do vydávací vazby oznámí neprodleně faxem ministerstvu a Interpolu Praha.

§ 41

Rozhodnutí o přípustnosti vydání

(1) Při rozhodování podle § 397 odst. 1 trestního řádu soud rozhodne, že vydání přípustné je, nebo že vydání přípustné není. Pokud se osoba, o jejíž vydání jde, již nezdržuje na území České republiky, soud nerozhoduje o tom, zda vydání je či není přípustné, ale návrh státního zástupce na vyslovení přípustnosti nebo nepřípustnosti vydání zamítne (srov. č. 26/1996 Sb. rozh. tr.). Soud není oprávněn v rozhodnutí podle § 397 odst. 1 trestního řádu vyslovovat, že vydání je přípustné s výhradou nebo že realizace vydání má být odložena (srov. č. 12/1996 Sb. rozh. tr.). Pokud je podmínkou přípustnosti vydání poskytnuté ujistění dožadujícího státu o tom, že trest smrti nebude uložen nebo vykonán, cituje soud toto ujistění ve výroku rozhodnutí o přípustnosti (srov. č. 11/1996 Sb. rozh. tr.). Ve výroku usnesení podle § 397 odst. 1 trestního řádu soud popíše skutek, pro který je o vydání žádáno, tak, aby nebyl

zaměnitelný s jiným skutkem; uvedení pouze zákonného pojmenování trestného činu a příslušných právních ustanovení nebo uvedení pouze odkazu na zatýkací rozkaz není postačující (srov. č. 54/1995 Sb. rozh. tr.).

(2) Při rozhodování o přípustnosti vydání podle § 397 odst. 1 trestního řádu soud vždy rozhoduje o celém skutku nebo všech skutcích tak, jak jsou popsány v žádosti cizího státu o vydání. Pokud soud vysloví, že vydání je přípustné jen pro určité části skutku (např. jen pro některé dílčí útoky v případě pokračujícího trestného činu) nebo pro některé ze skutků popsáných v žádosti cizího státu o vydání, rozhodne zároveň, že pro zbývající část skutku či pro zbývající skutky vydání není přípustné. Ve výroku usnesení o přípustnosti pak popíše, pro kterou část vydání přípustné je a pro kterou část vydání přípustné není (srov. č. 49/1996 Sb. rozh. tr.).

(3) Pokud je osoba, o jejíž vydání jde, v době rozhodování soudu o přípustnosti vydání v postavení účastníka azylového řízení, soud pravomocného rozhodnutí v azylovém řízení nevyčkává, ale sám posoudí, zda vydání je či není přípustné i z hlediska souladu s mezinárodněprávními závazky České republiky vyplývajícími z ratifikovaných a vyhlášených mezinárodních smluv o lidských právech a základních svobodách, jimiž je Česká republika vázána (srov. č. 42/2002 Sb. rozh. tr.). Zejména se jedná o Úmluvu o právním postavení uprchlíků z 28. července 1951 (č. 208/1993 Sb.), o Úmluvu o ochraně lidských práv a základních svobod ze 4. listopadu 1950 (č. 209/1992 Sb.) a o Úmluvu proti mučení a jinému krutému, nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání z 10. prosince 1984 (č. 143/1988 Sb.).

(4) Pokud soud pro své rozhodnutí potřebuje další informace, které mohou být poskytnuty dožadujícím státem, požádá ministerstvo o zajištění dodatkové informace v rozsahu a formě, které ve své žádosti určí. Dodatkovými informacemi mohou být informace skutkové i informace o právu dožadujícího státu. Pro dodání dodatkové informace může soud stanovit přiměřenou lhůtu.

(5) Po právní moci usnesení podle § 397 odst. 1 trestního řádu předloží soud spis bez zbytečných odkladů ministerstvu. V případě, že rozhodl, že vydání není přípustné, zašle ministerstvu kopii usnesení.

(6) Pokud soud rozhodl, že vydání není přípustné z důvodů uvedených v § 393 odst. 1 písm. a), b), g), h) nebo i) trestního řádu, postoupí soud věc příslušnému státnímu zastupitelství k postupu podle § 2 odst. 3 trestního řádu, § 20 odst. 1 trestního zákona.

§ 42

Souběh žádostí o vydání (§ 401 trestního řádu)

(1) Pokud o vydání osoby žádá současně více cizích států, musí být posouzena přípustnost vydání na základě každé z žádostí samostatně. Soud může rozhodnout, že vydání je přípustné do více než jednoho státu. Rozhodnutí o tom, do kterého státu bude vydání povoleno, přísluší ministru spravedlnosti.

(2) Pokud soud rozhoduje o přípustnosti vydání na základě více žádostí o vydání, může rozhodnout jedním usnesením o všech žádostech, nebo může rozhodnout o přípustnosti vydání na základě každé z žádostí samostatným usnesením.

§ 43

Postup po povolení vydání

(1) Pokud ministr spravedlnosti vydání povolil, zařídí vydání a s tím související úkony předseda senátu soudu, který rozhodl o vydávací vazbě, na základě pokynu ministerstva, které určí datum, hodinu a hraniční přechod. V místě odevzdání osoby příslušnému orgánu dožadujícího státu není účast zástupce soudu nezbytná, soud je však povinen zajistit sepsání předávacího protokolu, který následně zašle na vědomí ministerstvu. V protokolu musí být vždy uveden údaj o době, po kterou byla osoba v České republice v souvislosti s vydáním omezena na osobní svobodě. Pokud se odevzdání osoby příslušnému orgánu dožadujícího státu v místě samém zástupce soudu neúčastní, může zajistit sepsání předávacího protokolu například tím, že předem vypracovaný protokol zašle současně s příkazem k eskortě příslušnému orgánu, který eskortu provádí a který předání osoby na protokolu potvrdí.

(2) Pokud ministr spravedlnosti nařídil propuštění osoby, o jejíž vydání jde, z vydávací vazby podle § 399 odst. 5 trestního řádu, zajistí její propuštění předseda senátu soudu, který rozhodl o vydávací vazbě, a následně o propuštění osoby z vazby informuje ministerstvo.

§ 44

Odklad vydání

Pokud bylo vydání ministrem spravedlnosti povoleno a jeho realizace současně odložena do skončení trestního řízení nebo výkonu trestu odnětí svobody v České republice, oznámí ministerstvo tuto skutečnost soudu, který rozhodl o přípustnosti vydání, státnímu zástupci, který prováděl předběžné šetření, a státnímu zástupci nebo soudu, kteří v České republice vedou trestní řízení proti osobě, o jejíž vydání jde, nebo soudu, z jehož rozsudku osoba, o jejíž vydání jde, v České republice vykonává trest odnětí svobody. Tyto orgány pak ve vzájemné součinnosti postupují podle § 40 odst. 3.

§ 45

Dočasné předání

Pokud bylo vydání ministrem spravedlnosti povoleno, avšak jeho realizace byla odložena, může být na žádost dožadujícího státu povoleno dočasné předání osoby, jejíž vydání bylo povoleno, do dožadujícího státu. Na postup při dočasném předání se přiměřeně použije § 22.

§ 46

Rozšíření vydání na jiný trestný čin (§ 402 trestního řádu)

(1) K žádosti cizího státu o udělení souhlasu k jinému trestnímu stíhání či k výkonu jiného trestu, než pro který bylo vydání tomuto státu povoleno, nebo o udělení souhlasu s vydáním osoby, která byla tomuto státu vydána, do třetího státu, musí být provedeno předběžné šetření a případně rozhodnuto o přípustnosti či nepřípustnosti udělení souhlasu.

(2) Pokud k žádosti podle odstavce 1 nebyl přiložen protokol nebo úřední záznam s vyjádřením vydané osoby k obsahu této žádosti, může státní zástupce, který provádí předběžné šetření, nebo soud, který rozhoduje o přípustnosti udělení souhlasu, požádat o poskytnutí takového protokolu nebo záznamu podle § 41 odst. 4. Pokud byla osoba vydána podle Evropské úmluvy, vyjádření vydané osoby

k obsahu žádosti musí být přiloženo (čl. 14 odst. 1 písm. a) Evropské úmluvy).

Oddíl třetí

Upuštění od výkonu zbytku trestu odnětí svobody podle § 327 odst. 1 trestního řádu

§ 47

Základní normativní úprava

Základní normativní úprava je obsažena v ustanovení § 327 odst. 1 a 3 trestního řádu.

§ 48

(1) Na žádost ministerstva zašle soud ministerstvu trestní spis.

(2) Nelze-li spis zapůjčit, sdělí soud ministerstvu důvody a zašle stejnopis rozsudku s doložkou právní moci, rozhodnutí soudu druhého stupně, konalo-li se odvolací řízení, a stejnopis usnesení o zápočtu vazby s doložkou právní moci, pokud k zápočtu vazby došlo. Pokud se nekonalo odvolací řízení nebo nedošlo k zápočtu vazby, uvede to soud ve sdělení zasilaném podle věty první.

§ 49

Na žádost ministerstva zašle soud ministerstvu stejnopis rozhodnutí o žádosti odsouzeného o podmíněné propuštění s doložkou právní moci a rozhodnutí soudu druhého stupně, konalo-li se stížnostní řízení. V případě, že rozhodnutí neobsahuje odůvodnění, sdělí soud ministerstvu důvody, na nichž je rozhodnutí založeno.

§ 50

Pokud k vydání nedojde, oznámí to ministerstvo neprodleně soudu s podnětem k postupu podle § 327 odst. 3 trestního řádu.

HLAVA III

PŘEDÁNÍ TRESTNÍHO ŘÍZENÍ DO CIZINY

§ 51

Základní normativní úprava

(1) Základní vnitrostátní normativní úprava je obsažena v ustanovení § 448 trestního řádu.

(2) Nejvýznamnějšími mezinárodními smlouvami upravujícími předávání trestního řízení jsou:

- a) Evropská úmluva o předávání trestního řízení z 15. května 1972 (č. 551/1992 Sb., č. 147/1993 Sb., sdělení o opravě chyb překladu v části 20/2004 Sb. m. s.; příloha č. 10; dále v této hlavě jen „Evropská úmluva“) - ustanovení stávajících mezinárodních smluv o předávání trestního řízení nederoguje;
- b) Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Svazem sovětských socialistických republik o právní pomoci a právních vztazích ve věcech občanských, rodinných a trestních z 12. srpna 1982 (č. 95/1983 Sb.) - čl. 83 až čl. 86;
- c) Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Polskou lidovou republikou o právní pomoci a úpravě právních vztahů ve věcech občanských, rodinných, pracovních a trestních z 21. prosince 1987 (č. 42/1989 Sb., č. 206/1989 Sb.) - čl. 59 až čl. 63; tato smlouva bude doplněna Smlouvou mezi Českou republikou a Polskou republikou o změně a doplnění Smlouvy

mezi Československou socialistickou republikou a Polskou lidovou republikou o právní pomoci a úpravě právních vztahů ve věcech občanských, rodinných, pracovních a trestních z 21. prosince 1987 - podepsána byla dne 30. října 2003 a Parlamentem České republiky byl vysloven souhlas s její ratifikací Českou republikou - po její ratifikaci bude možný přímý styk justičních orgánů;

- d) Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Maďarskou lidovou republikou o právní pomoci a úpravě právních vztahů ve věcech občanských, rodinných a trestních z 28. března 1989 (č. 63/1990 Sb.) - čl. 68 až čl. 72;
- e) Smlouva mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o právní pomoci poskytované justičními orgány a o úpravě některých právních vztahů v občanských a trestních věcech z 29. října 1992 (č. 209/1993 Sb.) - čl. 29.

(3) V případě, že předávání trestního řízení ve vztazích mezi Českou republikou a státem, jehož je obviněný občanem, není upraveno žádnou mnohostrannou ani dvoustrannou mezinárodní smlouvou, lze v souladu s čl. 21 Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních z 20. dubna 1959 (č. 550/1992 Sb.; příloha č. 7) podat tomuto státu trestní oznámení, pokud je tento stát smluvní stranou Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních. Trestní oznámení se podává prostřednictvím ministerstva (§ 4).

§ 52

(1) Institut předání trestního řízení do ciziny lze využít zejména v případech, kdy se obviněný, obžalovaný či odsouzený zdržuje na území státu, jehož je státním občanem, a nelze dosáhnout jeho vydání do České republiky. Jednou z podmínek předání trestního řízení je oboustranná trestnost. Některé státy však trestní řízení nepřebírají rovněž pro trestné činy daňové (např. Slovenská republika).

(2) Institut předání trestního řízení do ciziny (s výjimkou Ruské federace) lze využít i v případě, že soud již vynesl pravomocný odsuzující rozsudek. V dožádaném státě pak proběhne trestní řízení nové, a to v rozsahu, který stanoví orgány dožadujícího státu (zpravidla dojde k opakování hlavního líčení). Předání výkonu pravomocného rozsudku do některých států však možné je (§ 65 až § 71).

(3) O předání trestního řízení již soud nerozhoduje.

§ 53

Návrh na předání trestního řízení

(§ 448 odst. 1 trestního řádu)

(1) Jde-li o předání trestního řízení ve smyslu § 448 odst. 1 trestního řádu, zašle soud ministerstvu návrh na předání trestního řízení.

(2) V návrhu je třeba uvést:

- a) označení soudu a spisovou značku, pod níž je trestní věc vedena,
- b) jméno, příjmení a další osobní data obviněného, včetně údaje o jeho státním občanství a o jeho pobytu ve státě, do něhož se předání trestního řízení navrhuje,
- c) zákonné pojmenování trestného činu s uvedením příslušných zákonných ustanovení a vylíčení skutkového děje s přesným vyznačením doby, místa a způsobu spáchání a jeho následků,
- d) doslovné znění zákonných ustanovení, podle nichž je

trestný čin posuzován, s uvedením zákonné sazby, jež je na něj v zákoně stanovena, přičemž je-li znakem skutkové podstaty výše škody, uvede se i znění § 89 odst. 11 trestního zákona nebo obdobného ustanovení platného v době spáchání trestného činu,⁵⁾

- e) že čin, který je předmětem trestního řízení, není promlčen, s doslovným zněním § 67 trestního zákona a případně také se zněním § 67a trestního zákona, pokud jeho aplikace vzhledem k právní kvalifikaci skutku přichází v úvahu,
- f) popis úkonů, které ovlivnily plynutí promlčecí doby, pokud od spáchání trestného činu do podání návrhu na předání trestního řízení do ciziny uplynula doba delší než tři roky,
- g) údaje o zajišťovacích opatřeních (trvání vazby, odnětí věci, zajištění nároku poškozeného apod.),
- h) odkaz na obsah přiloženého trestního spisu s uvedením jeho spisové značky,
- i) došlo-li v řízení, jehož předání se navrhuje, k podání obžaloby, uvedou se též údaje o obžalobě,
- j) došlo-li v řízení, jehož předání se navrhuje, k vynesení pravomocného či nepravomocného rozsudku, uvedou se údaje o rozsudku (včetně případného rozhodnutí soudů druhého stupně v odvolacím řízení).

Další náležitosti návrhu se řídí § 13.

(3) Návrh zašle soud ministerstvu ve dvou vyhotoveních a přiloží k němu ověřenou kopii (§ 14) trestního spisu (v případě nevyhovění žádosti o převzetí trestního řízení může být obtížné spis získat z ciziny zpět).

(4) Nestanoví-li mezinárodní smlouva jinak, zašle soud ministerstvu návrh podle odstavce 2 i ověřenou kopii trestního spisu podle odstavce 3 s úředním překladem (§ 13 odst. 4).

(5) Pokud ministerstvo s předáním trestního řízení do ciziny souhlasí, požádá příslušný cizozemský orgán o převzetí trestního řízení s odkazem na návrh vypracovaný soudem podle předchozích odstavců. Pokud ministerstvo s předáním trestního řízení do ciziny nesouhlasí, vrátí návrh a přílohový spis soudu s odůvodněním nesouhlasu a s doporučením dalšího postupu ve věci.

(6) Ministerstvo zašle soudu rozhodnutí příslušného cizozemského orgánu o převzetí trestního řízení a následně rozhodnutí příslušného cizozemského orgánu přijaté jako výsledek převzatého trestního řízení, pokud dožádaný stát trestní řízení převzal.

§ 54

Žádost o převzetí trestního řízení

(§ 448 odst. 2 trestního řádu)

Jde-li o předání trestního řízení ve smyslu § 448 odst. 2 trestního řádu (tj. kde mezinárodní smlouva umožňuje přímý styk justičních orgánů i v oblasti předávání trestního řízení), zašle soud příslušnému orgánu cizího státu žádost o převzetí trestního řízení. Ustanovení § 53 odst. 2 až 4 platí i pro vypracování žádosti o předání trestního řízení.

§ 55

Předání trestního řízení do Spolkové republiky Německo

(1) Spolková republika Německo není smluvní stranou Evropské úmluvy. Při předávání trestního řízení do Spolkové republiky Německo se proto postupuje na základě čl. 21 Evropské úmluvy o vzájemné právní pomoci ve věcech trestních z 20. dubna 1959 (č. 550/1992 Sb.) a Smlouvy mezi Českou republikou a Spolkovou republikou Německo o dodatcích k Evropské úmluvě o vzájemné pomoci ve věcech trestních z 20. dubna 1959 a usnadnění jejího používání z 2. února 2000 (č. 68/2002 Sb. m. s., č. 126/2002 Sb. m. s.).

(2) Soud zašle příslušnému státnímu zastupitelství Spolkové republiky Německo oznámení se žádostí o převzetí trestního řízení, jehož náležitosti stanoví čl. 14 odst. 5 Smlouvy mezi Českou republikou a Spolkovou republikou Německo o dodatcích k Evropské úmluvě o vzájemné pomoci ve věcech trestních z 20. dubna 1959 a usnadnění jejího používání z 2. února 2000 (č. 68/2002 Sb. m. s., č. 126/2002 Sb. m. s.).

HLAVA IV

VÝKON ROZHODNUTÍ VE VZTAHU K CIZINĚ

Oddíl první

Předání odsouzeného do ciziny

§ 56

Základní normativní úprava

Normativní úprava je obsažena v následujících mezinárodních smlouvách:

- a) Úmluva o předávání odsouzených osob z 23. března 1983 (č. 553/1992 Sb.; příloha č. 11; dále v tomto oddílu jen „Úmluva“) - ustanovení stávajících mezinárodních smluv o předávání odsouzených osob nederoguje, v praxi je však její používání upřednostňováno;
- b) Dodatkový protokol k Úmluvě o předávání odsouzených osob z 18. prosince 1997 (č. 26/2003 Sb. m. s., sdělení o opravě chyb překladu v částce 49/2003 Sb. m. s.; příloha č. 12; dále v tomto oddílu jen „Dodatkový protokol“) - čl. 3;
- c) Úmluva o předávání osob odsouzených k trestu odnětí svobody k výkonu trestu ve státě, jehož jsou státními občany, z 19. května 1978 (č. 123/1980 Sb. dále v tomto oddílu jen „Berlínská úmluva“) - použitelná i vůči státům bývalého Svazu sovětských socialistických republik, které v rámci sukcesních jednání výslovně neprohlásily, že se necítí být vázány závazky bývalého Sovětského svazu (učinily tak např. pobaltské státy, Moldavská republika, Uzbekistán a Kazachstán) a které nejsou současně členy Úmluvy uvedené pod písmenem a); v praxi používána zejména ve vztahu k Ruské federaci;
- d) Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Socialistickou federativní republikou Jugoslávií o vzájemném předávání odsouzených k výkonu trestu odnětí svobody z 23. května 1989 (č. 473/1990 Sb.) - platí ve vztahu k nástupnickým státům bývalé Jugoslávie;
- e) Smlouva mezi Českou a Slovenskou Federativní Republikou a Rakouskou republikou o vzájemném výkonu

⁵⁾ § 89 odst. 11 trestního zákona ve znění účinném do 31. prosince 2001 a § 1 nařízení vlády ČSFR č. 464/1991 Sb.

soudních rozhodnutí ve věcech trestních z 20. května 1990 (č. 113/1992 Sb.);

- f) Smlouva mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o právní pomoci poskytované justičními orgány a o úpravě některých právních vztahů v občanských a trestních věcech z 29. října 1992 (č. 209/1993 Sb.).

§ 57

Předání odsouzeného podle Úmluvy o předávání odsouzených osob

(1) Na žádost ministerstva nebo i bez žádosti, pokud takový postup považuje z hlediska dosažení účelu výkonu trestu odnětí svobody za vhodný, zašle soud ministerstvu:

- a) stejnopis nebo ověřenou kopii (§ 14) rozsudku s doložkou právní moci, a konalo-li se odvolací řízení, též rozhodnutí soudu druhého stupně,
- b) stejnopis nebo ověřenou kopii (§ 14) usnesení o zápočtu vazby s doložkou právní moci, pokud k zápočtu vazby došlo,
- c) ověřenou kopii (§ 14) textu právního předpisu, na jehož základě byl vydán rozsudek (na zvláštním listě číselné označení, zákonné pojmenování a doslovné znění zákonných ustanovení, podle nichž je trestný čin posuzován, s uvedením zákonné sazby, jež je na něj v zákoně stanovena, přičemž je-li znakem skutkové podstaty výše škody, uvede se i znění § 89 odst. 11 trestního zákona nebo obdobného ustanovení platného v době spáchání trestného činu),⁶⁾
- d) doklad o tom, jakou část trestu odsouzený vykonal, s uvedením předpokládaného konce trestu, včetně informace o vazbě, o prominutí části trestu a o ostatních skutečnostech důležitých pro výkon trestu (např. informace o okolnostech významných pro případné promlčení výkonu trestu),
- e) doklad o státním občanství odsouzeného, je-li k dispozici, jinak soud uvede všechny zjištěné údaje o jeho státním občanství,
- f) stanovisko soudu konzultované s příslušným státním zástupcem k vhodnosti a účelnosti předání odsouzeného.

Písemnosti uvedené v písmenech a) až d) zasílá soud ministerstvu ve dvou vyhotoveních, z nichž alespoň jedno musí vyhovovat nárokům na písemnosti určené pro cizinu (§ 13).

(2) V případě, že stanovisko soudu podle odstavce 1 písm. f) je kladné, a stanoví-li tak mezinárodní smlouva (srov. příloha č. 14/A, tabulka č. 4), zašle soud ministerstvu písemnosti uvedené v odstavci 1 písm. a) až d) s úředními překlady (§ 13 odst. 4).

(3) Souhlas odsouzeného, který je podmínkou předání [čl. 3 odst. 1 písm. d) Úmluvy], zjišťuje ministerstvo, které může požádat příslušný soud o provedení pohovoru s odsouzeným a o provedení poučení odsouzeného o zásadách Úmluvy a o právních důsledcích předání. O pohovoru a provedeném poučení soud sepíše záznam, v němž uvede stanovisko odsouzeného k předání a obsah provedeného poučení, a zašle jej ministerstvu ve dvou vyhotoveních, z nichž alespoň jedno musí vyhovovat nárokům na písem-

nosti určené pro cizinu (§ 13). Záznam musí být vlastnoručně podepsán také odsouzeným. Pokud odsouzený záznam odmítne podepsat, soud tuto skutečnost v záznamu výslovně uvede.

§ 58

Předání odsouzeného podle Dodatkového protokolu k Úmluvě o předávání odsouzených osob

(1) Podle čl. 3 Dodatkového protokolu je možné předat k výkonu trestu odnětí svobody do ciziny odsouzeného i bez jeho souhlasu, pokud má být po vykonání trestu odnětí svobody vyhoštěn (výkon trestu vyhoštění nebo tzv. správní vyhoštění) nebo nebude moci dále setrávat na území České republiky z jiného rozhodnutí.

(2) Na žádost ministerstva nebo i bez žádosti, pokud takový postup považuje z hlediska dosažení účelu výkonu trestu odnětí svobody za vhodný, zašle soud ministerstvu:

- a) originál, stejnopis nebo ověřenou kopii (§ 14) rozsudku s doložkou právní moci, a konalo-li se odvolací řízení, též rozhodnutí soudu druhého stupně,
  - b) originál, stejnopis nebo ověřenou kopii (§ 14) usnesení o zápočtu vazby s doložkou právní moci, pokud k zápočtu vazby došlo,
  - c) ověřenou kopii (§ 14) textu právního předpisu, na jehož základě byl vydán rozsudek (na zvláštním listě číselné označení, zákonné pojmenování a doslovné znění zákonných ustanovení, podle nichž je trestný čin posuzován, s uvedením zákonné sazby, jež je na něj v zákoně stanovena, přičemž je-li znakem skutkové podstaty výše škody, uvede se i znění § 89 odst. 11 trestního zákona nebo obdobného ustanovení platného v době spáchání trestného činu),
  - d) doklad o tom, jakou část trestu odsouzený vykonal, s uvedením předpokládaného konce trestu, včetně informace o vazbě, o prominutí části trestu a o ostatních skutečnostech důležitých pro výkon trestu (např. informace o okolnostech významných pro případné promlčení výkonu trestu),
  - e) rozhodnutí, z něž pro odsouzeného vyplývá povinnost opustit území České republiky nebo zákaz pobytu na území České republiky, pokud nevyplývá z odsuzujícího rozsudku, který soud zasílá ministerstvu podle písmene a),
  - f) doklad o státním občanství odsouzeného, je-li k dispozici, jinak soud uvede všechny zjištěné údaje o jeho státním občanství,
  - g) stanovisko soudu konzultované s příslušným státním zástupcem k vhodnosti a účelnosti předání odsouzeného.
- Písemnosti uvedené v písmenech a) až e) zasílá soud ministerstvu ve dvou vyhotoveních, z nichž alespoň jedno musí vyhovovat nárokům na písemnosti určené pro cizinu (§ 13).
- (3) V případě, že stanovisko soudu podle odstavce 1 písm. g) je kladné, a stanoví-li tak mezinárodní smlouva (srov. příloha č. 14/A, tabulka č. 4), zašle soud ministerstvu písemnosti uvedené v odstavci 1 písm. a) až e) s úředními překlady (§ 13 odst. 4).
- (4) Stanovisko odsouzeného [čl. 3 odst. 3 písm. a) Dodatkového protokolu] zjišťuje ministerstvo, které může požá-

⁶⁾ § 89 odst. 11 trestního zákona ve znění účinném do 31. prosince 2001 a § 1 nařízení vlády ČSFR č. 464/1991 Sb.

dat příslušný soud o provedení pohovoru s odsouzeným a o provedení poučení odsouzeného o zásadách Úmluvy a Dodatkového protokolu a o právních důsledcích předání. O pohovoru a provedeném poučení soud sepíše záznam, v němž uvede stanovisko odsouzeného k předání a obsah provedeného poučení, a zašle jej ministerstvu ve dvou vyhotoveních, z nichž alespoň jedno musí vyhovovat nárokům na písemnosti určené pro cizinu (§ 13). Záznam musí být vlastnoručně podepsán také odsouzeným. Pokud odsouzený záznam odmítne podepsat, soud tuto skutečnost v záznamu výslovně uvede.

§ 59

Předání odsouzeného podle Úmluvy o předávání osob odsouzených k trestu odnětí svobody k výkonu trestu ve státě, jehož jsou občany (Berlínská úmluva)

(1) Na žádost ministerstva nebo i bez žádosti, pokud takový postup považuje z hlediska dosažení účelu výkonu trestu odnětí svobody za vhodný, zašle soud ministerstvu:

- a) originál, stejnopis nebo ověřenou kopii (§ 14) rozsudku s doložkou právní moci, a konalo-li se odvolací řízení, též rozhodnutí soudu druhého stupně,
- b) originál nebo ověřenou kopii (§ 14) usnesení o zápočtu vazby s doložkou právní moci, pokud k zápočtu vazby došlo,
- c) ověřenou kopii (§ 14) textu právního předpisu, na jehož základě byl vydán rozsudek (na zvláštním listě číselně označení, zákonné pojmenování a doslovné znění zákonů ustanovení, podle nichž je trestný čin posuzován, s uvedením zákonné sazby, jež je na něj v zákoně stanovena, přičemž je-li znakem skutkové podstaty výše škody, uvede se i znění § 89 odst. 11 trestního zákona nebo obdobného ustanovení platného v době spáchání trestného činu),⁸⁾
- d) doklad o tom, jakou část trestu odsouzený vykonal, s uvedením předpokládaného konce trestu, včetně informace o vazbě, o prominutí části trestu a o ostatních skutečnostech důležitých pro výkon trestu (např. informace o okolnostech významných pro případné promlčení výkonu trestu),
- e) doklad o státním občanství odsouzeného, je-li k dispozici, jinak soud uvede všechny zjištěné údaje o jeho státním občanství,
- f) stanovisko soudu konzultované s příslušným státním zástupcem k vhodnosti a účelnosti předání odsouzeného.

Písemnosti uvedené v písmenech a) až d) zasílá soud ministerstvu ve dvou vyhotoveních, z nichž alespoň jedno musí vyhovovat nárokům na písemnosti určené pro cizinu (§ 13). V případě, že stanovisko soudu podle písmene f) je kladné, zašle soud ministerstvu písemnosti uvedené v písmenech a) až d) s úředními překlady (§ 13 odst. 4) do ruštiny (čl. 7 odst. 2 písm. g) Berlínské úmluvy).

(2) Souhlas odsouzeného s předáním není podle Berlínské úmluvy právní podmínkou předání. Nicméně v případech, kdy odsouzený s předáním nesouhlasí, zpravidla Ministerstvo spravedlnosti České republiky ani Ministerstvo spravedlnosti Ruské federace s předáním či převze-

tím odsouzeného nevysloví souhlas [čl. 4 písm. e) Berlínské úmluvy]. Pokud však má být odsouzený po vykonání trestu odnětí svobody vydán nebo vyhoštěn, může být předání odsouzeného považováno za vhodné i bez jeho souhlasu. Ustanovení § 57 odst. 3 platí i pro zjišťování stanoviska odsouzených k předání podle Berlínské úmluvy.

§ 60

Postup po předání odsouzeného

(1) Po předání odsouzeného zašle ministerstvo soudu transformační rozsudek (rozsudek, kterým cizozemský soud rozhodl o způsobu výkonu rozsudku českého soudu) vykonávajícího státu nebo vyjádření příslušného cizozemského orgánu, z něž bude zřejmé, kdy vykonávající stát považuje výkon trestu za ukončený (čl. 15 písm. a) Úmluvy, čl. 12 Berlínské úmluvy).

(2) Pokud soud rozhodne, že odsouzený, který byl předán do ciziny, je účasten amnestie prezidenta republiky (§ 368 trestního řádu), nebo pokud byl takovému odsouzenému zcela nebo zčásti prominut trest jen za některý z trestných činů, za něž byl uložen úhrnný nebo souhrnný trest, a soud stanoví přiměřený trest za trestné činy amnestií nedotčené (§ 370 trestního řádu), oznámí tuto skutečnost soud bezodkladně ministerstvu, aby o ní mohl být informován stát vykonávající.

O d d í l d r u h ý

Převzetí odsouzeného z ciziny

§ 61

Základní normativní úprava

(1) Základní vnitrostátní normativní úprava je obsažena v ustanovení § 449 až § 456 trestního řádu.

(2) Nejvýznamnějšími mezinárodními smlouvami upravujícími přebírání odsouzených z ciziny jsou:

- a) Úmluva o předávání odsouzených osob z 23. března 1983 (č. 553/1992 Sb.; příloha č. 11) - ustanovení stávajících mezinárodních smluv o předávání odsouzených osob nederoguje, v praxi je však její používání upřednostňováno;
- b) Dodatkový protokol k Úmluvě o předávání odsouzených osob z 18. prosince 1997 (č. 26/2003 Sb. m. s., sdělení o opravě chyb překladu v částce 49/2003 Sb. m. s.; příloha č. 12; dále v tomto oddílu jen „Dodatkový protokol“);
- c) Úmluva o předávání osob odsouzených k trestu odnětí svobody k výkonu trestu ve státě, jehož jsou státními občany, z 19. května 1978 (č. 123/1980 Sb.) - použitelná i vůči státům bývalého Svazu sovětských socialistických republik, které v rámci sukcesních jednání výslovně neprohlásily, že se necítí být vázány závazky bývalého Sovětského svazu (učinily tak např. pobaltské státy, Moldavská republika, Uzbekistán a Kazachstán) a které nejsou současně členy Úmluvy uvedené pod písmenem a); v praxi používána zejména ve vztahu k Ruské federaci;
- d) Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Socialistickou federativní republikou Jugoslávií o vzájemném předávání odsouzených k výkonu trestu odnětí svobody z 23. května 1989 (č. 473/1990 Sb.);

⁸⁾ § 89 odst. 11 trestního zákona ve znění účinném do 31. prosince 2001 a § 1 nařízení vlády ČSFR č. 464/1991 Sb.

e) Smlouva mezi Českou a Slovenskou Federativní Republikou a Rakouskou republikou o vzájemném výkonu soudních rozhodnutí ve věcech trestních z 20. května 1990 (č. 113/1992 Sb.);

f) Smlouva mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o právní pomoci poskytované justičními orgány a o úpravě některých právních vztahů v občanských a trestních věcech z 29. října 1992 (č. 209/1993 Sb.).

(3) Trestní řád umožňuje převzetí výkonu rozsudku z ciziny na bezsmluvním základě jen výjimečně (§ 450 odst. 2 trestního řádu). Je proto nezbytné, aby soud u ministerstva ověřil podmínky vzájemnosti, pokud ministerstvo informaci o vzájemnosti neuvedlo v návrhu na uznání cizozemského rozhodnutí podle § 452 odst. 1 trestního řádu.

(4) Při přebírání odsouzených z ciziny se soudy mohou s cizozemskými orgány stýkat prostřednictvím ministerstva (§ 4).

§ 62

Řízení o uznání cizozemského rozhodnutí

(1) Při ověřování podmínek uznání cizozemského rozhodnutí si soud pro účely posouzení splnění podmínky uvedené v § 450 odst. 1 písm. b) trestního řádu může vyžádat obecné informace o situaci v oblasti dodržování základních lidských práv a svobod v odsuzujícím státě od odboru lidských práv Ministerstva zahraničních věcí nebo od odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra.

(2) Při ověřování podmínek uznání cizozemského rozhodnutí si soud pro účely posouzení splnění podmínky uvedené v § 450 odst. 1 písm. f) trestního řádu vyžádá opis z evidence Rejstříku trestů.

(3) Ve výroku rozhodnutí o uznání cizozemského rozhodnutí (§ 452 trestního řádu) soud mimo jiné uvede:

právní kvalifikaci podle práva odsuzujícího státu i podle českého práva,

- a) na základě které mezinárodní smlouvy se cizozemské rozhodnutí uznává,
- b) zda se cizozemským rozhodnutím uložený trest přeměňuje či se v něm pokračuje (§ 451 odst. 1 a 3 trestního řádu; srov. č. 43/2001 Sb. rozh. tr.),
- c) v jakém rozsahu se návrhu na uznání cizozemského rozhodnutí vyhovuje a v jakém rozsahu se návrhu nevyhovuje, pokud soud rozhodl, že cizozemské rozhodnutí se uznává jen zčásti (srov. č. 54/1999 Sb. rozh. tr.).
- d) Popis skutku soud uvede v odůvodnění rozhodnutí o uznání.

(4) Rozsudek soud doručí mimo jiné ministerstvu, a to ještě před jeho právní mocí, neboť ministerstvo je v řízení o uznání cizozemského rozhodnutí navrhovatelem.

(5) Po nabytí právní moci rozsudku o uznání cizozemského rozhodnutí zašle soud rozsudek s doložkou právní moci ministerstvu.

§ 63

Vykonávací řízení

(1) O uvalení vazby podle § 454 odst. 2 trestního řádu soud informuje ministerstvo, a to bez ohledu na právní moc rozhodnutí o vzetí do vazby.

(2) Rozhodnutí o výkonu uznaného cizozemského rozhodnutí (§ 455 odst. 2 trestního řádu) soud zašle ministerstvu bez zbytečných odkladů poté, co rozhodnutí nabude právní moci. Vyhotovení rozsudku musí být v souladu s ustanovením § 13, případně § 14. Pokud je to možné, uvede soud v průvodním dopisu datum předpokládaného konce výkonu trestu odnětí svobody. Pokud soud nařídil výkon uznaného cizozemského rozhodnutí podle § 455 odst. 5 trestního řádu, přiloží rovněž kopii nařízení výkonu trestu.

(3) Po právní moci rozhodnutí o zápočtu vazby podle § 455 odst. 6 trestního řádu sdělí soud ministerstvu datum předpokládaného konce výkonu trestu, pokud tak již neučinil podle odstavce 2.

(4) O amnestiích, milostech nebo jiných rozhodnutích či opatřeních, v jejichž důsledku se uznané cizozemské rozhodnutí mohlo stát nevykonatelným, informují cizí státy soudy prostřednictvím ministerstva. Po právní moci rozhodnutí, kterým soud podle § 455 odst. 7 trestního řádu upustil od výkonu trestu z uznaného cizozemského rozhodnutí nebo jeho části, soud zašle jeho kopii ministerstvu.

§ 64

Pokud byl odsouzený převzat podle čl. 3 Dodatkového protokolu k Úmluvě o předávání odsouzených osob, nesmí být v České republice trestně stíhán, odsouzen, zadržen ani nesmí vykonávat trest pro jiný trestný čin spáchaný před předáním než je ten, za nějž byl trest odnětí svobody, k jehož výkonu byl do České republiky z ciziny předán, uložen, leda by byla splněna některá z podmínek čl. 3 odst. 4 Dodatkového protokolu nebo by šlo o úkon ve smyslu čl. 3 odst. 5 Dodatkového protokolu.

O d d í l t ř e t í

Předání výkonu rozsudku, pokud se odsouzený nachází na území cizího státu

(§ 457 trestního řádu)

§ 65

Základní normativní úprava

(1) Vnitrostátní normativní úprava je obsažena v ustanovení § 457 trestního řádu. Vztahuje se pouze na případy, kdy se odsouzený již nachází v cizině a nebyl vydán k trestnímu stíhání nebo k výkonu trestu do České republiky nebo je jeho vydání vyloučeno.

(2) Předání výkonu rozsudku, pokud se odsouzený nachází na území cizího státu, upravují následující mezinárodní smlouvy:

a) Dodatkový protokol k Úmluvě o předávání odsouzených osob z 18. prosince 1997 (č. 26/2003 Sb. m. s., sdělení o opravě chyb překladu v části 49/2003 Sb. m. s.; příloha č. 12; dále v tomto oddílu jen „Dodatkový protokol“) - čl. 2;

b) Smlouva mezi Českou a Slovenskou Federativní Republikou a Rakouskou republikou o vzájemném výkonu soudních rozhodnutí ve věcech trestních z 20. května 1990 (č. 113/1992 Sb.);

c) Smlouva mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o právní pomoci poskytované justičními orgány a o úpravě některých právních vztahů v občanských a trestních věcech z 29. října 1992 (č. 209/1993 Sb.); dále v tomto oddílu jen „Smlouva“) - čl. 31 odst. 2;

d) Úmluva o předávání odsouzených osob z 23. března 1983 (č. 553/1992 Sb.; příloha č. 11; dále v tomto oddílu

jen „Úmluva“) - pouze pokud jde o předání výkonu rozsudku do Slovenské republiky [písmeno c)].

(3) Trestní řád umožňuje předání výkonu rozsudku do ciziny, pokud se odsouzený nachází v cizině a nebyl vydán k trestnímu stíhání nebo k výkonu trestu do České republiky nebo je jeho vydání vyloučeno, i na bezesmluvním základě. S ohledem na skutečnost, že trestní řád reciproční převzetí rozsudku z ciziny na bezesmluvním základě umožňuje jen výjimečně (§ 450 odst. 2 trestního řádu), je nezbytné, aby soud prostřednictvím ministerstva ověřil podmínky, za nichž může cizí stát výkon rozsudku na bezesmluvním základě převzít (§ 68).

Předání výkonu rozsudku na základě mezinárodní smlouvy

§ 66

Předání výkonu rozsudku podle Dodatkového protokolu k Úmluvě o předávání odsouzených osob

(1) Podle čl. 2 Dodatkového protokolu je možné do ciziny předat výkon trestu odnětí svobody, pokud se odsouzený snaží vyhnout výkonu trestu tím, že do cizího státu uprchne před skončením výkonu trestu. Předání výkonu trestu uloženého v nepřítomnosti obžalovaného je vyloučeno. Souhlas odsouzeného se nevyžaduje.

(2) Na žádost ministerstva nebo i bez žádosti, pokud takový postup považuje z hlediska dosažení účelu výkonu trestu odnětí svobody za vhodný, zašle soud ministerstvu:

- a) stejnopis nebo ověřenou kopii (§ 14) rozsudku s doložkou právní moci, a konalo-li se odvolací řízení, též rozhodnutí soudu druhého stupně,
- b) stejnopis nebo ověřenou kopii (§ 14) usnesení o zápočtu vazby s doložkou právní moci, pokud k zápočtu vazby došlo,
- c) ověřenou kopii (§ 14) textu právního předpisu, na jehož základě byl vydán rozsudek (na zvláštním listě číselné označení, zákonné pojmenování a doslovné znění zákonných ustanovení, podle nichž je trestný čin posuzován, s uvedením zákonné sazby, jež je na něj v zákoně stanovena, přičemž je-li znakem skutkové podstaty výše škody, uvede se i znění § 89 odst. 11 trestního zákona nebo obdobného ustanovení platného v době spáchání trestného činu,⁹⁾
- d) doklad o tom, jakou část trestu odsouzený vykonal, včetně informace o vazbě, o prominutí částí trestu a ostatních skutečnostech důležitých pro výkon trestu (např. informace o okolnostech významných pro případné promlčení výkonu trestu),
- e) doklad o státním občanství odsouzeného, je-li k dispozici, jinak soud uvede všechny zjištěné údaje o jeho státním občanství.

Písemnosti uvedené v písmenech a) až d) zasílá soud ministerstvu ve dvou vyhotoveních, z nichž alespoň jedno musí vyhovovat nárokům na písemnosti určené pro cizinu (§ 13). Stanoví-li tak mezinárodní smlouva (srov. příloha č. 14/A, tabulka č. 4), zašle soud ministerstvu písemnosti uvedené v písmenech a) až d) s úředními překlady (§ 13 odst. 4).

§ 67

Předání výkonu rozsudku do Slovenské republiky

(1) Podle čl. 31 odst. 2 Smlouvy se na potup při předávání výkonu rozsudku do Slovenské republiky, pokud se odsouzený již nachází na území Slovenské republiky, použije ustanovení Úmluvy obdobně.

(2) Soud postupuje přiměřeně podle § 57 odst. 1 a 2.

(3) Souhlas odsouzeného, který je podmínkou předání [čl. 3 odst. 1 písm. d) Úmluvy], zjišťuje soud dožádáním (§ 18, § 5) adresovaným soudem Slovenské republiky příslušnému podle místa trvalého bydliště odsouzeného ve Slovenské republice.

Předání výkonu rozsudku na bezesmluvním základě

68

Ověření podmínek, za nichž může cizí stát převzít výkon rozsudku (§ 457 odst. 2 trestního řádu)

(1) V žádosti o ověření podmínek soud uvede:

- a) označení soudu a spisovou značku, pod níž je trestní věc vedena,
- b) jméno, příjmení a další osobní data odsouzeného, včetně údaje o jeho státním občanství,
- c) zákonné pojmenování trestného činu s uvedením příslušných zákonných ustanovení a vylíčení skutkového děje s přesným vyznačením doby, místa a způsobu spáchání a jeho následků,
- d) doslovné znění zákonných ustanovení, podle nichž je trestný čin posuzován, s uvedením zákonné sazby, jež je na něj v zákoně stanovena, přičemž je-li znakem skutkové podstaty výše škody, uvede i znění § 89 odst. 11 trestního zákona nebo obdobného ustanovení platného v době spáchání trestného činu,¹⁰⁾
- e) informaci o tom, zda odsouzený byl odsouzen v řízení proti uprchlému, a případně o tom, jakým způsobem byla v řízení proti uprchlému zajištěna práva obhajoby,
- f) údaje o odsuzujícím rozsudku (soud, datum, spisová značka, uložený trest včetně případného výroku o náhradě škody nebo o ochranném opatření) a o rozhodnutí soudu druhého stupně, pokud se konalo odvolací řízení,
- g) údaje o zápočtu vazby,
- h) doslovné znění zákonných ustanovení o ukládání a výkonu uložených druhů trestů (příslušná ustanovení třetího oddílu čtvrté hlavy obecné části trestního zákona).

(2) Žádost soud zašle ministerstvu. Pokud o to ministerstvo požádá, zašle soud ministerstvu žádost ve dvojím vyhotovení, z nichž alespoň jedno musí vyhovovat nárokům na písemnosti určené pro cizinu (§ 13), s úředním překladem (§ 13 odst. 4) do jazyka, který ministerstvo určí.

§ 69

Žádost převzetí výkonu rozsudku na bezesmluvním základě

(1) Pokud soud takový postup považuje za vhodný a pokud ověřil podmínky, za nichž cizí stát může výkon

^{9) 10)} § 89 odst. 11 trestního zákona ve znění účinném do 31. prosince 2001 a § 1 nařízení vlády ČSFR č. 464/1991 Sb.

rozsudku převzít, zašle ministerstvu žádost o převzetí výkonu rozsudku adresovanou příslušnému orgánu cizího státu, k níž přiloží:

- a) originál, stejnopis nebo ověřenou kopii (§ 14) rozsudku s doložkou právní moci, a konalo-li se odvolací řízení, též rozhodnutí soudu druhého stupně,
- b) originál, stejnopis nebo ověřenou kopii (§ 14) usnesení o zápočtu vazby s doložkou právní moci, pokud k zápočtu vazby došlo,
- c) ověřenou kopii (§ 14) textu právního předpisu, na jehož základě byl vydán rozsudek (na zvláštním listě číselné označení, zákonné pojmenování a doslovné znění zákonných ustanovení, podle nichž je trestný čin posuzován, s uvedením zákonné sazby, jež je na něj v zákoně stanovena, přičemž je-li znakem skutkové podstaty výše škody, uvede se i znění § 89 odst. 11 trestního zákona nebo obdobného ustanovení platného v době spáchání trestného činu),¹¹⁾
- d) doklad o tom, jakou část trestu odsouzený vykonal, včetně informace o vazbě, o prominutí části trestu a o ostatních skutečnostech důležitých pro výkon trestu (např. informace o okolnostech významných pro případné promlčení výkonu trestu),
- e) doklad o státním občanství odsouzeného, je-li k dispozici, jinak soud v žádosti uvede všechny zjištěné údaje o jeho státním občanství,
- f) další doklady, které je nutné podle právního řádu státu na jehož území se odsouzený nachází, k žádosti přiložit.

Písemnosti uvedené v písmenech a) až d) zasílá soud ministerstvu ve dvou vyhotoveních, z nichž alespoň jedno musí vyhovovat nárokům na písemnosti určené pro cizinu (§ 13).

(2) Pokud je podle právního řádu státu, na jehož území se odsouzený nachází, nezbytné žádost a její přílohy zasílat s překladem, zašle soud ministerstvu žádost a písemnosti uvedené v odstavci 1 písm. a) až d) a písm. f) s úředními překlady (§ 13 odst. 4).

(3) Pokud je podle právního řádu státu, na jehož území se odsouzený nachází, souhlas odsouzeného podmínkou převzetí výkonu rozsudku, zjistí stanovisko odsouzeného soud tak, že příslušnému justičnímu orgánu státu, na jehož území se odsouzený nachází, zašle dožádání (§ 18, § 4, § 5) o provedení výslechu odsouzeného.

§ 70

Předání výkonu rozsudku do Spolkové republiky Německo

(1) Na základě § 48 a násl. německého zákona o mezinárodní právní pomoci ve věcech trestních (Gesetz über die internationale Rechtshilfe in Strafsachen) lze do Spolkové republiky Německo předat výkon pravomocného a vykonatelného rozsudku, a to i pokud byl vyneseno v nepřítomnosti obžalovaného, pokud byl v řízení vyslechnut a umožněna mu řádná obhajoba. Justiční orgány Spolkové republiky Německo v takovém případě uznají rozsudek soudu České republiky, prohlásí jej za vykonatelný a převezmou výkon rozsudku do Spolkové republiky Německo.

(2) Soud zašle ministerstvu:

- a) originál, stejnopis nebo ověřenou kopii (§ 14) rozsudku s doložkou právní moci, a konalo-li se odvolací řízení, též rozhodnutí soudu druhého stupně,
- b) originál, stejnopis nebo ověřenou kopii (§ 14) usnesení o zápočtu vazby s doložkou právní moci, pokud k zápočtu vazby došlo,
- c) ověřenou kopii (§ 14) textu právního předpisu, na jehož základě byl vydán rozsudek (na zvláštním listě číselné označení, zákonné pojmenování a doslovné znění zákonných ustanovení, podle nichž je trestný čin posuzován, s uvedením zákonné sazby, jež je na něj v zákoně stanovena, přičemž je-li znakem skutkové podstaty výše škody, uvede se i znění § 89 odst. 11 trestního zákona nebo obdobného ustanovení platného v době spáchání trestného činu),¹²⁾
- d) doklad o tom, jakou část trestu odsouzený vykonal, včetně informace o vazbě, o prominutí části trestu a o ostatních skutečnostech důležitých pro výkon trestu (např. informace o okolnostech významných pro případné promlčení výkonu trestu),
- e) doklad o státním občanství odsouzeného, je-li k dispozici, jinak soud uvede všechny zjištěné údaje o jeho státním občanství,
- f) doklad, z něž je patrné, že odsouzený byl v trestním řízení vyslechnut a byla mu umožněna řádná obhajoba, a
- g) doslovné znění zákonných ustanovení o promlčení výkonu trestu a výslovné prohlášení, že výkonu trestu promlčení nebrání,

vyhotovené v souladu s ustanoveními § 13 a případně § 14 a opatřené úředními překlady (§ 13 odst. 4) do němčiny.

Postup po předání výkonu rozsudku

§ 71

Postup po předání výkonu rozsudku je shodný s postupem po předání odsouzeného (§ 60).

O d d í l č t v r t ý

Převzetí výkonu cizozemského rozsudku, pokud se odsouzený nachází na území České republiky

§ 72

Základní normativní úprava

(1) Základní vnitrostátní normativní úprava je obsažena v ustanovení § 449 až § 455 trestního řádu.

(2) Převzetí výkonu cizozemského rozsudku, pokud se odsouzený nachází na území České republiky, upravují následující mezinárodní smlouvy:

- a) Dodatkový protokol k Úmluvě o předávání odsouzených osob z 18. prosince 1997 (č. 26/2003 Sb. m. s., sdělení o opravě chyb překladu v částce 49/2003 Sb. m. s.; příloha č. 12);
- b) Smlouva mezi Českou a Slovenskou Federativní Republikou a Rakouskou republikou o vzájemném výkonu

^{11) 12)} § 89 odst. 11 trestního zákona ve znění účinném do 31. prosince 2001 a § 1 nařízení vlády ČSFR č. 464/1991 Sb.

- soudních rozhodnutí ve věcech trestních z 20. května 1990 (č. 113/1992 Sb.);
- c) Smlouva mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o právní pomoci poskytované justičními orgány a o úpravě některých právních vztahů v občanských a trestních věcech z 29. října 1992 (č. 209/1993 Sb.) - čl. 31 odst. 2;
- d) Úmluva o předávání odsouzených osob z 23. března 1983 (č. 553/1992 Sb.; příloha č. 11; dále v tomto oddílu jen „Úmluva“) - pouze pokud jde o předání výkonu rozsudku do Slovenské republiky [písmeno c)].

§ 73

Řízení o uznání a výkonu cizozemského rozhodnutí

(1) Ustanovení § 61 odst. 3, § 62 a § 63 se vztahují i na postup soudu při řízení o uznání a výkonu cizozemského rozsudku, pokud se odsouzený nachází na území České republiky.

(2) Souhlas osoby, která byla cizozemským rozsudkem odsouzena, je podmínkou převzetí výkonu rozsudku ze Slovenské republiky [čl. 3 odst. 1 písm. d) Úmluvy]. Ministerstvo může požádat soud příslušný podle místa bydliště osoby o provedení pohovoru s osobou a o provedení poučení o zásadách Úmluvy a o právních důsledcích předání. O pohovoru a provedeném poučení orgán, který je provedl, sepíše záznam, v němž uvede stanovisko osoby k předání a obsah provedeného poučení (k obsahu poučení k obsahu poučení srov. rovněž č. 53/1995 Sb. rozh. tr.), a zašle jej ministerstvu ve dvou vyhotoveních. Pokud osoba záznam odmítne podepsat, soud tuto skutečnost v záznamu výslovně uvede.

O d d í l p á t ý

Předávání dohledu nad podmíněně odsouzenými a podmíněně propuštěnými pachateli

Předání dohledu do ciziny

§ 74

Základní normativní úprava

(1) Základní vnitrostátní normativní úprava je obsažena v ustanoveních § 459 až § 460 trestního řádu.

(2) Předání dohledu do ciziny je možné pouze na smluvním základě. Předávání dohledu do ciziny upravuje Evropská úmluva o dohledu nad podmíněně odsouzenými a podmíněně propuštěnými pachateli z 30. listopadu 1964 (č. 75/2002 Sb. m. s.; příloha č. 13; dále v tomto oddílu jen „Evropská úmluva“). Vzhledem k prohlášení učiněnému při podpisu a ratifikaci do ciziny nelze předat výkon trestu odnětí svobody po zrušení jeho podmíněného odkladu (část III Evropské úmluvy) ani tzv. úplný výkon trestu (část IV Evropské úmluvy) - možné je pouze předání výkonu samotného dohledu (část II Evropské úmluvy). Stanoven je styk prostřednictvím ministerstva (§ 4).

§ 75

Žádost o převzetí dohledu

(1) Pokud soud

- a) podmíněně odloží výkon trestu odnětí svobody a současně uloží trest vyhoštění, nebo
- b) odměněně propustí odsouzeného, jemuž byl uložen trest vyhoštění,
- zašle po právní moci rozhodnutí ministerstvu žádost o převzetí dohledu adresovanou příslušným orgánům cizího státu.
- (2) V žádosti je třeba uvést:
- a) označení soudu a spisovou značku, pod níž je trestní věc vedena,
- b) jméno, příjmení a další osobní data odsouzeného, včetně údaje o jeho státním občanství a o jeho pobytu ve státě, do něhož se předání dohledu navrhuje,
- c) odkaz na přiložené písemnosti (odstavec 3),
- d) informaci o délce vykonaného trestu odnětí svobody (včetně informace o zápočtu předchozí vazby),
- e) informaci o charakteru jmenovaného a jeho chování v České republice před a po rozhodnutí o podmíněném propuštění (např. ve formě přiloženého hodnocení odsouzeného z věznice, v níž vykonával trest),
- f) den, kdy došlo k vyhoštění odsouzeného,
- g) úkony, které jsou v rámci dohledu vyžadovány (např. periodické zasilání zpráv o chování odsouzeného),
- h) omezení a povinnosti uložené odsouzenému.

Další náležitosti žádosti se řídí § 13.

(3) K žádosti je třeba přiložit originály, stejnopisy nebo ověřené kopie (§ 14):

- a) odsuzujícího rozsudku s doložkou právní moci,
- b) rozhodnutí soudu druhého stupně, pokud se konalo odvolací řízení,
- c) doslovné znění zákonných ustanovení, podle nichž je trestný čin posuzován, s uvedením zákonné sazby, jež je na něj v zákoně stanovena, přičemž je-li znakem skutkové podstaty výše škody, uvede se i znění § 89 odst. 11 trestního zákona nebo obdobného ustanovení platného v době spáchání trestného činu,¹³⁾
- d) rozhodnutí o podmíněném propuštění odsouzeného s doložkou právní moci, pokud jde o případ podle odstavce 1 písm. b), a případně též rozhodnutí soudu druhého stupně, pokud se konalo stížnostní řízení.

(4) Pokud mezinárodní smlouva (srov. příloha č. 14/A, tabulka č. 5) stanoví dožadujícímu státu povinnost žádost o převzetí dohledu a přiložené dokumenty opatřit překladem, zašle soud ministerstvu žádost podle odstavce 2 i dokumenty podle odstavce 3 s úředním překladem (§ 13 odst. 4).

(5) Soud zašle ministerstvu žádost podle odstavce 2 i dokumenty podle odstavce 3 ve dvou vyhotoveních.

§ 76

(1) Ministerstvo zašle soudu rozhodnutí příslušného cizozemského orgánu o převzetí dohledu a případně soudu zasilá zprávy příslušného cizozemského orgánu o chování odsouzeného.

¹³⁾ § 89 odst. 11 trestního zákona ve znění účinném do 31. prosince 2001 a § 1 nařízení vlády ČSFR č. 464/1991 Sb.

(2) Soud rozhodne, zda se odsouzený ve zkušební době osvědčil nebo zda se trest odnětí svobody či jeho zbytek vykoná. Pokud soud rozhodne, že se odsouzený ve zkušební době neosvědčil, může zaslat ministerstvu žádost o ověření podmínek, za nichž může cizí stát převzít výkon rozsudku (§ 68), nebo návrh na předání trestního řízení do ciziny (hlava III; pokud však mezinárodní smlouva umožňuje přímý styk justičních orgánů i v oblasti předávání trestního řízení, zašle příslušnému justičnímu orgánu cizího státu žádost o převzetí trestního řízení ve smyslu § 54).

Převzetí dohledu z ciziny

§ 77

Základní normativní úprava

(1) Základní vnitrostátní normativní úprava je obsažena v ustanovení § 458 trestního řádu.

(2) Převzetí dohledu z ciziny je možné pouze na smluvním základě. Přebírání dohledu z ciziny upravuje Evropská úmluva o dohledu nad podmíněně odsouzenými a podmíněně propuštěnými pachatelé z 30. listopadu 1964 (č. 75/2002 Sb. m. s.; příloha č. 13; dále v tomto oddílu jen „Evropská úmluva“). Podle prohlášení učiněného při podpisu a ratifikaci Česká republika z ciziny nepřebírá výkon trestu odnětí svobody po zrušení jeho podmíněného odkladu (část III Evropské úmluvy) ani tzv. úplný výkon trestu (část IV Evropské úmluvy) - možné je pouze převzetí výkonu samotného dohledu (část II Evropské úmluvy). Předepsán je styk prostřednictvím ministerstva (§ 4).

§ 78

(1) Ministerstvo postoupí žádost cizího státu o převzetí dohledu nad podmíněně odsouzeným či podmíněně propuštěným odsouzeným příslušnému soudu (§ 458 odst. 1 trestního řádu) s návrhem na rozhodnutí o uznání cizozemského rozhodnutí (§ 452 odst. 1 trestního řádu).

(2) Po právní moci rozhodnutí o uznání cizozemského rozhodnutí podle § 458 odst. 1 trestního řádu zašle soud ministerstvu stejnopis tohoto rozhodnutí s doložkou právní moci ve dvou vyhotoveních, z nichž alespoň jedno musí vyhovovat nárokům na písemnosti určené pro cizinu (§ 13).

(3) Soud dále vykonává dohled a kontrolu nad odsouzeným. Pokud o to stát, který vynesl trest, požádal, zasílá soud zprávy o chování odsouzeného ministerstvu, které zajistí jejich postoupení příslušnému cizozemskému orgánu. Zprávy soud zasílá ministerstvu ve dvou vyhotoveních, z nichž alespoň jedno musí vyhovovat nárokům na písemnosti určené pro cizinu (§ 13).

(4) Soud není oprávněn rozhodovat, zda se odsouzený ve zkušební době osvědčil.

Oddíl šestý

Výkon jiných druhů rozhodnutí

§ 79

Na postup při řízení o výkonu jiných druhů cizozemských rozhodnutí v České republice nebo českých rozhodnutí v cizině se přiměřeně použijí ustanovení předchozího oddílu.

ČÁST TŘETÍ

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 80

Změna vnitřního a kancelářského řádu pro okresní, krajské a vrchní soudy

V bodu č. 2 přílohy č. 4 k instrukci Ministerstva spravedlnosti ze dne 3. prosince 2001, č. j. 505/2001-Org, kterou se vydává vnitřní a kancelářský řád pro okresní, krajské a vrchní soudy, uveřejněná pod č. 1/2002 Sbírkou instrukcí a sdělení, se slova „Min. spravedlnosti ČR - mezinárodní odbor“ a slova „Konzulární oddělení zastupitelského úřadu státu, jehož je odsouzený občanem*¹⁾“, včetně poznámky pod čarou, zrušují.

§ 81

Změna publikační instrukce

V § 2 odst. 4 instrukce Ministerstva spravedlnosti ze dne 12. prosince 1999, o postupu při vypracování vnitřních předpisů a o Sbírci instrukcí a sdělení Ministerstva spravedlnosti (publikační instrukce), č. j. 789/99-L, uveřejněné pod č. 4/1999 Sbírkou instrukcí a sdělení, se doplňuje písmeno d), které zní: „výhradách a prohlášeních k nejdůležitějším mnohostranným smlouvám a o prohlášeních o vzájemnosti v oblasti mezinárodní justiční spolupráce, pokud je s nimi nutno seznámit justiční složky.“

§ 82

Zrušují se:

1. § 60 instrukce Ministerstva spravedlnosti ze dne 17. listopadu 1989, č. j. 1000/89-L, kterou se upravuje styk s cizinou v oblasti právních vztahů a účast cizinců v řízení,

2. sdělení č. j. 131/1997-J, Postup soudů ve styku s cizinou ve věcech trestních, uveřejněné pod č. 3/1997 Sbírkou instrukcí a sdělení.

§ 83

Tato instrukce nabývá účinnosti dnem 1. března 2005.

Ministr spravedlnosti:
JUDr. Pavel Němec, v.r.

PŘÍLOHY

k instrukci Ministerstva spravedlnosti
ze dne 23. února 2005, č. j. 81/2002-MO-J/142,
o postupu soudů ve styku s cizinou
ve věcech trestních

Příloha č. 1

KONZULÁRNÍ ÚMLUVY, JIMIŽ JE ČESKÁ REPUBLIKA VÁZÁNA**Základní úprava**

Viedeňská úmluva o konzulárních stycích z 24. dubna 1963 (č. 32/1969 Sb.) - čl. 36 odst. 1 písm. b)

Stát	konzulární úmluva	vyrozumění konzulárního úřadu
Afgánistán	Konzulární úmluva mezi Československou socialistickou republikou a Afghánskou demokratickou republikou z 22. dubna 1981 (č. 33/1983 Sb.)	čl. 36 odst. 1 -neprodleně
Albánie	Konzulární úmluva mezi Československou republikou a Albánskou lidovou republikou z 16. ledna 1959 (č. 96/1960 Sb.)	-
Alžírsko	Konzulární úmluva mezi Československou socialistickou republikou a Alžírskou demokratickou a lidovou republikou z 3. července 1985 (č. 48/1987 Sb.)	čl. 48 odst. 1 písm. b) -bez prodlení
Belgie	Konzulární úmluva mezi Československou socialistickou republikou a Belgickým královstvím z 15. června 1976 (č. 41/1979 Sb.)	čl. 47 odst. 1 - do 3 dnů
Bělorusko	Konzulární úmluva mezi Československou socialistickou republikou a Svazem sovětských socialistických republik z 27. dubna 1972 s Protokolem (č. 143/1973 Sb.)	čl. 36 odst. 2, bod 1 Protokolu - do 3 dnů
Bosna a Hercegovina	Konzulární úmluva mezi Československou socialistickou republikou a Socialistickou federativní republikou Jugo-slávií z 10. prosince 1981 (č. 42/1983 Sb.)	čl. 48 odst. 1 - do 5 dnů
Bulharsko	Konzulární úmluva mezi Československou socialistickou republikou a Bulharskou lidovou republikou z 16. března 1972 s Protokolem (č. 63/1974 Sb.)	čl. 36 odst. 2, bod 1 Protokolu - do 7 dnů
Čína	Konzulární úmluva mezi Československou socialistickou republikou a Čínskou lidovou republikou z 5. září 1988 (č. 97/1989 Sb.)	čl. 15 odst. 2 - do 7 dnů
Etiopie	Konzulární úmluva mezi Československou socialistickou republikou a Socialistickou Etiopií z 13. září 1981 (č. 119/1982 Sb.)	čl. 38 odst. 1 - neprodleně
Francie	Konzulární úmluva mezi Československou socialistickou republikou a Francouzskou republikou z 22. ledna 1969 (č. 79/1971 Sb.)	čl. 40 odst. 1 písm. b) - do 10 dnů
Chorvatsko	Konzulární úmluva mezi Československou socialistickou republikou a Socialistickou federativní republikou Jugo-slávií z 10. prosince 1981 (č. 42/1983 Sb.)	čl. 48 odst. 1 - do 5 dnů
Indie	Konzulární úmluva mezi Československou socialistickou republikou a Indickou republikou z 4. prosince 1974 (č. 8/1980 Sb.)	čl. 35 odst. 1 - neprodleně
Irák	Konzulární úmluva mezi Československou socialistickou republikou a Iráckou republikou z 16. srpna 1985 (č. 81/1987 Sb.)	čl. 31 odst. 1 písm. b) - bezodkladně, pokud o to osoba požádá
Itálie	Konzulární úmluva mezi Československou socialistickou republikou a Italskou republikou z 19. října 1975 (č. 42/1979 Sb.)	čl. 43 odst. 1 písm. b) - do 3 dnů
Jemen	Konzulární úmluva mezi Československou socialistickou republikou a Jemenskou lidovou demokratickou republikou z 23. března 1984 (č. 43/1986 Sb.)	čl. 36 odst. 1 písm. b) - do 3 dnů
KLDR	Konzulární úmluva mezi Československou socialistickou republikou a Korejskou lidově demokratickou republikou z 11. září 1988 (č. 96/1989 Sb.)	čl. 37 odst. 1 písm. b) - do 3 dnů
Kuba	Konzulární úmluva mezi Československou socialistickou republikou a Kubánskou republikou z 7. dubna 1973 (č. 14/1975 Sb.)	čl. 22 odst. 2 - neprodleně
Kypr	Konzulární úmluva mezi Československou socialistickou republikou a Kyperskou republikou z 12. května 1976 (č. 74/1979 Sb.)	čl. 36 odst. 1 - neprodleně

Kypr	Konzulární úmluva mezi Československou socialistickou republikou a Kyperskou republikou z 12. května 1976 (č. 74/1979 Sb.)	čl. 36 odst. 1 - neprodlené
Laos	Konzulární úmluva mezi Československou socialistickou republikou a Laoskou lidově demokratickou republikou z 15. března 1985 (č. 46/1987 Sb.)	čl. 45 odst. 1 písm. b) - bez prodlení
Maďarsko	Konzulární úmluva mezi Československou socialistickou republikou a Maďarskou lidovou republikou z 17. května 1973 Protokolem (č. 50/1974 Sb.)	čl. 37 odst. 2 Úmluvy, bod 1 Protokolu - do 5 dnů
Makedonie (Bývalá jugoslávská republika Makedonie)	Konzulární úmluva mezi Československou socialistickou republikou a Socialistickou federativní republikou Jugo-slávií z 10. prosince 1981 (č. 42/1983 Sb.)	čl. 48 odst. 1 - do 5 dnů
Mongolsko	Konzulární úmluva mezi Československou socialistickou republikou a Mongolskou lidovou republikou z 3. června 1976 s Protokolem (č. 47/1977 Sb.)	čl. 39 odst. 2 Úmluvy, bod 1 Protokolu - do 3 dnů
Polsko	Konzulární úmluva mezi Československou socialistickou republikou a Polskou lidovou republikou z 9. června 1972 s Protokolem (č. 83/1973 Sb.)	čl. 38 odst. 1, bod 1 Protokolu - do 3 dnů
Rakousko	Dohoda mezi Československou socialistickou republikou a Rakouskou republikou o konzulárních stycích z 14. března 1979 (č. 22/1981 Sb.)	čl. 18 odst. 1 - do 5 dnů, na žádost osoby
Rumunsko	Konzulární úmluva mezi Československou socialistickou republikou a Rumunskou socialistickou republikou z 9. prosince 1972 (č. 64/1974 Sb.)	čl. 30 odst. 2 - do 5 dnů
Rusko	Konzulární úmluva mezi Československou socialistickou republikou a Svazem sovětských socialistických republik z 27. dubna 1972 s Protokolem (č. 143/1973 Sb.)	čl. 36 odst. 2, bod 1 Protokolu - do 3 dnů
Řecko	Konzulární úmluva mezi Československou socialistickou republikou a Řeckou republikou z 22. října 1980 (č. 18/1985 Sb.)	čl. 40 odst. 1 - neprodlené
Slovinsko	Konzulární úmluva mezi Československou socialistickou republikou a Socialistickou federativní republikou Jugo-slávií z 10. prosince 1981 (č. 42/1983 Sb.)	čl. 48 odst. 1 - do 5 dnů
Srbsko a Černá Hora	Konzulární úmluva mezi Československou socialistickou republikou a Socialistickou federativní republikou Jugo-slávií z 10. prosince 1981 (č. 42/1983 Sb.)	čl. 48 odst. 1 - do 5 dnů
Sýrie	Konzulární úmluva mezi Československou socialistickou republikou a Syrskou arabskou republikou z 23. května 1979 (č. 101/1983 Sb.)	čl. 39 odst. 1 - do 10 dnů
Tunisko	Konzulární úmluva mezi Československou socialistickou republikou a Tuniskou republikou z 12. dubna 1979 (č. 44/1981 Sb.)	čl. 48 odst. 2 - do 10 dnů
Turecko	Konzulární úmluva mezi Československou socialistickou republikou a Tureckou republikou z 15. listopadu 1977 (č. 33/1980 Sb.)	čl. 38 odst. 1 - bezodkladně
Ukrajina	Konzulární úmluva mezi Československou socialistickou republikou a Svazem sovětských socialistických republik z 27. dubna 1972 s Protokolem (č. 143/1973 Sb.)	čl. 36 odst. 2, bod 1 Protokolu - do 3 dnů
USA	Konzulární úmluva mezi Československou socialistickou republikou a Spojenými státy americkými z 9. července 1973 (č. 28/1988 Sb.)	čl. 36 odst. 1 - do 3 dnů
Velká Británie	Konzulární úmluva mezi Československou socialistickou republikou a Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irsku z 3. dubna 1975 (č. 135/1976 Sb.)	čl. 42 odst. 1 - do 3 dnů
Vietnam	Konzulární úmluva mezi Československou socialistickou republikou a Vietnamskou socialistickou republikou z 14. února 1980 (č. 15/1981 Sb.)	čl. 46 odst. 1 písm. b) - do 3 dnů

Příloha č. 2

**MNOHOSTRANNÉ MEZINÁRODNÍ SMLOUVY
V OBLASTI MEZINÁRODNÍ JUSTIČNÍ SPOLUPRÁCE V TRESTNÍCH VĚCECH**

Mezinárodní úmluva o potlačení obchodu s děvčaty z 4. května 1910 (č. 26/1913 ř. z., č. 160/1922 Sb.).

Úmluva o potírání šíření necudných publikací z 4. května 1910 (č. 116/1912 ř. z., č. 184/1922 Sb.)

Mezinárodní úmluva o potírání obchodu s ženami a dětmi z 30. září 1921 (č. 123/1924 Sb.)

Mezinárodní úmluva o potlačování obchodu s necudnými publikacemi a jejich rozšiřování z 12. září 1923 (č. 96/1927 Sb.)

Úmluva o otroctví z 25. září 1926 (č. 165/1930)

Úmluva o potírání penězokazectví z 20. dubna 1929 (č. 15/1932 Sb.)

Mezinárodní úmluva o potírání obchodu zletilými ženami z 11. října 1933 (č. 32/1936 Sb.)

Úmluva o zabránění a trestání zločinu genocidia z 9. prosince 1948 (č. 32/1955 Sb.)

Úmluva o potlačování obchodu s lidmi a potlačování vykořisťování prostitutek druhých osob z 21. března 1950 (nebyla vyhlášena ve Sbírce zákonů)

Evropská úmluva o vydávání z 13. prosince 1957 (č. 549/1992 Sb., sdělení o opravě chyb překladu v části 32/2004 Sb. m. s.; příloha č. 4)

Evropská úmluva o vzájemné pomoci ve věcech trestních z 20. dubna 1959 (č. 550/1992 Sb.; příloha č. 7)

Jednotná úmluva o omamných látkách z 31. března 1961 (č. 47/1965 Sb.)

Úmluva o trestných a některých jiných činech spáchaných na palubě letadla z 14. září 1963 (č. 102/1984 Sb.)

Evropská úmluva o dohledu nad podmíněně odsouzenými a podmíněně propuštěnými pachateli z 30. listopadu 1964 (č. 75/2002 Sb.; příloha č. 13)

Úmluva o nepromlčitelnosti válečných zločinů a zločinů proti lidskosti z 26. listopadu 1968 (č. 53/1974 Sb.)

Úmluva o potlačení protiprávního zmocnění se letadel z 16. prosince 1970 (č. 96/1974 Sb.)

Úmluva o potlačování protiprávních činů ohrožujících bezpečnost civilního letectví z 23. září 1971 (č. 16/1974 Sb.)

Protokol o změnách Jednotné úmluva o omamných látkách z roku 1961 z 25. března 1972 (č. 458/1991 Sb.)

Evropská úmluva o předávání trestního řízení z 15. května 1972 (č. 551/1992 Sb. č. 147/1993 Sb., sdělení o opravě chyb překladu v části 20/2004 Sb. m. s.; příloha č. 10)

Mezinárodní úmluva o potlačení a trestání zločinu apartheidu z 30. listopadu 1973 (č. 116/1976 Sb.)

Úmluva o zabránění a trestání trestných činů proti osobám požívajícím mezinárodní ochrany včetně diplomatických zástupců z 14. prosince 1973 (č. 131/1978 Sb.)

Dodatkový protokol z 15. září 1975 k Evropské úmluvě o vydávání z 13. prosince 1957 (č. 29/1997 Sb.; příloha č. 5)

Evropská úmluva o potlačování terorismu z 27. ledna 1977 (č. 552/1992 Sb.)

Druhý dodatkový protokol z 17. března 1978 k Evropské úmluvě o vydávání z 13. prosince 1957 (č. 30/1997 Sb.; příloha č. 6)

Dodatkový protokol z 17. března 1978 k Evropské úmluvě o vzájemné pomoci ve věcech trestních z 20. dubna 1959 (č. 31/1997 Sb.; příloha č. 8)

Úmluva o předávání osob odsouzených k trestu odnětí svobody k výkonu trestu ve státě, jehož jsou státními občany, z 19. května 1978 (č. 123/1980 Sb.)

Mezinárodní úmluva proti braní rukojmí z 17. prosince 1979 (č. 36/1988 Sb.)

Úmluva o mořském právu z 16. prosince 1982 (č. 240/1996 Sb.)

Úmluva o předávání odsouzených osob z 21. března 1983 (č. 553/1992 Sb.; příloha č. 11)

Evropská úmluva o odškodňování obětí násilných trestných činů z 24. listopadu 1983 (č. 141/2000 Sb. m. s.)

Úmluva proti mučení a jinému krutému nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání z 10. prosince 1984 (č. 143/1988 Sb.)

Evropská úmluva o zabránění mučení a nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání z 26. listopadu 1987 (č. 9/1996 Sb.)

Úmluva proti nedovolenému obchodu s omamnými a psychotropními látkami z 20. prosince 1988 (č. 462/1991 Sb.)

Úmluva o finančních operacích prováděných důvěrně obeznamenými osobami z 20. dubna 1989 (č. 142/2000 Sb. m. s.)

Protokol k Úmluvě o finančních operacích prováděných důvěrně obeznamenými osobami z 11. září 1989 (č. 143/2000 Sb. m. s.)

Úmluva o praní, vyhledávání, zadržování a konfiskaci výnosů ze zločinu z 8. listopadu 1990 (č. 33/1997 Sb.)

Mezinárodní úmluva o potlačování teroristických bombových útoků z 15. prosince 1997 (č. 80/2001 Sb. m. s.)

Úmluva OECD o boji proti podplácení zahraničních veřejných činitelů v mezinárodních podnikatelských transakcích z 17. prosince 1997 (č. 25/2000 Sb. m. s.)

Dodatkový protokol z 18. prosince 1997 k Úmluvě o předávání odsouzených osob z 21. března 1983 (č. 26/2003 Sb. m. s., sdělení o opravě chyb překladu v části 49/2003 Sb. m. s.; příloha č. 12)

Trestněprávní úmluva o korupci z 27. ledna 1999 (č. 70/2002 Sb. m. s.)

Druhý dodatkový protokol z 8. listopadu 2001 k Evropské úmluvě o vzájemné pomoci ve věcech trestních z 20. dubna 1959 (příloha č. 9; Česká republika dosud neratifikovala)

Bližší informace k výše uvedeným mnohostranným úmluvám včetně aktuálních seznamů smluvních stran lze

získat na internetových stránkách příslušných mezinárodních organizací, zejména:

Rada Evropy	http://conventions.coe.int/
Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (OECD)	http://www.oecd.org/
Organizace spojených národů (OSN)	http://untreaty.un.org/
Mezinárodní organizace pro civilní letectví (ICAO)	http://www.icao.org/

Pokud jde o internetové stránky Rady Evropy, jsou čísla ETS, podle kterých lze úmluvy na těchto internetových stránkách vyhledávat, uvedena jednak v seznamu všech úmluv Rady Evropy na těchto internetových stránkách, jednak v případě nejdůležitějších úmluv Rady Evropy v oblasti mezinárodní justiční spolupráce ve věcech trestních v přílohách č. 4 až 14/A. Údaje na stránkách Rady Evropy jsou průběžně aktualizovány.

V případě internetové stránky Organizace spojených národů je přístup podmíněn užitím hesla, které mají k dispozici členské státy a jejich stálé mise při Organizaci

spojených národů, nikoliv však ostatní uživatelé sítě internet. Justičním orgánům proto sděluje informace k mnohostranným úmluvám Organizace spojených národů mezinárodní odbor ministerstva (§ 2) nebo mezinárodně právní odbor Ministerstva zahraničních věcí (§ 3 odst. 1). Dalším žadatelům mohou být poskytnuty rovněž Ministerstvem zahraničních věcí.

Orientačně lze některé údaje o vybraných mnohostranných smlouvách závazných pro Českou republiku zjistit na internetových stránkách ministerstva (<http://portal.justice.cz/> > Ministerstvo spravedlnosti > Mezinárodní vztahy > Mnohostranné vztahy).

Příloha č. 3

**DVOUSTRANNÉ MEZINÁRODNÍ SMLOUVY
V OBLASTI MEZINÁRODNÍ JUSTIČNÍ SPOLUPRÁCE V TRESTNÍCH VĚCECH****Afghánistán**

Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Afghánskou demokratickou republikou o právní pomoci ve věcech občanských a trestních z 24. června 1981 (č. 44/1983 Sb.)

Albánie

Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Albánskou lidovou republikou o právní pomoci ve věcech občanských, rodinných a trestních z 16. ledna 1959 (č. 97/1960 Sb.)

Alžírsko

Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Alžírskou demokratickou a lidovou republikou o právní pomoci ve věcech občanských, rodinných a trestních z 4. února 1981 (č. 17/1984 Sb.)

Bahamy

Smlouva mezi republikou Československou a Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irsku o vzájemném vydávání zločinců z 11. listopadu 1924 s Protokolem ze 4. června 1926 (č. 211/1926 Sb. z. a n.)

Belgie

Úmluva o vydávání zločinců a právní pomoci ve věcech trestních, uzavřená mezi republikou Československou a královstvím Belgickým z 19. července 1927 (č. 79/1928 Sb. z. a n.)

Bělorusko

Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Svazem sovětských socialistických republik o právní pomoci a právních vztazích ve věcech občanských, rodinných a trestních z 12. srpna 1982 (č. 95/1983 Sb.)

Bosna a Hercegovina

Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Socialistickou federativní republikou Jugoslávií o úpravě právních vztahů ve věcech občanských, rodinných a trestních z 20. ledna 1964 (č. 207/1964 Sb.)

Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Socialistickou federativní republikou Jugoslávií o vzájemném předávání odsouzených k výkonu trestu odnětí svobody z 23. května 1989 (č. 473/1990 Sb.)

Bulharsko

Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Bulharskou lidovou republikou o právní pomoci a úpravě právních vztahů ve věcech občanských, rodinných a trestních z 25. listopadu 1976 (č. 3/1978 Sb.)

Gambie

Smlouva mezi republikou Československou a Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irsku o vzájemném vydávání zločinců z 11. listopadu 1924 s Protokolem ze 4. června 1926 (č. 211/1926 Sb. z. a n.)

Gruzie

Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Svazem sovětských socialistických republik o právní pomoci a právních vztazích ve věcech občanských, rodinných a trestních z 12. srpna 1982 (č. 95/1983 Sb.)

Chorvatsko

Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Socialistickou federativní republikou Jugoslávií o úpravě právních vztahů ve věcech občanských, rodinných a trestních z 20. ledna 1964 (č. 207/1964 Sb.)

Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Socialistickou federativní republikou Jugoslávií o vzájemném předávání odsouzených k výkonu trestu odnětí svobody z 23. května 1989 (č. 473/1990 Sb.)

Indie

Smlouva mezi republikou Československou a Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irsku o vzájemném vydávání zločinců z 11. listopadu 1924 s Protokolem ze 4. června 1926 (č. 211/1926 Sb. z. a n., č. 22/1928 Sb. z. a n.)

Itálie

Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Italskou republikou o právní pomoci ve věcech občanských a trestních z 6. prosince 1985 (č. 508/1990 Sb.)

Jemen

Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Jemenskou lidovou demokratickou republikou o právní pomoci ve věcech občanských a trestních z 19. ledna 1989 (č. 76/1990 Sb.)

Kanada

Smlouva mezi republikou Československou a Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irsku o vzájemném vydávání zločinců z 11. listopadu 1924 s Protokolem ze 4. června 1926 (č. 211/1926 Sb. z. a n., č. 56/1929 Sb. z. a n.)

Smlouva mezi Českou republikou a Kanadou o vzájemné pomoci ve věcech trestních z 3. listopadu 1997 (č. 129/2000 Sb. m. s., č. 76/2003 Sb. m. s.)

Keňa

Smlouva mezi republikou Československou a Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irsku o vzájemném vydávání zločinců z 11. listopadu 1924 s Protokolem ze 4. června 1926 (č. 211/1926 Sb. z. a n., výměna nót dne 15. ledna 1970)

KLDR

Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Korejskou lidově demokratickou republikou o vzájemné právní pomoci ve věcech občanských, rodinných a trestních z 11. září 1988 (č. 93/1989 Sb.)

Kuba

Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Kubánskou republikou o vzájemné pomoci ve věcech občanských, rodinných a trestních z 18. dubna 1980 (č. 80/1981 Sb.)

Kypr

Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Kyperskou republikou o právní pomoci ve věcech občanských a trestních z 23. dubna 1982 (č. 96/1983 Sb.)

Kyrgyzstán

Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Svazem sovětských socialistických republik o právní pomoci a právních vztazích ve věcech občanských, rodinných a trestních z 12. srpna 1982 (č. 95/1983 Sb.)

Maďarsko

Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Maďarskou lidovou republikou o právní pomoci a úpravě právních vztahů ve věcech občanských, rodinných a trestních z 28. března 1989 (č. 63/1990 Sb.)

Makedonie

(Bývalá jugoslávská republika Makedonie)

Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Socialistickou federativní republikou Jugoslávií o úpravě právních vztahů ve věcech občanských, rodinných a trestních z 20. ledna 1964 (č. 207/1964 Sb.)

Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Socialistickou federativní republikou Jugoslávií o vzájemném předávání odsouzených k výkonu trestu odnětí svobody z 23. května 1989 (č. 473/1990 Sb.)

Monako

Úmluva mezi Československem a knížectvím Monackým o vydávání zločinců a právní pomoci ve věcech trestních z 22. prosince 1934 (č. 222/1936 Sb. z. a n.)

Mongolsko

Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Mongolskem o poskytování právní pomoci a o právních vztazích v občanských, rodinných a trestních věcech z 15. října 1976 (č. 106/1978 Sb.)

Německo

Smlouva mezi Českou republikou a Spolkovou republikou Německo o dodatcích k Evropské úmluvě o vydávání ze 13. prosince 1957 a usnadnění jejího používání z 2. února 2000 (č. 67/2002 Sb. m. s.)

Smlouva mezi Českou republikou a Spolkovou republikou Německo o dodatcích k Evropské úmluvě o vzájemné pomoci ve věcech trestních z 20. dubna 1959 a usnadnění jejího používání z 2. února 2000 (č. 68/2002 Sb. m. s.)

Nóta Ministerstva zahraničních věcí České republiky z 19. června 2002 o změně v označení a příslušnosti orgánů uvedených v člancích 19 odst. 1 a 20 odst. 4 Smlouvy mezi Českou republikou a Spolkovou republikou Německo o dodatcích k Evropské úmluvě o vzájemné pomoci ve věcech trestních z 20. dubna 1959 a usnadnění jejího používání z 2. února 2000 (č. 126/2002 Sb. m. s.)

Nový Zéland

Smlouva mezi republikou Československou a Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irska o vzájemném vydávání zločinců z 11. listopadu 1924 s Protokolem ze 4. června 1926 (č. 211/1926 Sb. z. a n., č. 22/1928 Sb. z. a n.)

Polsko

Smlouva Československou socialistickou republikou a Polskou lidovou republikou o právní pomoci a úpravě právních vztahů v občanských, rodinných a trestních věcech z 21. prosince 1987 (č. 42/1989 Sb., č. 206/1989 Sb.)

Portugalsko

Úmluva mezi republikou Československou a republikou Portugalskou o vydávání zločinců a právní pomoci ve věcech trestních z 23. listopadu 1927 (č. 24/1931 Sb. z. a n.)

Rakousko

Smlouva mezi Českou a Slovenskou Federativní Republikou a Rakouskou republikou o vzájemném výkonu soudních rozhodnutí ve věcech trestních z 20. května 1990 (č. 113/1992 Sb.)

Smlouva mezi Českou republikou a Rakouskou republikou o dodatku k Evropské úmluvě o vydávání z 13. prosince 1957 a o usnadnění jejího plnění z 27. června 1994 (č. 2/1996 Sb.)

Smlouva mezi Českou republikou a Rakouskou republikou o dodatku k Evropské úmluvě o právní pomoci ve věcech trestních z 20. dubna 1959 a o usnadnění jejího uplatnění z 27. června 1994 (č. 3/1996 Sb.)

Rumunsko

Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Rumunskou lidovou republikou o právní pomoci a právních vztazích ve věcech občanských, rodinných a trestních z 25. října 1958 (č. 31/1959 Sb.)

Rusko

Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Svazem sovětských socialistických republik o právní pomoci a právních vztazích ve věcech občanských, rodinných a trestních z 12. srpna 1982 (č. 95/1983 Sb.)

Řecko

Smlouva Československou socialistickou republikou a Řeckou republikou o právní pomoci ve věcech občanských a trestních z 22. října 1980 (č. 102/1983 Sb.)

Slovensko

Smlouva mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o právní pomoci poskytované justičními orgány a o úpravě některých právních vztahů v občanských a trestních věcech z 29. října 1992 (č. 209/1993 Sb.)

Smlouva mezi vládou České republiky a vládou Slovenské republiky o spolupráci orgánů přípravného řízení trestního z 22. února 1993 (č. 131/1993 Sb.)

Smlouva mezi vládou České republiky a vládou Slovenské republiky o výměně údajů z informačních fondů obsažených v rejstříku trestů z 26. června 1995 (č. 136/1995 Sb.)

Slovensko

Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Socialistickou federativní republikou Jugoslávií o úpravě právních vztahů ve věcech občanských, rodinných a trestních z 20. ledna 1964 (č. 207/1964 Sb.)

Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Socialistickou federativní republikou Jugoslávií o vzájemném předávání odsouzených k výkonu trestu odnětí svobody z 23. května 1989 (č. 473/1990 Sb.)

Spojené státy americké

Smlouva mezi republikou Československou a Spojenými Státy Severoamerickými o vzájemném vydávání zločinců z 2. července 1925 (č. 48/1926 Sb. z. a n.)

Dodatková úmluva mezi republikou Československou a Spojenými Státy Americkými o vzájemném vydávání zločinců z 29. dubna 1935 (č. 185/1935 Sb. z. a n.)

Smlouva mezi Českou republikou a Spojenými státy americkými o vzájemné právní pomoci v trestních věcech ze 4. února 1998 (č. 40/2000 Sb. m. s.)

Srbsko a Černá Hora

Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Socialistickou federativní republikou Jugoslávií o úpravě právních vztahů ve věcech občanských, rodinných a trestních z 20. ledna 1964 (č. 207/1964 Sb.)

Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Socialistickou federativní republikou Jugoslávií o vzájemném předávání odsouzených k výkonu trestu odnětí svobody z 23. května 1989 (č. 473/1990 Sb.)

Svazijsko

Smlouva mezi republikou Československou a Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irska o vzájemném vydávání zločinců z 11. listopadu 1924 s Protokolem ze 4. června 1926 (č. 211/1926 Sb. z. a n., výměna nót dne 11. listopadu 1970)

Sýrie

Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Sýrskou arabskou republikou o právní pomoci ve věcech občanských, rodinných a trestních z 18. dubna 1984 (č. 8/1986 Sb.)

Některé z uvedených dvoustranných smluv byly z podstatné části derogovány Evropskou úmluvou o vydávání z 13. prosince 1957 (č. 549/1992 Sb., sdělení o opravě chyb překladu v části 32/2004 Sb. m. s.; srov. čl. 28) a Evropskou úmluvou o vzájemné pomoci ve věcech trestních z 20. dubna 1959 (č. 550/1992 Sb.; srov. čl. 26).

Thajsko

Dohoda mezi Českou republikou a Thajským královstvím o předávání pachatelů a spolupráci při výkonu trestních rozsudků z 26. dubna 2000 (č. 107/2002 Sb. m. s.)

Tunisko

Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Tuniskou republikou o právní pomoci ve věcech občanských a trestních, o uznání a výkonu justičních rozhodnutí a o vydávání, s Dodatkovým protokolem z 12. dubna 1979 (č. 40/1981 Sb.)

Uganda

Smlouva mezi republikou Československou a Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irska o vzájemném vydávání zločinců z 11. listopadu 1924 s Protokolem ze 4. června 1926 (č. 211/1926 Sb. z. a n., Dohoda mezi Československou socialistickou republikou a Ugandskou republikou o potvrzení platnosti Smlouvy ze dne 11. listopadu 1924 mezi republikou Československou a Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irska o vzájemném vydávání zločinců na území Ugandy z 12. června 1965)

Uzbekistán

Smlouva mezi Českou republikou a Republikou Uzbekistán o právní pomoci a právních vztazích v občanských a trestních věcech z 18. ledna 2002 (č. 133/2003 Sb. m. s.)

Vietnam

Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Vietnamskou socialistickou republikou o právní pomoci ve věcech občanských a trestních z 12. října 1982 (č. 98/1984 Sb.)

Zambie

Smlouva mezi republikou Československou a Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irska o vzájemném vydávání zločinců z 11. listopadu 1924 s Protokolem ze 4. června 1926 (č. 211/1926 Sb. z. a n.)

Orientačně lze seznam dvoustranných smluv závazných pro Českou republiku v oblasti mezinárodní justiční spolupráce zjistit na internetových stránkách ministerstva (<http://portal.justice.cz/> > Ministerstvo spravedlnosti > Mezinárodní vztahy > Dvoustranné vztahy).

EVROPSKÁ ÚMLUVA O VYDÁVÁNÍ
SEZNAM SMLUVNÍCH STRAN
ke dni 16. srpna 2004

Smluvní strana	Datum vstupu v platnost	Poznámky	Smluvní strana	Datum vstupu v platnost	Poznámky
Albánie	17/08/98	V/P	Maďarsko	11/10/93	V/P
Andorra	11/01/01	V/P	Makedonie	26/10/99	V/P
Arménie	25/04/02	V/P	Malta	17/06/96	V
Ázerbajdžán	26/09/02	V/P	Moldávie	31/12/97	V/P
Belgie	27/11/97	V/P	Německo	01/01/77	V/P/Ú
Bulharsko	15/09/94	V/P	Nizozemí	15/05/69	V/P/Ú
Česká republika	01/01/93	P	Norsko	18/04/60	V/P
Dánsko	12/12/62	V/P	Polsko	13/09/93	V
Estonsko	27/07/97	P	Portugalsko	25/04/90	V/P
Finsko	10/08/71	V/P	Rakousko	19/08/69	V/P
Francie	11/05/86	V/P/Ú	Rumunsko	09/12/97	V/P
Gruzie	13/09/01	V/P	Rusko	09/03/00	V/P
Chorvatsko	25/04/95	P	Řecko	27/08/61	V/P
Irsko	31/07/66	V/P	Slovensko	01/01/93	P
Island	18/09/84	V/P	Slovinsko	17/05/95	
Itálie	04/11/63	V/P	Srbsko a Černá Hora	29/12/02	V
Izrael	26/12/67	V/P	Španělsko	05/08/82	V/P
Jihoafrická re- publika	13/05/03	V/P	Švédsko	18/04/60	V/P
Kypr	22/04/71	P	Švýcarsko	20/03/67	V/P
Lichtenštejnsko	26/01/70	V/P	Turecko	18/04/60	V
Litva	18/09/95	V/P	Ukrajina	09/06/98	V/P
Lotyšsko	31/07/97	P	Velká Británie	14/05/91	V/P/Ú
Lucembursko	16/02/77	V/P			

EVROPSKÁ ÚMLUVA O VYDÁVÁNÍ**VÝHRADY A PROHLÁŠENÍ**

ke dni 4. listopadu 2003

(neoficiální překlad)

ALBÁNIE

Výhrady a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 19. května 1998 - or. angl.

Výhrady

Článek 7

Pokud jde o odstavec 1 článku 7, albánská strana nepovoluje vydávání osob, které se dopustily trestných činů buď na albánském území nebo mimo něj, jestliže tento trestný čin poškodil zájmy státu nebo občanů, leda by bylo se zainteresovanou stranou dohodnuto něco jiného.

Toto prohlášení je platné jen za podmínek reciprocity.

Článek 21

Pokud jde o odstavec 4, písmeno a článku 21, albánská strana prohlašuje, že předběžné oznámení není třeba v případě leteckého průvozu, při kterém není plánováno přistání na albánském území.

Prohlášení

Článek 2

Pokud jde o odstavec 1 článku 2 Úmluvy, albánská strana nemá žádné minimální limity pro délku trestu odnětí svobody nutnou pro účel vydání. Albánská strana považuje toto prohlášení za platné jen pod podmínkou reciprocity.

Toto prohlášení je platné jen za podmínek reciprocity.

Článek 6

Pokud jde o odstavec 1, písmeno a článku 6, albánská strana odmítá vydávání svých občanů, pokud není jinak stanoveno v mezinárodních smlouvách, kterých je Albánie smluvní stranou.

Pokud jde o odstavec 1, písmeno b článku 6, zahrnuje albánská strana do pojmu „občané“ osoby s dvojitým občanstvím v případě, že jedno z nich je albánské.

Článek 12

Pokud jde o odstavec 2 článku 12, albánská strana předkládá výhradu, že žádost o vydání musí být vždy doprovázena originálním textem nebo ověřenou kopií použitého zákona.

Článek 19

Pokud jde o odstavec 2 článku 19, albánská strana prohlašuje, že pokud osoba, jejíž vydání se žádá, vykonává trest pro jiný trestný čin, bude jí v případě vydání povoleno, aby vykonala celý trest v dožadující zemi.

Toto prohlášení je platné jen za podmínek reciprocity.

ANDORRA

Výhrady a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 13. října 2000 - or. fr. a katalánsky.

Výhrady

Článek 1

Ústava Knížectví Andorra zakazuje ve svém článku 85, odstavci 2 zvláštní soudy. Vydání nebude proto povoleno

v případech, kdy požadovaná osoba by v dožadujícím státě byla souzena zvláštním soudem nebo pokud by vydání bylo žádáno pro výkon trestu či ochranného opatření spočívajícího v omezení osobní svobody uloženého takovým soudem.

Stejným způsobem a v souladu s článkem 14, odstavci 2, 13, 14 a 15 zákona „qualificada“ Knížectví Andorra vydání nebude povoleno:

a. pokud je výrok o vině založen na zjevném omylu,

b. pokud je pravděpodobné, že vydání by mělo pro požadovanou osobu výjimečně závažné důsledky, zejména z důvodu jejího věku či zdravotního stavu,

c. pokud by požadovaná osoba byla v dožadujícím státě souzena tribunálem, který nezabezpečuje základní procesní záruky a ochranu práv obhajoby, nebo tribunálem ustaveným pro jedinečný případ takové osoby, ať již samotné či nikoli.

Článek 12

Knížectví Andorra si vyhrazuje právo vyžadovat od dožadující strany předložení důkazů zakládajících dostatečnou pravděpodobnost, že trestný čin byl spáchán osobou, jejíž vydání je žádáno. Pokud by byly takové důkazy shledány nedostatečnými, vydání může být odmítnuto.

Prohlášení

Článek 6

Článek 14, odstavec 1 zákona „qualificada“ [zákon, k jehož přijetí je zapotřebí kvalifikované většiny v zákonodárném sboru] o vydávání zakazuje vydání osob s andorským občanstvím. Pro účely této Úmluvy bude pojem „občan“ znamenat jakoukoli osobu s andorským občanstvím v době spáchání skutku v souladu se zákonem „qualificada“ o andorském občanství.

Článek 11

Článek 8, odstavec 3 Ústavy Knížectví Andorra zakazuje trest smrti. Pokud by za trestný čin, pro který je vydání žádáno, mohl být podle práva dožadující strany uložen trest smrti, Knížectví Andorra odmítne vydání, leda by dožadující strana poskytla takové ujištění, které by dožadovanou stranou bylo považováno za dostatečné, že trest smrti nebude vykonán.

Článek 16

V případě žádosti o předběžné zatčení bude Knížectví Andorra vyžadovat jako dodatečnou informaci krátké prohlášení o údajných skutečnostech proti požadované osobě.

Článek 21

Knížectví Andorra povolí průvoz pouze v případě, že všechny podmínky vyžadované pro povolení vydání budou splněny v souladu s touto Úmluvou.

Článek 23

Knížectví Andorra bude vyžadovat od dožadující strany dodání překladu žádosti o vydání a všech příložených dokumentů do katalánštiny, španělštiny nebo francouzštiny.

ARMÉNIE

Výhrady a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 25. ledna 2002 - or. angl.

Výhrady

Článek 1

Pokud jde o článek 1 Úmluvy, Arménská republika si vyhrazuje právo odmítnout povolení vydání:

a. pokud vydávaná osoba bude předvedena před výjimečný soud nebo pokud jde o osobu, která má vykonat trest uložený takovým soudem,

b. pokud existují dostatečné důvody předpokládat, že v důsledku zdravotního stavu a věku takové osoby bude její vydání škodlivé pro její zdraví nebo ohrozí její život,

c. pokud Arménská republika osobě, jejíž vydání je žádáno, poskytla politický azyl.

Článek 2

Arménská republika prohlašuje, že vydání k výkonu trestu podle článku 2, odstavce 1 Úmluvy bude povoleno, pokud osoba, jejíž vydání je žádáno, byla odsouzena k trestu odnětí svobody v délce alespoň šesti měsíců nebo k trestu přísnějším.

Prohlášení

Článek 3

Vzhledem k tomu, že zákonodárství Arménské republiky nedefinuje pojem „politický trestný čin“ nebo „trestný čin související s politickým trestným činem“, Arménská republika žádána o vydání na takovém základě, povolí vydání, pokud trestný čin uvedený v žádosti o vydání je za takový považován podle jejího obecného trestního práva nebo podle mezinárodních smluv, jimiž je Arménská republika vázána.

Článek 4

Vzhledem k tomu, že všechny trestné činy vojenské spadají pod obecné trestní právo Arménské republiky, vydání žádané jinou smluvní stranou bude povoleno, pokud trestný čin, pro který je vydání žádáno, spadá rovněž pod obecné trestní právo dožadující strany.

Článek 6

Podle písmene a odstavce 1 článku 6 prohlašuje Arménská republika, že nebude vydávat své občany.

Podle písmene c odstavce 1 článku 6 občanství Arménské Republiky ve smyslu této Úmluvy bude posuzováno dle stavu k okamžiku rozhodnutí týkajícího se vydání.

Článek 16

Předběžné zatčení podle odstavce 4 článku 16 bude zrušeno v každém případě, kdy v období jednoho měsíce po zatčení dožadovaná strana neobdrží žádost o vydání a dokumenty uvedené v čl. 12.

Článek 23

Arménská republika prohlašuje, že žádost o vydání a dokumenty, které mají být předloženy, musí být opatřeny ověřeným překladem do jazyka arménského nebo do jednoho z úředních jazyků Rady Evropy.

ÁZERBAJDŽÁN

Výhrady a prohlášení obsažené v ratifikační listině ulo-

žené dne 28. června 2002 - or. angl.

Výhrady

Článek 1

Ázerbajdžánská republika si vyhrazuje právo nepovolit vydání z humanitárních důvodů, se zřetelem ke stáří nebo zdravotnímu stavu hledané osoby.

Ázerbajdžánská republika odmítne vydání, bude-li existovat opodstatněný předpoklad, že by takové vydání ovlivnilo suverenitu či národní bezpečnost Ázerbajdžánské republiky.

Ázerbajdžánská republika odmítne povolit vydání, bude-li existovat opodstatněný předpoklad, že osoba, jejíž vydání je žádáno, bude v dožadující zemi vystavena mučení nebo jinému krutému, nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestu.

Ázerbajdžánská republika nepovolí vydání, bude-li existovat opodstatněný předpoklad, že osoba, jejíž vydání je žádáno, bude perzekvovaná na základě své rasy, národnosti, jazyka, vyznání, státní příslušnosti nebo politického přesvědčení.

Článek 6

Ázerbajdžánská republika prohlašuje, že podle článku 53 (II) ústavy Ázerbajdžánské republiky nesmí být občan Ázerbajdžánské republiky za žádných okolností vydán do jiného státu. S ohledem na tuto skutečnost Ázerbajdžánská republika v každém případě odmítne vydání svých občanů.

Prohlášení

Článek 21

Ázerbajdžánská republika prohlašuje, že průvoz vydávané osoby přes území Ázerbajdžánské republiky bude umožněn v závislosti na splnění podmínek, které platí pro vydání.

Ázerbajdžánská republika prohlašuje, že nebude schopna zajistit plnění ustanovení Úmluvy a jejich Dodatkových protokolů na územích, okupovaných Arménskou republikou, a to až do doby jejich osvobození z této okupace (schématická mapa okupovaných území je přiložena).

Článek 23

Ázerbajdžánská republika prohlašuje, že žádosti o vydání a doklady k nim připojené musejí být předkládány společně s překladem do ázerbajdžánského jazyka.

BELGIE

Výhrady a prohlášení obsažené v dopise ministra zahraničních věcí Belgie ze dne 3. června 1997, který byl předán generálnímu tajemníkovi při uložení ratifikační listiny dne 29. srpna 1997 - or. fr.

Výhrady

Článek 1

Belgie si vyhrazuje právo nepovolit vydání, jestliže osoba, jejíž vydání se žádá, by mohla být postavena před soud se zvláštní působností nebo jestliže je vydání žádáno k vykonání trestu uloženého takovým soudem.

Vydání nebude povoleno, jestliže by předání mohlo mít výjimečně závažné důsledky pro osobu, jejíž vydání se žádá, zejména vzhledem k jejímu věku a zdravotnímu stavu.

Článek 18

Povinnost propustit po uplynutí 30 dní podle článku 18, odstavce 4 nebude použitelná v případě, že osoba, jejíž vydání se žádá, podala odvolání proti rozhodnutí o povolení vydání nebo odvolání týkající se zákonnosti zadržení.

Článek 19

Vláda Belgické království povolí dočasné předání podle článku 19, odstavce 2, pouze pokud se týká osoby, která vykonává trest na jejím území, a pokud to vyžadují zvláštní okolnosti.

Článek 28

Vzhledem ke zvláštním ujednáním mezi státy Beneluxu belgická vláda nepřijímá článek 28, odstavce 1 a 2, pokud se týká jejich vztahů k Nizozemskému království a Lucemburskému velkovévodství.

Belgická vláda si vyhrazuje právo odchýlit se od těchto ustanovení, pokud se týká jejich vztahů k ostatním členským státům Evropského společenství.

Prohlášení

Článek 1

Belgická vláda je toho názoru, že výhrada učiněná Portugalskem ohledně článku 1, písmene c není slučitelná s účelem Úmluvy. Podle ní tato výhrada znamená, že vydání nebude povoleno jen tehdy, jestliže v souladu se zákonodárstvím dožadujícího státu nemůže být osoba odsouzená k trestu odnětí svobody na doživotí po určité době v rámci právního či správního řízení propuštěna.

Článek 14

Belgie je toho názoru, že zásada speciality není použitelná, pokud osoba, o jejíž vydání Belgie žádá, dala před soudním orgánem dožadovaného státu svůj výslovný souhlas s tím, že bude stíhána a potrestána podle jakéhokoliv obvinění, umožňuje-li to zákonodárství takového státu. Na druhou stranu, je-li žádáno vydání z Belgie, má Belgie za to, že pokud se osoba, jejíž vydání je žádáno, formálně zřekla formalit a záruk vydání, neuplatní se dále zásada speciality.

Článek 15

Belgie je toho názoru, že výjimka upravená v článku 15 se rozšíří v případě, že osoba vydaná do Belgie se zřekla speciality vydání v souladu se zákonodárstvím dožadované strany.

Článek 21

Belgická vláda umožní průvoz přes své území za stejných podmínek, za jakých vyhoví žádosti o vydání.

Článek 23

Jestliže žádost o vydání a dokumenty, které mají být předloženy, jsou v jazyce dožadující strany a jestliže tímto jazykem není holandština, francouzština ani němčina, pak musí být opatřeny překladem do francouzštiny.

Prohlášení obsažené v dopisu ministra spravedlnosti Belgie ze dne 20. dubna 2004, který byl zaregistrován v generálním sekretariátu dne 26. dubna 2004 - or. fr.

Článek 28

V souladu s článkem 28 odstavcem 3 Evropské úmluvy o vydávání Belgie prohlašuje, že aplikuje zákon ze dne 19. prosince 2003, který implementuje rámcové rozhodnutí Evropské unie ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy, na zatýkání a předávání všech osob od 1. ledna 2004 ve vztazích mezi Belgií a členskými státy Evropské unie. Tento zákon se vztahuje také na vztahy mezi Belgií a novými členskými státy ode dne jejich přístupu k Unii.

Jako výjimka se budou Evropská úmluva o vydávání ze dne 13. prosince 1957 a další úmluvy týkající se vydávání i nadále na dočasném základě aplikovat:

1. s členskými státy, které neimplementovaly rámcové rozhodnutí ke dni 1. ledna 2004 nebo ke dni svého přístupu, a to dokud tyto státy nenotifikují generálnímu sekretariátu Rady Evropské unie, že se uvedly do souladu;

2. na předávání do Belgie (jako dožadujícího státu) osob:

a) vyžadovaných pro činy spáchané před 1. listopadem 1993 a zatčené ve Francii;

b) vyžadovaných pro činy spáchané před 7. srpem 2002 a zatčené v Rakousku nebo v Itálii.

BULHARSKO

Výhrady a prohlášení učiněné při podpisu dne 30. září 1993 a potvrzené při uložení ratifikační listiny dne 17. června 1994 - or. fr.

Výhrady

Článek 1

Vydání může být odmítnuto, pokud osoba, proti které se řízení vede, má být v dožadujícím státě souzena zvláštním soudem nebo pokud má být na této osobě vykonán rozsudek takovým soudem vyneseny.

Článek 4

Vydání pro trestné činy vojenské, které jsou zároveň trestnými činy podle obecného práva, může být povoleno výhradně za podmínky, že vydávaná osoba nebude souzena vojenským soudem nebo obviněna z vojenského trestného činu.

Článek 7

Bulharská republika vyhlašuje své právo podle článku 7, odstavce 2 odmítnout vydání, pokud dožadující strana odmítne vydání v obdobných případech.

Článek 12¹⁾

Bulharská republika vyhlašuje své právo vyžadovat, aby dožadující strana předložila důkazy, že trestný čin byl spáchán osobou, jejíž vydání je žádáno. Pokud usoudí, že předložené důkazy jsou nedostatečné, může vydání odmítnout.

¹⁾ Výhrada odvolána verbální nótou stálého zástupce Bulharska ze dne 12. června 2001, která byla zaregistrována v generálním sekretariátě dne 13. června 2001.

ProhlášeníČlánek 6²⁾

Dne 12. listopadu 2003 Národní shromáždění Bulharské republiky přijalo zákon novelizující zákon o ratifikaci Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních a Dodatkového protokolu k ní, Úmluvy o předávání odsouzených osob a Evropské úmluvy o vydávání a dvou dodatkových protokolů k ní. Uvedený zákon byl publikován v Úředním věstníku č. 103/2003, ze dne 25. listopadu 2003.

Text prohlášení učiněného Bulharskou republikou, pokud jde o článek 6 odstavec 1 Evropské úmluvy o vydávání, je proto modifikován a zní:

„Bulharská republika prohlašuje, že za občana bude pro účely této Úmluvy považovat jakoukoli osobu, která bude bulharským občanem v době obdržení žádosti o vydání.“

Článek 21

Bulharská republika prohlašuje, že bude umožňovat průvoz za stejných podmínek, za jakých se bude povolovat vydání.

Článek 23³⁾

Bulharská republika prohlašuje, že bude vyžadovat, aby všechny dokumenty byly zasílány buď s překladem do bulharštiny, anebo s překladem do některého z úředních jazyků Rady Evropy.

ČESKÁ REPUBLIKA

Prohlášení obsažené ve verbální nótě stálé mise České a Slovenské Federativní Republiky ze dne 13. února 1992, která byla předána generálnímu tajemníkovi při podpisu dne 13. února 1992, potvrzené v ratifikační listině uložené dne 15. dubna 1992 a ve verbální nótě stálé mise České a Slovenské Federativní Republiky ze dne 15. dubna 1992, která byla předána generálnímu tajemníkovi při uložení ratifikační listiny, a potvrzené v dopise ministra zahraničních věcí České republiky ze dne 1. ledna 1993, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 2. ledna 1993 - or. angl.

Článek 21

Podle článku 21.5 bude průvoz osob ve smyslu článku 21 povolen pouze za podmínek, které se vztahují na případy vydání.

DÁNSKO

Výhrady a prohlášení obsažené v dopise Ministerstva zahraničních věcí Dánska ze dne 30. srpna 1962, který byl předán generálnímu tajemníkovi při uložení ratifikační listiny dne 13. září 1962 - or. fr.

Výhrady

Článek 1

Vydání může být povoleno za podmínky, že osoba obvi-

něná z trestného činu nebude souzena před zvláštním soudem. Vydání může být odmítnuto, pokud je účelem vydání výkon trestu uloženého takovým soudem.

Vydání může být odmítnuto, pokud by mohlo mít zvláště závažné důsledky pro osobu, jejíž vydání se žádá, vzhledem k jejímu věku, zdravotnímu stavu nebo jiným osobním důvodům.

Vydání může být odmítnuto, pokud příslušné orgány třetího státu pravomocným rozsudkem předmětnou osobu buď zprostily obžaloby, anebo odsoudily pro o trestný čin, který je důvodem podání žádosti o vydání, nebo pokud příslušné orgány třetího státu rozhodly odložit nebo zastavit řízení o témže trestném činu.

Článek 2

Závazek povolit vydání bude omezen na trestné činy, za jejichž spáchání lze podle dánského trestního zákoníku uložit trest přísnější než jeden rok odnětí svobody nebo ochranné opatření spočívající v omezení osobní svobody.

Článek 3

Rozhodnutí, zda v daném případě má být usmrcení či pokus o usmrcení hlavy státu nebo člena její rodiny považováno za politický trestný čin, bude učiněno po zvážení okolností případu.

Článek 4

Vydání pro vojenský trestný čin, který je zároveň civilním trestným činem, může být povoleno pouze za podmínky, že vydávaná osoba není odsouzena podle vojenského práva.

Článek 12

Kde je to zjevně odůvodněno zvláštními okolnostmi, dánské orgány mohou požadovat, aby dožadující stát předložil důkazy zakládající dostatečný předpoklad viny na straně předmětné osoby. Pokud takové důkazy budou shledány nedostatečnými, vydání může být odmítnuto.

Prohlášení

Článek 6

Pojem „občan“ v Dánsku znamená občana Dánska, Finska, Islandu, Norska či Švédska či osobu s trvalým pobytem v některé z těchto zemí.

Článek 28

Úmluva se nebude vztahovat na dánské vztahy s Norskem a Švédskem, neboť vydávání mezi skandinávskými státy je upraveno jednotným zákonodárstvím.

Výhrada obsažená v dopise Ministerstva zahraničních věcí Dánska ze dne 30. srpna 1962, doručeného generálnímu sekretariátu při uložení ratifikační listiny dne 13. září 1962 - or. fr. - a odvolaná dopisem stálého zástupce Dánska ze dne 23. září 2002, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 23. září 2002 - or. angl.

²⁾ Prohlášení bylo modifikováno verbální nótou stálého zastoupení Bulharska ze dne 5. ledna 2004, která byla zaregistrována v generálním sekretariátě dne 6. ledna 2004 - or. angl.

Text původního prohlášení: „Bulharská republika prohlašuje, že za občana bude pro účely této Úmluvy považovat jakoukoli osobu, která bude bulharským občanem v době nařízení vydání.“

³⁾ Prohlášení bylo doplněno verbální nótou stálého zástupce Bulharska ze dne 7. března 2002, která byla zaregistrována v generálním sekretariátě dne 11. března 2002 - or. angl.

Text původního prohlášení: „Bulharská republika prohlašuje, že bude vyžadovat, aby dokumenty předkládané při provádění této Úmluvy byly opatřeny překladem do jednoho z úředních jazyků Rady Evropy.“

Článek 2

Závazek povolit vydání bude omezen na trestné činy, za než lze podle dánského trestního zákoníku uložit přísnější trest než trest odnětí svobody na dobu jednoho roku či zadržení.

Prohlášení obsažené v dopisu stálého zastoupení Dánska ze dne 12. listopadu 2003, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 25. listopadu 2003 - or. angl.

Článek 28

V souladu s článkem 28 odstavcem 3 Evropské úmluvy o vydávání dánská vláda tímto oznamuje implementaci rámcového rozhodnutí EU ze dne 13. října 2002 o evropském zatýkáacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy Evropské unie (2002/584/JHA) v dánském zákonodárství.

Rámcové rozhodnutí bylo implementováno v dánském právu zákonem č. 443 ze dne 10. června 2003. Zákon vstoupí v účinnost dne 1. ledna 2004 a bude se vztahovat na žádosti o předání (vydání) učiněné členskými státy Evropské unie od tohoto data. Ustanovení evropského zatýkáacího rozkazu tímto nahradí odpovídající ustanovení Evropské úmluvy o vydávání ze dne 13. prosince 1957 a jejich dvou protokolů ze dne 15. října 1975 a ze dne 17. března 1978 ve vzájemných vztazích mezi Dánskem a ostatními členskými státy Evropské unie.

Odkazuje se na článek 31 (1)(a) rámcového rozhodnutí EU.

ESTONSKO

Prohlášení obsažená v listině o přístupu uložené dne 28. dubna 1997 - or. angl.

Článek 6

Podle článku 6, odstavce 1, písmene (a) Úmluvy, si Estonská republika vyhrazuje právo odmítnout vydání svého občana, jestliže k němu tento občan nedal souhlas.

Podle článku 6, odstavce 1, písmene (b) Úmluvy Estonská republika prohlašuje, že pojem „občan“ ve smyslu této Úmluvy znamená občany Estonské republiky.

Článek 23

Podle článku 23 Úmluvy Estonská republika prohlašuje, že žádosti a přílohy k nim předkládané Estonské republice musí být opatřeny překladem do angličtiny.

FINSKO

Výhrady obsažené v ratifikační listině uložené dne 12. května 1971 - or. angl.

Článek 1

Finsko si vyhrazuje právo vymínit si při povolení vydání, že vydávaná osoba nebude stíhána pro předmětný trestný čin u soudu, který je pouze dočasně či za výjimečných okolností oprávněně zabývat se takovými trestnými činy. Vydání žádané k výkonu trestu uloženého takovým zvláštním soudem může být odmítnuto.

Finsko si vyhrazuje právo odmítnout vydání, pokud by vydání vzhledem k věku, zdravotnímu stavu nebo jakékoli jiné okolnosti ovlivňující předmětného jednotlivce nebo vzhledem ke zvláštním podmínkám bylo nepřiměřené z humanitárních důvodů.

Závazek vydat uvedený v odstavci 1 článku 2 se omezuje na trestné činy, za které lze podle finského práva uložit trest přísnější než trest odnětí svobody na jeden rok. Osoba odsouzená v cizím státě pro takový trestný čin může být vydána, pouze pokud délka dosud nevykonaného trestu odnětí svobody činí alespoň čtyři měsíce.

Článek 3

Finsko si vyhrazuje právo považovat trestný čin uvedený v odstavci 3 tohoto článku 3 za politický trestný čin, pokud byl spáchán v otevřeném boji.

Článek 4

Pokud vojenský trestný čin zakládá rovněž trestný čin, pro který je vydání jinak přípustné, Finsko si vyhrazuje právo vymínit si, že vydávaná osoba nebude potrestána podle ustanovení týkajících se trestných činů vojenských.

Článek 18

Pokud osoba, na kterou byla uvalena vazba a jejíž vydání bylo povoleno, nebude převzata dožadujícím státem ve stanovenou dobu, Finsko si vyhrazuje právo ji okamžitě propustit.

Prohlášení obsažená v dopise finského velvyslanectví ve Francii ze dne 12. května 1971, který byl předán generálnímu tajemníkovi při uložení ratifikační listiny téhož dne - or. angl.

Článek 6

Ve smyslu této Úmluvy pojem „občan“ znamená občany Finska, Dánska, Islandu, Norska a Švédska, jakož i cizince s trvalým pobytem v těchto státech.

Článek 28

Tato Úmluva se nebude vztahovat na vydávání pro trestné činy mezi Finskem, Dánskem, Islandem, Norskem a Švédskem, neboť vydávání mezi těmito státy je upraveno jednotným zákonodárstvím.

Prohlášení obsažené ve verbální notě stálého zastoupení Finska ze dne 21. dubna 2004, která byla zaregistrována v generálním sekretariátě dne 21. dubna 2004 - or. angl.

Článek 28

V souladu s článkem 28 odstavcem 3 Evropské úmluvy o vydávání bude Finsko ve vztahu k členskými státy Evropské unie aplikovat národní zákonodárství implementující rámcové rozhodnutí Rady (2002/584/JHA) o evropském zatýkáacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy Evropské unie.

FRANCIE

Výhrady a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 10. února 1986 - or. fr.

Výhrady

Článek 1

Vydání nebude povoleno, pokud by vyžadovaná osoba byla v dožadujícím státě souzena tribunálem, který nezajišťuje základní procesní záruky a ochranu práv na obhajobu, nebo před tribunálem vytvořeným pro jedinečný případ této osoby nebo pokud je vydání požadováno k výkonu trestu nebo vazby, které uložil takový tribunál.

Vydání může být odmítnuto, pokud by předání pravděpodobně mělo zvláště závažné důsledky pro vyžadovanou osobu, zejména z důvodu jejího věku nebo zdravotního stavu.

Článek 2

Pokud jde o stíhané osoby, vydání bude povoleno jen pro trestné činy, za které francouzské právo i právo dožadujícího státu stanoví trest odnětí svobody nebo ochranné opatření spočívající v omezení osobní svobody v maximální délce nejméně dvou let.

Pokud jde o tresty, které jsou přísnější než odnětí svobody nebo ochranné opatření spočívající v omezení osobní svobody, vydání může být odmítnuto, pokud tyto tresty nebo ochranná opatření spočívající v omezení osobní svobody nejsou uvedeny mezi druhy trestů, které lze ve Francii uložit.

Článek 3

Francie si vyhrazuje právo posoudit ve světle individuálních okolností každého případu, zda usmrcení či pokus o usmrcení hlavy státu nebo člena její rodiny má či nemá být považováno za politický trestný čin.

Článek 14

Francie bude vyžadovat, aby se jakýkoli nový popis trestného činu týkal stejných skutečností, pro které bylo povoleno vydání, a aby tento nový popis nevedl k uložení trestu, pro který by mohlo být vydání odmítnuto.

Článek 16

V případě žádosti o předběžnou vazbu bude Francie vyžadovat krátké memorandum popisující údajné skutečnosti, pro které je osoba vyžadována.

Prohlášení

Článek 5

Francie prohlašuje, že pro trestné činy související s daněmi, poplatky, cly a valutami bude vydání dožadujícímu státu povoleno, pokud o tom bude rozhodnuto pouhou výměnou dopisů v každé kategorii případů.

Článek 6

Vydání bude odmítnuto, pokud měla vyžadovaná osoba francouzské občanství v době, kdy údajně došlo k trestnému činu.

Článek 21

Francie si vyhrazuje právo nepovolit průvoz, leda za stejných podmínek, za jakých povoluje vydání.

Článek 23

Francie prohlašuje, že bude vyžadovat překlad žádosti o vydání a k nim připojených dokumentů do jednoho z úředních jazyků Rady Evropy a že si volí francouzštinu.

Článek 27

Vláda Francouzské republiky prohlašuje, že pokud jde o Francii, Úmluva se vztahuje na evropské i na zámořské departementy Republiky.

GRUZIE

Výhrady a prohlášení obsažená v ratifikační listině uložené dne 15. června 2001 - or. angl. a gruzínsky

Výhrady

Článek 1

Vydání bude povoleno pouze za podmínky, že jakákoli osoba, občan, osoba bez státní příslušnosti nebo cizinec, který spáchal trestný čin, nebude souzen před zvláštním

soudem dožadující strany a že jeho vydání není dožadující stranou žádáno k výkonu trestu či ochranného opatření spočívajícího v omezení osobní svobody uloženého takovým soudem.

Guzie si vyhrazuje právo odmítnout vydání jakékoli osoby z humanitárních důvodů, pokud by vydání negativně ovlivnilo stav této osoby.

Guzie prohlašuje, že nepovolí vydání jakékoli osoby, pokud jde o trestné činy, za jejichž spáchání lze dle práva dožadující strany uložit trest smrti.

Prohlášení

Guzie nebude odpovědná za používání ustanovení Úmluvy na teroristy v územích oblastí Abcházie a Jižní Osetie, dokud nad těmito územími nebude obnovena plná pravomoc Gruzie.

Článek 6

Pro účely této Úmluvy si vláda Gruzie vyhrazuje právo rozhodnout o vydání svých občanů na základě reciprocity a odmítnout jejich vydání z důvodů veřejné morálky, veřejného pořádku a bezpečnosti státu.

Pokud jde o článek 6, odstavec 1, pojem „občan“ ve smyslu této Úmluvy bude používán, jak je určen zákonodárstvím Gruzie.

Článek 21

V případě průvozu podle článku 21 Úmluvy se použije Článek 11 *mutatis mutandis*.

Pokud jde o článek 21 Úmluvy, Gruzie si vyhrazuje právo nepovolit průvoz za stejných podmínek, za kterých povoluje vydání.

Článek 23

Pokud jde o článek 23 Úmluvy, nejsou-li žádost o vydání a předložené dokumenty v gruzínském jazyce, musí být žádost i dokumenty opatřeny překladem do jazyka anglického či ruského.

CHORVATSKO

Prohlášení obsažená v listině o přístupu uložené dne 25. ledna 1995 - or. angl.

Článek 6

Článek 9 Ústavy Chorvatské republiky zakazuje vydávání chorvatských občanů.

Chorvatská republika proto nebude umožňovat vydání chorvatských občanů.

„Občanství“ osoby, která je žádána k vydání, bude posuzováno podle stavu v době, kdy byl spáchán trestný čin, a v souladu s právními předpisy Chorvatské republiky o státním občanství [článek 6, odstavec 1 (b) Úmluvy].

Článek 21

Článek 9 Ústavy Chorvatské republiky zakazuje vydávání chorvatských občanů.

Chorvatská republika proto nebude umožňovat žádný průvoz (článek 21, odstavec 2 Úmluvy) svých vlastních občanů.

Chorvatská republika povolí průvoz osoby pouze za podmínek, které se vztahují na vydávání (článek 21, odstavec 5 Úmluvy).

IRSKO

Výhrada obsažená v ratifikační listině uložené 2. května 1966 - or. angl.

Článek 9

Irské orgány nepovolí vydání, pokud konečný rozsudek za trestný čin, pro který je vydání žádáno, byl nad dožádanou osobou vynesen ve třetím státě.

Prohlášení obsažené v dopise Ministerstva zahraničních věcí Irska ze dne 2. května 1966, který byl předán generálnímu tajemníkovi při podpisu a při uložení ratifikační listiny téhož dne - or. angl.

Článek 6

Mám tu čest prohlásit podle článku 6 Úmluvy, že pokud jde o moji vládu, je pojem „občan“ v Úmluvě tímto definován jako „občan Irska“.

Prohlášení učiněné při potvrzení ratifikace dne 12. července 1988 - or. angl.

Rozhodnutí irského Nejvyššího soudu způsobilo pro Irsko nemožnost dostat svým mezinárodním závazkům podle Evropské úmluvy o vydávání.

Tento soud rozhodl, že Irsko není vázáno svou ratifikací podobné extradiční smlouvy, neboť Sněmovna Irska neschválila podmínky smlouvy ještě před ratifikací, jak to vyžaduje Ústava Irska. Výše uvedené rozhodnutí Nejvyššího soudu slouží jako závazný precedens ve všech budoucích případech vydávání.

Stejně okolnosti platí v případě Evropské úmluvy o vydávání. Ke schválení Sněmovnou nedošlo před ratifikací výše zmíněné Úmluvy jménem vlády v roce 1966. V důsledku toho je pravděpodobné, že v případě námítky u soudu bude irská ratifikace v roce 1966 prohlášena za neplatnou podle národních zákonů.

Aby tento stav napравиła, Sněmovna schválila podmínky Evropské úmluvy o vydávání dne 29. června 1988. Nyní je pro účely národních požadavků třeba, aby irská vláda potvrdila dřívější ratifikaci předložením nové ratifikační listiny.

Prohlášení předané dopisem stálého zástupce ze dne 13. května 1991, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě téhož dne - or. angl.

Vláda Irska v souladu s článkem 28, odstavcem 3 Evropské úmluvy o vydávání, 1957, tímto oznamuje generálnímu tajemníkovi Rady Evropy, že vztahy vlády Irska a vlády Spojeného království, pokud jde o vydávání, se budou nadále řídit výlučně zákony účinnými na příslušných jejich územích, které stanoví, že na územích obou stran je možno vykonávat zatýkáací rozkazy vydané na území druhé strany.

ISLAND

Výhrady obsažené v ratifikační listině uložené dne 20. června 1984 - or. angl.

Článek 1

Island si vyhrazuje právo vymínit si při povolení vydání, že vydávaná osoba nesmí být předvolána před dočasný soud nebo před soud, který je pouze za výjimečných okolností oprávněn zabývat se takovými trestnými činy, jakož i právo odmítnout vydání k výkonu trestu uloženého takovým zvláštním soudem.

Vydání může být odmítnuto, pokud by mohlo mít zvláště závažné důsledky pro dožádanou osobu vzhledem k jejímu věku, zdravotnímu stavu či jiným osobním okolnostem.

Článek 2

Island může povolit vydání, jen pokud jde o trestný čin nebo odpovídající trestný čin, za který podle islandského práva lze nebo by bylo možné uložit trest odnětí svobody delší než jeden rok.

Článek 3

Island si vyhrazuje právo považovat ve světle individuálních okolností trestný čin uvedený v odstavci 3 článku 3 za politický trestný čin.

Článek 4

Vydání pro vojenský trestný čin, který je zároveň trestným činem podle obecného trestního práva, může být povoleno pouze za předpokladu, že vydávaná osoba není odsouzena podle vojenského práva.

Článek 12

Island si vyhrazuje právo vyžadovat, aby dožadující strana předložila důkaz, že vyžadovaná osoba spáchala trestný čin, pro který se vydání žádá. Vydání může být odmítnuto, pokud je důkaz shledán nedostatečným.

Prohlášení obsažená v dopise stálého zástupce Islandu, který byl předán generálnímu tajemníkovi při uložení ratifikační listiny dne 20. června 1984 - or. angl.

Článek 6

Ve smyslu této Úmluvy pojem „občané“ znamená občana Islandu a občana Dánska, Finska, Norska či Švédska nebo osobu, která má trvalé bydliště na Islandu nebo v některé výše zmíněné zemi.

Článek 28

Úmluva se nebude vztahovat na vydávání do Dánska, Finska, Norska či Švédska, neboť vydávání mezi severskými zeměmi se řídí jednotným právem.

ITÁLIE

Výhrada a prohlášení učiněné při podpisu dne 13. srpna 1963 a potvrzené při uložení ratifikační listiny dne 6. srpna 1963 - or. fr.

Výhrada**Článek 25**

Itálie činí výslovnou výhradu nepovolovat vydání osob vyžadovaných k výkonu ochranného opatření spočívajícího v omezení osobní svobody, ledaže:

a. jsou v každém případě splněna všechna kritéria stanovená v článku 25,

b. zmíněné ochranné opatření spočívající v omezení osobní svobody je výslovně upraveno v trestním právu dožadující strany jako nutný důsledek trestného činu.

Prohlášení**Článek 11**

Itálie prohlašuje, že za žádných okolností nepovolí vydání pro trestné činy, za které lze podle práva dožadující strany uložit trest smrti.

IZRAEL

Výhrady a prohlášení obsažené v listině o přístupu uložené dne 27. září 1967 - or. angl.

Výhrady**Článek 2**

Izrael nepovolí vydání žádné osoby, pokud není obviněna nebo nebyla odsouzena v dožadujícím státě pro trestný čin, který by, kdyby byl spáchán v Izraeli, byl jedním z následujících trestných činů:

a. jakýmkoli trestným činem, za který lze uložit trest smrti nebo trest odnětí svobody delší než tři roky (i pro tresty nižší, je-li rozsudek vynesen nižším soudem), s výjimkou:

1. trestného činu, z něhož může být osoba obviněna, jen pokud byla v době jeho spáchání vojákem ve smyslu zákona o vojenské spravedlnosti, 5715-1955;

2. trestných činů podle § 85 trestního zákoníku z roku 1936 (násilné bránění nebo kladení překážek oznámení nebo přítomnosti příslušného policejního důstojníka v případě srocení k nepokojům nebo nepokojů) nebo podle novely trestního zákona (zákon o bigamii), 5719-1959 (bigamie);

3. trestných činů podle novely trestního zákona (zákon o útoku na policejního důstojníka), 5712-1952, nebo podle některého ze zákonů uvedených v příloze k zákonu o předcházení lichvě a spekulaci (jurisdikce), 5711-1951 (různé zákony, předpisy vyhlášky upravující podnájem a ubytování hostů a distribuci, ceny a kontrolu prodeje potravin).

b. trestným činem, za který je stanoven trest lehčí, než výše uvedený, a který je trestným činem podle novely trestního zákona (zákon o úplatcích), 5712-1952, nebo podle některého z následujících ustanovení trestního zákoníku z roku 1936: 88 (výtržnické bránění plavbě lodi), 109B, 110 - 115 (různé trestné činy vztahující se ke zneužití úřední pravomoci veřejnými činiteli), 120 - 122, 124 (křivá přísaha, křivé svědectví, ničení důkazů, spiknutí k vyhnutí se spravedlnosti a ovlivňování svědků), 140 (podvody veřejných činitelů), 146 (urážka náboženství), 156, 158, 159 (pohlavní styk manžela s dívkou mladší 15 let, obscénnost bez násilí a obscénnost vůči osobě mladší 16 let), 161 d. (sodomie), 185, 186 (zanedbání výživy atd. a opuštění dětí), 195 (šíření nebezpečné nákazy nebo nemoci), 218 (zabití z nedbalosti), 242, 250 (útok s následkem újmy na těle), 261, 262 (nucené práce a omezování osobní svobody), 270 (krádež), 304 b. a c. (zpronevěra na věřitelích), 305 (spiknutí k zpronevěře na veřejnosti), 310 (přijetí majetku získaného podvodem), 350 (napodobování bankovek), 359, 360, 363 - 366 (padělání) nebo podle novely trestního zákona (zákon o podvodu, vydírání a vyhrožování), 5723-1963 (podvod a padělání).⁴⁾

Izrael nepovolí vydání osoby obviněné z trestného činu, pokud není u soudu v Izraeli prokázáno, že jsou dostatečné důkazy pro to, aby byla v Izraeli pro takový trestný čin postavena před soud.

Článek 9

Izrael nevyhoví žádosti o vydání, pokud v dožadujícím

státě, pokud jde o předmětný trestný čin, byla žádaná osoba omilostněna nebo jí byl trest prominut.

Článek 14

Izrael nepovolí vydání při odchýlení se od zásady speciality, leda:

a. že žádaná osoba byla ve své nepřítomnosti prohlášena za podléhající vydání, také pokud jde o jiný trestný čin poté, co jí byla dána příležitost být zastoupena v řízení směřujícím k takovému prohlášení;

b. za podmínky, že proti žádané osobě nebude vedeno trestní řízení, nebude odsouzena nebo zbavena svobody za účelem vykonání trestu, ledaže poté, co opustila dožadující stát po svém vydání, se do něj dobrovolně vrátila, nebo pokud neopustila dožadující stát do 60 dnů poté, co k tomu dostala příležitost.

Článek 15

Článek 15 bude znít, jako by slova „60 dní“ v článku 14, odstavci 1 b nahradila slova „45 dní“.

Prohlášení**Článek 21**

Izrael povolí průvoz osoby, jen v případě, že pokud by přijímající stát požadoval vydání žádané osoby z Izraele, nebyly by žádné zákonné překážky prohlásit tuto osobu za podléhající vydání a vydat ji.

Článek 22

Písemné důkazy nebo prohlášení učiněná pod přísahou nebo bez přísahy nebo ověřené kopie takových důkazů nebo prohlášení a zatýkácí rozkaz a jiné právní dokumenty zakládající odsouzení budou připuštěny jako platný důkaz při posuzování žádosti o vydání, pokud jsou podepsány soudcem nebo úředníkem dožadujícího státu nebo jsou-li opatřeny potvrzením vydaným takovým soudcem nebo úředníkem, nebo pokud jsou ověřeny razítkem ministerstva spravedlnosti.

Prohlášení obsažené v dopise velvyslance Izraele odpovědného za vztahy s Radou Evropy ze dne 2. prosince 1997, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 5. prosince 1997 - or. angl.

Článek 23

Pokud jde o článek 23 Úmluvy, vláda Státu Izrael žádá, aby dokumenty, které mají být předloženy dožadující stranou, byly přeloženy do angličtiny nebo hebrejštiny.

JIŽNÍ AFRIKA

Výhrady a prohlášení obsažené ve verbální notě Velvyslanectví Jižní Afriky v Bruselu ze dne 26. května 2003, zaregistrované v generálním sekretariátě dne 11. června 2003, doplněné o verbální notu ze dne 17. června 2003, zaregistrovanou v generálním sekretariátě dne 17. června 2003 - or. angl.

Výhrada

⁴⁾ Výhrada odvolána verbální notou Ministerstva zahraničních věcí Izraele ze dne 13. ledna 2002, která byla zaregistrována v generálním sekretariátě dne 31. ledna 2002 - or. angl.

Článek 2⁵⁾

Ve smyslu článku 2 Úmluvy, Jižní Afrika nevydává žádnou osobu, u níž trest uložený při odsouzení, v souvislosti se kterým je hledána, nepřesáhne odnětí svobody na dobu šesti měsíců.

ProhlášeníČlánek 6⁶⁾

Pojem „občané“ pro účely článku 6 Úmluvy v jihoafrickém právním řádu označuje osoby, které získaly občanství Jihoafrické republiky narozením, z důvodu původu nebo naturalizací, včetně osob, které mají občanství Jihoafrické republiky a jiné země. Všechny tyto osoby budou podléhat vydání. Skutečnost, že Jihoafrická republika akceptuje dvojí občanství tudíž nebude bránit vydání osoby, která má rovněž občanství země, která nedovoluje vydávání svých občanů.

KYPR

Prohlášení učiněná při podpisu dne 18. září 1970 - or. angl.

Článek 1

Vláda Kyperské republiky prohlašuje, že podle článku 11.2.f Ústavy Republiky nesmí být provedeno žádné vydání občanů Republiky. Ustanovení tohoto článku by se, pokud jde o Kyperskou republiku, měla omezovat na vydávání cizinců.

Článek 6⁷⁾

Vláda Kyperské republiky prohlašuje, že vzhledem k tomu, že podle Ústavy není povolena vydávání občanů Republiky (viz. prohlášení k článku 1), pojem „občané“ ve smyslu této Úmluvy, pokud jde o Kyperskou republiku, by měl znamenat „občané Kyperské republiky nebo osoby, které podle platných předpisů týkajících se občanství Republiky, by měly nárok stát se občany Republiky“.

Dále mohou být občané Republiky podle ustanovení kyperského trestního zákoníku trestně stíháni na Kypru pro trestné činy spáchané v cizině, za které lze uložit trest odnětí svobody delší než dva roky, pokud jednání nebo opomenutí zakládající trestný čin je trestné též podle práva státu, kde bylo spácháno.

Článek 11⁸⁾

Podle kyperského trestního zákoníku v případě občanů Republiky, kteří spáchali trestný čin v cizím státě, za který podle kyperského práva lze uložit trest smrti, ale podle práva onoho cizího státu nikoli, trest smrti v Republice ukládán nebude, ale takovému občanu bude možné uložit jakýkoli jiný trest, a to až trest odnětí svobody na doživotí.

Článek 21

Pokud jde o občany Kyperské republiky, prohlašuje se totéž, co k článkům 1 a 6.

LICHTENŠTEJNSKO

Výhrady a prohlášení obsažené v listině o přístupu uložené dne 28. října 1969 - or. fr.

Výhrady

Článek 1

Vydávání je Lichtenštejnským knížectvím v zásadě povolováno pouze za podmínky, že osoba, proti které se vede řízení pro trestný čin, bude souzena řádnými soudy dožadujícího státu. Vyhrazuje si proto právo povolit vydání pouze za podmínky, že dožadující stát poskytne v tomto směru dostatečné záruky.

Článek 11

Lichtenštejnské knížectví si vyhrazuje právo používat článek 11 analogicky tam, kde dožadující stát neposkytne lichtenštejnským orgánům dostatečné záruky, že neuloží žádný trest nebo opatření, které je v rozporu s lichtenštejnským právem nebo které zasahuje do principu nedotknutelnosti osoby způsobem, který je neslučitelný s lichtenštejnským právem.

Článek 21

Lichtenštejnské knížectví si vyhrazuje právo odmítnout průvoz přes své území i v případech, kdy trestný čin, který je obviněné straně kladen za vinu, je zahrnut v článku 5 Úmluvy.

Prohlášení

Článek 6

Vláda Lichtenštejnského knížectví prohlašuje, že lichten-

⁵⁾ Velvyslanectví Jihoafrické republiky lituje opožděného sdělení výhrad a prohlášení k Evropské úmluvě o vydávání, které bylo způsobeno administrativním nedopatřením. Velvyslanectví souhlasí, že ustanovení Úmluvy upravující činění výhrad a prohlášení musí být smluvními státy respektována. Je však nutné zdůraznit, že prohlášení a výhrady byly parlamentem Jihoafrické republiky formulovány v rámci procesu vnitrostátního schvalování Úmluvy a jejich dvou Dodatkových protokolů. Parlament je jedinou institucí, již ústava Jihoafrické republiky svěřuje pravomoc rozhodovat o přijetí mezinárodní smlouvy této povahy, v důsledku čehož prohlášení a výhrady tvoří neoddělitelnou součást rozhodnutí parlamentu v tomto ohledu.

⁶⁾ Velvyslanectví Jihoafrické republiky lituje opožděného sdělení výhrad a prohlášení k Evropské úmluvě o vydávání, které bylo způsobeno administrativním nedopatřením. Velvyslanectví souhlasí, že ustanovení Úmluvy upravující činění výhrad a prohlášení musí být smluvními státy respektována. Je však nutné zdůraznit, že prohlášení a výhrady byly parlamentem Jihoafrické republiky formulovány v rámci procesu vnitrostátního schvalování Úmluvy a jejich dvou Dodatkových protokolů. Parlament je jedinou institucí, již ústava Jihoafrické republiky svěřuje pravomoc rozhodovat o přijetí mezinárodní smlouvy této povahy, v důsledku čehož prohlášení a výhrady tvoří neoddělitelnou součást rozhodnutí parlamentu v tomto ohledu.

⁷⁾ Prohlášení bylo doplněno dopisem stálého zástupce Kypru ze dne 25. května 2001, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 25. května 2002 - or. angl.

Text původního druhého odstavce prohlášení: „Dále mohou být občané Republiky podle ustanovení kyperského trestního zákoníku trestně stíháni na Kypru pro trestné činy spáchané v cizině, za které lze uložit trest smrti nebo trest odnětí svobody delší než dva roky, pokud jednání nebo opomenutí zakládající trestný čin je trestné též podle práva státu, kde bylo spácháno.“

⁸⁾ Prohlášení bylo odvoláno dopisem stálého zástupce Kypru ze dne 25. května 2001, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 25. května 2002 - or. angl.

Text: „Vláda Kypru odvolává prohlášení učiněné k článku 11 Úmluvy o vydávání ve světle skutečnosti, že trest smrti za trestné činy, na které se uvedená Úmluva vztahuje, byl již na Kypru zrušen.“

štejnské právo nedovoluje vydávání lichtenštejnských občanů. Jakmile vstoupí na území Knížectví, budou souzeni lichtenštejnskými orgány podle lichtenštejnského trestního práva (§ 36 trestního zákoníku) za trestné činy spáchané v cizině bez ohledu na zákony státu, kde byl trestný čin spáchan. „Občané“ ve smyslu Úmluvy jsou osoby mající lichtenštejnské občanství.

Článek 23

Lichtenštejnské knížectví požaduje, aby žádosti a předkládané dokumenty, které jsou sepsány v jiném jazyce než v němčině, byly opatřeny překladem do tohoto jazyka.

LITVA

Výhrady a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 20. června 1995 - or. angl.

Výhrady

Článek 1

Vydání bude povoleno jen za podmínky, že osoba podezřelá ze spáchaní trestného činu nebude souzena zvláštním soudem dožadující strany.

Litevská republika si vyhrazuje právo nepovolit vydání, pokud by taková osoba byla tímto vydáním nepříznivě ovlivněna z důvodů jejího zdraví, věku či z osobních příčin.

Článek 3

Litevská republika si vyhrazuje právo uvedené v článku 3 Úmluvy rozhodovat v každém jednotlivém případě, zda činy uvedené v článku 3, odstavci 3 Úmluvy, budou považovány za politické trestné činy.

Prohlášení

Článek 6

Pojem „občané“ znamená osoby, které mají litevské občanství podle zákona o litevském občanství (zákon o občanství). Podle článku 6 zákona o litevském občanství (zákon o občanství), nevydává Litevská republika své občany do cizích států. Veškeré žádosti o vydání litevských občanů budou zamítnuty.

Článek 12

Písemné žádosti o vydání mohou být vyměňovány mezi ministerstvem spravedlnosti a generální prokuraturou dožadující strany a litevským Ministerstvem spravedlnosti nebo Generální prokuraturou. Použití diplomatických cest není vyloučeno.

Článek 21

Litevská republika v žádném případě nepovolí průvoz, pokud jde o litevské občany.

Článek 23

Žádosti o vydání (včetně dokumentů odůvodňujících takovou žádost) musí být opatřeny řádným překladem do litevštiny, angličtiny, francouzštiny, ruštiny nebo němčiny, pokud takové dokumenty nejsou vyhotoveny v některém z těchto jazyků.

Prohlášení obsažené ve verbální notě Ministerstva zahraničních věcí Litvy ze dne 15. července 2004, která byla zaregistrována v generálním sekretariátě dne 28. července 2004 - or. fr.

Článek 28

(Text prohlášení dosud nebyl uveřejněn.)

LOTYŠSKO

Prohlášení obsažené ve verbální notě ministra zahraničních věcí Lotyšska ze dne 17. dubna 1997, která byla předána generálnímu tajemníkovi při uložení ratifikační listiny dne 2. května 1997 - or. angl.

Článek 6

Podle odstavce 1 článku 6 Úmluvy o vydávání z roku 1957 Lotyšská republika definuje, že ve smyslu této Úmluvy se pojem „občan“ vztahuje na občany Lotyšské republiky a ne-občany, kteří podléhají zákonu o postavení bývalých občanů SSSR, kteří nejsou občany Lotyšska ani žádného jiného státu.

LUCEMBURSKO

Výhrady a prohlášení obsažené v dopise stálého zástupce Lucemburska ze dne 16. listopadu 1976, který byl předán generálnímu tajemníkovi při uložení ratifikační listiny dne 18. listopadu 1976 - or. fr.

Výhrady

Článek 1

Vláda Lucemburského velkovévodství si vyhrazuje právo nepovolit vydání, které je žádáno pro účely výkonání rozsudku vyneseného pro zmeškání, proti kterému již nezbyl žádný opravný prostředek, pokud by takové vydání mohlo vést k tomu, že vyžadovaná osoba bude podrobena trestu, aniž jí bylo umožněno uplatnit práva na obhajobu stanovená v článku 6.3.c Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod.

Vláda Lucemburského velkovévodství si vyhrazuje právo odmítnout vydání z humanitárních důvodů, pokud by pro vyžadovanou osobu představovalo zvláštní tvrdost například z důvodu jejího mládí, pokročilého věku nebo zdravotního stavu.

Článek 7

Vláda Lucemburského velkovévodství si vyhrazuje právo nepovolit vydání, pokud v souladu s článkem 7 (2) by dožadující stát byl oprávněn odmítnout vydání v obdobných případech.

Článek 9

Vláda Lucemburského velkovévodství nepovolí vydání, pokud je jí známo, že za trestný čin, pro který je vydání žádáno, byl nad vyžadovanou osobou vynesen konečný rozsudek příslušnými orgány třetího státu, a v případě odsouzení za takový trestný čin, že odsouzený svůj trest vykonává, již jej vykonal nebo mu jeho výkon byl promínut.

Článek 21

Vláda Lucemburského velkovévodství nepovolí průvoz svých vlastních občanů.

Článek 28

Z důvodu zvláštních ujednání mezi státy Beneluxu Vláda Lucemburského velkovévodství nepřijímá článek 28.1 a 2, pokud jde o její vztahy s Nizozemím a Belgií.

Vláda Lucemburského velkovévodství si vyhrazuje právo odchýlit se od těchto ustanovení, pokud jde o její vztahy s ostatními členskými státy Evropského společenství.

Prohlášení

Článek 6

Vláda Lucemburského velkovévodství nepovolí vydání svých vlastních občanů.

Vláda Lucemburského velkovévodství prohlašuje, že pokud jde o Lucemburské velkovévodství, „občany“ se pro účely Úmluvy rozumějí osoby s lucemburským občanstvím, jakož i cizinci včlenění do lucemburské společnosti natolik, že mohou být trestně stíháni v Lucembursku pro čin, pro který je vydání žádáno.

Článek 19

Vláda Lucemburského velkovévodství nepovolí dočasné vydání podle článku 19.2 s výjimkou osoby, která vykonává trest na jejím území, pokud to vyžadují zvláštní okolnosti.

Článek 21

Vláda Lucemburského velkovévodství si vyhrazuje právo nepovolit průvoz, leda za stejných podmínek, za jakých povoluje vydání.

MAĎARSKO

Výhrady a prohlášení obsažené v dopise stálého zástupce Maďarska, který byl předán generálnímu tajemníkovi při uložení ratifikačních listiny dne 13. července 1993 - or. angl.

Výhrady

Článek 1

Maďarsko nepovolí vydání, pokud vyžadovaná osoba by měla být předvedena před zvláštní soud, nebo pokud by vydání mělo vést k vykonání trestu nebo ochranného opatření spočívajícího v omezení svobody, které uložil takový soud.

Maďarsko si vyhrazuje právo odmítnout vydání z humanitárních důvodů, pokud by pro vyžadovanou osobu představovalo zvláštní tvrdost například z důvodu jejího mládí, pokročilého věku nebo zdravotního stavu nebo jakékoli jiné okolnosti ovlivňující danou osobu s přihlédnutím též k povaze trestného činu a k zájmům dožadujícího státu.

Článek 6⁹⁾

Bez ohledu na ustanovení článku 6, odstavce 1.a Mírové smlouvy uzavřené v Paříži dne 10. února 1947, nebude Maďarsko povolovat vydávání svých vlastních občanů s výjimkou případu, kdy osoba, jejíž vydání je žádáno, je zároveň občanem jiného státu a má trvalé bydliště v cizím státu. Bez ohledu na jeho trvalé bydliště a jeho případné jiné občanství, maďarský občan smí být předán do jiného státu, pokud vydání takové osoby do Maďarska bylo povoleno za podmínky, že po ukončení trestního řízení proti ní či vykonání trestu na ní bude předána zpět do takového státu, aby byla splněna žádost o vydání.

Maďarsko si vyhrazuje právo odmítnout vydání osob trvale usídlených v Maďarsku.

Článek 11

Maďarsko odmítne vydání, pokud je žádáno k vykonání trestu smrti nebo k trestnímu stíhání osoby obviněné z trest-

ného činu, za který lze uložit trest smrti. Vydání však může být povoleno, pokud jde o trestný čin, za který lze uložit trest smrti podle práva dožadujícího státu, pokud tento stát souhlasí, trest smrti, pokud bude uložen, nebude vykonán.

Prohlášení

Článek 16

V případě žádosti o vzetí do předběžné vazby Maďarsko rovněž požaduje krátké prohlášení o skutečnostech, ze kterých je vyžadovaná osoba obviněna.

Článek 21

Maďarsko odmítne průvoz svých vlastních občanů a osob v Maďarsku trvale usídlených.

Článek 23

Maďarsko prohlašuje, že bude vyžadovat překlad žádosti o vydání a dokumentů k ní přiložených buď od maďarštiny, nebo do některého z úředních jazyků Rady Evropy, pokud nejsou vyhotoveny v některém z těchto jazyků.

Prohlášení obsažené ve verbální nótě stálého zástupce Maďarska ze dne 26. května 2004, která byla zaregistrována v generálním sekretariátě dne 27. května 2004 - or. angl.

Článek 28

V souladu s článkem 28 odstavcem 3 Evropské úmluvy o vydávání Maďarská republika tímto oznamuje Radě Evropy implementaci rámcového rozhodnutí Rady ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy Evropské unie (2002/584/JHA).

Rámcové rozhodnutí bylo implementováno v maďarském právu zákonem č. CXXX z roku 2003. Zákon vstoupil v účinnost dne 1. května 2004 a vztahuje se na žádosti o předání učiněné členskými státy Evropské unie od tohoto data. Ustanovení evropského zatýkacího rozkazu tímto nahrazují odpovídající ustanovení Evropské úmluvy o vydávání podepsané v Paříži dne 13. prosince 1957 a jejich dvou protokolů ze dne 15. října 1975 a 17. března 1978 ve vztahu k členským státům Evropské unie, pokud je rámcové rozhodnutí aplikovatelné ve vztazích mezi Maďarskou republikou a jiným členským státem.

MAKEDONIE

Výhrady a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 30. listopadu 1999 - or. angl.

Výhrady

Článek 1

Republika Makedonie nebude souhlasit s předáním vyžadované osoby, pokud je tato osoba obviněna výjimečným soudem, nebo v případech, kdy je předání žádáno pro účely vykonání trestu, ochranného opatření či nápravného opatření, které bylo uloženo takovým soudem.

Článek 12

I v případech, kdy konečný trest či zatýkací rozkaz byly vydány příslušnými orgány ve státu, který je smluvní stranou této Úmluvy, si Republika Makedonie vyhrazuje právo

⁹⁾ Výhrada byla doplněna verbální nótou, která byla zaregistrována v generálním sekretariátě dne 25. února 1999 - or. angl.

Text původní výhrady: „Bez ohledu na ustanovení článku 6, odstavce 1.a Mírové smlouvy uzavřené v Paříži dne 10. února 1947, nebude Maďarsko povolovat vydávání svých vlastních občanů.“

odmítnout vyžadované předání, pokud prozkoumání případu, o který jde, ukazuje, že uvedený trest či zatýkácí rozkaz jsou zjevně nepodložené.

Článek 18

V případě, že vyžadovaná osoba nebyla převzata dožadující stranou v určenou dobu, Republika Makedonie si vyhrazuje právo zrušit zadržení takové osoby.

Prohlášení

Článek 6

S ohledem na článek 4 Ústavy Republiky Makedonie, který neumožňuje vydávání občanů Republiky Makedonie, ustanovení této Úmluvy se budou vztahovat na osoby, které nejsou občany Republiky Makedonie.

MALTA

Výhrady učiněné při uložení ratifikační listiny dne 19. března 1996 - or. angl.

Článek 1

Malta si vyhrazuje právo vyhovět žádosti o vydání osoby obviněné z trestného činu jen v případech, kdy soud vykonávající předběžné řízení je poté, co vyslechl veškerá svědectví na podporu žádosti o navrácení této osoby a svědectví a důkazy ve prospěch této osoby, přesvědčen, že důkazy by byly dostatečné pro nařízení hlavního líčení pro daný trestný čin, pokud by tento trestný čin byl spáchán v působnosti maltských trestních soudů. Osoba odsouzená za trestný čin v nepřítomnosti bude považována za osobu z takového trestného činu obviněnou.

Malta si vyhrazuje právo při povolení vydání stanovit, že vydávaná osoba nebude trestně stíhána za předmětný trestný čin soudem, který je pouze dočasně či za výjimečných okolností oprávněn zabývat se takovými trestnými činy. Vydání žádané k výkonu trestu uloženého takovým zvláštním soudem může být odmítnuto.

Malta si vyhrazuje právo používat Úmluvu v souladu s § 20 kapitoly 276 zákonů Malty (zákon o vydávání z roku 1978), který zní:

„Na základě odvolání k Trestnímu odvolacímu soudu nebo na základě ústavní stížnosti k Ústavnímu soudu podle § 46 Ústavy Malty může kterýkoli z těchto soudů, aniž by byla dotčena jiná pravomoc, přikázat, aby předmětná osoba byla propuštěna z vazby, jestliže se tento soud domnívá, že:

vzhledem k triviálnímu charakteru trestného činu, z něhož je obviněna nebo za který byla odsouzena, nebo

vzhledem době, která uplynula podle okolností případu buď od okamžiku, kdy jej měla spáchat, anebo od okamžiku, od kterého měla být protiprávně na svobodě, nebo

obvinění proti ní nebylo vzneseno v dobré víře v zájmu spravedlnosti, a proto by s přihlédnutím ke všem okolnostem bylo nespravedlivé nebo kruté ji navrátit.“

Článek 3

Malta si vyhrazuje právo používat odstavec 3 tohoto článku v souladu s § 10 (5) zákona o vydávání, který zní:

„Pro účely tohoto oddílu, trestný čin proti životu či osobě hlavy státu nebo příbuzný trestný čin popsáný v odstavci (3) § 5 tohoto zákona, nemusí být nutně považován za trestný čin politického charakteru.“

Článek 9

Malta si vyhrazuje právo používat tento článek v souladu s pravidlem „non bis in idem“ jak stanoví § 527 trestního zákoníku (kapitola 9 zákonů Malty), který zní:

„Byl-li v soudním řízení vynesena rozsudek zprošťující obviněného nebo obžalovaného, je nezákonné, aby byl znovu souzen pro stejný skutek.“

Článek 18

Malta si vyhrazuje právo používat ustanovení odstavců 4 a 5 tohoto článku v souladu s § 24 zákona o vydávání (kapitola 276 zákonů Malty), který zní:

„(1) Jestliže osoba, jejíž navrácení bylo prohlášeno za přípustné, je ve vazbě na Maltě podle tohoto zákona, pak po vypršení následujícího období, to jest:

v každém případě období dvou měsíců počínaje prvním dnem, kdy s přihlédnutím k odstavci (2) § 21 tohoto zákona mohla být navracena,

jestliže byl vydán příkaz k jejímu navrácení podle § 21 tohoto zákona, období jednoho měsíce počínaje dnem, kdy byl takový příkaz vydán,

se může obrátit na odvolací trestní soud, který působí jako odvolací soud proti rozsudkům policejního soudu, se žádostí o své propuštění.

(2) Jestliže po posouzení této žádosti soud dojde k závěru, že ministrowi byla tato žádost oznámena s dostatečným časovým předstihem, může, nehovoří-li dostatečné důvody pro opak, nařídít, aby žadatel byl z vazby propuštěn, a jestliže byl již byl vydán příkaz k jeho navrácení podle uvedeného ustanovení, tento příkaz zrušit.“

Článek 21

Malta si vyhrazuje právo povolovat průvoz podle tohoto článku pouze v rozsahu, v jakém je průvoz přípustný podle jejího vlastního práva.

MOLDÁVIE

Výhrady a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 2. října 1997 - or. fr. a moldavsky

Výhrady

Článek 1

Moldavská republika odmítne povolit vydání, pokud by vyžadovaná osoba měla být na území dožadující strany souzena výjimečným soudem (ustaveným pro určitý případ) nebo pokud je vydání žádáno za účelem vykonání rozsudku nebo ochranného opatření spočívajícího v omezení osobní svobody uloženého takovým soudem.

Článek 3

Moldavská republika si vyhrazuje právo určit, pokud to budou vyžadovat okolnosti, zda usmrcení nebo pokus o usmrcení hlavy státu nebo člena její rodiny je nebo není politickým trestným činem.

Článek 7

Moldavská republika si vyhrazuje právo nepovolit vydání, pokud by v souladu s článkem 7, odstavcem 2 dožadující strana ve stejných případech odmítla vydání.

Článek 9

Moldavská republika nepovolí vydání, pokud byl třetím

státem nad vyžadovanou osobu vyneseno konečný rozsudek, který se týká téhož trestného činu nebo činů, pro které se vydání žádá.

Bez ohledu na článek 9 (první věta) může Moldavská republika povolit vydání, pokud dožadující stát může prokázat, že nastaly nové skutečnosti nebo důkazy odůvodňující znovuotevření případu.

Článek 16

Moldavská republika žádá, aby každá žádost adresovaná jí podle článku 16, odstavce 2, obsahovala stručný popis trestného činu, který je kladen vyžadované osobě za vinu, včetně základních skutečností, na jejichž základě trestný čin posouzena v souladu s touto Úmluvou

Prohlášení

Článek 6

Podle článku 17, odstavce 3 Ústavy Moldavské republiky nesmějí být občané Moldavské republiky vydáni ani vyhoštěni ze země.

Pojem „občan“ ve smyslu článku 6, odstavce 1 (b) zahrnuje všechny osoby, které mají občanství Moldavské republiky v souladu s jejím zákonodárstvím.

Článek 21

Moldavská republika si vyhrazuje právo povolovat průvoz pouze za podmínek, které jsou stanoveny pro vydávání.

Článek 23

Moldavská republika prohlašuje, že žádosti o vydání a dokumenty k nim připojené musí být v moldavštině nebo v jednom z úředních jazyků Rady Evropy nebo musí být do jednoho z těchto jazyků přeloženy.

NĚMECKO

Výhrady a prohlášení učiněné při uložení ratifikační listiny dne 2. října 1976 - or. angl.

Výhrady

Článek 21

Má-li být průvoz přes území Spolkové republiky Německo proveden vzdušnou cestou bez úmyslu přistát, bude požadována záruka, že podle skutečností známých dožadující straně a podle dokladů v jejím držení není vydaná osoba Němec ani se k takovému statutu nehlásí.

Článek 27¹⁰⁾

Žádosti o vydání občana Francouzské republiky, Spojeného království Velké Británie a Severního Írska nebo Spojených států amerických ze spolkové země Berlín může být vyhověno jen poté, co souhlasil velitel ozbrojených sil dotyčného státu.

Prohlášení

Článek 6

Vydávání Němců ze Spolkové republiky Německo do cizí země není podle článku 16, odstavce 2, věty první Základního zákona Spolkové republiky Německo dovoleno, a musí proto být v každém případě odmítnuto. Pojem „občané“ ve smyslu článku 6, odstavce 1 b Evropské úmlu-

vy o vydávání zahrnuje všechny Němce ve smyslu článku 116, odstavce 1 Základního zákona Spolkové republiky Německo.

Článek 21

V případě průvozu podle článku 21 Evropské úmluvy o vydávání bude mutatis mutandis aplikován článek 11 této Úmluvy.

Průvoz Němce přes území Spolkové republiky Německo není podle článku 16, odstavce 2, věty první Základního zákona Spolkové republiky Německo dovolen, a musí proto být ve všech případech odmítnut.

Článek 23

V případech, kdy žádost o vydání a dokumenty, které mají být předloženy, nejsou v německém jazyce, musí být opatřeny překlady žádosti a ostatních dokumentů do německého jazyka nebo do jednoho z úředních jazyků Rady Evropy.

Článek 27⁷⁾

Evropská úmluva o vydávání se bude rovněž vztahovat na Spolkovou zemi Berlín s platností ode dne, kdy vstoupí v platnost ve Spolkové republice Německo.

Prohlášení obsažené v dopise stálé mise ze dne 4. února 1991, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 5. února 1991 - or. fr.

Článek 1

Vláda Spolkové republiky Německo považuje výhradu Portugalska (pod bodem c) k článku 1 Úmluvy za slučitelnou s cílem a účelem Úmluvy, pouze pokud odmítnutí vydání pro trestné činy, za jejichž spáchání lze uložit doživotní trest nebo ochranné opatření spočívající v omezení osobní svobody, nejsou absolutní. Činí výhradu, že jedinou okolností, za které nebude vydání povoleno, je, že podle práva dožadujícího státu není žádná možnost, aby osoba odsouzená k doživotnímu trestu odnětí svobody po vykonání určité části trestu nebo ochranného opatření spočívajícího v omezení osobní svobody dosáhla soudního přezkoumání svého případu za účelem podmíněného propuštění z výkonu trestu.

Prohlášení obsažené ve verbální nótě stálé mise ze dne 11. října 1993, která byla zaregistrována v generálním sekretariátě dne 13. října 1993 - or. angl.

Článek 6

Spolková republika Německo považuje stavění osob, kterým byl udělen azyl v Polsku, na stejnou úroveň jako polské občany v polském prohlášení k článku 6, odstavci 1 (a) Úmluvy za slučitelné s cílem a účelem Úmluvy pouze za předpokladu, že to nevylučuje vydání takových osob do jiného státu než je stát, ve vztahu ke kterému byl azyl udělen.

NIZOZEMÍ

Prohlášení učiněné při popisu dne 21. ledna 1965 - or. fr.

Článek 27

S přihlédnutím k existující rovnosti ve veřejném právu mezi Nizozemím, Surinamem¹¹⁾ a Nizozemskými Antilami

¹⁰⁾ Platnost do 3. října 1990.

¹¹⁾ Poznámka sekretariátu: Surinam se stal nezávislým dne 25. listopadu 1975.

nemá pojem „metropolitní území“ použitý v odstavci 1 článku 27 této Úmluvy již svůj původní význam ve vztahu k Nizozemskému království, a proto bude, pokud jde o Království, znamenat „evropské území“.

Výhrady obsažené v ratifikační listině uložené dne 14. února 1969 - or. fr.

Článek 1

Nizozemská vláda si vyhrazuje právo nepovolit vydání žádané pro účely výkonu rozsudku vyneseného pro zmeškání, proti kterému nezůstaly dostupné žádné opravné prostředky, pokud by takové vydání mohlo mít za následek podrobení vyžadované osoby trestu, aniž by jí bylo umožněno uplatnit právo na obhajobu stanovené v článku 6 (3) c Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod podepsané v Římě dne 4. listopadu 1950.

Nizozemská vláda si vyhrazuje právo odmítnout vydání z humanitárních důvodů, pokud by pro vyžadovanou osobu znamenalo zvláštní tvrdost, například z důvodu jejího mládí, pokročilého věku nebo zdravotního stavu.

Článek 7

Nizozemská vláda si vyhrazuje právo nepovolit vydání, pokud by dožadující stát byl v souladu s článkem 7 (2) oprávněn odmítnout vydání v obdobných případech.

Článek 9

Nizozemská vláda nepovolí vydání, pokud je jí známo, že za trestný čin, pro který je vydání žádáno, byl nad vyžadovanou osobou vyneseno konečné rozhodnutí příslušnými orgány třetího státu, a v případě odsouzení za takový trestný čin, že odsouzený svůj trest vykonává, již jej vykonal nebo mu jeho výkon byl prominut.

Článek 28

Z důvodu zvláštních ujednání mezi státy Beneluxu nizozemská vláda nepřijímá článek 28 (1) a (2), pokud jde o její vztahy s Belgičským královstvím a Lucemburským velkovévodstvím.

Nizozemská vláda si vyhrazuje právo odchýlit se od těchto ustanovení, pokud jde o její vztahy s ostatními členskými státy Evropského společenství.

Prohlášení obsažené v dopise stálého zástupce Nizozemí ze dne 24. prosince 1985, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 3. ledna 1986 - or. angl.

Ostrov Aruba, který je v současnosti stále součástí Nizozemských Antil, obdrží vnitřní autonomii jako země v rámci Nizozemského království od 1. ledna 1986. V důsledku toho se Království nebude nadále sestávat ze dvou zemí, to jest z Nizozemí (Království v Evropě) a z Nizozemských Antil (ležících v Karibské oblasti), ale bude se sestávat ze tří zemí, tedy ze dvou řečených zemí a ze země Aruba.

Vzhledem k tomu, že změny provedené k 1. lednu 1986 se týkají pouze posunu ve vnitřních ústavních vztazích v rámci Nizozemského království, a vzhledem k tomu, že Království jako takové zůstane subjektem podle mezinárodního práva, se kterým jsou uzavírány smlouvy, uvedené změny nebudou mít žádné důsledky v mezinárodním právu, pokud jde o smlouvy uzavřené Královstvím, které se již vztahují na Nizozemské Antily včetně Aruby. Tyto smlouvy zůstanou v platnosti pro Arubu i v jejím novém postavení jako země v rámci Království. Proto se budou tyto smlouvy od 1. ledna 1986, pokud jde o Nizozemské království, vztahovat na Nizozemské Antily (bez Aruby) a Arubu.

V důsledku toho se smlouvy uvedené v příloze, kterých je Nizozemské království smluvní stranou a které se vztahují na Nizozemské Antily, budou od 1. ledna 1986, pokud jde o Nizozemské království, vztahovat na Nizozemské Antily a Arubu.

Seznam úmluv. na které odkazuje toto prohlášení

...

24 Evropská úmluva o vydávání

...

Prohlášení¹²⁾ obsažené ve verbální nótě stálého zástupce Nizozemí ze dne 14. října 1987, která byla zaregistrována v generálním sekretariátě dne 15. října 1987 - or. angl. - a dokončené verbální nótou stálého zástupce Nizozemí ze dne 12. prosince 1994, která byla zaregistrována v generálním sekretariátě dne 15. prosince 1994 - or. angl.¹³⁾

Články 6 a 21

Vláda Nizozemského království nepovolí průvoz nizozemských občanů ani jejich vydání pro účely výkonu trestů či jiných opatření.

Nizozemští občané však mohou být vydáni pro účely

¹²⁾ Nahrazuje prohlášení obsažené v dopise stálého zástupce Nizozemí ze dne 13. února 1969, který byl předán generálnímu tajemníkovi při uložení ratifikační listiny dne 14. února 1969 - or. fr.

Text původních prohlášení:

„Článek 6

Nizozemská vláda nepovolí vydání svých vlastních občanů. Pokud jde o Nizozemí, „občany“ se pro účely této Úmluvy rozumějí osoby s nizozemským občanstvím, jakož i cizinci včlenění do nizozemské společnosti natolik, že mohou být trestně stíháni v Nizozemí pro čin, pro který je vydání žádáno.

Článek 19

Nizozemská vláda nepovolí dočasné vydání podle článku 19 (2) s výjimkou osoby, která vykonává trest na jejím území, pokud to vyžadují zvláštní okolnosti.

Článek 21

Nizozemská vláda nepovolí průvoz svých vlastních občanů. Pokud jde o Nizozemí, „občany“ se pro účely této Úmluvy rozumějí osoby s nizozemským občanstvím, jakož i cizinci včlenění do nizozemské společnosti natolik, že mohou být trestně stíháni v Nizozemí pro čin, pro který je vydání žádáno.

Nizozemská vláda si vyhrazuje právo nepovolit průvoz, leda za stejných podmínek, za jakých povoluje vydání.“

¹³⁾ Poznámka sekretariátu: Prohlášení ze dne 12. prosince 1994 zní:

„Pro větší jasnost se k prohlášení učiněnému dne 15. října 1987 dodává tato klauzule: (... žádáno), pokud u takových cizinců není očekáváno, že ztratí své právo pobytu v Království v důsledku uložení trestu nebo opatření pro jejich vyhoštění.“

restního stíhání, pokud dožadující stát poskytne záruku, že vyžadovaná osoba může být vrácena do Nizozemí, aby tam vykonala svůj trest, pokud jí bude po vydání uložen trest odnětí svobody jiný než podmíněně odložený nebo ochranné opatření spočívající v omezení osobní svobody.

Pokud jde o Nizozemí, „občany“ se pro účely této Úmluvy rozumějí osoby s nizozemským občanstvím, jakož i cizinci včlenění do nizozemské společnosti natolik, že mohou být trestně stíháni v Nizozemském království pro čin, pro který je vydání žádáno, pokud u takových cizinců není očekáváno, že ztratí své právo pobytu v Království v důsledku uložení trestu nebo opatření po jejich vyhoštění.

Toto prohlášení vstoupí v platnost dne 1. ledna 1988.

Prohlášení obsažené ve verbální notě stálé mise ze dne 4. října 1993, která byla zaregistrována v generálním sekretariátě dne 8. října 1993 - or. angl.

Článek 27

Dne 8. a 29. července 1993 si vlády Nizozemského království a Švédského království vyměnily noty zakládající ujednání podle článku 27, odstavce 4 Evropské úmluvy o vydávání z 13. prosince 1957 týkající se rozšíření platnosti Úmluvy na Nizozemské Antily a Arubu. Toto ujednání vstoupilo v platnost dne 1. října 1993.

Prohlášení obsažené ve verbální notě stálé mise ze dne 3. listopadu 1993, která byla zaregistrována v generálním sekretariátě dne 10. listopadu 1993 - or. angl.

Článek 27

Dne 30. června a 29. září 1993 si vlády Nizozemského království a Lichtenštejnského knížectví vyměnily noty zakládající ujednání podle článku 27, odstavce 4 Evropské úmluvy o vydávání z 13. prosince 1957 týkající se rozšíření platnosti Úmluvy na Nizozemské Antily a Arubu. Toto ujednání vstoupí v platnost dne 1. prosince 1993.

Prohlášení obsažená ve verbální notě stálé mise ze dne 9. prosince 1993, která byla zaregistrována v generálním sekretariátě dne 14. prosince 1993 - or. angl.

Článek 27

Dne 20. a 28. října 1993 si vlády Nizozemského království a Švýcarska vyměnily noty zakládající ujednání podle článku 27, odstavce 4 Evropské úmluvy o vydávání z 13. prosince 1957 týkající se rozšíření platnosti Úmluvy na Nizozemské Antily a Arubu. Toto ujednání vstoupí v platnost dne 1. ledna 1994.

Dne 20. září a 22. listopadu 1993 si vlády Nizozemského království a Lucemburského velkovévodství vyměnily noty zakládající ujednání podle článku 27, odstavce 4 Evropské úmluvy o vydávání z 13. prosince 1957 týkající se rozšíření platnosti Úmluvy na Nizozemské Antily a Arubu. Toto ujednání vstoupí v platnost dne 1. února 1994.

Prohlášení obsažené ve verbální notě stálé mise ze dne 3. ledna 1994, která byla zaregistrována v generálním sekretariátě dne 4. ledna 1994 - or. angl.

Článek 27

Dne 30. července a 2. prosince 1993 si vlády Nizozemského království a Francie vyměnily noty zakládající ujednání podle článku 27, odstavce 4 Evropské úmluvy o vydávání z 13. prosince 1957 týkající se rozšíření platnosti Úmluvy na Nizozemské Antily a Arubu. Toto ujednání vstoupí v platnost dne 1. března 1994.

Prohlášení obsažené ve verbální notě stálé mise ze dne 31. ledna 1994, která byla zaregistrována v generálním sekretariátě dne 2. února 1994 - or. angl.

Článek 27

Dne 8. června a 21. prosince 1993 si vlády Nizozemského království a Itálie vyměnily noty zakládající ujednání podle článku 27, odstavce 4 Evropské úmluvy o vydávání z 13. prosince 1957 týkající se rozšíření platnosti Úmluvy na Nizozemské Antily a Arubu. Toto ujednání vstoupilo v platnost dne 30. prosince 1993.

Prohlášení obsažené ve verbální notě stálé mise ze dne 8. března 1994, která byla zaregistrována v generálním sekretariátě dne 11. března 1994 - or. angl.

Článek 27

Dne 19. ledna a 3. února 1994 si vlády Nizozemského království a Turecka vyměnily noty zakládající ujednání podle článku 27, odstavce 4 Evropské úmluvy o vydávání z 13. prosince 1957 týkající se rozšíření platnosti Úmluvy na Nizozemské Antily a Arubu.

Toto ujednání vstoupí v platnost dne 1. května 1994.

Dne 20. ledna a 4. února 1994 si vlády Nizozemského království a Dánska vyměnily noty zakládající ujednání podle článku 27, odstavce 4 Evropské úmluvy o vydávání z 13. prosince 1957 týkající se rozšíření platnosti Úmluvy na Nizozemské Antily a Arubu.

Toto ujednání vstoupí v platnost dne 1. května 1994.

Prohlášení obsažené ve verbální notě stálé mise ze dne 18. května 1994, která byla zaregistrována v generálním sekretariátě dne 20. května 1994 - or. angl.

Článek 27

Dne 26. ledna a 18. února 1994 si vlády Nizozemského království a Norska vyměnily noty zakládající ujednání podle článku 27, odstavce 4 Evropské úmluvy o vydávání z 13. prosince 1957 týkající se rozšíření platnosti Úmluvy na Nizozemské Antily a Arubu. Toto ujednání vstoupilo v platnost dne 1. května 1994.

Dne 3. srpna a 3. března 1994 si vlády Nizozemského království a Kypru vyměnily noty zakládající ujednání podle článku 27, odstavce 4 Evropské úmluvy o vydávání z 13. prosince 1957 týkající se rozšíření platnosti Úmluvy na Nizozemské Antily a Arubu. Toto ujednání vstoupilo v platnost dne 1. května 1994.

Prohlášení obsažené ve verbální notě stálé mise ze dne 8. listopadu 1996, která byla zaregistrována v generálním sekretariátě dne 8. listopadu 1994 - or. angl.

Článek 27

Dne 20. července 1993 a 21. února 1994 si vlády Nizozemského království a České republiky vyměnily noty zakládající ujednání podle článku 27, odstavce 4 Evropské úmluvy o vydávání z 13. prosince 1957 týkající se rozšíření platnosti Úmluvy na Nizozemské Antily a Arubu. Toto ujednání vstoupilo v platnost dne 1. června 1994.

Vláda Nizozemského království si vyměnila noty zakládající ujednání podle článku 27, odstavce 4 Evropské úmluvy o vydávání z 13. prosince 1957 týkající se rozšíření platnosti Úmluvy na Nizozemské Antily a Arubu s vládou:

- Řecka dne 21. září 1993 a 16. června 1994. Toto ujednání vstoupilo v platnost dne 1. září 1994.

- Slovenska dne 20. června 1993 a 30. června 1994. Toto ujednání vstoupilo v platnost dne 1. září 1994.

Vláda Nizozemského království si vyměnila nóty zakládající ujednání podle článku 27, odstavce 4 Evropské úmluvy o vydávání z 13. prosince 1957 týkající se rozšíření platnosti Úmluvy na Nizozemské Antily a Arubu s vládou Islandu dne 26. ledna 1994 a 22. července 1994. Toto ujednání vstoupilo v platnost dne 1. října 1994.

Vláda Nizozemského království si vyměnila nóty zakládající ujednání podle článku 27, odstavce 4 Evropské úmluvy o vydávání z 13. prosince 1957 týkající se rozšíření platnosti Úmluvy na Nizozemské Antily a Arubu s vládou Rakouska dne 22. července 1994 a 28. července 1994. Toto ujednání vstoupilo v platnost dne 1. ledna 1996.

Vláda Nizozemského království si vyměnila nóty zakládající ujednání podle článku 27, odstavce 4 Evropské úmluvy o vydávání z 13. prosince 1957 týkající se rozšíření platnosti Úmluvy na Nizozemské Antily a Arubu s vládou Španělska dne 11. listopadu 1993 a 24. listopadu 1994. Toto ujednání vstoupilo v platnost dne 1. února 1995.

Vláda Nizozemského království si vyměnila nóty zakládající ujednání podle článku 27, odstavce 4 Evropské úmluvy o vydávání z 13. prosince 1957 týkající se rozšíření platnosti Úmluvy na Nizozemské Antily a Arubu s vládou Spojeného království Velké Británie a Severního Irsku dne 8. listopadu 1994 a 24. listopadu 1994. Toto ujednání vstoupilo v platnost dne 4. března 1996.

Vláda Nizozemského království si vyměnila nóty zakládající ujednání podle článku 27, odstavce 4 Evropské úmluvy o vydávání z 13. prosince 1957 týkající se rozšíření platnosti Úmluvy na Nizozemské Antily a Arubu s vládou Izraele dne 28. února 1994 a 31. července 1995. Toto ujednání vstoupilo v platnost dne 1. listopadu 1995.

Vláda Nizozemského království si vyměnila nóty zakládající ujednání podle článku 27, odstavce 4 Evropské úmluvy o vydávání z 13. prosince 1957 týkající se rozšíření platnosti Úmluvy na Nizozemské Antily a Arubu s vládou Portugalska dne 6. července 1995 a 29. srpna 1995. Toto ujednání vstoupilo v platnost dne 1. prosince 1995.

Vláda Nizozemského království si vyměnila nóty zakládající ujednání podle článku 27, odstavce 4 Evropské úmluvy o vydávání z 13. prosince 1957 týkající se rozšíření platnosti Úmluvy na Nizozemské Antily a Arubu s vládou Chorvatska dne 16. října 1995 a 12. února 1996. Toto ujednání vstoupilo v platnost dne 1. května 1996.

Vláda Nizozemského království si vyměnila nóty zakládající ujednání podle článku 27, odstavce 4 Evropské

úmluvy o vydávání z 13. prosince 1957 týkající se rozšíření platnosti Úmluvy na Nizozemské Antily a Arubu s vládou Maďarska dne 28. března 1996 a 2. dubna 1996. Toto ujednání vstoupilo v platnost dne 1. července 1996.

Vláda Nizozemského království si vyměnila nóty zakládající ujednání podle článku 27, odstavce 4 Evropské úmluvy o vydávání z 13. prosince 1957 týkající se rozšíření platnosti Úmluvy na Nizozemské Antily a Arubu s vládou:

- Finska dne 5. února 1996 a 4. července 1994. Toto ujednání vstoupilo v platnost dne 1. října 1996.

- Bulharska dne 29. března 1996 a 17. července 1996. Toto ujednání vstoupilo v platnost dne 1. října 1996.

NORSKO

Výhrady a prohlášení učiněné při podpisu dne 13. prosince 1957 - or. angl.

Výhrady

Článek 1

Vydání může být odmítnuto z humanitárních důvodů, je-li pravděpodobné, že předání by mělo následky výjimečné závažnosti pro vyžadovanou osobu, zejména z důvodu jejího věku, zdravotního stavu či jiných osobních okolností.

Článek 2¹⁴⁾

Podle ustanovení norského zákona č. 39 z 13. června 1975 o vydávání pachatelů trestných činů atd., § 3, je Norsko v postavení, kdy může povolit vydání, pouze pokud jde o trestný čin nebo o odpovídající trestný čin, za který je nebo by bylo možné podle norského práva uložit trest odnětí svobody na více než jeden rok.

Článek 3¹⁵⁾

Norsko si vyhrazuje právo považovat ve světle individuálních okolností trestný čin uvedený v odstavci 3 článku 3 za politický trestný čin.

Článek 4¹⁶⁾

Pokud trestný čin podle vojenského práva zahrnuje také trestný čin, pro který lze vydání jinak povolit, Norsko si vyhrazuje právo vymínit si, že vydaná osoba nebude potrestána podle vojenského práva dožadujícího státu.

Prohlášení

Článek 6

Pokud jde o Norsko, pojem „občan“ zahrnuje jak občany, tak osoby s trvalým pobytem v Norsku. Tento pojem zahr-

¹⁴⁾ Výhrada byla pozměněna dopisem stálého zástupce Norska ze dne 17. ledna 1977, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 19. ledna 1977 - or. angl.

Text původního prohlášení: „Podle ustanovení norského zákona o vydávání ze dne 13. června 1908, § 2, je Norsko v postavení, kdy může povolit vydání, pouze pokud jde o trestné činy, za které je nebo by bylo možné podle norského trestního zákoníku uložit trest odnětí svobody na více než jeden rok.“

¹⁵⁾ Výhrada byla pozměněna dopisem stálého zástupce Norska ze dne 17. ledna 1977, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 19. ledna 1977 - or. angl.

Text původního prohlášení: „Podle ustanovení norského zákona o vydávání, § 3, vydání pro usmrcení či pokus o usmrcení hlavy státu nebo člena její rodiny nemusí být povoleno, pokud byl tento trestný čin spáchán v souvislosti s jiným trestným činem politické povahy.“

¹⁶⁾ Výhrada byla pozměněna dopisem stálého zástupce Norska ze dne 17. ledna 1977, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 19. ledna 1977 - or. angl.

Text původního prohlášení: „Pokud jde o trestné činy, které by podle norského práva byly považovány za trestné činy vojenské, vydání lze povolit podle ustanovení § 2 norského zákona o vydávání, pokud by trestný čin zbaven svých vojenských prvků zakládal extradiční trestný čin, a za podmínky, že vydaná osoba nebude potrestána přísněji, než je nejvyšší trest stanovený za odpovídající trestný čin v běžném trestním zákoníku.“

nuje také občany a osoby s trvalým pobytem v Dánsku, Finsku, na Islandu a ve Švédsku, pokud vydání žádají státy jiné, než jmenované.

Článek 12

Norské orgány si vyhrazují právo vyžadovat, aby dožadující strana předložila zjevné důkazy, že vyžadovaná osoba spáchala trestný čin, pro který se vydání žádá. Žádost může být odmítnuta, pokud tyto důkazy budou shledány nedostatečnými.

Prohlášení obsažené v dopise stálého zástupce Norska ze dne 17. ledna 1977, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 19. ledna 1977 - or. angl.

Článek 28

Tato Úmluva se nebude vztahovat na vydání do Dánska, Finska nebo Švédska, neboť vydání mezi uvedenými státy je upraveno jednotným zákonodárstvím.

POLSKO

Prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 15. června 1993 - or. fr.

Článek 6

Polská republika prohlašuje v souladu s odstavcem 1 (a) článku 6, že za žádných okolností nevydává své vlastní občany.

Polská republika prohlašuje, že pro účely Úmluvy v souladu s odstavcem 1 (b) článku 6 bude s osobami, kterým byl v Polsku udělen azyl, zacházeno jako s polskými občany.

PORTUGALSKO

Výhrady a prohlášení obsažené v dopise stálého zástupce Portugalska ze dne 12. února 1990, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 13. února 1990 - or. fr.

Výhrady

Článek 1

Portugalsko nepovolí vydání osob, které mají být souzeny zvláštním soudem nebo které mají vykonat trest uložený takovým soudem.

Portugalsko nepovolí vydání osob, u nichž bylo prokázáno, že budou souzeny v řízení, které neposkytuje žádné právní záruky, že trestní řízení bude v souladu s podmínkami mezinárodně uznávanými za nezbytné pro ochranu lidských práv, nebo že budou vykonávat svůj trest v nelidských podmínkách.

Portugalsko nepovolí vydání osob, které jsou vyžadovány v souvislosti s trestným činem, za který lze uložit doživotní trest nebo ochranné opatření spočívající v omezení osobní svobody.

Článek 2

Portugalsko povolí vydání pouze pro trestné činy, za které lze uložit trest odnětí svobody na více než jeden rok.

Článek 11

Portugalsko nepovolí vydání pro trestné činy, za které lze podle práva dožadujícího státu uložit trest smrti.

Prohlášení

Článek 6

Pojem „občané“ ve smyslu této Úmluvy se bude vztaho-

vat na portugalské občany bez ohledu na to, jak své občanství získali.

Portugalsko nepovolí vydání, pokud jde o portugalské občany.

Článek 21

Portugalsko povolí průvoz přes své státní území, jen pokud jde o osoby za takových okolností, že by mohlo být povoleno jejich vydání.

RAKOUSKO

Výhrady a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 21. května 1969 - or. angl., fr. a něm.

Výhrady

Článek 1

Rakousko nepovolí vydání, pokud má být vyžadovaná osoba předvedena před zvláštní soud nebo pokud by vydání vedlo k vykonání trestu nebo ochranného opatření spočívajícího v omezení osobní svobody uloženého takovým soudem.

Článek 5

Rakousko bude dále povolovat vydání pro trestné činy, které jsou výlučně porušením předpisů o monopolech nebo o vývozu, dovozu, průvozu nebo přidělování zboží, pouze za podmínek uvedených v článku 5.

Článek 11

Rakousko odmítne vydání žádané k výkonu trestu smrti. Vydání pro trestný čin, za který lze podle práva dožadující strany uložit trest smrti, bude povoleno, pouze pokud dožadující stát přijme podmínku, že trest smrti nebude uložen. Rakousko bude uplatňovat stejné zásady v případě trestů, které jsou neslučitelné s požadavky humanity a lidské důstojnosti.

Prohlášení

Článek 2

Rakousko povolí vydání též za podmínek uvedených v článku 2, odstavci 2.

Článek 6

Rakousko bude pro určení občanství za rozhodující považovat dobu vydání vyžadované osoby.

Článek 7

Rakousko povolí vydání osoby pro trestný čin, který je podle rakouského práva pod rakouskou jurisdikcí, pouze pokud bude taková osoba vydána pro jiný trestný čin a odsouzení této osoby soudními orgány dožadujícího státu pro všechny trestné činy je v zájmu zjištění pravdy nebo užitečné z důvodu určení trestu a jeho výkonu.

Článek 9

Rakousko povolí vydání, pokud vyžadovaná osoba byla zproštěna pouze z důvodu nedostatku rakouské jurisdikce nebo pokud pouze z tohoto důvodu nebylo proti této osobě zahájeno trestní řízení nebo bylo již zahájené trestní řízení zastaveno.

Článek 16

V případě žádosti o prozatímní vazbu Rakousko požaduje rovněž krátké prohlášení o skutečnostech, které jsou vyžadované osobě kladeny za vinu.

Článek 21

Rakousko v každém případě odmítne průvoz rakouských občanů.

Průvoz pro trestné činy, za které lze podle práva dožadující strany uložit trest smrti nebo trest, který je neslučitelný s požadavky humanity a lidské důstojnosti, bude povolen za podmínek, jimiž se řídí vydávání pro takové trestné činy.¹⁷⁾

Prohlášení obsažené v dopise stálého zástupce ze dne 4. června 1991, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 7. června 1991 - or. angl.

Článek 11

S odvoláním na váš oběžník č. JJ2356C Tr./24-4 z 16. února 1990 o prohlášeních a výhradách Portugalska¹⁸⁾ k Evropské úmluvě o vydávání a s odvoláním na prohlášení vlády Spolkové republiky Německo ze dne 4. února 1991 mám tu čest informovat Vás, že moje vláda sdílí německý výklad této záležitosti.

Článek 11 Evropské úmluvy o vydávání stanoví možnost odmítnout vydání v případech, kdy za trestný čin, pro který je vydání žádáno, lze podle práva dožadující strany uložit trest smrti. Tato úmluva však neobsahuje obdobné ustanovení pro trest odnětí svobody na doživotí.

Používání Evropské úmluvy o vydávání, pokud jde o Portugalsko, bez výkladu navrženého německou vládou by vedlo k situaci, kdy vydávání pro trestný čin, za který lze uložit trest odnětí svobody na doživotí, by muselo být odmítnuto.

To je neslučitelné se zněním a s účelem Úmluvy. Výsledkem takového používání by bylo pravidelné odmítání vydání pro závažné trestné činy a povolování vydávání pro relativně méně závažné trestné činy. To by bylo v rozporu s účelem Úmluvy, zejména s dosažením spolupráce mezi smluvními stranami při mezinárodní akci proti zločinu.

Prohlášení obsažené v dopise stálého zástupce Rakouska v Radě Evropy ze dne 7. ledna 1994, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 11. ledna 1994 - or. fr.

Článek 6

Ohledně prohlášení a výhrad formulovaných Polskem, pokud jde o Evropskou úmluvu o vydávání, rakouská vláda sdílí výklad obsažený v prohlášení vlády Spolkové republiky Německo ze dne 11. října 1993.

Vláda Rakouska prohlašuje, že polské prohlášení k článku 6, odstavci 1 (b) Evropské úmluvy o vydávání Rakousko vykládá stejně, to jest, že osoby, kterým byl v Polsku udělen azyl, budou postaveny na stejnou úroveň jako polští občané pouze v případě žádosti o vydání pronásledujícím státem a že v tomto případě takové osoby nebudou vydány.

Prohlášení Polska týkající se článku 6, odstavce 1 (b) je slučitelné s cílem a účelem Úmluvy, pouze pokud vydání osob, kterým byl v Polsku udělen azyl, do třetího státu není

odmítáno pouze z toho důvodu, že se s těmito osobami nakládá, jako s polskými občany.

Prohlášení obsažené v dopise stálého zástupce Rakouska ze dne 3. prosince 1997, který byl zaregistrován v sekretariátě dne 5. prosince 1997 - or. fr. a angl.

Článek 6

Vláda Rakouska prohlašuje, že Rumunská výhrada ohledně článku 6, odstavce 1 (a) a (b) a článku 21, odstavce 5 Úmluvy je Rakouskem vykládána tak, že osoby, kterým byl udělen azyl v Rumunsku, budou postaveny na stejnou úroveň s rumunskými občany pouze v případě žádosti o vydání či průvoz přes rumunské území pronásledujícím státem a že v tomto případě takové osoby nebudou vydány a ni převezeny přes Rumunsko.

Prohlášení Rumunska ohledně článku 6, odstavce 1 (a) a (b) a článku 21, odstavce 5 je slučitelné s cílem a účelem Úmluvy, pouze pokud vydání či průvoz osob, kterým byl v Rumunsku udělen azyl, přes rumunské území do třetího státu není odmítáno pouze z toho důvodu, že se s těmito osobami nakládá jako s rumunskými občany.

RUMUNSKO

Výhrada a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 10. září 1997 - or. fr. a rumunsky

Výhrada

Článek 2

Ohledně článku 2, odstavce 1: Rumunsko bude žádat a povolovat vydání:

- k trestnímu stíhání pouze pro takové činy, jejichž spáchání vede podle zákonů dožadující strany i dožádané strany k odnětí svobody převyšujícím dva roky nebo k přísnějšímu trestu;

- k výkonu trestu, pouze pokud odnětí svobody převyšuje jeden rok nebo je přísnější.

Prohlášení

Článek 6

Ohledně článku 6, odstavce 1.a: Rumunsko nevydá svého občana a osoby, kterým byl v Rumunsku udělen azyl.

Ohledně článku 6, odstavce 1.b: pojem „občané“ ve smyslu této Úmluvy, označuje rumunské občany nebo osoby, kterým byl v Rumunsku udělen azyl.

Článek 21

Ohledně článku 21, odstavce 5: žádost o průvoz rumunského občana nebo osoby, které byl v Rumunsku udělen azyl, přes rumunské území bude odmítnuta.

RUSKO

Výhrady a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 10. prosince 1999 - or. angl. a ruský

Výhrady

¹⁷⁾ Prohlášení bylo pozměněno dopisem stálého zástupce Rakouska ze dne 16. dubna 1985, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 17. dubna 1985 - or. angl.

Text původního prohlášení: „Rakousko odmítne průvoz též pro fiskální trestné činy ve smyslu článku 5 a pro trestné činy uvedené ve výhradě k článku 5. Průvoz pro trestné činy, za které lze podle práva dožadující strany uložit trest smrti nebo trest, který je neslučitelný s požadavky humanity a lidské důstojnosti, bude povolen za podmínek, jimiž se řídí vydávání pro takové trestné činy.“

¹⁸⁾ Poznámka sekretariátu: dopis stálého zástupce Portugalska ze dne 12. února 1991

Článek 1

V souladu s článkem 1 Úmluvy si Ruská federace vyhrazuje právo odmítnout vydání:

a. pokud vydání je žádáno pro účely pohnání k odpovědnosti před ad hoc tribunálem nebo ve zkráceném řízení nebo pro účely výkonu trestu uloženého ad hoc tribunálem nebo ve zkráceném řízení, pokud jsou důvody pro předpoklad, že v průběhu těchto řízení osobě nebudou či nebyly poskytnuty minimální záruky stanovené v článku 14 Mezinárodního paktu o občanských a politických právech a v člancích 2, 3 a 4 Protokolu č. 7 k Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod. Pojmy „ad hoc tribunál“ a „zkrácené řízení“ nezahrnují žádný mezinárodní trestní soud s autoritou a jurisdikcí uznávanou Ruskou federací;

b. pokud jsou důvody pro předpoklad, že osoba, jejíž vydání je žádáno, byla či bude v dožadujícím státě v trestním řízení vystavena mučení nebo jinému krutému, nelidskému či ponižujícímu zacházení, nebo pokud této osobě nebyly či nebudou poskytnuty minimální záruky stanovené v článku 14 Mezinárodního paktu o občanských a politických právech a v člancích 2, 3 a 4 Protokolu č. 7 k Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod;

c. na základě zvážení humánnosti, jsou-li důvody pro předpoklad, že vydání osoby ji může vážně ovlivnit z důvodu jejího vysokého věku či zdravotního stavu.

Článek 2

V souladu s odstavci 3 a 4 článku 2 Úmluvy si Ruská federace vyhrazuje právo nevydávat osoby, jejichž vydání může ovlivnit suverenitu, bezpečnost, veřejný pořádek či jiné základní zájmy. Trestné činy, které nemohou vést k vydání, budou stanoveny federálním právem.

Prohlášení

Generální prokuratura bude orgánem určeným Ruskou federací k vyřizování případů vydání.

Proti rozhodnutí příslušných orgánů Ruské federace o vydání může být osobou, proti níž bylo rozhodnutí o vydání vyneseno, podáno odvolání k soudu v souladu se zákonodárstvím Ruské federace

Článek 1

Ruská federace sdílí názor vlády Spolkové republiky Německo v jejím prohlášení z 4. února 1991 a vlády Rakouské republiky - v jejím prohlášení z 4. června 1991 a vlády Švýcarské konfederace - v jejím prohlášení z 21. srpna 1991 ohledně portugalské výhrady z 12. února 1990 k článku 1 Úmluvy.

Portugalská výhrada k článku 1 Úmluvy je slučitelná s cílem a účelem Úmluvy, ledaže odmítnutí vydat osobu, která spáchala trestný čin, za který lze uložit doživotní trest odnětí svobody, nebo které soud nařídil vazbu jako preventivní trest, je absolutní. To umožňuje interpretovat výše uvedenou výhradu způsobem, že vydání nebude povoleno, ledaže právo dožadujícího státu poskytuje možnost přezkoumat případ osoby, které byl uložen doživotní trest odnětí svobody, která vykonala část trestu nebo byla po určitou dobu držena ve vazbě, s možností podmínečně ji propustit.

Článek 3

Ruská federace vychází ze skutečnosti, že ustanovení článku 3 Úmluvy by se měla používat tak, aby byla zajiště-

na nevyhnutelná odpovědnost za trestné činy, na které se Úmluva vztahuje.

Ruská federace vychází ze skutečnosti, že zákonodárství Ruské federace neupravuje pojem „politických trestných činů“. Ve všech případech při rozhodování o vydání Ruská federace nebude za „politické trestné činy“ nebo za „trestné činy spojené s politickými trestnými činy“, spolu s trestnými činy uvedenými v článku 1 Dodatkového protokolu z roku 1975 k Evropské úmluvě o vydávání z roku 1957, považovat zejména následující činy:

a. zločiny proti lidskosti uvedené v člancích II a III Mezinárodní úmluvy o potlačování a trestání zločinu apartheidu (1973) a v člancích 1 a 4 Úmluvy proti mučení a jinému krutému, nelidskému a ponižujícímu zacházení nebo trestání (1984);

b. zločiny uvedené v článku 85 Dodatkového protokolu I k Ženevským úmluvám z 12. srpna 1949, který se týká ochrany obětí mezinárodních ozbrojených konfliktů (1977), a podle článků 1 a 4 Dodatkového protokolu II k Ženevským úmluvám z 12. srpna 1949, který se týká ochrany obětí ozbrojených konfliktů nemajících mezinárodní charakter (1977);

c. trestné činy uvedené v Úmluvě o potlačení protiprávního zmocnění se letadel (1970), Úmluvě o potlačování protiprávních činů ohrožujících bezpečnost civilního letectví (1971) a Protokolu o potlačování protiprávních násilných činů na letištích, která slouží mezinárodnímu civilnímu letectví (1988), který doplňuje výše zmíněnou Úmluvu z roku 1971;

d. trestné činy uvedené v Úmluvě o předcházení a trestání trestných činů proti osobám požívajícím mezinárodní ochrany včetně diplomatických pracovníků (1973);

e. trestné činy uvedené v Mezinárodní úmluvě proti bráni rukojmí (1979);

f. trestné činy uvedené v Úmluvě o fyzické ochraně jaderných materiálů (1980);

g. trestné činy uvedené v Úmluvě OSN proti nezákonnému obchodu s narkotiky a psychotropními látkami (1988);

h. jiné obdobné trestné činy uvedené v mnohostranných mezinárodních úmluvách, jichž je Ruská federace smluvní stranou.

Článek 6

Pokud jde o písmeno a odstavce 1 článku 6 Úmluvy, Ruská federace prohlašuje, že v souladu s článkem 61 (část I) Ústavy Ruské federace občan Ruské federace nemůže být vydán do jiného státu.

Článek 16

Ruská federace nebude odpovědná za náhradu škody na majetku a/nebo újmy morální způsobené dočasným zatčením osoby v Ruské federaci v souladu s článkem 16 Úmluvy.

Článek 18

V souladu s odstavci 4 a 5 článku 18 Ruská federace nebude odpovědná za náhradu škody na majetku a/nebo újmy morální způsobené odkladem či zrušením předání osoby, která má být vydána.

Článek 21

Ruská federace prohlašuje, že v souladu s článkem 21

Úmluvy průvoz vydávané osoby územím Ruské federace je povolován po posouzení podmínek pro vydání.

Článek 23

Ruská federace prohlašuje, že v souladu s článkem 23 Úmluvy při předkládání dokumentů Ruské federaci vztahujících se k vydání bude vyžadován jejich úřední překlad do ruského jazyka.

ŘECKO

Výhrady a prohlášení učiněné při uložení ratifikační listiny dne 29. května 1961 - or. fr.

Výhrady

Článek 7

Odstavec 1 článku 7 bude používán za podmínek ustanovení článku 438 (b) řeckého trestního řádu.

Článek 11

Článek 437 (1) řeckého trestního řádu bude i nadále používán místo článku 11 Úmluvy. Podle tohoto ustanovení je vydání cizího občana pro trestný čin, za který lze podle práva dožadující strany uložit trest smrti, povoleno, pouze pokud řecké trestní právo stanoví za trestný čin, o který jde, stejný trest.

Článek 18

Poslední věta článku 18 (4) Úmluvy se přijímá s dodatkem následujícího ustanovení z článku 454 řeckého trestního řádu: „za podmínky, že nová žádost je založena na stejných skutečnostech“.

Článek 19

Tento článek je přijat za podmínek ustanovení článku 441 řeckého trestního řádu.

Prohlášení

Článek 6

Ustanovení článku 6 budou používána za podmínky použití článku 438 (a) řeckého trestního řádu, který zakazuje vydávání občanů dožádané strany.

Článek 438 řeckého trestního řádu bude také aplikován ve vztahu k odstavci 1 (c). Podle tohoto článku se doba spáchání trestného činu za žádných okolností nebude brát v úvahu při stanovení státní příslušnosti dožádané osoby.

SLOVENSKO

Prohlášení obsažené ve verbální nótě stálé mise České a Slovenské Federativní Republiky ze dne 13. února 1992, která byla předána generálnímu tajemníkovi při podpisu dne 13. února 1992, potvrzené v ratifikační listině uložené dne 15. dubna 1992 a ve verbální nótě stálé mise České a Slovenské Federativní Republiky ze dne 15. dubna 1992, která byla předána generálnímu tajemníkovi při uložení ratifikační listiny, a potvrzené v dopise ministra zahraničních věcí Slovenské republiky ze dne 6. dubna 1994, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 28. dubna 1993 - or. angl.

Článek 21

Podle článku 21.5 bude průvoz osob ve smyslu článku 21 povolen pouze za podmínek, které se vztahují na případy vydání.

Prohlášení obsažené v dopise stálého zástupce Slovenské republiky ze dne 3. května 2000, který byl zaregistrován

v generálním sekretariátě dne 4. května 2000 - or. angl.

Článek 23

Slovenská republika vyzývá ostatní smluvní strany, aby předkládaly své žádosti a podpůrné dokumenty, které nejsou vyhotoveny ve slovenštině či některém z úředních jazyků rady Evropy, s překladem do jednoho z těchto jazyků.

SRBSKO A ČERNÁ HORA

Prohlášení obsažené v listině o přistoupení uložené dne 30. září 2002 - or. angl.

Články 6 a 21

Svazová republika Jugoslávie bude v souladu s článkem 6, odstavcem 1.a Úmluvy odmítat vydání a v souladu s článkem 21, odstavcem 2 Úmluvy průvoz svých občanů.

Článek 21

V souladu s článkem 21, odstavcem 5 Úmluvy Svazová republika Jugoslávie povolí průvoz osoby výhradně za stejných podmínek, jako platí pro vydání.

ŠPANĚLSKO

Výhrady a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 7. května 1982 - or. šp.

Výhrady

Článek 1

Žádaná osoba nesmí být předvedena k řízení před zvláštním soudem na území dožadujícího státu. Vydání nebude povoleno ani pro tento účel, ani pro vykonání trestu nebo ochranného opatření spočívajícího v omezení osobní svobody uloženým soudy tohoto druhu.

Článek 10

Španělsko nebude povolovat vydání, pokud povinnost trestního stíhání zanikla z jakéhokoliv důvodu, který je stanoven v zákonodárství dožadující strany nebo dožádané strany.

Prohlášení

Článek 2

Španělsko bude používat zásadu reciprocit, pokud jde o trestné činy vyloučené z použití této Úmluvy podle jejího článku 2.

Článek 3

Pro účely vydávání nebudou teroristické činy, kromě trestných činů uvedených v článku 3 (3) Úmluvy, považovány za politické trestné činy.

Článek 6

Pro účely této Úmluvy bude Španělsko za občany považovat osoby oprávněné k tomuto označení podle ustanovení hlavy I knihy I španělského občanského zákoníku.

Článek 9

Konečný rozsudek bude považován za vyneseny nad osobou, pokud předmětné soudní rozhodnutí již nepodléhá žádnému řádnému odvolání, buď protože všechny opravné prostředky již byly vyčerpány, nebo protože rozhodnutí bylo přijato, nebo vzhledem k jeho konkrétní povaze.

Článek 11

Pokud za trestný čin, pro který se vydání žádá, lze podle

práva dožadující strany uložit trest smrti, Španělsko odmítne vydání, ledaže dožadující strana poskytne takové záruky, které dožádaná strana považuje za dostatečné, že trest smrti nebude uložen, nebo bude-li uložen, nebude vykonán.

Článek 21

Španělsko bude povolovat průvoz pouze za podmínek, které jsou touto Úmluvou stanoveny pro vydávání.

Článek 23

Španělsko bude požadovat, aby dožadující strana dodala překlad žádosti o vydání a příložených dokumentů do španělštiny, francouzštiny nebo angličtiny.

Prohlášení předané velvyslancem Španělska v Bulharsku generálnímu tajemníkovi Rady Evropy při podpisu Protokolu k Evropské úmluvě o potlačování terorismu dne 9. října 2003 - or. šp.

V souladu se závěry Rady Evropské unie ze dne 2. října 2003 o aplikaci evropského zatýkacího rozkazu a jeho vztahu k právním instrumentům Rady Evropy, jak byly výslovně uznány členskými státy Evropské unie, Španělsko prohlašuje, že právní instrumenty Rady Evropy umožňují členským státům Evropské unie, aby mezi sebou aplikovaly dříve existující dohody nebo uzavíraly nové dohody, aby usnadnily či ještě dále zjednodušily své postupy pro předávání jednotlivců.

V souladu s výše uvedenými závěry Španělsko prohlašuje, že instrumenty přijaté v rámci Evropské unie ve věcech, které ovlivňují Evropskou úmluvu o potlačování terorismu a Protokol k ní, zakládají řadu dohod či jednotného práva, které budou mít mezi členskými státy Evropské unie přednost.

V souladu s výše uvedenými závěry Španělsko prohlašuje, že řada instrumentů Evropské unie bude mít přednost i nadále poté, co předmětný Protokol vstoupí v platnost.

V souladu s výše uvedenými závěry vychází Španělsko z toho, že řečené instrumenty přijaté v rámci Evropské unie, které mají mezi členskými státy Evropské unie přednost, mezi jinými:

Dohoda ze dne 26. května 1989 mezi členskými státy Evropských společenství o zjednodušení a modernizaci způsobů předávání žádosti o vydání,

Úmluva ze dne 10. března 1995 vypracovaná na základě článku K.3 Smlouvy o Evropské unii o zjednodušeném vydávacím řízení mezi členskými státy Evropské unie (C 78-30/03/95 Ú. v. a C 375-12/12/96 Ú. v.),

Úmluva ze dne 27. září 1996 vypracovaná na základě článku K3 Smlouvy o Evropské unii týkající se vydávání mezi členskými státy Evropské unie (C313-23/10/96 Ú. v. a C191-23/07/97 Ú. v.),

společný postoj Rady ze dne 27. prosince 2001 o aplikaci konkrétních prostředků v boji proti terorismu (L 344/28/12/2001 Ú. v.) a jeho změny,

společný postoj Rady ze dne 27. prosince 2001 o boji

proti terorismu (L 344-28/12/2001 Ú. v.),

nařízení rady (ES) č. 2580/2001 ze dne 27. prosince 2001 o konkrétních omezujících opatřeních zaměřených proti určitým fyzickým a právnickým osobám za účelem boje proti terorismu (L 344/28/12/2001 Ú. v.) a jeho změny,

směrnice 2001/97/ES Evropského parlamentu a Rady ze dne 4. prosince 2001 měnící směrnici 91/308/EHS o předcházení používání finančního systému pro účely praní špinavých peněz (L 344-28/12/2001 Ú. v.),

rozhodnutí Rady 2001/927/ES ze dne 27. prosince 2001 zakládající seznam uvedený v čl. 2 odst. 3 nařízení Rady (ES) č. 2580/2001 o konkrétních omezujících opatřeních zaměřených proti určitým fyzickým a právnickým osobám za účelem boje proti terorismu (L 344/28/12/2001 Ú. v.), rozhodnutí Rady 2002/344/ES (L116/03/05/2002) a jeho změny,

rámcové rozhodnutí Rady 2002/584/JVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy (L190/18/07/2002 Ú. v.),

rámcové rozhodnutí Rady ze dne 13. června 2002 o boji proti terorismu (L190/18/07/2002 Ú. v.),

stejně jako ty, které budou přijaty v budoucnosti ve věcech ovlivňujících Evropskou úmluvu o potlačování terorismu,

nebudou ovlivněny vstupem předmětného Protokolu v platnost.

ŠVÉDSKO

Výhrady a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 22. ledna 1959 - or. fr.

Výhrady

Článek 1

Švédsko si vyhrazuje právo při povolování vydání si vymínit, že vydaná osoba nesmí být předvolána před soud, který je pouze dočasně či za výjimečných okolností oprávněn zabývat se takovými trestnými činy, jakož i právo odmítnout vydání k výkonu trestu uloženého takovým zvláštním soudem.

Švédsko si vyhrazuje právo odmítnout vydání ve zvláštních případech, pokud je takové opatření zjevně neslučitelné s jeho humanitárními závazky vzhledem k věku, zdravotnímu stavu nebo jiným okolnostem ovlivňujícím předmětnou osobu, s přihlédnutím též k povaze trestného činu a zájmům dožadujícího státu.

Článek 2¹⁹⁾

Vydání osoby, nad níž ještě nebyl vyneseno konečné rozhodnutí pro trestný čin, pro který se vydání žádá, bude povoleno, pouze pokud tento trestný čin odpovídá trestnému činu, za který lze podle švédského práva uložit trest odnětí svobody delší než jeden rok.

Článek 3

¹⁹⁾ Výhrada byla pozměněna dopisem Ministerstva zahraničních věcí ze dne 14. dubna 1967, který byl zaregistrován v generálním sekretariátu dne 21. dubna 1967 - or. angl. - a odvolána dopisem ministra zahraničních věcí Švédska ze dne 24. září 2001, který byl zaregistrován v generálním sekretariátu dne 28. září 2001 - or. angl.

Text původní výhrady: „Vydání osoby, nad níž ještě nebyl vyneseno konečné rozhodnutí pro trestný čin, pro který se vydání žádá, bude povoleno, pouze pokud tento trestný čin odpovídá trestnému činu, za který lze podle švédského práva uložit trest nucených těžkých prací.“

Švédsko si vyhrazuje právo považovat ve světle individuálních okolností trestný čin uvedený v odstavci 3 tohoto článku za politický trestný čin.

Článek 4

V případech, kdy trestný čin podle vojenského práva zahrnuje také trestný čin, pro který bylo povoleno vydání si, Švédsko vyhrazuje právo vymínit si, že vydaná osoba nesmí být potrestána za použití ustanovení týkajících se trestných činů spáchaných příslušníky ozbrojených sil.

Článek 12

I když jsou všeobecně přijímány tresty vynesené nebo zatýkácí rozkazy vydané soudem nebo soudcem ve státě, který je smluvní stranou této Úmluvy, Švédsko si vyhrazuje právo odmítnout požadované vydání, pokud z prozkoumání předmětného případu vyplývá, že tento trest nebo rozkaz je zjevně neodůvodněný.

Článek 18

Pokud osoba, jejíž vydání bylo povoleno, nebyla převzata zastupujícím státem v určeném datu, vyhrazuje si Švédsko právo okamžitě zrušit příkaz k omezení osobní svobody, který byl nad ní vynesen.

Prohlášení

Článek 6

Ve smyslu této Úmluvy bude pojem „občan“ označovat, kromě švédských občanů, také cizince s trvalým pobytem ve Švédsku, občany Dánska, Finska, Islandu a Norska, jakož i cizince s trvalým pobytem v těchto státech.

Článek 21

Požadovaný průvoz bude povolen jen za stejných podmínek, za jakých je povolováno vydávání, s přihlédnutím k individuálním okolnostem.

Článek 28

V souladu s článkem 28, odstavcem 3 Evropské úmluvy o vydávání bude Švédsko od 1. ledna 2004 používat rámcové rozhodnutí Rady 2002/584/JVV o evropském zatýkáčím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy Evropské unie v rozsahu, v jakém bude rámcové rozhodnutí použitelné ve vztazích mezi Švédskem a jiným členským státem.

ŠVÝCARSKO

Výhrady a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 20. prosince 1966 - or. fr.

Výhrady

Článek 1

Švýcarská federální rada prohlašuje, že vydání Švýcarskem je ve všech případech podmíněno tím, že žádaná osoba nebude postavena před výjimečný soud (tribunal d'exception). Vyhrazuje si proto právo odmítnout vydání:

a. je-li možné, že žádaná osoba, pokud bude vydána, bude postavena před výjimečný soud (tribunal d'exception) a pokud dožadující stát neposkytne záruky, které budou považovány za dostatečné, že rozsudek bude vynesen soudem, který je podle pravidel soudní správy obecně oprávněn k vynášení rozsudků ve věcech trestních;

b. pokud je vydání žádáno za účelem vykonání trestu uloženého výjimečným soudem (tribunal d'exception).

Článek 2²⁰⁾

S přihlédnutím k požadavkům švýcarského zákona o vydávání vyhrazuje si Švýcarsko právo odmítnout vydání, pokud trestný čin, který je vyžadován osobě kladen za vinu, nenaplní znaky skutkové podstaty některého z trestných činů uvedených v seznamu uloženém v sekretariátu Rady Evropy jako příloha k tomuto prohlášení.

Článek 3

Bez ohledu na článek 3, odstavce 3 Úmluvy si Švýcarsko vyhrazuje právo odmítnout vydání na základě článku 3, odstavce 1, pokud je žádáno pro zabití nebo pokus o zabití hlavy státu nebo člena její rodiny.

Článek 7

Švýcarská federální rada prohlašuje, že podle platného švýcarského zákonodárství může být vydání povoleno pro trestný čin spáchaný na švýcarském území nebo na místě, které se za takové území považuje, pouze za použití článku 2, odstavce 2, to jest, pokud žádaná osoba je v nějakém případě vydávána do dožadujícího státu v souvislosti s jinými trestnými činy, které nepodléhají švýcarské jurisdikci, a je považováno za žádoucí, zejména v zájmu jejího opětovného sociálního zařazení, aby všechny trestné činy, z nichž je obviněna, byly projednány v témž řízení.

Článek 9

Švýcarsko si vyhrazuje právo odmítnout vydání při odchýlení se od článku 9, pokud byla ve třetím státě, na jehož území byl trestný čin spáchan, vydána rozhodnutí odůvodňující odmítnutí vydání podle tohoto článku.

Švýcarsko si vyhrazuje právo povolit vydání bez ohledu na první větu článku 9, pokud povolilo vydání pro jiné trestné činy a dožadující stát prokázal, že nové skutečnosti nebo důkazy, s nimiž se seznámil, opravňují přehodnocení rozhodnutí odůvodňující odmítnutí vydání v souladu s tímto článkem, nebo pokud žádaná osoba nevykonala celý nebo část trestu uloženého jí tímto rozhodnutím.

Článek 11

Švýcarsko si vyhrazuje právo používat článek 11 mutatis mutandis také v případech, kde právo dožadujícího státu stanoví, že žádaná osoba může být, pokud jde o trestný čin, pro který se vydání žádá, odsouzena k tělesnému trestu nebo podrobena takovému nakládání proti své vůli.

Článek 16

Švýcarsko žádá, aby jakékoli žádosti, které mu budou adresovány v souladu s článkem 16, odstavcem 2, obsahovaly stručný popis trestného činu, který je žádané osobě kladen za vinu, včetně základních údajů, podle kterých lze posoudit povahu trestného činu, pokud jde o extradiční právo.

Článek 21

Švýcarsko si vyhrazuje právo nepovolit průvoz v případech, kde trestný čin, který je žádané osobě kladen za vinu, podléhá ustanovení článku 5 Úmluvy nebo zakládá poruše-

²⁰⁾ Výhrada byla odvolána dopisem stálého zástupce Švýcarska ze dne 25. ledna 1983, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 26. ledna 1983 - or. fr.

ní předpisů o obchodu se zbožím, omezení trhu.

Prohlášení

Článek 14

Švýcarská federální rada prohlašuje, že švýcarské orgány považují propuštění za konečné ve smyslu článku 14, pokud umožňuje vydané osobě pohybovat se volně bez porušení pravidel chování a jiných podmínek stanovených příslušným orgánem. Pro švýcarské orgány je vydaná osoba ve všech případech považována za způsobilou opustit území státu ve smyslu tohoto článku, pokud jí v tom ve skutečnosti nebrání nemoc nebo jiné skutečné omezení svobody pohybu.

Článek 23

Švýcarsko žádá, aby žádosti v souvislosti s vydáváním adresované jeho orgánům a dokumenty k nim přiložené byly opatřeny překladem do francouzštiny, němčiny nebo italštiny, pokud nejsou v jednom z těchto jazyků sepsány.

Prohlášení obsažené v dopise stálého zástupce Švýcarska ze dne 25. ledna 1983, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 26. ledna 1983 - or. fr.

Článek 2²¹⁾

Výhrada k článku 2, odstavci 2 zní takto:

Federální rada prohlašuje, že pokud vydání je nebo bylo povoleno, pokud jde o trestný čin, který je extradičním trestným činem podle švýcarského práva, Švýcarsko může rozšířit jeho účinky na jakýkoli další trestný čin, za který lze uložit trest podle obecného švýcarského práva.

Článek 6²²⁾

Výhrada k článku 6 zní takto:

Federální rada prohlašuje, že švýcarské právo povoluje vydávání švýcarských občanů jen za podmínek uvedených v článku 7 federálního zákona z 20. března 1981 o mezinárodní vzájemné pomoci ve věcech trestních. Za předpokladu, že zákonné požadavky jsou splněny, trestné činy spáchané mimo Švýcarsko, za které lze podle švýcarského práva uložit trest jako za zločiny (crimes) nebo přečiny (délits), mohou být stíhány a souzeny švýcarskými orgány v následujících případech: - pokud byly spáchany proti švýcarským občanům (článek 5 švýcarského trestního zákoníku z 21. prosince 1937); - pokud jsou podle švýcarského práva extradiční a byly spáchany švýcarskými občany (článek 6 švýcarského trestního zákoníku); - pokud byly spáchany na palubě švýcarského plavidla nebo švýcarského letadla (§ 4 federálního zákona z 23. září 1953 o plavbě pod švýcarskou vlajkou; § 97 federálního zákona z 21. prosince 1948 o letecké dopravě); - pokud tak stanoví zvláštní zákonné ustanovení, pokud jde o jisté trestné činy

(články 202 a 240 švýcarského trestního zákoníku; článek 19 federálního zákona z 3. října 1951 o narkotikách; článek 101 federálního zákona z 19. prosince 1958 o silniční dopravě; článek 16 federálního zákona z 14. března 1958 o odpovědnosti Konfederace, členů jejích orgánů a jejích státních úředníků; článek 12 federálního zákona z 26. září 1958 o zárukách za exportní rizika).

V souladu se zákonem z 20. března 1981 o mezinárodní vzájemné pomoci ve věcech trestních mohou být ostatní trestné činy spáchané v cizině švýcarským občanem stíhány ve Švýcarsku na žádost státu, v němž byly spáchany, v případech, kdy je předmětná osoba ve Švýcarsku a odpovídá tam za závažnější trestné činy a pokud v případě, že bude osvobozena nebo potrestána ve Švýcarsku, nebude moci být znovu stíhána pro stejný čin v dožadujícím státě.

Prohlášení obsažené v dopise stálého zástupce ze dne 21. srpna 1991, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 22. srpna 1992 - or. fr.

Článek 1

S odvoláním na výhradu učiněnou Portugalskem ohledně článku 1 (c) Evropské úmluvy o vydávání, mám tu čest informovat Vás, že moje vláda podporuje prohlášení zasláné Vám k této otázce vládou německou dne 4. února 1991 a prohlášení zasláné Vám vládou rakouskou dne 4. června 1991 na podporu německého stanoviska.

Ve skutečnosti je předmětná výhrada slučitelná s cílem a účelem Úmluvy, pouze pokud není odmítnutí povolit vydání pro trestné činy, za které lze uložit doživotní trest vězení nebo ochranné opatření spočívající v omezení osobní svobody, absolutní. Také moje vláda chápe tuto výhradu tak, že vydání bude odmítnuto, pouze pokud podle práva dožadujícího státu není žádná možnost, aby osoba odsouzená k doživotnímu trestu odnětí svobody po vykonání určité části trestu nebo ochranného opatření spočívajícího v omezení osobní svobody dosáhla soudního přezkoumání svého případu za účelem podmíněného propuštění z výkonu trestu.

TURECKO

Výhrada obsažená v dopise Ministerstva zahraničních věcí ze dne 30. listopadu 1957, který byl předán generálnímu tajemníkovi při podpisu dne 13. prosince 1957 - or. fr.

Článek 11

Ujištění uvedené v článku 11 bude omezeno na následující řízení:

V případě vydání osoby odsouzené k trestu smrti nebo obviněné z trestného činu, za který lze uložit trest smrti, do Turecka bude jakákoliv dožádána strana, jejíž právo nepři-

²¹⁾ Nahrazuje výhradu obsaženou v ratifikační listině uložené dne 20. prosince 1966 - or. fr.

Text původní výhrady: „Švýcarská federální rada prohlašuje, že bez ohledu na výhradu učiněnou k článku 2, odstavci 1, Švýcarsko může, pokud je nebo bylo vydání povoleno pro zločin (crime) nebo přečin (délit), který je extradiční podle švýcarského práva, rozšířit jeho účinky na jakýkoli další trestný čin, za který lze uložit trest podle švýcarského práva.“

²²⁾ Nahrazuje výhradu obsaženou v ratifikační listině uložené dne 20. prosince 1966 - or. fr.

Text původní výhrady: „Švýcarská federální rada prohlašuje, že švýcarské právo nedovoluje vydávání švýcarských občanů. Za předpokladu, že zákonné požadavky jsou splněny, švýcarské orgány mohou vést řízení a ukládat tresty, pokud jde o trestné činy spáchané mimo Švýcarsko, za které lze uložit trest jako za zločiny (crimes) nebo přečiny (délits): - pokud byly spáchany proti švýcarským občanům (článek 5 švýcarského trestního zákoníku); - pokud jsou podle švýcarského práva extradiční a byly spáchany švýcarskými občany (článek 6 švýcarského trestního zákoníku; § 16 federálního zákona z 14. března 1958 o odpovědnosti Konfederace, členů jejích orgánů a jejích úředníků); - pokud byly spáchany na palubě švýcarského plavidla nebo švýcarského letadla (§ 4 federálního zákona z 23. září 1953 o plavbě pod švýcarskou vlajkou; § 97 federálního zákona z 21. prosince 1948 o letecké dopravě).“

pouští trest smrti, moci předložit žádost o zmírnění trestu smrti na doživotní trest odnětí svobody. Taková žádost bude předána tureckou vládou Velkému národnímu shromáždění, které je konečnou instancí pro potvrzení trestu smrti, pokud se Shromáždění v této záležitosti dosud nerozhodlo.

Prohlášení obsažené v dopise stálého zástupce Turecka ze dne 15. června 1994, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 21. června 1994 - or. fr.

Pokud jde o výhrady a prohlášení formulované Polskem při ratifikaci Evropské úmluvy o vydávání, turecká vláda sdílí interpretaci učiněnou Spolkovou republikou Německo a Rakouskem zaregistrovanou dne 13. října 1993, respektive 11. ledna 1994.

Turecká vláda je toho názoru, že polské prohlášení týkající se článku 6, odstavce 1.b, které srovnává osoby, jimž byl v Polsku poskytnut azyl, s polskými občany, je slučitelné s cílem a účelem této Úmluvy, pouze pokud se netýká případů vydání uvedených osob do třetího státu, který není státem, vůči němuž byl azyl udělen.

UKRAJINA

Výhrady a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 11. března 1998 - or. angl. a ukrajinsky

Výhrady

Článek 1

Ukrajina si vyhrazuje právo odmítnout vydání, pokud osoba, jejíž vydání se žádá, nemůže být vzhledem ke svému zdravotnímu stavu vydána bez újmy na jejím zdraví.

Článek 2

Ukrajina povolí vydání jen pro trestné činy, za které lze uložit trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně jeden rok nebo tresty přísnější.

Prohlášení

Článek 4

Pokud jde o obecné trestné činy, které jsou zároveň vojenskými trestnými činy, vydání může být povoleno za předpokladu, že osoba, jejíž vydání se žádá, nebude podrobena trestnímu stíhání podle stanného práva.

Článek 6

Ukrajina nebude vydávat občany Ukrajiny do jiného státu. Pro účely této Úmluvy se za občana Ukrajiny považuje každá osoba, která je občanem Ukrajiny v souladu se zákony Ukrajiny v době, kdy se přijímá rozhodnutí o vydání.

Článek 21

Ukrajina umožní přes své území průvoz osob, které jsou vydávány, za stejných podmínek, jako jsou ty, za nichž se povoluje vydání.

Článek 23

Žádosti o vydání a k nim přiložené dokumenty je nutno zaslat na Ukrajinu s překladem do ukrajinštiny nebo do jednoho z úředních jazyků Rady Evropy, pokud nebyly v těchto jazycích sepsány.

Prohlášení obsažené v dopise stálého zástupce ze dne 31. ledna 2000, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 1. února 2000 - or. fr.

Článek 12

Ministerstvo spravedlnosti Ukrajiny (v případě žádostí soudů) a Generální prokuratura Ukrajiny (v případě žádostí orgánů činných v přípravném řízení) budou orgány, o nichž se zmiňuje článek 12, odstavec 1 Úmluvy ve znění Druhého dodatkového protokolu.

VELKÁ BRITÁNIE

Výhrady a prohlášení obsažené v dopise ze dne 13. února 1990, který byl předán generálnímu tajemníkovi při uložení ratifikační listiny dne 13. února 1990 - or. angl.

Výhrady

Článek 1

Spojené království si vyhrazuje právo odmítnout povolit vydání, které je žádáno na základě nebo za účelem vykonání rozsudku o vině nebo o trestu vyneseno proti předmětné osobě v její nepřítomnosti při řízení, v němž byl rozsudek o vině či o trestu vyneseno.

Článek 2

Spojené království může rozhodnout, že povolí vydání ve vztahu ke všem trestným činům, za které podle práva dožadujícího státu i práva Spojeného království lze uložit trest odnětí svobody v délce 12 měsíců nebo trest vyšší, bez ohledu na to, zda takový trest byl skutečně uložen.

Spojené království si vyhrazuje právo odmítnout vydání, pokud se zdá ve vztahu k trestnému činu nebo ke každému z trestných činů, pro které se návrat osoby žádá, že vzhledem k jeho podružné povaze nebo proto, že obvinění nebylo učiněno v dobré víře v zájmu spravedlnosti, by její návrat byl podle všeho nespravedlivý nebo tvrdý.

Článek 3

Spojené království si vyhrazuje právo používat ustanovení článku 3, odstavce 3 jen vůči státům, které jsou smluvní stranou Evropské úmluvy o potlačování terorismu.

Článek 8

Spojené království může odmítnout vydat osobu, pokud orgány některé části Spojeného království, Normanských ostrovů nebo ostrova Man zahájily nebo se chystají zahájit trestní nebo jiné řízení proti této osobě, bez ohledu na to, zda se toto řízení týká trestného činu nebo činů, pro které se vydání žádá.

Článek 9

Spojené království si vyhrazuje právo odmítnout povolit vydání osoby obviněné z trestného činu, pokud je zřejmé, že tato osoba, pokud by byla obviněna z tohoto trestného činu ve Spojeném království, by měla nárok být osvobozena podle některého z pravidel týkajících se předchozích osvobozujících či odsuzujících rozsudků.

Článek 10

Spojené království si vyhrazuje právo odmítnout vydání, pokud je ve vztahu k trestnému činu nebo činům, pro které se návrat osoby žádá, zřejmé, že z důvodu plynutí času od doby, buď kdy je měla údajně spáchat, anebo kdy se měla nezákonně dostat na svobodu, by bylo s přihlédnutím ke všem okolnostem nespravedlivé nebo tvrdé ji navrátit.

Článek 12²³⁾

Výhrada vztahující se k článku 12 zní takto:

1. K žádosti a příkládaným dokumentům bude Spojené království navíc požadovat prohlášení, zda rozsudek, kvůli němuž se vydání žádá, byl vynesen v přítomnosti osoby, jejíž návrat se žádá.

2. K žádosti musí být přiložen originál rozsudku o vině a trestu nebo rozhodnutí o ochranném opatření spočívajícím v omezení osobní svobody nebo zatýkacího rozkazu nebo jiného příkazu se stejným účinkem.

3. Prohlášení o trestných činech, pro které se vydání žádá, musí obsahovat popis jednání, které údajně zakládá trestný čin nebo činy, pro které se vydání žádá.

4. Pro účely řízení ve Spojeném království budou cizí dokumenty považovány za řádně ověřené

a. pokud jsou zřejmě podepsány soudcem, smírčím soudcem nebo státním úředníkem v místě svého vydání,

b. pokud jsou zřejmě ověřeny úředním razítkem ministra spravedlnosti nebo některého jiného vládního ministra tohoto státu.

Článek 14

Spojené království si vyhrazuje právo v jakémkoli případě odmítnout souhlasit s tím, aby proti osobě, která byla vydána, bylo vedeno řízení, byla odsouzena nebo omezena na osobní svobodě za účelem vykonání rozsudku nebo ochranného opatření spočívajícího v omezení osobní svobody pro nějaký jiný trestný čin spáchaný před jejím předáním, než je ten, pro který byla vydána, nebo s tím, aby byla z jakéhokoliv jiného důvodu omezena na své osobní svobodě.

Článek 21

Spojené království nemůže přijmout používání článku 21.

Prohlášení

Spojené království bude při uplatňování této Úmluvy brát v úvahu své závazky v oblasti lidských práv podle Evropské úmluvy o lidských právech.

Článek 23

Předkládané dokumenty musí být v angličtině nebo k nim musí být přiložen překlad do angličtiny.

Článek 27

Tato Úmluva se bude vztahovat na Spojené království Velké Británie a Severního Irska, na Normanské ostrovy a na ostrov Man. Spojené království si vyhrazuje právo oznámit generálnímu tajemníkovi platnost Úmluvy pro jiné území, za jehož mezinárodní vztahy je Spojené království odpovědné.

Článek 28

Úmluva nahrazuje ustanovení dvoustranných smluv mezi Spojeným královstvím a ostatními smluvními stranami jen do té míry, že se Úmluva vztahuje podle článku 27 na Spojené království, smluvní strany a jiná území, za jejichž mezinárodní vztahy jsou Spojené království nebo smluvní strany odpovědné.

Úmluva nebude platit mezi Spojeným královstvím a jinou smluvní stranou, pokud zákony účinné ve Spojeném království a v této smluvní straně stanoví, že se na jejich územích vykonávají soudní příkazy vydané na území druhé strany.

²³⁾ Odstavec 2 výhrady byl odvolán dopisem stálého zástupce ze dne 18. června 1991, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 21. června 1991 - or. angl.

DODATKOVÝ PROTOKOL K EVROPSKÉ ÚMLUVĚ O VYDÁVÁNÍ

SEZNAM SMLUVNÍCH STRAN
ke dni 16. srpna 2004

Smluvní strana	Datum vstupu v platnost	Poznámky	Smluvní strana	Datum vstupu v platnost	Poznámky
Albánie	17/08/98		Maďarsko	11/10/93	V/P
Andorra	11/01/01		Makedonie	26/10/99	
Arménie	17/03/04		Malta	18/02/01	P
Ázerbajdžán	26/09/02	P	Moldávie	25/09/01	
Belgie	16/02/98		Nizozemí	12/04/82	V/P/Ú
Bulharsko	15/09/94		Norsko	11/03/87	P
Česká republika	17/02/97		Polsko	13/09/93	
Dánsko	20/08/79	P	Portugalsko	25/04/90	
Estonsko	27/07/97		Rumunsko	09/12/97	
Gruzie	13/09/01	V/P	Rusko	09/03/00	P
Chorvatsko	25/04/95		Slovensko	22/12/96	
Island	18/09/84	P	Slovinsko	17/05/95	
Kypr	20/08/79		Španělsko	09/06/85	
Lichtenštejnsko	04/05/04		Švédsko	20/08/79	P
Litva	18/09/95		Švýcarsko	09/06/85	
Lotyšsko	31/07/97		Ukrajina	09/06/98	P
Lucembursko	11/12/01	P			

V = výhrady; P = prohlášení; Ú = prohlášení o územní působnosti
Zdroj: internet - adresa: <http://conventions.coe.int/> - ETS No. 086

DODATKOVÝ PROTOKOL K EVROPSKÉ ÚMLUVĚ O VYDÁVÁNÍ

VÝHRADY A PROHLÁŠENÍ

ke dni 16. srpna 2004
(neoficiální překlad)

ÁZERBAJDŽÁN

Prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 28. června 2002 - or. angl.

Republika Ázerbajdžán prohlašuje, že není schopna zaručit používání ustanovení Úmluvy a jejích dodatkových protokolů na územích okupovaných Arménskou republikou, dokud tato území nebudou osvobozena od této okupace (schématická mapa okupovaných území Republiky Ázerbajdžán je připojena).

DÁNSKO

Prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 13. září 1978 - or. fr.

Článek 1

V souladu s článkem 6.1 Dodatkového protokolu prohlašujeme, že nepřijímáme hlavu I.

GRUZIE

Výhrada a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 15. června 2001 - or. angl. a gruzínsky.

Výhrada

Článek 1

Gruzie prohlašuje, že nepřijímá hlavu I Protokolu a vyhrazuje si právo v souladu s touto hlavou rozhodovat případ od případu, zda vyhovět žádosti o vydání či nikoli.

Prohlášení

Gruzie nebude odpovědná za používání ustanovení Protokolu na územích Abcházie a Jižní Osetie, dokud nad těmito územími nebude obnovena plná pravomoc Gruzie.

ISLAND

Prohlášení učiněné při uložení ratifikační listiny dne 20. června 1984 - or. angl.

Článek 1

Island nepřijímá hlavu I Protokolu.

LUCEMBURSKO

Prohlášení obsažené v dopise stálého zástupce Lucemburska ze dne 4. září 2001, který byl uložen s ratifikační listinou dne 12. září 2001 - or. fr.

Článek 6

Podle článku 6, odstavce 1 vláda Lucemburského velkovévodství prohlašuje, že nepřijímá hlavu II Dodatkového protokolu.

MAĎARSKO

Výhrada a prohlášení obsažené v dopise stálého zástupce Maďarska, který byl předán generálnímu tajemníkovi

při uložení ratifikační listiny dne 13. července 1993 - or. angl.

Výhrada

Článek 1

Ačkoli maďarské právo je v souladu s článkem 1.a a b a neobsahuje žádné ustanovení v rozporu s písmenem c, Maďarsko si vyhrazuje právo zvažovat případ od případu, zda vyhovějí žádosti o vydání založené na písmeni c.

Prohlášení

Článek 1

Vzhledem k tomu, že článek 6 Dodatkového protokolu k Evropské úmluvě o vydávání umožňuje vyloučení pouze celé hlavy I nebo II, Maďarsko prohlašuje, že nepřijímá hlavu I uvedeného Protokolu.

MALTA

Prohlášení obsažené ve verbální nótě, která byl předána při uložení ratifikační listiny dne 20. listopadu 2000 - or. angl.

Článek 1

V souladu s článkem 6 Protokolu Malta prohlašuje, že nepřijímá hlavu I Protokolu.

NIZOZEMÍ

Výhrada a Prohlášení obsažené v listině o přístupu uložené dne 12. ledna 1982 - or. angl.

Výhrada

Článek 1

Ačkoli nizozemské zákonodárství je plně v souladu s článkem 1 (úvodní slova a a. a b.) a neobsahuje žádná ustanovení v rozporu s článkem 1 (úvodní slova a c.) v případech činů spáchaných v průběhu ozbrojeného konfliktu mezinárodní povahy, vláda Nizozemského království si přeje vyhradit si právo odmítnout vydání v případech porušení zákonů a obyčejů války které byly spáchaný v průběhu konfliktu nikoli mezinárodní povahy.

Prohlášení

Článek 1

Vláda Nizozemského království prohlašuje v souladu s článkem 6 shora uvedeného Protokolu, že nepřijímá hlavu I Protokolu.

Článek 5

Vláda Nizozemského království přijímá uvedený Protokol pro Království v Evropě.

Prohlášení¹⁾ obsažená ve verbální nótě stálé mise Nizozemského království ze dne 21. července 1993, která byla zaregistrována v generálním sekretariátě téhož dne - or. angl.

¹⁾ Tato prohlášení nahrazují prohlášení obsažené v dopise stálého zástupce Nizozemí ze dne 14. května 1986, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 15. května 1986 - or. angl. Dále viz následující stranu poznámku pod čarou.

Článek 5

Stálá mise Nizozemského království prohlašuje, že vláda Nizozemského království v souladu s článkem 5, odstavcem 2 Dodatkového protokolu k Evropské úmluvě o vydávání a v souladu s článkem 8, odstavcem 2 Druhého dodatkového protokolu ze 17. března 1978 rozšiřuje používání obou protokolů na Nizozemské Antily a Arubu, pokud jde o strany, pro které se též Evropská úmluva o vydávání vztahuje na Nizozemské Antily a Arubu.

Prohlášení učiněné Nizozemím, pokud jde o Dodatkový protokol z 15. října 1975 se bude vztahovat též na Nizozemské Antily a Arubu.

NORSKO

Prohlášení²⁾ obsažené v ratifikační listině uložené dne 11. prosince 1986 - or. angl.

Článek 1

Podle článku 6 Norsko prohlašuje, že nepřijímá hlavu I Protokolu.

RUSKO

Prohlášení³⁾ obsažené v ratifikační listině uložené dne 10. prosince 1999 - or. angl. a rus.

Článek 1

S ohledem na své prohlášení ohledně článku 3 Evropské úmluvy o vydávání z 13. prosince 1957 Ruská federace nepovažuje výčet trestných činů, které nejsou „politickými trestnými činy“, obsažený v článku 1 Dodatkového protokolu z 15. října 1975 k Evropské úmluvě o vydávání z 13. prosince 1957 za vyčerpávající.

ŠVÉDSKO

Prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 2. února 1976 - or. angl.

Článek 1

Švédsko nepřijímá hlavu I uvedeného Protokolu.

UKRAJINA

Prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 11. března 1998 - or. angl.

Článek 1

Ačkoli ukrajinské zákonodárství je v souladu s článkem 1, písmeny a a b a neobsahuje žádné ustanovení v rozporu s písmenem c, Ukrajina prohlašuje, že nepřijímá hlavu I, a vyhrazuje si právo rozhodovat v souladu s touto hlavou případ od případu, zda vyhovět či nevyhovět žádostem o vydání.

Pokračování z předchozí strany.

Text původního prohlášení: „Mám tu čest Vás upozornit na následující:

Prohlášení o nepoužitelnosti pro Arubu ohledně Dodatkového protokolu k Evropské úmluvě o vydávání (1975) a Druhého dodatkového protokolu k Evropské úmluvě o vydávání (1978) musí být považováno za prozatímní sdělení, které bude potvrzeno jako konečné, až bude Evropská úmluva o vydávání prohlášena za použitelnou pro Arubu.

Původní sdělení týkající se obou protokolů bylo založeno na administrativní chybě, neboť vnitrostátní řízení v Nizozemském království dosud nebylo skončeno.“

Text původního prohlášení obsaženého v dopise stálé mise Nizozemí ze dne 20. února 1986, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 21. února 1986 - or. angl.: „K dopisu nizozemského stálého zástupce č. 1799 ze dne 24. prosince 1985 mám tu čest Vás, jakožto deponitáře smluv uvedených v příloze, upozornit na následující.“

Dopis stálého zástupce Nizozemí ze dne 24. prosince 1985: „Ostrov Aruba, který je v současnosti stále součástí Nizozemských Antil, obdrží vnitřní autonomii jako země v rámci Nizozemského království od 1. ledna 1986. V důsledku toho se Království nebude nadále sestávat ze dvou zemí, to jest z Nizozemí (Království v Evropě) a z Nizozemských Antil (ležících v Karibské oblasti), ale bude se sestávat ze tří zemí, tedy ze dvou řečených zemí a ze země Aruba.

Vzhledem k tomu, že změny provedené k 1. lednu 1986 se týkají pouze posunu ve vnitřních ústavních vztazích v rámci Nizozemského království, a vzhledem k tomu, že Království jako takové zůstane subjektem podle mezinárodního práva, se kterým jsou uzavírány smlouvy, uvedené změny nebudou mít žádné důsledky v mezinárodním právu, pokud jde o smlouvy uzavřené Královstvím, které se již vztahují na Nizozemské Antily včetně Aruby. Tyto smlouvy zůstanou v platnosti pro Arubu i v jejím novém postavení jako země v rámci Království. Proto se budou tyto smlouvy od 1. ledna 1986, pokud jde o Nizozemské království, vztahovat na Nizozemské Antily (bez Aruby) a Arubu.

V důsledku toho se smlouvy uvedené v příloze, kterých je Nizozemské království smluvní stranou a které se vztahují na Nizozemské Antily, budou od 1. ledna 1986, pokud jde o Nizozemské království, vztahovat na Nizozemské Antily a Arubu.

Seznam úmluv, na které odkazuje toto prohlášení

...
86 Dodatkový protokol k Evropské úmluvě o vydávání (1975)
...“

²⁾ Jde o prohlášení k článku 1.

³⁾ Potvrzuje prohlášení obsažené v dopise prvního náměstka ministra zahraničních věcí Ruské federace, který byl předán generálnímu tajemníkovi při podpisu dne 7. listopadu 1996 - or. rus. a angl.
Text původního prohlášení: „S ohledem na své prohlášení k článku 3 Evropské úmluvy o vydávání z roku 1957 Ruská federace nepovažuje za vyčerpávající výčet trestných činů obsažený v článku 1 tohoto Protokolu, které nejsou trestnými činy politické povahy.“

Příloha č. 6/A

DRUHÝ DODATKOVÝ PROTOKOL K EVROPSKÉ ÚMLUVĚ O VYDÁVÁNÍ

SEZNAM SMLUVNÍCH STRAN
ke dni 16. srpna 2004

Smluvní strana	Datum vstupu v platnost	Poznámky	Smluvní strana	Datum vstupu v platnost	Poznámky
Albánie	17/08/98		Malta	18/02/01	V
Arménie	17/03/04		Moldávie	25/09/01	
Ázerbajdžán	26/09/02	P	Německo	06/06/91	
Belgie	16/02/98	V	Nizozemí	05/06/83	P/Ú
Bulharsko	15/09/94	V	Norsko	11/03/87	V
Česká republika	17/02/97		Polsko	13/09/93	
Dánsko	05/06/83		Portugalsko	25/04/90	
Estonsko	27/07/97		Rakousko	31/07/83	V/P
Finsko	30/04/85		Rumunsko	09/12/97	
Gruzie	13/09/01	P	Rusko	09/03/00	V/P
Chorvatsko	25/04/95		Slovensko	22/12/96	
Island	18/09/84		Slovinsko	17/05/95	
Itálie	23/04/85	V	Španělsko	09/06/85	
Kypr	12/07/84		Švédsko	05/06/83	P
Litva	18/09/95		Švýcarsko	09/06/85	V
Lotyšsko	31/07/97	V	Turecko	08/10/92	V
Maďarsko	11/10/93		Ukrajina	09/06/98	P
Makedonie	26/10/99		Velká Británie	06/06/94	V/P/Ú

V = výhrady; P = prohlášení; Ú = prohlášení o územní působnosti
Zdroj: internet - adresa: <http://conventions.coe.int/> - ETS No. 098

**DRUHÝ DODATKOVÝ PROTOKOL K EVROPSKÉ ÚMLUVĚ
O VYDÁVÁNÍ****VÝHRADY A PROHLÁŠENÍ**

ke dni 16. srpna 2004
(neoficiální překlad)

ÁZERBAJDŽÁN

Prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 28. června 2002 - or. angl.

Republika Ázerbajdžán prohlašuje, že není schopna zaručit používání ustanovení Úmluvy a jejích dodatkových protokolů na územích okupovaných Arménskou republikou, dokud tato území nebudou osvobozena od této okupace (schématická mapa okupovaných území Republiky Ázerbajdžán je připojena).

BELGIE

Výhrada obsažená v ratifikační listině uložené dne 18. listopadu 1997 - or. fr.

Článek 5

Belgie prohlašuje, že nepřijímá hlavu V Druhého dodatkového protokolu k Evropské úmluvě o vydávání.

BULHARSKO

Výhrada učiněná při podpisu dne 30. září 1993 a potvrzená při uložení ratifikační listiny dne 17. června 1994 - or. fr.

Články 1 a 2

V souladu s článkem 9, odstavcem 2 prohlašuje Bulharská republika, že si vyhrazuje právo nepřijmout hlavu I a právo přijmout hlavu II, pokud jde o trestné činy týkající se daní, celních poplatků a směnářenských poplatků, které jsou trestné podle bulharského trestního zákoníku.

GRUZIE

Prohlášení obsažená v ratifikační listině uložené dne 15. června 2001 - or. angl. a gruzínsky

Gruzie nebude odpovědná za používání ustanovení Protokolu na územích Abcházie a Jižní Osetie, dokud nad těmito územími nebude obnovena plná pravomoc Gruzie.

Článek 5

Podle článku 9, odstavce 2 Gruzie prohlašuje, že nepřijímá hlavu V tohoto Protokolu.

V souladu s gruzínským zákonodárstvím je orgánem příslušným k posuzování případů vydávání Generální pro-

kuratura Gruzie. Použití diplomatických cest tím není vyloučeno.

ITÁLIE

*Výhrada*¹⁾ učiněná při podpisu dne 23. dubna 1980 a potvrzená při uložení ratifikační listiny dne 23. ledna 1985 - or. fr.

Článek 3

S odvoláním na článek 9 Druhého dodatkového protokolu k Evropské úmluvě o vydávání si Itálie vyhrazuje právo nepřijmout hlavu III.

LOTYŠSKO

Výhrada obsažená ve verbální nótě ministra zahraničních věcí Lotyšska ze dne 17. dubna 1997, která byla předána generálnímu tajemníkovi při uložení ratifikační listiny dne 2. května 1997 - or. angl.

Článek 5

Podle odstavce 2 článku 9 Druhého dodatkového protokolu k Úmluvě o vydávání z roku 1978 si Lotyšsko vyhrazuje právo nepřijmout hlavu V Protokolu.

MALTA

Výhrada obsažená ve verbální nótě, která byla předána při uložení ratifikační listiny dne 20. listopadu 2000 - or. angl.

Článek 9

V souladu s článkem 9 Protokolu si Malta vyhrazuje právo nepoužívat hlavu I a hlavu III Protokolu.

NIZOZEMÍ

Prohlášení obsažené v listině o přístupu uložené dne 12. ledna 1982 - or. angl.

Článek 8

Vláda Nizozemského království přijímá uvedený Protokol pro Království v Evropě.

*Prohlášení*²⁾ obsažené ve verbální nótě stálé mise Nizozemského království ze dne 21. července 1993, která byla zaregistrována v generálním sekretariátě téhož dne - or. angl.

¹⁾ Výhrada odvolána verbální nótou stálého zástupce Itálie, která byla zaregistrována v generálním sekretariátě dne 23. srpna 1990 - or. fr.

²⁾ Toto prohlášení nahrazuje prohlášení obsažené v dopise stálého zástupce Nizozemí ze dne 14. května 1986, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 15. května 1986 - or. angl.

Text původního prohlášení: „Mám tu čest Vás upozornit na následující:

Prohlášení o nepoužitelnosti pro Arubu ohledně Dodatkového protokolu k Evropské úmluvě o vydávání (1975) a Druhého dodatkového protokolu k Evropské úmluvě o vydávání (1978) musí být považováno za prozatímní sdělení, které bude potvrzeno jako konečné, až bude Evropská úmluva o vydávání prohlášena za použitelnou pro Arubu.

Původní sdělení týkající se obou protokolů bylo založeno na administrativní chybě, neboť vnitrostátní řízení v Nizozemském království dosud nebylo skončeno.“

Text původního prohlášení obsaženého v dopise stálé mise Nizozemí ze dne 20. února 1986, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 21. února 1986 - or. angl.: „K dopisu nizozemského stálého zástupce č. 1799 ze dne 24. prosince 1985 mám tu čest Vás, jakožto depositáře smluv uvedených v příloze, upozornit na následující.“ ...“

Dále viz následující stranu poznámku pod čarou.

Článek 8

Stálá mise Nizozemského království prohlašuje, že vláda Nizozemského království v souladu s článkem 5, odstavcem 2 Dodatkového protokolu k Evropské úmluvě o vydávání a v souladu s článkem 8, odstavcem 2 Druhého dodatkového protokolu ze 17. března 1978 rozšiřuje používání obou protokolů na Nizozemské Antily a Arubu, pokud jde o strany, pro které se též Evropská úmluva o vydávání vztahuje na Nizozemské Antily a Arubu.

NORSKO

Prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 11. prosince 1986 - or. angl.

Články 1 a 5

Podle článku 9 Norsko prohlašuje, že nepřijímá hlavy I a V Protokolu.

RAKOUSKO

*Výhrada*³⁾ obsažená v ratifikační listině uložené dne 2. května 1983 - or. angl.

Článek 2

Podle článku 9, odstavce 2 Protokolu, prohlašuje Rakouská republika, že přijímá hlavu II, pouze pokud jde o trestné činy v souvislosti s daněmi, poplatky a cly.

Prohlášení obsažené v dopise stálého zástupce Rakouska ze dne 8. září 1994, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 9. září 1994 - or. fr.

Článek 2

Pokud jde o členské státy tohoto Protokolu, Rakousko prohlašuje, že za podmínek stanovených hlavou II povolí vydání také pro trestné činy, které jsou v rozporu výlučně s předpisy týkajícími se monopolů na vývoz, dovoz a přídělování zboží.

RUSKO

Výhrada a prohlášení obsažené v dopise prvního náměstka ministra zahraničních věcí Ruské federace, který byl předán generálnímu tajemníkovi při podpisu dne 7. listopadu 1996 - or. rus. a angl.

Výhrada

Článek 5

Ruská federace si vyhrazuje právo nepoužívat hlavu V.

Prohlášení

Článek 5

Orgánem Ruské federace určeným k posuzování otázek vydávání je Generální prokuratura Ruské federace.

Výhrada obsažená v ratifikační listině uložené dne 10. prosince 1999 - or. angl. a rus.

Článek 9

Ruská federace si vyhrazuje právo nepoužívat hlavu V Druhého dodatkového protokolu ze 17. března 1978 k Evropské úmluvě o vydávání z 13. prosince 1957.

ŠVÉDSKO

*Prohlášení*⁴⁾ obsažené v dopise stálého zástupce Švédska ze dne 11. června 1979, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 13. června 1979 - or. fr.

Článek 5

Při používání článku 12.1 Úmluvy (hlava V, článek 5 Protokolu) bude povinnosti ministerstva spravedlnosti zastávat ministerstvo zahraničních věcí.

ŠVÝCARSKO

Výhrada učiněná při podpisu dne 17. listopadu 1981 a obnovena při uložení ratifikační listiny dne 11. března 1985 - or. fr.

Článek 2

Švýcarsko prohlašuje, že nepřijímá hlavu II Druhého dodatkového protokolu k Evropské úmluvě o vydávání.

TURECKO

Výhrada učiněná při podpisu dne 16. července 1987 a potvrzená při uložení ratifikační listiny dne 10. července 1992 - or. angl.

Článek 5

Vláda Turecké republiky si vyhrazuje právo při předávání žádostí o vydání používat diplomatické cesty, aby bylo možno sledovat a provádět nezbytná řízení diplomatickými misemi v dožadovaném státě s přihlédnutím k typu žádosti.

UKRAJINA

Prohlášení obsažené v dopise stálého zástupce ze dne 31.

Pokračování z předchozí strany.

Dopis stálého zástupce Nizozemí ze dne 24. prosince 1985: „Ostrov Aruba, který je v současnosti stále součástí Nizozemských Antil, obdrží vnitřní autonomii jako země v rámci Nizozemského království od 1. ledna 1986. V důsledku toho se Království nebude nadále sestávat ze dvou zemí, to jest z Nizozemí (Království v Evropě) a z Nizozemských Antil (ležících v Karibské oblasti), ale bude se sestávat ze tří zemí, tedy ze dvou řečených zemí a ze země Aruba.

Vzhledem k tomu, že změny provedené k 1. lednu 1986 se týkají pouze posunu ve vnitřních ústavních vztazích v rámci Nizozemského království, a vzhledem k tomu, že Království jako takové zůstane subjektem podle mezinárodního práva, se kterým jsou uzavírány smlouvy, uvedené změny nebudou mít žádné důsledky v mezinárodním právu, pokud jde o smlouvy uzavřené Královstvím, které se již vztahují na Nizozemské Antily včetně Aruby. Tyto smlouvy zůstanou v platnosti pro Arubu i v jejím novém postavení jako země v rámci Království. Proto se budou tyto smlouvy od 1. ledna 1986, pokud jde o Nizozemské království, vztahovat na Nizozemské Antily (bez Aruby) a Arubu. V důsledku toho se smlouvy uvedené v příloze, kterých je Nizozemské království smluvní stranou a které se vztahují na Nizozemské Antily, budou od 1. ledna 1986, pokud jde o Nizozemské království, vztahovat na Nizozemské Antily a Arubu.

Seznam úmluv, na které odkazuje toto prohlášení

...

98 Druhý dodatkový protokol k Evropské úmluvě o vydávání (1978)

³⁾ Výhrada odvolána dopisem stálého zástupce Rakouska ze dne 8. září 1994, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 9. září 1994 - or. fr.

⁴⁾ Prohlášení bylo odvoláno dopisem ministra zahraničních věcí Švédska ze dne 6. listopadu 2000, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 24. listopadu 2000 - or. angl.

ledna 2000, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 1. února 2000 - or. fr.

Článek 5

Ministerstvo spravedlnosti Ukrajiny (v případě žádostí soudů) a Generální prokuratura Ukrajiny (v případě žádostí orgánů činných v přípravném řízení) budou orgány, o nichž se zmiňuje článek 12, odstavec 1 Úmluvy ve znění Druhého dodatkového protokolu.

VELKÁ BRITÁNIE

Výhrada obsažená v ratifikační listině uložené dne 8. března 1994 - or. angl.

Články 1, 3, 4 a 5

V souladu s odstavcem 2 článku 9 prohlašuje Spojené království, že nepřijímá hlavu I, hlavu III, hlavu IV ani

hlavu V Protokolu

Prohlášení obsažená v dopise stálého zástupce Spojeného království ze dne 25. dubna 2003, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 25. dubna 2003 - or. angl.

Článek 8

Vláda Spojeného království prohlašuje, že druhý Dodatkový protokol se rozšiřuje na území Isle of Man a Guernsey, za jejichž mezinárodní vztahy je vláda Spojeného království odpovědná.

Článek 9

V souladu s odstavcem 2 článku 9 Spojené království nepřijímá, pokud jde o území Isle of Man a Guernsey, Hlavu I, hlavu II, hlavu III a hlavu IV Protokolu.

Příloha č. 7/A

EVROPSKÁ ÚMLUVA O VZÁJEMNÉ POMOCI VE VĚCECH TRESTNÍCH

SEZNAM SMLUVNÍCH STRAN

ke dni 16. srpna 2004

Smluvní strana	Datum vstupu v platnost	Poznámky	Smluvní strana	Datum vstupu v platnost	Poznámky
Albánie	03/07/00	P	Makedonie	26/10/99	
Arménie	25/04/02	V/P	Malta	01/06/94	V/P
Ázerbajdžán	02/10/03	P	Moldávie	05/05/98	V/P
Belgie	11/11/75	V/P	Německo	01/01/77	P/Ú
Bulharsko	15/09/94	V/P	Nizozemí	15/05/69	V/P/Ú
Česká republika	01/01/93	P	Norsko	12/06/62	V/P
Dánsko	12/12/62	V/P	Polsko	17/06/96	P
Estonsko	27/07/97	V/P	Portugalsko	26/12/94	P
Finsko	29/04/81	V/P	Rakousko	31/12/68	V/P/Ú
Francie	21/08/67	V/P/Ú	Rumunsko	15/06/99	P
Gruzie	11/01/00	V/P	Rusko	09/03/00	V/P
Chorvatsko	05/08/99	P	Řecko	12/06/62	V
Irsko	26/02/97	V/P/Ú	Slovensko	01/01/93	P
Island	18/09/84	V/P	Slovinsko	17/10/01	P
Itálie	12/06/62	P	Srbsko a Černá Hora	29/12/2002	P
Izrael	26/12/67	V/P	Španělsko	16/01/82	V/P
Kypr	24/05/00	V/P	Švédsko	01/05/68	V/P
Lichtenštejnsko	26/01/70	P	Švýcarsko	20/03/67	V/P
Litva	16/07/97	V/P	Turecko	22/09/69	P
Lotyšsko	31/08/97	P	Ukrajina	09/06/98	V/P
Lucembursko	16/02/77	V/P	Velká Británie	27/11/91	V/P/Ú
Maďarsko	11/10/93	V/P			

V = výhrady; P = prohlášení; Ú = prohlášení o územní působnosti
Zdroj: internet - adresa: <http://conventions.coe.int/> - ETS No. 030

EVROPSKÁ ÚMLUVA O VZÁJEMNÉ POMOCI VE VĚCECH TRESTNÍCH

VÝHRADY A PROHLÁŠENÍ

ke dni 4. listopadu 2003

(neoficiální překlad)

ALBÁNIE

Prohlášení obsažená v ratifikační listině uložené dne 4. dubna 2000 - or. angl.

Článek 5

Provedení dožádání o prohlídku či zajištění věci bude závislé na podmínkách stanovených v článku 5, odstavci 1, písmenech „a“ a „c“.

Článek 15

V souladu s článkem 15, odstavcem 6 Albánie prohlašuje, že kopie všech žádostí o pomoc, které jsou předávány přímo mezi justičními orgány, jakož i písemnosti je doprovázející se zasílají zároveň jejímu Ministerstvu spravedlnosti.

Článek 16

V souladu s článkem 16, odstavcem 2 Albánie prohlašuje, že žádosti a příložené dokumenty mají být opatřeny úředním překladem do jednoho z úředních jazyků Rady Evropy, ledaže dohody uzavřené na základě reciprocity stanoví něco jiného.

Článek 24

Za justiční orgán ve smyslu článku 24 Úmluvy se považuje Ministerstvo spravedlnosti.

ARMÉNIE

Výhrady a prohlášení obsažená v ratifikační listině uložené dne 25. ledna 2002 - or. angl.

Výhrady

Článek 2

K důvodům, které stanoví článek 2, si Arménská republika dále vyhrazuje právo odmítnout pomoc v jakémkoli z následujících případů:

- a) pokud trestný čin, ohledně něž se právní pomoc žádá, není kvalifikován jako „zločin“ a podle zákonodárství Arménské republiky za něj nelze uložit trest,
- b) pokud je v Arménské republice ohledně trestného činu, pro který se právní pomoc žádá, podána žaloba,
- c) pokud je v právní moci rozsudek nebo jiné konečné rozhodnutí týkající se trestného činu, ohledně něž se právní pomoc žádá.

Článek 3

V souladu s článkem 3 Úmluvy Arménská republika při provádění dožádání o provedení důkazu výsledkem svědků vezme v úvahu článek 42 Ústavy, podle něž osoba nemá být nucena svědčit sama proti sobě nebo svědčit proti svému manželu nebo proti blízkému příbuznému.

Článek 5

V souladu s článkem 5 Úmluvy si Arménská republika

vyhrazuje právo činit provedení dožádání o prohlídku a/ nebo zajištění věci závislým na podmínkách stanovených v písmenech a, b, c odstavce 1 článku 5 Úmluvy.

Prohlášení

Článek 7

V souladu s článkem 7 Úmluvy Arménská republika prohlašuje, že dožádání o doručení předvolání se zasílají nejméně 50 dní před datem kdy se má osoba dostavit.

Článek 15

V souladu s článkem 15, odstavcem 6 kopie všech žádostí o pomoc, které jsou v případech stanovených v odstavci 2 téhož článku předávány mezi justičními orgány, se zároveň zasílají Ministerstvu spravedlnosti Arménské republiky.

Článek 16

V souladu s článkem 16, odstavcem 2 Arménská republika prohlašuje, že žádosti a příložené dokumenty musí být opatřeny ověřeným překladem do jazyka arménského nebo do jednoho z úředních jazyků Rady Evropy.

Článek 24

V souladu s článkem 24 Úmluvy jsou pro účely této Úmluvy justičními orgány Arménské republiky:

Ministerstvo spravedlnosti
Generální prokuratura
Ministerstvo vnitra
Ministerstvo národní bezpečnosti
Kasační soud
odvolací soudy
obvodní soudy prvního stupně města Jerevan
soud prvního stupně kraje Kotayk¹⁾
soud prvního stupně kraje Ararat
soud prvního stupně kraje Armavir
soud prvního stupně kraje Aragatzotn
soud prvního stupně kraje Shirak
soud prvního stupně kraje Tavoush
soud prvního stupně kraje Gegharqunik
soud prvního stupně kraje Vayots Tzor
soud prvního stupně kraje Sjuniq.

ÁZERBAJDŽÁN

Výhrada a prohlášení obsažená v ratifikační listině uložené dne 4. července 2003 - or. angl.

Výhrada

Článek 2

V souladu se článkem 23, odstavcem 1 Úmluvy Ázerbajdžánská republika prohlašuje, že kromě případů uvedených v článku 2 této Úmluvy může být pomoc odmítnuta také v následujících případech:

- týká-li se žádost jednání, které podle právního řádu Ázerbajdžánské republiky není trestným činem;

¹⁾ následující zeměpisné názvy jsou ponechány v anglické transkripci

- existuje-li pravomocný rozsudek soudu Ázerbajdžánské republiky nebo třetího státu, kterým byla dotyčná osoba za stejný trestný čin, z jehož spáchání je podezřelá nebo obviněná v dožadujícím státě, již odsouzena;

- týká-li se žádost trestného činu, který je předmětem vyšetřování či soudního řízení v Ázerbajdžánské republice, a splnění této žádosti není možné odložit.

Prohlášení

Ázerbajdžánská republika prohlašuje, že nebude schopna zajistit dodržování Úmluvy na územích, okupovaných Arménskou republikou, a to až do doby jejich osvobození z této okupace (schématická mapa okupovaných území je přiložena).

Článek 3

Ázerbajdžánská republika prohlašuje, že dožadání týkající se trestních věcí uvedených článku 3 Úmluvy a za účelem provedení důkazů budou prováděna s ohledem na ustanovení článku 66 ústavy Ázerbajdžánské republiky:

Výňatek z ústavy Ázerbajdžánské republiky:

Článek 66

Zákaz výpovědi proti rodinným příslušníkům

Nikdo nesmí být nucen vypovídat proti sobě, svému manželovi či manželce, dětem, rodičům nebo sourozencům. Úplný výčet rodinných příslušníků, vůči kterým svědecká výpověď není povinná, je uveden v zákoně.

Článek 5

Ázerbajdžánská republika prohlašuje, že dožadání týkající se prohlídky nebo zajištění věci bude provedeno za podmínek uvedených v ustanovení článku 5, odstavce 1.a a c Úmluvy.

Článek 7

V souladu s článkem 7 Úmluvy prohlašuje Ázerbajdžánská republika, že doručení předvolání musí být předáno nejméně 50 dní před datem, kdy se má osoba dostavit.

Článek 15

V souladu s článkem 15, odstavcem 6 Úmluvy prohlašuje Ázerbajdžánská republika, že všechny žádosti o pomoc, doručované mezi justičními orgány přímo, jakož i ostatní přiložené doklady, musí být současně zaslány i Ministerstvu spravedlnosti Ázerbajdžánské republiky.

Článek 16

V souladu s článkem 16, odstavcem 2 Úmluvy prohlašuje Ázerbajdžánská republika, že žádosti, jakož i jakékoliv jiné dokumenty související s uplatňováním této Úmluvy, musí být opatřeny překladem do ázerbajdžánského nebo anglického jazyka.

Článek 24

V souladu s článkem 24 Úmluvy prohlašuje Ázerbajdžánská republika, že pro účely Úmluvy bude za justiční orgány považovat následující instituce:

- Ministerstvo spravedlnosti Ázerbajdžánské republiky;
- Generální prokuraturu Ázerbajdžánské republiky;
- soudy Ázerbajdžánské republiky (s výjimkou Ústavního soudu).

BELGIE

Výhrady a prohlášení učiněné při uložení ratifikační listiny dne 13. srpna 1975 - or. fr.

Výhrady

Článek 2

Vláda Belgického království si vyhrazuje právo nevyhovět žádosti o pomoc,

a. pokud jsou dobré důvody domnívat se, že se týká vyšetřování zahájeného s úmyslem stíhat, potrestat nebo jinak nakládat s obviněnou osobou z důvodu jejich politických názorů nebo náboženství, její národnosti, rasy nebo skupiny obyvatelstva, k níž patří;

b. pokud se týká stíhání nebo řízení, neslučitelného se zásadou non bis in idem;

c. pokud se týká šetření ve věcech, pro něž je obviněná osoba stíhána v Belgii.

Článek 11

Vláda Belgického království nepovolí dočasný průvoz podle článku 11, ledaže předmětná osoba vykonává trest na jejím území a nebrání tomu žádné zvláštní okolnosti.

Článek 22

Vláda Belgického království nebude oznamovat následná opatření uvedená v článku 22, kromě případů, kdy to umožňuje organizace jejich trestních rejstříků.

Článek 26

Z důvodu zvláštních ujednání mezi zeměmi Beneluxu vláda Belgického království nepřijímá článek 26, odstavce 1 a 3, pokud jde o její vztahy s Nizozemím a Lucemburskem.

Vláda Belgického království si vyhrazuje právo nedodržovat tato ustanovení, pokud jde o její vztahy s ostatními členskými státy Evropského hospodářského společenství.

Prohlášení

Článek 5²⁾

Vláda Belgického království prohlašuje, že dožadání o prohlídky či zajištění v Belgii nebudou prováděny, leda pro extradiční trestné činy ve smyslu Evropské úmluvy o vydávání a za podmínky, že provedení povolil belgický soud v souladu s místními zákony.

Článek 24

Vláda Belgického království prohlašuje, že pokud jde o Belgii, justičními orgány se pro účely této Úmluvy rozumí členové justice odpovědní za uplatňování práva, vyšetřující soudci a členové Prokuratury.

BULHARSKO

Výhrady a prohlášení učiněné při podpisu dne 30. září 1993 a potvrzené při uložení ratifikační listiny dne 17. června 1994 - or. fr.

Výhrady

²⁾ Nahrazuje prohlášení učiněné při uložení ratifikační listiny dne 13. srpna 1975 - or. fr.

Text původního prohlášení: „Dokud Belgie neratifikuje Evropskou úmluvu o vydávání, dožadáním bude vyhověno, pouze pokud se týkají skutečností, které mohou podle belgického práva vést k vydání.“

Článek 2³⁾

Dne 12. listopadu 2003 Národní shromáždění Bulharské republiky přijalo zákon novelizující zákon o ratifikaci Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních a Dodatkového protokolu k ní, Úmluvy o předávání odsouzených osob a Evropské úmluvy o vydávání a dvou dodatkových protokolů k ní. Uvedený zákon byl publikován v Úředním věstníku č. 103/2003, ze dne 25. listopadu 2003.

Výhrada učiněná Bulharskou republikou, pokud jde o článek 2 Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních, je proto částečně odvolána a zní:

„Bulharská republika prohlašuje, že odmítne pomoc, pokud:

- pachatel nemá být veden k odpovědnosti z důvodu amnestie;
- trestní odpovědnost je vyloučena vzhledem k promlčení;
- pachatel poté, co spáchal trestný čin, upadl do stavu trvající duševní poruchy vylučujícího trestní odpovědnost;
- probíhá trestní řízení, existuje vykonatelný trest, příkaz prokurátora nebo vykonatelné rozhodnutí soudu o uzavření případu, které se týká stejné osoby a stejného trestného činu.“

Článek 13

Požadavek předávat výpisy z trestního rejstříku se vztahuje výhradně na takové informace, které se týkají neuzavřených trestních případů, které podle bulharského práva nepodléhají úřednímu tajemství.

Prohlášení

Článek 5

Bulharská republika prohlašuje, že si vyhrazuje právo vyhovět dožádání o prohlídku či zajištění věci pouze za podmínek, které stanoví článek 5, odstavec 1 (a) a (c).

Článek 7

Bulharská republika prohlašuje, že předvolání obviněné osoby, která se nachází na jejím území, musí být předáno příslušným orgánům nejpozději 50 dní před datem, kdy se má tato osoba dostavit.

Článek 15

Bulharská republika prohlašuje, že žádosti o pomoc či dožádání musí být adresovány Ministerstvu spravedlnosti.

Článek 16⁴⁾

Bulharská republika prohlašuje, že bude vyžadovat, aby žádosti o pomoc a přiložené dokumenty byly opatřeny překladem buď do bulharštiny, anebo do jednoho z úředních jazyků Rady Evropy.

Článek 24

Bulharská republika prohlašuje, že pro účely této Úmluvy považuje za justiční orgány soudy, prokuratury a Ministerstvo spravedlnosti.

Prohlášení obsažené v ratifikační listině k Druhému dodatkovému protokolu k Úmluvě, která byla uložena dne 11. května 2004 - or. angl.

Článek 24

Bulharská republika prohlašuje, že pro účely této Úmluvy považuje za justiční orgány soudy, prokuratury, vyšetřovací orgány a Ministerstvo spravedlnosti.

ČESKÁ REPUBLIKA

Prohlášení učiněné původně Českou a Slovenskou Federativní Republikou při uložení ratifikační listiny dne 15. dubna 1992 a potvrzené v dopise ministra zahraničních věcí České republiky ze dne 1. ledna 1993, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 2. ledna 1993 - or. angl.

Článek 5

Podle ustanovení článku 5.1.a a 5.1.c bude dožádání o prohlídku či zajištění věci provedeno za podmínek, že trestný čin, k němuž se dožádání vztahuje, je trestný jak podle práva dožadující strany, tak práva České republiky a že provedení dožádání je v souladu s právem České republiky.

Prohlášení obsažené ve verbální nótě stálé mise České republiky ze dne 15. března 1994, která byla zaregistrována v generálním sekretariátě dne 16. března 1994 - or. angl.

Článek 7⁵⁾

V souladu s Evropskou úmluvou o vzájemné pomoci ve věcech trestních doručení předvolání obviněnému, který se nachází na území České republiky, má být zasláno příslušným orgánům České republiky nejméně 30 dnů před datem, kdy se mají dostavit.

³⁾ Výhrada byla částečně odvolána verbální nótou Stálého zastoupení Bulharska ze dne 5. ledna 2004, která byla zaregistrována v generálním sekretariátě dne 6. ledna 2004 - or. angl.

Text původní výhrady: „Bulharská republika prohlašuje, že odmítne pomoc, pokud:

- spáchaný čin není podle bulharského trestního práva považován za trestný čin;
- pachatel nemá být veden k odpovědnosti z důvodu amnestie;
- trestní odpovědnost je vyloučena vzhledem k promlčení;
- pachatel poté, co spáchal trestný čin, upadl do stavu trvající duševní poruchy vylučujícího trestní odpovědnost;
- probíhá trestní řízení, existuje vykonatelný trest, příkaz prokurátora nebo vykonatelné rozhodnutí soudu o uzavření případu, které se týká stejné osoby a stejného trestného činu.“

⁴⁾ Prohlášení bylo doplněno dodatkem obsaženým ve verbální nótě stálé mise Bulharska ze dne 7. března 2002, která byla zaregistrována v generálním sekretariátě dne 11. března 2002 - or. angl.

Text původního prohlášení: „Bulharská republika prohlašuje, že bude vyžadovat, aby žádosti o pomoc a přiložené dokumenty byly opatřeny překladem do jednoho z úředních jazyků Rady Evropy.“

⁵⁾ Nahrazuje prohlášení učiněné původně Českou a Slovenskou Federativní Republikou při uložení ratifikační listiny dne 15. dubna 1992 a potvrzené v dopise ministra zahraničních věcí České republiky ze dne 1. ledna 1993, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 2. ledna 1993 - or. angl.

Text původního prohlášení: „V souladu s Evropskou úmluvou o vzájemné pomoci ve věcech trestních doručení předvolání obviněnému, který se nachází na území České republiky, má být zasláno příslušným orgánům České republiky nejméně 30 dnů před datem, kdy se má dostavit.“

Článek 15⁶⁾

Ve smyslu článku 15, odstavce 6 Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních mají být dožádání týkající se trestní věci adresována **Nejvyššímu státnímu zastupitelství České republiky** před tím, než je věc předložena soudu, a **Ministerstvu spravedlnosti České republiky** poté, co byla věc předložena soudu.

Prohlášení obsažené ve verbální nótě stálé mise České republiky, která byla předána generálnímu tajemníkovi při uložení ratifikační listiny k Dodatkovému protokolu k Úmluvě dne 19. listopadu 1996 - or. angl.

Článek 24⁷⁾

V souladu s článkem 24 Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních a s článkem 8 jejího Dodatkového protokolu prohlašují, že pro účely Úmluvy a jejího Dodatkového protokolu budou za justiční orgány považovány následující orgány: Nejvyšší státní zastupitelství České republiky, krajská a okresní státní zastupitelství, Městské státní zastupitelství v Praze, Ministerstvo spravedlnosti České republiky, krajské a okresní soudy a Městský soud v Praze.

DÁNSKO

Výhrady a prohlášení obsažené v dopise Ministerstva zahraničních věcí Dánska ze dne 30. srpna 1962, který byl předán generálnímu tajemníkovi při uložení ratifikační listiny dne 13. září 1962 - or. fr.

Výhrady

Článek 2

Pomoc může být odmítnuta, pokud justiční orgány Dánska nebo třetího státu zahájily soudní řízení proti obviněnému pro trestný čin, který je důvodem řízení v dožadujícím státě, nebo pokud byl obviněný odsouzen nebo osvobozen konečným rozsudkem vynesným justičními orgány Dánska nebo třetího státu, pokud jde o trestný čin, který je důvodem řízení v dožadujícím státě, nebo pokud tyto orgány rozhodly upustit od nebo zastavit řízení, pokud jde o týž trestný čin.

Článek 3

Žádost o výpověď svědka nebo znalce pod přísahou může být odmítnuta, pokud příslušný dánský soud nepovažuje

přísahu za nezbytnou.

Článek 7

Žádost o doručení, která má být provedena jinak než prostým předáním listiny osobě, které má být předána, může být odmítnuta.

Článek 11

Dánská vláda si vyhrazuje stanovisko k celému tomuto ustanovení.

Článek 13

Povinnost předávat výpisy z trestních rejstříků podle tohoto ustanovení se bude vztahovat jen na trestní rejstříky osoby obviněné z trestného činu.

Dánská vláda si vyhrazuje stanovisko k celému tomuto ustanovení.

Prohlášení

Článek 5

Žádost o prohlídku nebo zajištění může být odmítnuta, pokud podmínky stanovené v písmenech a a c článku 5, odstavce 1 nejsou splněny.

Článek 7

Předvolání, které má být doručeno osobě obviněné z trestného činu, která se nachází na dánském území, musí být předáno příslušnému dánskému orgánu nejméně 30 dní před datem, kdy se má dostavit.

Článek 16

Žádosti a přiložené dokumenty z jiných zemí, než Rakousko, Francie, Spolková republika Německo, Irsko, Norsko, Švédsko a Spojené království musí být opatřeny překladem buď do dánštiny, nebo do jednoho z úředních jazyků Rady Evropy. Pokud jde o delší dokumenty, dánská vláda si vyhrazuje právo v jakémkoli konkrétním případě požadovat překlad do dánštiny nebo jej pořídit na náklady dožadujícího státu.

Článek 24

Pojem „justiční orgány“ v Dánsku znamená soudy a úřady prokuratury, což podle dánské judikatury a procesního zákoníku zahrnuje též Ministerstvo spravedlnosti, nejvyššího státního zástupce, prokurátory, kodaňského policejního

⁶⁾ Nahrazuje prohlášení učiněné původně Českou a Slovenskou Federativní Republikou při uložení ratifikační listiny dne 15. dubna 1992 a potvrzené v dopise ministra zahraničních věcí České republiky ze dne 1. ledna 1993, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 2. ledna 1993 – or. angl.

Text původního prohlášení: „Ve smyslu článku 15, odstavce 6 Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních mají být dožádání týkající se trestní věci adresována Generální prokuratuře České republiky před tím, než je věc předložena soudu, a Ministerstvu spravedlnosti České republiky poté, co byla věc předložena soudu.“

⁷⁾ Nahrazuje prohlášení obsažené v dopise ministra spravedlnosti České republiky ze dne 15. prosince 1995, který byl předán generálnímu tajemníkovi při podpisu Dodatkového protokolu k Úmluvě dne 18. prosince 1995 – or. angl. – které nahradilo prohlášení obsažené ve verbální nótě stálé mise České republiky ze dne 15. března 1994, která byla zaregistrována v generálním sekretariátě dne 16. března 1994 – or. angl. – které nahradilo prohlášení učiněné původně Českou a Slovenskou Federativní Republikou při uložení ratifikační listiny dne 15. dubna 1992 a potvrzené v dopise ministra zahraničních věcí České republiky ze dne 1. ledna 1993, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 2. ledna 1993 – or. angl.

Text původního prohlášení z 15. prosince 1995: „V souladu s článkem 24 Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních a s článkem 8 jejího Dodatkového protokolu prohlašují, že pro účely Úmluvy a jejího Dodatkového protokolu budou za justiční orgány dále považovány následující orgány: Nejvyšší státní zastupitelství České republiky, krajská a okresní státní zastupitelství, Městské státní zastupitelství v Praze, Ministerstvo spravedlnosti České republiky, krajské a okresní soudy a Městský soud v Praze.“

Text původního prohlášení z 15. března 1994: „Justičními orgány odpovědnými za implementaci Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních jsou Nejvyšší státní zastupitelství České republiky a Ministerstvo spravedlnosti České republiky.“

Text původního prohlášení z 15. dubna 1992: „Justičními orgány odpovědnými za implementaci Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních jsou Generální prokuratura České republiky a Ministerstvo spravedlnosti České republiky.“

prefekta a policejní komisaře.

Článek 26

Protokol o vzájemné právní pomoci uzavřený dne 26. června 1957 mezi Dánskem, Norskem a Švédskem zůstane v platnosti.

ESTONSKO

Výhrady a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 28. dubna 1997 - or. angl.

Výhrady

Článek 2

Podle článku 2, odstavce 1 a článku 2 Úmluvy si Estonská republika vyhrazuje právo odmítnout svou pomoc v případě, že se žádost týká činu, který není podle estonských zákonů považován za trestný čin.

Článek 22

Podle článku 23, odstavce 1 Úmluvy předá Estonská republika informace uvedené v článku 22 jen na konkrétní žádost.

Prohlášení

Článek 5

Podle článku 5, odstavce 1 Úmluvy prohlašuje Estonská republika, že vyhoví dožádání o prohlídku či zajištění věci jen za podmínek uvedených v článku 5, odstavci 1, písmenech (a) a (c).

Článek 7

Podle článku 7, odstavce 3 Úmluvy prohlašuje Estonská republika, že doručení předvolání osobě, která se nachází na estonském území, má být předáno alespoň 40 dní před dnem hlavního líčení.

Článek 15

Podle článku 15, odstavce 6 Úmluvy prohlašuje Estonská republika, že kopie dožádání, která byla přímo zaslána jejím justičním orgánům, mají být předávány Ministerstvu spravedlnosti.

Článek 16

Podle článku 16, odstavce 2 Úmluvy prohlašuje Estonská republika, že žádosti a přiložené dokumenty adresované estonským orgánům musí být opatřeny překladem do angličtiny.

Článek 24

Podle článku 24 Úmluvy prohlašuje Estonská republika, že pro účely této Úmluvy jsou justičními orgány pro Estonsko soudy, Státní prokuratura, Ministerstvo spravedlnosti a Ministerstvo vnitra.

FINSKO

Výhrady a prohlášení⁸⁾ obsažené v dopise stálého zástupce Finska ze dne 9. března 1994, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 10. března 1994 - or. angl.

Výhrady

Článek 2

- Finsko prohlašuje, že právní pomoc může být odmítnuta:
- pokud je trestný čin již předmětem vyšetřování ve Finsku či ve třetím státě;
  - pokud je proti osobě, která byla obviněna v dožadujícím státě, je již vedeno soudní řízení nebo byla definitivně odsouzena či osvobozena buď ve Finsku, nebo ve třetím státě;
  - pokud příslušné orgány ve Finsku nebo ve třetím státě rozhodly o ukončení vyšetřování nebo řízení nebo rozhodly

⁸⁾ Nahrazují všechny výhrady a prohlášení obsažené v listině o přístupu uložené dne 29. ledna 1981 – or. angl.
Text původních výhrad a prohlášení:

„Výhrady

Článek 2

- Finsko prohlašuje, že právní pomoc může být odmítnuta:
- pokud za trestný čin, kvůli kterému se žádost činí, pokud by byl spáchán za srovnatelných okolností ve Finsku, by podle finského práva nebylo možné uložit trest;
  - jde-li o trestný čin, který je již předmětem vyšetřování ve Finsku nebo ve třetím státě;
  - je-li proti osobě, která byla obviněna v dožadujícím státě, vedeno soudní řízení, nebo byla-li definitivně odsouzena či osvobozena buď ve Finsku, nebo ve třetím státě;
  - pokud příslušné orgány ve Finsku nebo ve třetím státě rozhodly zastavit vyšetřování nebo řízení, nebo je pro předmětný trestný čin nezahajovat;
  - je-li podle finského práva trestní stíhání nebo vykonání trestu promlčeno.

Článek 11

Finsko prohlašuje, že pomoc uvedenou v článku 11 není možno ve Finsku poskytnout.

Prohlášení

Článek 5

Finsko prohlašuje, že provádí dožádání o prohlídku či zajištění věci uvedené v článku 5 závislým na podmínkách uvedených v písmenech a) a c) řečeného článku.

Článek 7

Finsko prohlašuje, že vyžaduje, aby doručení předvolání osobě, která je ve Finsku, bylo zasláno příslušným finským orgánům nejméně 30 dnů před datem, kdy se má dostavit.

Článek 16

Finsko prohlašuje, že vyžaduje, aby žádost a přiložené dokumenty, které nejsou vyhotoveny ve finštině, švédštině nebo angličtině, byly opatřeny překladem do jednoho z těchto jazyků. Přijímáním žádostí ve výše uvedených jazycích na sebe Finsko nebere povinnost překládat odpověď a přiložené dokumenty. Švédština je druhým úředním jazykem Finska.

Článek 22

Finsko prohlašuje, že nebude informovat ostatní smluvní strany o trestních odsouzeních a následných opatřeních uvedených v tomto článku.

Článek 24

Finsko prohlašuje, že pokud jde o Finsko, jsou za justiční orgány pro používání článků 3, 4 a 6 považovány soudy a vyšetřující soudci a v ostatních případech soudy, vyšetřující soudci a prokurátoři.“

je nezahajovat pro předmětný trestný čin;

d. pokud trestní stíhání nebo výkon trestu jsou podle finského práva promlčeny.

Článek 11

Finsko prohlašuje, že pomoc uvedenou v článku 11 nelze ve Finsku poskytnout.

Prohlášení

Článek 5

Finsko prohlašuje, že provádí dožadání o prohlídku či zajištění věci uvedené v článku 5 závislým na podmínkách uvedených v písmenech a a c řečeného článku.

Článek 7

Finsko prohlašuje, že doručení předvolání obviněnému, který je ve Finsku, může být odmítnuto, pokud předvolání nebylo zasláno příslušnému finskému orgánu nejméně 30 dnů před datem, kdy se má dostavit.

Článek 16

Finsko prohlašuje, že žádost a přiložené dokumenty mají být vyhotoveny ve finštině, švédštině, dánštině či norštině nebo v angličtině, francouzštině či němčině, anebo opatřeně překladem do jednoho z těchto jazyků.

Článek 22

Finsko prohlašuje, že bude informovat ostatní smluvní strany o trestních odsouzeních podle článku 22, pouze pokud je taková informace dostupná z Rejstříku trestů v souladu se zákonem o Rejstříku trestů z 20. srpna 1993 (770/93). Finsko nebude oznamovat opatření přijatá v důsledku odsouzení.

Článek 24

Finsko prohlašuje, že pro účely Úmluvy jsou následující považovány za justiční orgány ve Finsku:

- Ministerstvo spravedlnosti,
- soudy prvního stupně (käräjäoikeus/tingsrätt), odvolací soudy (hovioikeus/hovrätt) a Nejvyšší soud (korkein oikeus/högsta domstolen),
- prokurátoři,
- policejní orgány, celní orgány, jakož i příslušníci pohraniční stráže ve své působnosti orgánů předběžného trestního vyšetřování v trestním řízení podle zákona o předběžném trestním vyšetřování z 30. dubna 1987 (449/87).

FRANCIE

Výhrada a prohlášení učiněné při podpisu dne 28. dubna 1961 - or. fr. - a potvrzené v ratifikační listině uložené dne 23. května 1967 - or. fr.

Výhrada

Francouzská vláda prohlašuje, že z důvodu vnitřní organizace a fungování oddělení trestních rejstříků ve Francii nemají odpovědné orgány možnost automaticky informovat smluvní strany této Úmluvy podle jejího článku 22 o opatřeních následujících po odsouzení jejich občanů - jako jsou udělení milosti, rehabilitace nebo amnestie - které jsou zapisovány do trestních rejstříků.

Francouzská vláda nicméně vyslovuje ujištění, že odpovědné orgány, pokud o to budou v konkrétních případech požádány, poskytnou dle možnosti uvedeným smluvním

stranám podrobnosti o situaci jejich občanů, pokud jde o trestní právo.

Prohlášení

Francouzská vláda prohlašuje, že orgány považované pro účely této Úmluvy za francouzské justiční orgány jsou následující:

- první předsedové, předsedové, radové a soudci (conselliers) trestních soudů;
- vyšetřující soudci (juges d'instruction) těchto soudů;
- členové prokuratur (ministère public) činných u těchto soudů, a to:
  - hlavní prokurátoři,
  - náměstkové hlavních prokurátorů,
  - zástupci hlavních prokurátorů,
  - hlavní prokurátoři při soudech první instance a jejich zástupci,
  - představitelé prokuratur u policejních soudů,
  - vojenští prokurátoři u vojenských soudů.

Prohlášení obsažená v ratifikační listině uložené dne 23. května 1967 - or. fr.

Článek 7

Vláda Francouzské republiky prohlašuje, že bude využívat možnosti stanovené v článku 7, odstavci 3 a v souladu s tím stanoví, že doručení předvolání obviněným osobám, které jsou na francouzském území, musí být zasláno francouzským orgánům nejméně 30 dnů před datem, kdy se takové osoby mají dostavit.

Článek 15

Vláda Francouzské republiky prohlašuje, že bude využívat možnosti stanovené v článku 15, odstavci 6 ve vztahu k odstavcům 2 a 4 článku 15, takže ustanovení těchto dvou odstavců se budou používat následovně:

Článek 15, odstavec 2: v naléhavém případě, když dožadání uvedená v člancích 3, 4 a 5 jsou adresována justičními orgány dožadující strany přímo justičním orgánům dožadované strany, má být jejich kopie zároveň zaslána ministerstvu spravedlnosti dožadované strany;

Článek 15, odstavec 4: žádosti o vzájemnou pomoc, kromě těch, které upravují odstavce 1 a 3 článku 15, a zejména žádosti o vyšetřování předcházející trestnímu stíhání, musí být adresovány ministerstvem spravedlnosti dožadující strany ministerstvu spravedlnosti dožadované strany a vráceny stejnou cestou.

Článek 25

Bez ohledu na ustanovení článku 25, odstavce 2 se Evropská úmluva o vzájemné pomoci ve věcech trestních nebude vztahovat na Alžírsko, neboť poté, co francouzská vláda podepsala tuto Úmluvu, Alžírsko získalo nezávislost.

GRUZIE

Výhrady a prohlášení obsažené ve verbální notě ministra zahraničních věcí, která byla předána generálnímu tajemníkovi při uložení ratifikační listiny dne 13. října 1999 - or. angl.

Výhrady

Článek 2

Ministr zahraničních věcí Gruzie prohlašuje, že právní pomoc může být odmítnuta:

(a) pokud bylo v Gruzii zahájeno trestní řízení pro trestný čin, ohledně nějž se pomoc žádá;

(b) pokud trestný čin, ohledně nějž se pomoc žádá, byl již souzen soudem a rozsudek vstoupil v účinnost.

Článek 5

Gruzie si vyhrazuje právo činit provedení dožádání o prohlídku či zajištění věci závislým na podmínkách daných v písmenech „a“, „b“ a „c“ článku 5, odstavce 1.

Prohlášení

Článek 15

Jak stanoví článek 15, odstavec 6, kopie dožádání musí být zasílány Ministerstvu spravedlnosti Gruzie.

Článek 16

Žádosti o právní pomoc a přiložené dokumenty musí být dodány v anglickém či ruském jazyce.

Článek 24

Pro účely této Úmluvy považuje Gruzie za „justiční orgány“:

Ústavní soud,
obecné soudy,
Generální prokuraturu.

CHORVATSKO

Prohlášení obsažená v ratifikační listině uložené dne 7. května 1999 - or. angl. a chorvatsky

Článek 5

Chorvatská republika prohlašuje, že dožádání doručená pro prohlídku či zajištění věci budou provedena, pouze pokud budou splněny podmínky stanovené v písmenech a), b) a c) článku 5, odstavce 1.

Článek 7

Chorvatská republika prohlašuje, že doručení předvolání osobě sídlící na chorvatském území musí být zasláno příslušným chorvatským justičním orgánům nejméně 30 dní před datem, kdy se má dostavit.

Článek 15

Chorvatská republika prohlašuje, že dožádání o vzájemnou pomoc mají být adresována Ministerstvu spravedlnosti Chorvatské republiky. V naléhavém případě mohou být dožádání adresována Ministerstvu spravedlnosti Chorvatské republiky přes Organizaci mezinárodní trestní policie (INTERPOL).

Článek 16

Chorvatská republika prohlašuje, že dožádání o vzájemnou pomoc a přiložené dokumenty musí být opatřeny překladem do jazyka chorvatského nebo, pokud to není možné, do jazyka anglického.

Článek 24

Pro účely Úmluvy jsou justičními orgány v Chorvatské republice soudy a prokuratury.

IRSKO

Výhrady a prohlášení obsažená v ratifikační listině ulo-

žené 28. listopadu 1996 - or. angl.

Výhrady

Článek 2

Vláda Irska si vyhrazuje právo odmítnout pomoc, pokud v Irsku či ve třetím státě bylo zahájeno či ukončeno trestní řízení proti osobě, která je předmětem žádosti o pomoc, pro tžž skutek, jako je ten, který dal podnět k řízení v dožadujícím státě ohledně této osoby.

Vláda Irska si vyhrazuje právo podmiňovat dodání jakýchkoli materiálů či důkazů k žádosti o pomoc tím, že takové materiály či důkazy nebudou bez jejího souhlasu použity pro účel, který nebyl v žádosti uveden.

Článek 3

Vláda Irska si vyhrazuje právo nevyslechnout svědka nebo nepožadovat předložení záznamů či dokumentů tam, kde její právo uznává v tomto ohledu imunitu, právo odmítnout výpověď nebo jinou výjimku z poskytování důkazů.

Článek 11

Vláda Irska nemůže vyhovět žádostem učiněným podle článku 11, odstavce 2 o průvoz osoby ve vazbě přes její území.

Článek 21

Vláda Irska si vyhrazuje právo nepoužívat článek 21.

Článek 22

Vláda Irska nebude oznamovat trestní odsouzení nebo následná opatření podle článku 22 kromě případů, kdy to umožňuje vedení jejího rejstříku trestů.

Prohlášení

Článek 5

Vláda Irska si vyhrazuje právo činit provedení dožádání o prohlídku či zajištění věci závislým na následujících podmínkách:

a. že trestný čin, který je důvodem dožádání, je trestný jak podle práva dožadující strany tak podle irského práva a
b. že vyhovění dožádání je v souladu s irským právem.

Článek 15

Pokud jde o vládu Irska, zmínky o „ministerstvu spravedlnosti“⁹⁾ jsou pro účely článku 11, odstavce 2, článku 15, odstavců 1, 3 a 6, článku 21, odstavce 1 a článku 22 o Ministerstvu spravedlnosti.¹⁰⁾

V souladu s článkem 15, odstavcem 6 vláda Irska oznamuje, že žádosti o pomoc podle Úmluvy mají být zasílány Ministerstvu spravedlnosti.

Článek 16

V souladu s článkem 16, odstavcem 2 si vláda Irska vyhrazuje právo vymínit si, že žádosti a přiložené dokumenty jí musí být zasílány opatřeny překlady buď do irštiny, nebo angličtiny.

Článek 24

V souladu s článkem 24 považuje vláda Irska pro účely Úmluvy za justiční orgány následující:

⁹⁾ Ministry of Justice

¹⁰⁾ Department of Justice

- obvodní soud;
- okružní soud;
- vrchní soud;
- zvláštní trestní soud;
- trestní odvolací soud;
- Nejvyšší soud;
- generální prokurátor Irska;¹¹⁾
- poradce vlády v trestních věcech;¹²⁾
- nejvyšší státní zástupce.¹³⁾

Námítka obsažená v dopise stálého zástupce Irska ze dne 16. ledna 2003, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 17. ledna 2003 - or. angl.

Článek 25

Irská vláda vznáší námitku proti územnímu rozšíření působnosti Úmluvy na Bailiwick of Guernsey, pokud jde o vztahy mezi Irskem a Spojeným královstvím. Tato námitka nebrání rozšíření působnosti Úmluvy na Bailiwick of Guernsey ve vztahu mezi Spojeným královstvím a ostatními smluvními stranami.

ISLAND

Výhrady a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 20. června 1984 - or. angl.

Výhrady

Článek 1

Island poskytne pomoc pouze v řízeních, která se týkají trestných činů, které jsou trestné též podle islandského práva.

Pomoc může být odmítnuta:

- a. pokud justiční orgány Islandu nebo třetího státu zahájily soudní řízení proti obviněnému pro trestný čin, který vyvolal řízení v dožadujícím státě; nebo
- b. pokud byl obviněný odsouzen nebo osvobozen konečným rozsudkem vyneseným justičními orgány Islandu nebo třetího státu, pokud jde o trestný čin, který vyvolal řízení v dožadujícím státě; nebo
- c. pokud justiční orgány Islandu nebo třetího státu rozhodly o zastavení řízení nebo odložení věci, pokud jde o trestný čin, který vyvolal řízení v dožadujícím státě.

Článek 13

Závazek předávat výpisy a informace z trestních rejstříků podle tohoto ustanovení se vztahuje jen na trestní rejstřík osoby obviněné v dožadujícím státě z trestného činu.

Prohlášení

Článek 5

Žádost o prohlídku či zajištění věci může být odmítnuta, pokud nejsou splněny podmínky stanovené v článku 5, odstavci 1, písmenech a, b a c.

Článek 7

Předvolání, které má být doručeno obviněné osobě, která je na Islandu, musí být předáno příslušným islandským orgánům nejméně 50 dnů před datem, kdy se má dostavit.

Článek 15

Veškeré žádosti o pomoc na Islandu podle této Úmluvy musí být adresovány Ministerstvu spravedlnosti.

Článek 16

Žádosti a přiložené dokumenty, které nejsou sepsány v islandštině, dánštině, angličtině, norštině nebo švédštině, musí být opatřeny překladem do islandštiny nebo angličtiny.

Článek 24

Pro účely této Úmluvy znamená pojem „justiční orgány“ na Islandu Ministerstvo spravedlnosti, soudy, prokurátory a velitele policie.

ITÁLIE

Prohlášení učiněná při uložení ratifikační listiny dne 23. srpna 1961 - or. fr.

Článek 15

Italská vláda žádá, aby s ohledem na ustanovení článku 15, odstavce 6 Úmluvy v případech, kdy je žádost o právní pomoc adresována přímo italským justičním orgánům, byla kopie příslušných dožadání zaslána Ministerstvu spravedlnosti.

Článek 16

S ohledem na ustanovení článku 16 a 21, odstavce 3 bude Itálie vyžadovat, aby za podmínky reciprocity byly žádosti o právní pomoc spolu s podpůrnými dokumenty a obžalobami, jak stanoví článek 21 Úmluvy, opatřeny překladem do francouzštiny nebo angličtiny.

Článek 24

V souladu s článkem 24 a pro účely této Úmluvy budou za italské justiční orgány považovány následující úřady:

- hlavní prokurátoři,
- zástupci hlavních prokurátorů,
- obecné soudy,
- vojenské soudy,
- prokurátoři u vojenských soudů,
- vyšetřující soudci,
- vyšší soudci,
- soudci přestupkových soudů.¹⁴⁾

Prohlášení obsažené v dopise stálého zástupce Itálie ze dne 25. srpna 1977, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 29. srpna 1977 - or. italsky

Článek 24

Za účelem doplnění prohlášení z 23. srpna 1961 učiněného při uložení ratifikační listiny k Evropské úmluvě o vzájemné pomoci ve věcech trestních z 20. dubna 1959, italská vláda prohlašuje, že s odvoláním na článek 24 Úmluvy budou následující úřady považovány za justiční orgány vedle těch, které byly již uvedeny ve výše uvedeném prohlášení, které jinak zůstává ve všech ostatních aspektech beze změny:

- Ústavní soud,
- parlamentní vyšetřovací komise.

Italská vláda si v této souvislosti přeje zdůraznit, že výše

¹¹⁾ the Attorney General of Ireland

¹²⁾ the Director of Public Prosecutions (rozhoduje o zahájení trestního stíhání)

¹³⁾ the Chief State Solicitor

¹⁴⁾ praetori

jmenované dva orgány nabyly svých plných pravomocí teprve k datu následujícímu po italském uložení listiny ratifikující Úmluvu.

Ústavní soud vydal nezbytná dodatková pravidla pro výkon své jurisdikce v trestním řízení ve smyslu článku 134 Ústavy v nařízení ze dne 27. 11. 1962, které bylo publikováno v Úředním věstníku č. 320 ze dne 15. prosince 1962.

Jurisdikce parlamentní vyšetřovací komise byla stanovena v zákoně č. 20 z 25. ledna 1962 o „Pravidlech řízení a trestního stíhání“.

IZRAEL

Výhrady a prohlášení obsažené v listině o přístupu uložené dne 27. září 1967 - or. angl.

Výhrady

Článek 5

Izrael nepovolí provedení dožádání o předání předmětů důkazů či o prohlídku a zajištění věci, s výjimkou případů extradičních trestných činů.

Článek 17¹⁵⁾

Izrael bude požadovat, aby všechny důkazy a dokumenty předávané mu podle této Úmluvy byly ověřeny osvědčením izraelského diplomatického či konzulárního zástupce.

Článek 22

Izrael nebude provádět oznamování „následných opatření“ uvedených v článku 22 automaticky, ale vyvine veškeré úsilí tak činit.

Prohlášení

Článek 7

Předvolání, které má být doručeno obviněné osobě, která se nachází na jeho území, musí být zasláno jeho úřadům nejméně 40 dní před datem, kdy se má dostavit.

Článek 15¹⁶⁾

Veškeré žádosti a jiná sdělení do Izraele podle této Úmluvy by měly být zasílány na následující adresu: Ministry of Justice, Directorate of Courts, Departments of Legal Assistance to Foreign Countries, P. O. Box 34142 - 91340 Jerusalem.

Článek 16

Izrael bude vyžadovat, aby žádosti a přiložené dokumenty, které mu budou adresovány, byly opatřeny překladem do hebrejštiny, angličtiny nebo francouzštiny.

Článek 24¹⁷⁾

Pro účely této Úmluvy budou za justiční orgány Státu Izrael považovány následující orgány:
- jakýkoli příslušný soud či tribunál

- nejvyšší státní zástupce Státu Izrael
- státní zástupce Státu Izrael
- ředitel odboru mezinárodních věcí Ministerstva spravedlnosti
- zástupce ředitele odboru mezinárodních věcí Ministerstva spravedlnosti

KYPR

Výhrady a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 24. února 2000 - or. angl.

Výhrady

Článek 2

Vláda Kyperské republiky si vyhrazuje právo odmítnout pomoc, pokud osoba, která je předmětem žádosti o pomoc, byla v Kyperské republice odsouzena pro trestný čin, který je založen tímž skutkem, jako je ten, který je příčinou řízení v dožadujícím státě ve vztahu k této osobě.

Článek 5

Vláda Kyperské republiky si vyhrazuje právo činit provedení dožádání o prohlídku a zajištění věci závislým na podmínkách stanovených v článku 5, odstavci 1 a) a c).

Článek 11

Pro účely článku 11, odstavce 1 si vláda Kyperské republiky vyhrazuje právo odmítnout předání osoby ve vazbě ve všech případech vyčtených v alíne 2 odstavce 1 tohoto článku.

Pro účely článku 11, odstavce 2 si vláda Kyperské republiky vyhrazuje právo odmítnout povolit průvoz svých vlastních občanů.

Prohlášení

Článek 7

Pro účely článku 7, odstavce 3 vláda Kyperské republiky žádá, aby předvolání, která mají být doručena obviněné osobě, která je na jejím území, byla zaslána jejím orgánům nejméně 40 dní před datem, kdy se má dostavit.

Článek 15

Vláda Kyperské republiky prohlašuje, že všechny žádosti o pomoc zasílané Kyperské republice podle této Úmluvy musí být adresovány Ministerstvu spravedlnosti a veřejného pořádku. V naléhavých případech mohou být žádosti zasílány přes Interpol.

Článek 16

Vláda Kyperské republiky prohlašuje, že žádosti a přiložené dokumenty, které nejsou sepsány v angličtině či řečtině, by měly být opatřeny překladem do některého z těchto jazyků.

Článek 24

Pro účely Úmluvy považuje vláda Kyperské republiky za „justiční orgány“ následující:

¹⁵⁾ Výhrada byla odvolána dopisem ministra zahraničních věcí Izraele ze dne 5. července 1974, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 30. září 1974 - or. angl.

¹⁶⁾ Prohlášení bylo upraveno verbální notou Ministerstva zahraničních věcí Izraele ze dne 27. ledna 1999, která byla zaregistrována v generálním sekretariátě dne 8. února 1999 - or. angl.

Text původního prohlášení: „Veškeré žádosti a jiná sdělení podle této Úmluvy se zasílají prostřednictvím Ministerstva zahraničních věcí.“

¹⁷⁾ Prohlášení bylo upraveno verbální notou Ministerstva zahraničních věcí Izraele ze dne 27. ledna 1999, která byla zaregistrována v generálním sekretariátě dne 8. února 1999 - or. angl.

Text původního prohlášení: „Pro účely této Úmluvy bude za justiční orgán považován jakýkoli příslušný soud nebo tribunál a nejvyšší státní zástupce Státu Izrael.“

- všechny soudy Republiky vykonávající trestní jurisdikci;
 - všechny státní zástupce Právního úřadu Republiky (Nejvyšší státní zastupitelství);
 - Ministerstvo spravedlnosti a veřejného pořádku;
 - orgány či osoby oprávněné národním právem vyšetřovat trestní případy včetně Policie, Ministerstva cel a spotřebních daní a Ministerstva daní.

LICHTENŠTEJNSKO

Prohlášení obsažená v listině o přístupu uložené dne 28. října 1969 - or. fr.

Článek 5

Vláda Lichtenštejnského knížectví prohlašuje, že Lichtenštejnské knížectví bude činit provádění dožadání o použití jakéhokoliv donucovacího opatření závislým na podmínkách stanovených v článku 5, odstavci 1.a Úmluvy.

Článek 16

Lichtenštejnské knížectví si vymíní, aby dožadání a přiložené dokumenty adresované lichtenštejnským orgánům v jazyce jiném, než němčině - s výjimkou žádostí o doručení předvolání - byly opatřeny překladem do tohoto jazyka.

LITVA

Výhrady a prohlášení obsažená v ratifikační listině uložené dne 17. dubna 1997 - or. angl.

Výhrady

Článek 2

Pokud jde o článek 2 Úmluvy, Litevská republika si vyhrazuje právo nevyhovět žádosti, pokud se týká:

- trestného činu, který není kvalifikován jako „zločin“ a jako takový není trestný podle litevského práva;
- trestného činu, pro který bylo zahájeno trestní řízení v Litevské republice nebo ve třetím státě;
- trestného činu, pro který justiční orgány litevské republiky trestní řízení buď odmítly zahájit, či je zastavily.

Článek 13

Pokud jde o článek 13 Úmluvy, Litevská republika prohlašuje, že výpisy z a informace vztahující se k trestním rejstříkům, budou sdělovány, pouze pokud jde o záznamy týkající se osoby, proti které bylo zahájeno trestní řízení.

Prohlášení

Článek 5

Pokud jde o článek 5, odstavec 1 Úmluvy, vyhrazuje si Litevská republika právo činit provedení dožadání o prohlídku či zajištění věci závislým na podmínkách uvedených v písmenech a), b) a c) řečeného ustanovení.

Článek 15

Pokud jde o odstavec 6 článku 15 Úmluvy, poskytne Litevská republika pomoc pouze v případě, že dožadání jsou zaslána přímo Ministerstvu spravedlnosti Litevské republiky.

Článek 16

Pokud jde o odstavec 2 článku 16 Úmluvy, vyhrazuje si Litevská republika právo si vymínit, aby žádosti a přilože-

né dokumenty jí byly adresovány v litevštině nebo opatřeny překladem do některého z úředních jazyků Rady Evropy, a v případě, že tomu tak nebude, Litevská republika bude vyžadovat náhradu všech výdajů způsobených překladem.

Článek 24

Pokud jde o článek 24 Úmluvy, Litevská republika prohlašuje, že pro účely Úmluvy se následující orgány považují za justiční orgány: Ministerstvo spravedlnosti Litevské republiky, Generální prokuratura Litevské republiky, litevské soudy s výjimkou Ústavního soudu.

LOTYŠSKO

Prohlášení obsažená ve třech verbálních notách Ministerstva zahraničních věcí Lotyšska ze dne 2. května 1997, které byly předány generálnímu tajemníkovi při uložení ratifikační listiny dne 2. června 1997 - or. angl.

Článek 15

V souladu s odstavcem 6 článku 15 Úmluvy Lotyšská republika prohlašuje, že žádosti o pomoc mají být zaslány přes:

Ministerstvo vnitra - v průběhu předběžného vyšetřování do zahájení trestního stíhání;

Raina blvd 6,

Riga, LV - 1533, Latvia

Fax: 371.2.223853

Tel.: 371.2.219263

Generální prokuraturu - v průběhu předběžného vyšetřování do předložení věci soudu;

O. Kalpaka blvd 6,

Riga, LV - 1801, Latvia

Fax: 371.7.212231

Tel.: 371.7.320085

Ministerstvo spravedlnosti - v průběhu řízení před soudem.

Brivibas blvd 36,

Riga, LV - 1536, Latvia

Fax: 381.7.285575

Tel.: 371.7.280437

371.7.282607

Článek 16

V souladu s odstavcem 2 článku 16 Úmluvy vyžaduje Lotyšská republika, aby žádosti a přiložené dokumenty byly zaslány opatřeny překladem do jazyka anglického.

Článek 24

V souladu s článkem 24 Úmluvy jsou soudy, Prokuratura a policie považovány za justiční orgány.

LUCEMBURSKO

Výhrady a prohlášení obsažená v dopise stálého zástupce Lucemburska ze dne 16. listopadu 1976, který byl předán generálnímu tajemníkovi při uložení ratifikační listiny dne 18. listopadu 1976 - or. fr.

Výhrady

Článek 2¹⁸⁾

Výhrady k článku 2 Úmluvy jsou pozměněny následovně:

Nejvyšší státní zástupce Lucemburského velkovévodství si vyhrazuje právo nevyhovět žádosti o pomoc:

- a. pokud se týká stíhání nebo řízení, které je neslučitelné se zásadou non bis in idem;
- b. pokud se týká šetření ve věcech, pro které je obviněná osoba již stíhána v Lucemburském velkovévodství.

Článek 11

Vláda Lucemburského velkovévodství nebude povolovat dočasný průvoz, jak stanoví článek 11, ledaže předmětná osoba vykonává trest na jeho území a nebrání tomu žádné zvláštní okolnosti.

Článek 22

Vláda Lucemburského velkovévodství nebude oznamovat následná opatření uvedená v článku 22, ledaže to umožňuje organizace jeho trestních rejstříků.

Článek 26

Z důvodu zvláštních ujednání mezi státy Beneluxu Vláda Lucemburského velkovévodství nepřijímá článek 26, odstavce 1 a 3, pokud jde o její vztahy s Nizozemím a Belgií.

Vláda Lucemburského velkovévodství si vyhrazuje právo odchýlit se od těchto ustanovení, pokud jde o její vztahy s ostatními členskými státy Evropského společenství.

Prohlášení

Článek 5

Vláda Lucemburského velkovévodství prohlašuje, že dožadání o prohlídku či zajištění v Lucemburském velkovévodství nebudou prováděny, leda pro extradiční trestné činy ve smyslu Evropské úmluvy o vydávání a za podmínky, že provedení povolil soud v souladu s místními zákony.

Článek 16

Vláda Lucemburského velkovévodství bude vyžadovat, aby jí zasílané žádosti a příložené dokumenty byly opatřeny překladem do francouzštiny, němčiny nebo angličtiny.

Článek 24

Vláda Lucemburského velkovévodství prohlašuje, že pokud jde o Lucemburské velkovévodství, justičními orgány se pro účely Úmluvy rozumí členové justice odpovědní za uplatňování práva, vyšetřující soudci a členové Prokuratury.

MAĎARSKO

Výhrady a prohlášení obsažené v dopise stálého zástupce Maďarska, který byl předán generálnímu tajemníkovi při uložení ratifikační listiny dne 13. července 1993 - or. angl.

Výhrady

Článek 2

Maďarsko si vyhrazuje právo poskytnout pomoc pouze v řízeních zahájených pro takové trestné činy, které jsou trestné též podle maďarského práva.

Článek 13

Výpisy z nebo informace o trestních rejstřících budou dány k dispozici, pouze pokud půjde o osobu, která byla obviněna nebo postavena před soud.

Pomoc uvedená v článku 13, odstavci 2 nemůže být Maďarskem poskytnuta.

Článek 22

Maďarsko prohlašuje, že nebude ostatní smluvní strany automaticky informovat o trestních rozsudcích a o následných opatřeních uvedených v tomto článku.

Prohlášení

Předvolání pro osoby pobývající v Maďarsku budou doručena, pouze pokud budou předána příslušnému maďarskému orgánu nejméně 40 dní před datem, kdy se mají dostavit.

Článek 5

Prohlídky a zajištění budou v Maďarsku prováděny za podmínky stanovené v písmeni c.

Článek 15

Maďarsko prohlašuje, že žádosti o pomoc adresované jeho justičním orgánům mají být zasílány Ministerstvu spravedlnosti.

Článek 16

Překlad žádosti o pomoc a příložených dokumentů buď do maďarštiny, anebo do některého z úředních jazyků Rady Evropy, bude požadován, pokud nebudou sepsány v těchto jazycích.

Článek 24

Pro účely Úmluvy budou za justiční orgány v Maďarsku považovány následující: soudy, nejvyšší státní zastupitelství, Ministerstvo spravedlnosti a Nejvyšší státní zastupitelství.

MALTA

Výhrady a prohlášení učiněné při podpisu dne 6. září 1993 a potvrzené při uložení ratifikační listiny dne 3. března 1994 - or. angl.

Výhrady

Článek 2

Vláda Malty si vyhrazuje právo odmítnout pomoc, pokud osoba, která je předmětem žádosti o pomoc, byla na Maltě odsouzena nebo osvobozena pro jakýkoliv trestný čin založený na stejném skutku, který vedl k zahájení řízení o této osobě v dožadujícím státě.

¹⁸⁾ Výhrada byla částečně odvolána dopisem stálé mise Lucemburska ze dne 9. října 2001, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 10. října 2001 - or. fr.

Text původní výhrady: „Vláda Lucemburského velkovévodství si vyhrazuje právo nevyhovět žádosti o pomoc:

a. jsou-li dobré důvody věřit, že se týká vyšetřování, které bylo zahájeno s úmyslem stíhat, potrestat nebo jinak nakládat s obviněnou osobou pro její politické přesvědčení nebo náboženství, její národnost, rasu nebo skupinu obyvatelstva, k níž patří;

b. pokud se týká stíhání nebo řízení, které je neslučitelné se zásadou non bis in idem;

c. pokud se týká šetření ve věcech, pro které je obviněná osoba již stíhána v Lucemburském velkovévodství.“

Článek 3

Vláda Malty si vyhrazuje právo nevyslechnout svědka nebo nepožadovat předložení spisů a jiných dokladů, pokud její zákony ve vztahu k nim uznávají imunitu, možnost odmítnout výpověď či jinou výjimku z poskytování svědectví.

Článek 11

Vláda Malty nemůže vyhovovat žádostem podle článku 11.

Článek 12

Vláda Malty bude zvažovat udělení imunity podle článku 12, pouze pokud je o to konkrétně žádáno osobou, na kterou by se imunita vztahovala, nebo příslušnými orgány státu, od něž je pomoc žádána. Žádosti o imunitu nebude vyhověno, pokud vláda Malty dojde k závěru, že vyhovění nebylo ve veřejném zájmu.

Článek 21

Vláda Malty si vyhrazuje právo nepoužívat článek 21.

Prohlášení

Článek 5

Vláda Malty si vyhrazuje právo neprovádět dožádání o prohlídku či zajištění, pokud (a) trestný čin, který je důvodem dožádání, není trestný jak podle práva dožadujícího státu, tak podle práva Malty nebo (b) vyhovění dožádání není v slučitelné s právem Malty.

Článek 7

Pro účely článku 7, odstavce 3 vláda Malty žádá, aby předvolání, které má být doručeno obviněné osobě, která pobývá na jejím území, bylo předáno jejím orgánům nejméně 50 dnů před datem, kdy se má dostavit.

Článek 15

Vláda Malty oznamuje, že veškeré žádosti o pomoc by jí měly být zasílány adresované nejvyššímu státnímu zástupci.

Článek 16

Vláda Malty prohlašuje, že žádosti a přiložené dokumenty by jí měly být zasílány opatřené překladem do angličtiny.

Článek 24

V souladu s článkem 24 považuje vláda Malty pro účely této Úmluvy následující za „justiční orgány“:

- nižší soudy, Soud pro mladistvé, Trestní soud a Odvolací trestní soud,
- nejvyššího státního zástupce, náměstka nejvyššího státního zástupce, zástupce nejvyššího státního zástupce, vrchního právního zástupce Republiky,
- smírčí soudce.

MOLDÁVIE

Výhrady a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 4. února 1998 - or. fr. a moldavsky

Výhrady

Článek 2

Podle článku 2 Úmluvy Moldavská republika prohlašuje, že odmítne pomoc, pokud:

- spáchaný čin není považován za trestný čin podle zákonodárství Moldavské republiky;

- pachatel nemůže být volán k odpovědnosti z důvodu amnestie;

- trestní odpovědnost je vyloučena promlčením;

- po spáchání trestného činu pachatel upadl do stavu trvalých duševních poruch vylučujících trestní odpovědnost;

- existuje trvalý trestní řízení ohledně téže osoby pro týž trestný čin;

- existuje vykonatelný trest či soudní rozhodnutí, které uzavírá případ, ohledně téže osoby a pro týž trestný čin.

Článek 13

Moldavská republika si vyhrazuje právo neprovést dožádání o pomoc uvedenou v článku 13, odstavci 2 Úmluvy.

Prohlášení

Článek 5

Podle článku 5, odstavce 1 Úmluvy Moldavská republika prohlašuje, že si vyhrazuje právo provádět dožádání o prohlídku či zajištění věci v souladu a s přihlédnutím k podmínkám stanoveným v článku 5, odstavci 1, písmenech (a), (b) a (c) Úmluvy.

Článek 15

Podle článku 15, odstavce 6 Úmluvy Moldavská republika prohlašuje, že žádosti o pomoc musí být adresovány Ministerstvu spravedlnosti nebo Generálnímu prokurátoru.

Článek 16

Podle článku 16, odstavce 2 Úmluvy Moldavská republika prohlašuje, že žádosti o pomoc a přiložené dokumenty mají být vyhotoveny v moldavštině nebo v jednom z úředních jazyků Rady Evropy nebo opatřeny překladem do některého z těchto jazyků.

Článek 24

Podle článku 24 Úmluvy Moldavská republika prohlašuje, že pro účely Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních považuje soudy prvního stupně (judecatoriile), soudy (tribunalele), Odvolací soud (Curtea de Apel), Nejvyšší soud (Curtea Supremă de Justiție), Ministerstvo spravedlnosti (Ministerul Justiției), Generální prokuraturu (Procuratura Generală), orgány Generálního prokurátora Moldavské republiky (organele procuraturii Republicii Moldova) za justiční orgány pro Moldavskou republiku.

NĚMECKO

Prohlášení učiněná stálým zástupcem Spolkové republiky Německo při uložení ratifikační listiny dne 2. října 1976 - or. angl.

Článek 5

Prohlídka a zajištění věci je povolováno, pouze pokud byly splněny podmínky článku 5, odstavce 1.a a c Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních.

Článek 7

Žádost o doručení předvolání obviněné osobě, která je na území Spolkové republiky Německo, bude zásadně vyhověna, pouze pokud je obdržena německými orgány nejpozději jeden měsíc před datem, kdy se má obviněná osoba dostavit.

Článek 11

Předání svědka bude odmítnuto ve všech případech uvedených v článku 11, odstavci 1, alinee 2.

Článek 16

Není-li žádost o vzájemnou pomoc a přiložené dokumenty v německém jazyce, musí být opatřeny překlady žádosti a přiložených dokumentů do německého jazyka nebo do jednoho z úředních jazyků Rady Evropy.

Článek 24

Justičními orgány pro účely této Úmluvy jsou:

- der Bundesminister der Justiz, Bonn-Bad-Godesberg (spolkový ministr spravedlnosti);
- der Bundesgerichtshof, Karlsruhe (Spolkový soud);
- der Generalbundesanwalt bei dem Bundesgerichtshof, Karlsruhe (hlavní spolkový státní návladní při Spolkovém soudu);
- das Justizministerium Baden-Württemberg, Stuttgart (Ministerstvo spravedlnosti Bádenska-Würtemberska);
- das Bayerische Staatsministerium der Justiz (Bavorské státní ministerstvo spravedlnosti, Mnichov);
- der Senator für Justiz, Berlin (senátor pro spravedlnost);
- der Senator für Rechtspflege und Strafvollzug, Bremen (senátor pro justiční a trestní věci);
- die Justizbehörde der Freien und Hansestadt Hamburg, Hamburg (Justiční orgán svobodného a hanzovního města Hamburku);
- der Hessische Minister of Justiz, Wiesbaden (hessenský ministr spravedlnosti);
- der Niedersächsische Minister der Justiz, Hannover (ministr spravedlnosti Dolního Saska);
- der Justizminister des Landes Nordrhein-Westfalen, Düsseldorf (ministr spravedlnosti spolkové země Severní Porýní-Vestfálsko);
- das Ministerium der Justiz des Landes Rheinland-Phalz, Mainz (Ministerstvo spravedlnosti spolkové země Porýní-Falc);
- der Minister für Rechtspflege des Saarlandes, Saarbrücken (ministr justičních věcí Sárska);
- der Justizminister des Landes Schleswig-Holstein, Kiel (ministr spravedlnosti spolkové země Šlesvicko-Holštýnsko);
- das Bayerische Oberste Landesgericht, München (Bavorský nejvyšší soud);
- die Oberlandesgerichte (vyšší zemské soudy);
- die Landgerichte (zemské soudy);
- die Amtsgerichte (místní soudy);
- die Staatsanwaltschaft bei dem Bayerischen Obersten Landesgericht, München (státní zastupitelství při bavorském Nejvyšším soudu);
- die Staatsanwaltschaften bei den Oberlandesgerichten (státní zastupitelství při vyšších zemských soudech);
- die Staatsanwaltschaften bei den Landgerichten (státní zastupitelství při zemských soudech);
- die Zentrale Stelle des Landesjustizverwaltungen zur Aufklärung nationalsozialistischer Verbrechen, Ludwigsburg (Centrální úřad zemské justiční správy pro vyšetřování národně socialistických zločinů).

Článek 25

Evropská úmluva o vzájemné pomoci ve věcech trestních z 20. dubna 1959 se bude rovněž týkat spolkové země Berlín s platností od data, kdy vstoupí v platnost pro Spolkovou republiku Německo.

Prohlášení obsažené v dopise stálého zástupce Německa ze dne 2. prosince 1993, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 3. prosince 1993 - or. angl.

Článek 24

Prohlášení k článku 24 je tímto doplněno v tom smyslu, že justičními orgány pro účely Úmluvy jsou také:

- das Ministerium der Justiz des Landes Brandenburg, Potsdam (Ministerstvo spravedlnosti spolkové země Braniborsko);
- der Minister für Justiz, Bundes- und Europaangelegenheiten des Landes Mecklenburg-Vorpommern, Schwerin (ministr spravedlnosti, spolkových a evropských věcí země Meklenbursko-Přední Pomořansko);
- das Sächsische Staatsministerium der Justiz, Dresden (Saské státní ministerstvo spravedlnosti);
- das Ministerium der Justiz des Landes Sachsen-Anhalt, Magdeburg (Ministerstvo spravedlnosti spolkové země Sasko-Anhaltsko);
- das Thüringer Ministerium für Justiz, Bundes- und Europaangelegenheiten, Erfurt (Ministerstvo spravedlnosti, spolkových a evropských věcí Duryňska).

NIZOZEMÍ

Prohlášení učiněné při popisu dne 21. ledna 1965 - or. fr.

Článek 25

S přihlédnutím k existující rovnosti ve veřejném právu mezi Nizozemím, Surinamem a Nizozemskými Antilami nemá pojem „metropolitní území“ použitý v odstavci 1 článku 25 této Úmluvy již svůj původní význam ve vztahu k Nizozemskému království, a pokud bude, pokud jde o Království, znamenat „evropské území“. Pokud jde o odstavec 4 článku 25 této Úmluvy, je třeba poznamenat, že vláda Nizozemského království od 1. října 1962 již není odpovědná za mezinárodní vztahy Západní Guineje.

Výhrady a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 14. února 1969 - or. fr.

Výhrady

Článek 2

Nizozemská vláda si vyhrazuje právo nevyhovět žádosti o pomoc:

a. jsou-li dobré důvody věřit, že se týká vyšetřování zahájeného s úmyslem trestně stíhat, potrestat či jinak nakládat s obviněnou osobou pro její náboženské či politické přesvědčení, její národnost, její rasu nebo skupinu obyvatelstva, k níž tato osoba patří;

b. pokud se týká stíhání nebo řízení neslučitelného se zásadou non bis in idem;

c. pokud se týká šetření ve věcech, pro které je obviněná osoba v Nizozemí stíhána.

Článek 11

Nizozemská vláda nebude povolovat dočasný průvoz podle článku 11, ledaže předmětná osoba vykonává trest na jejím území a nebrání tomu žádné zvláštní okolnosti.

Článek 22

Nizozemská vláda nebude oznamovat následná opatření uvedená v článku 22 kromě případů, kdy to umožňuje organizace jejich trestních rejstříků.

Článek 26

Z důvodu zvláštních ujednání mezi zeměmi Beneluxu nepřijímá nizozemská vláda článek 26, odstavce 1 a 3, pokud jde o její vztahy s Belgickým královstvím a Lucemburským velkovévodstvím.

Nizozemská vláda si vyhrazuje právo odchýlit se od těchto ustanovení, pokud jde o její vztahy s ostatními členskými státy Evropského společenství.

Prohlášení

Článek 25

Nizozemské království přijímá uvedenou Úmluvu pro Království v Evropě.

Prohlášení obsažená v dopise stálého zástupce Nizozemí ze dne 13. února 1969, který byl předán generálnímu tajemníkovi při uložení ratifikační listiny dne 14. února 1969 - or. fr.

Článek 5

Nizozemská vláda prohlašuje, že dožádání o prohlídku či zajištění v Nizozemí nebudou prováděna, leda pro extradiční trestné činy ve smyslu Evropské úmluvy o vydávání a za podmínky, že provedení povolil nizozemský soud v souladu s jeho místním právem.

Článek 24

Nizozemská vláda prohlašuje, že justičními orgány se pro účely Úmluvy, pokud jde o Nizozemí, rozumí členové justice odpovědní za uplatňování práva, vyšetřující soudci a členové Prokuratury.

Článek 25

Pokud nizozemská vláda učiní prohlášení rozšiřující používání Úmluvy na Surinam a/nebo Nizozemské Antily, může taková prohlášení omezit podmínkami vztahujícími se k místním potřebám, a zejména může prohlásit, že Úmluva může být vypovězena zvlášť pro tyto země.

Prohlášení obsažené v dopise stálého zástupce Nizozemí ze dne 20. února 1986, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 21. února 1986 - or. angl.

Článek 25

K dopisu stálého zástupce Nizozemí č. 1799 z 24. prosince 1985 mám tu čest Vás ve Vašem postavení depoziťáře smluv uvedených v příloze upozornit na následující.

Smlouvy uvedené v příloze, kterých je Nizozemské království smluvní stranou (pro Království v Evropě), se od 1. ledna 1986 vztahují rovněž na Arubu.

Seznam úmluv

...
30 Evropská úmluva o právní pomoci ve věcech trestních (1959)

...
Vzhledem k tomu, že změny¹⁹⁾ provedené k 1. lednu 1986 se týkají pouze posunu ve vnitřních ústavních vztazích v rámci Nizozemského království, a vzhledem k tomu, že Království jako takové zůstane subjektem podle mezinárodního práva, se kterým jsou uzavírány smlouvy, uvedené změny nebudou mít žádné důsledky v mezinárodním právu, pokud jde o smlouvy uzavřené Královstvím, které se již vztahují na Nizozemské Antily včetně Aruby. Tyto smlouvy zůstanou v platnosti pro Arubu i v jejím novém postavení jako země v rámci Království. Proto se budou tyto

smlouvy od 1. ledna 1986, pokud jde o Nizozemské království, vztahovat na Nizozemské Antily (bez Aruby) a Arubu.

V důsledku toho se smlouvy uvedené v příloze, kterých je Nizozemské království smluvní stranou a které se vztahují na Nizozemské Antily, budou od 1. ledna 1986, pokud jde o Nizozemské království, vztahovat na Nizozemské Antily a Arubu.

Prohlášení obsažená ve verbální nótě stálého zástupce Nizozemí ze dne 21. července 1993, která byla zaregistrována v generálním sekretariátě téhož dne - or. angl.

Článek 16

Vláda Nizozemského království s přihlédnutím k článku 16 prohlašuje, že Nizozemské království bude vyžadovat, aby žádosti o právní pomoc týkající se Nizozemských Antil a Aruby byly opatřeny překladem do angličtiny.

Článek 25

Stálá mise Nizozemského království prohlašuje, že vláda Nizozemského království v souladu s článkem 25, odstavcem 4 Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních z 20. dubna 1959 rozšiřuje používání Úmluvy na Nizozemské Antily a že prohlášení a výhrady učiněné Nizozemským královstvím se budou vztahovat rovněž na Nizozemské Antily.

Vláda Nizozemského království v souladu s prohlášením nizozemské vlády týkajícím se článku 25, odstavce 4 prohlašuje, že Úmluva může být vypovězena zvlášť pro Nizozemské Antily a Arubu.

NORSKO

Výhrady a prohlášení učiněné při podpisu dne 21. dubna 1961 a potvrzené při uložení ratifikační listiny dne 14. března 1962 - or. angl.

Výhrady

Článek 2

Pomoc může být odmítnuta:

a. pokud je obviněná osoba stíhána veřejným žalobcem v Norsku či justičními orgány třetího státu pro trestný čin nebo činy, které jsou příčinou řízení v dožadujícím státě; nebo

b. pokud byla obviněná osoba odsouzena nebo osvobozena konečným rozsudkem norského soudu či justičních orgánů třetího státu pro trestný čin nebo činy, které jsou příčinou řízení v dožadujícím státě, nebo pokud veřejný žalobce v Norsku či justiční orgány třetího státu rozhodly nezahajovat nebo zastavit řízení pro řečený trestný čin nebo činy.

Článek 3²⁰⁾

Žádost o výslech svědků pod přísahou může být odmítnuta, pokud bude příslušný norský toho názoru, že přísaha by neměla být vyžadována.

Článek 7

Žádost o doručení listin atd. jinak než neformálním pře-

¹⁹⁾ Poznámka Sekretariátu: Ostrov Aruba, který je v současnosti stále součástí Nizozemských Antil, obdrží vnitřní autonomii jako země v rámci Nizozemského království od 1. ledna 1986. V důsledku toho se Království nebude nadále sestávat ze dvou zemí, to jest z Nizozemí (Království v Evropě) a z Nizozemských Antil (ležících v Karibské oblasti), ale bude se sestávat ze tří zemí, tedy ze dvou řečených zemí a ze země Aruba.

²⁰⁾ Výhrada byla odvolána verbální nótou stálé mise ze dne 20. května 1994, která byla zaregistrována v generálním sekretariátě dne 24. května 1994 - or. angl.

dáním dokumentu předmětné osobě může být vždy odmítnuta.

Článek 11

Činí se výhrada k ustanovení v jeho úplnosti.

Článek 12

Povinnost předávat výpisy a informace z trestních rejstříků se vztahuje výlučně na trestní rejstříky osob, které jsou stíhány za trestný čin.

Článek 13

Činí se výhrada k ustanovení v jeho úplnosti.

Prohlášení

Článek 5

Žádost o prohlídku či zajištění může být odmítnuta, pokud nejsou splněny podmínky stanovené v článku 5, odstavci 1.a, b a c.

Článek 7

Předvolání, které má být doručeno osobě obviněné z trestného činu, která se zdržuje v Norsku, musí být zasláno příslušnému norskému orgánu nejméně 30 dní před datem, kdy se má dostavit k soudu.

Článek 16

Žádosti a příložené dokumenty, které nejsou sepsány v norštině, dánštině, angličtině či švédštině, musí být opatřeny překladem do norštiny. Pokud tomu tak nebude, vyhrazuje se právo pořídit takový překlad na náklady dožadujícího státu.

Článek 24

Pro účely této Úmluvy se pojem „justiční orgány“ v Norsku vztahuje na soudy a prokuraturu včetně policejních náčelníků.

Článek 26

Protokol z 26. června 1957 mezi Norskem, Dánskem a Švédskem o vzájemné právní pomoci zůstává v platnosti.

Změna prohlášení obsaženého v dopise Ministerstva zahraničních věcí Norska ze dne 4. září 2002, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 30. září 2002 - or. angl.

Článek 26²¹⁾

Vláda Norska nahrazuje prohlášení k článku 26, odst. 4 Úmluvy následujícím textem: „Bude se aplikovat Dohoda o vzájemné pomoci uzavřená mezi Norskem, Dánskem, Islandem, Finskem, a Švédskem dne 26. dubna 1974.“

POLSKO

Prohlášení obsažená v dopise ministra zahraničních věcí Polska, který byl předán generálnímu tajemníkovi při uložení ratifikační listiny dne 19. března 1996 - or. angl. a polsky

Článek 5

Polská republika si vyhrazuje právo činit provedení dožádání o prohlídku či zabavení věci závislým na podmínkách uvedených v článku 5, odstavci 1 (a) (b) (c) Úmluvy.

Článek 7

Zaslání předvolání může být odmítnuto, pokud před da-

tem, kdy se má osoba dostavit, zbývá méně než 30 dnů.

Článek 13

Zasílány budou pouze informace dostupné v Ústředním rejstříku odsouzených.

Článek 15

Jsou-li dožádání adresována přímo justičním orgánům, kopie těchto dožádání se zasílá Ministerstvu spravedlnosti.

Článek 16

Zasílané žádosti a jiné dokumenty musí být opatřeny překladem do jazyka polského nebo do některého úředního jazyka Rady Evropy; překlad dokumentů, které se mají zasílat není nutný, pokud má zaslání formu prostého doručení. V ostatních případech musí být přeloženy do polského jazyka, pokud adresát je polským občanem nebo má v Polsku trvalé bydliště.

Článek 24

Pro účely Úmluvy se za justiční orgány považují též prokuratury.

PORTUGALSKO

Prohlášení obsažená v dopise stálého zástupce Portugalska ze dne 19. prosince 1996, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 2. ledna 1997 - or. fr.

Mám tu čest Vás informovat o následujícím, týkajícím se předmětné Úmluvy:

1. Dne 14. července 1994 Úřední věstník Portugalské republiky vyhlásil usnesení Sněmovny č. 39 a dekret prezidenta republiky č. 56 schvalující a nařizující ratifikaci řečené Úmluvy; viz. jejich příložená kopie.

2. Dne 27. září 1994 byla uložena v generálním sekretariátě Rady Evropy ratifikační listina, jejíž kopii Vám rovněž zasílám, Úmluva vstoupila v platnost, pokud jde o Portugalsko, dne 26. prosince 1994.

3. Jak můžete vidět, dekret prezidenta republiky a usnesení Sněmovny, jak byly vyhlášeny, stanoví výhrady a prohlášení, pokud jde o článek 5, odstavec 1 a. a c., článek 7, odstavec 3 a článek 24 Úmluvy. Avšak, zajisté přehlédnutím, ratifikační listina tyto výhrady a prohlášení opomíjí, což vysvětluje, proč o nich nebylo učiněno oznámení smluvním stranám Úmluvy a proč se, samozřejmě, v „Seznamu podpisů a ratifikací“ neobjevují příslušné poznámky.

S ohledem na výše uvedené by byly portugalské orgány rády, aby smluvním stranám Úmluvy byly oznámeny řečené výhrady a prohlášení, jakmile to bude možné. To by znamenalo, že budoucí žádosti o justiční pomoc a spolupráci adresované příslušným portugalským justičním orgánům budou brát tyto výhrady a prohlášení v úvahu.

Prohlášení obsažená v dopise stálého zástupce Portugalska ze dne 3. dubna 1997, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 4. dubna 1997 - or. fr.

Článek 5

Portugalsko prohlašuje, že bude provádět dožádání o prohlídku či zajištění, pouze pokud budou splněny pod-

²¹⁾ Poznámka sekretariátu:

Původní prohlášení učiněné při podpisu Úmluvy dne 21. dubna 1961 a potvrzené při uložení ratifikační listiny dne 14. března 1962 je následující: Protokol z 26. června 1957 mezi Norskem, Dánskem a Švédskem o vzájemné právní pomoci zůstává v platnosti.

mínky stanovené v písmenech a) a c) článku 5.

Článek 7

Podle článku 7, odstavce 3 Portugalsko prohlašuje, že předvolání obviněné osobě, která je na jeho území, musí být zasláno jeho orgánům nejméně 50 dnů před datem, kdy se má dostavit.

Článek 16

Portugalsko prohlašuje, že žádosti a přiložené dokumenty mu adresované musí být opatřeny překladem do portugalského nebo francouzštiny.

Článek 24

Za podmínek článku 24 Portugalsko prohlašuje, že pro účely Úmluvy musí být prokurátor považován za justiční orgán.

RAKOUSKO

Výhrady a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 2. října 1968 - or. angl.

Výhrady

Článek 1

Rakousko bude poskytovat pomoc pouze v řízeních týkajících se trestných činů, které jsou zároveň trestné podle rakouského práva a jejichž trestání v době žádosti o pomoc spadá do pravomoci justičních orgánů.

Článek 4²²⁾

Přítomnost osob, které mají zájem na trestním řízení jakožto strany takového řízení, při výslechu svědků, znalců či obviněných nebude povolena.

Článek 11

V případech uvedených v článku 11, odstavci 1.a, b a c předání osoby zbavené osobní svobody jako svědka nebo pro účely konfrontace nebude povoleno.

Prohlášení

Článek 2

Mezi „jiné základní zájmy státu“ Rakousko zahrnuje zachování tajemství stanovené rakouským zákonodárstvím.

Článek 5

Rakousko bude činit provedení dožádání o prohlídku či zajištění věci závislým na podmínce stanovené v písmeni c.

Článek 7

Rakousko nedoručí předvolání obviněné osobě, která je na rakouském území, pokud předvolání nebude zasláno příslušnému rakouskému justičnímu orgánu nejméně 30 dní před datem, kdy se má dostavit.

Článek 16 a 21

Podle ustanovení odstavce 3 článku 16 musí být žádosti a přiložené dokumenty, které nejsou vyhotoveny v německém, francouzském či anglickém jazyce, opatřeny překladem do jednoho z těchto jazyků. Překlad informací uvedených v odstavci 1 článku 21 se nevyžaduje.

Článek 24

Pro účely Úmluvy bude Rakousko považovat za justiční orgány trestní soudy, státní zastupitelství a Spolkové minis-

terstvo spravedlnosti.

Výhrada a prohlášení učiněné ministrem zahraničních věcí, které byly zaregistrovány generálním sekretariátem dne 2. května 1983 - or. angl.

Výhrada

Článek 2

Rakousko nebude poskytovat pomoc v případech trestných činů uvedených pod a).

Prohlášení

Článek 2

V případech, kdy Hlava I Dodatkového protokolu k Evropské úmluvě o vzájemné pomoci ve věcech trestních není použitelná, bude Rakouská republika aplikovat článek 2, písmeno (a) Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních v souladu s příslušným národním zákonodárstvím (spolkový zákon ze 4. prosince 1979 o vydávání a vzájemné pomoci ve věcech trestních, Spolkový úřední věstník č. 529/1979). V souladu s § 51, odstavcem 1 tohoto zákona je vyloučeno poskytnutí pomoci ve všech případech, kdy by vydání bylo nepřipustné podle § 14 a 15 zákona. Tato ustanovení znějí takto:

§ 14. Vydání je nepřipustné

1. pro politické trestné činy,
2. pro jiné trestné činy založené na politické motivaci či cílech kromě případů, kdy s přihlédnutím ke všem okolnostem daného případu, zejména způsobu spáchání trestného činu, použitým prostředkům nebo prostředkům, jimiž bylo vyhrožováno, nebo závažnosti způsobených nebo zamýšlených následků, převažuje kriminální charakter činu nad jeho charakterem politickým.

§ 15. Vydání je nepřipustné pro trestné činy, které podle rakouských zákonů vylučně:

1. jsou vojenské povahy nebo
2. spočívají v porušení předpisů o daních, monopolech, clech či devizách nebo předpisů o kvótách zboží nebo o zahraničním obchodě.

Námítka obsažená ve verbální nótě stálé mise Rakouska ze dne 20. listopadu 2002, která byla zaregistrována v generálním sekretariátě dne 21. listopadu 2002 - or. angl.

Článek 25

Rakousko vznáší námitku vůči rozšíření ratifikace Úmluvy Spojeným královstvím na Bailiwick of Guernsey. Rakousko je nuceno tuto námitku učinit, neboť ve lhůtě 90 dnů, stanovené dopisem č. JJ5317C, Tr./30-72 ze dne 21. října 2002, není schopno získat souhlas parlamentu, který je v tomto případě nutný. O jakýchkoliv nových skutečnostech v této věci bude Rada Evropy neprodleně informována.

Odvolání námítky obsažené ve verbální nótě stálého zástupce Rakouska ze dne 1. prosince 2003, která byla zaregistrována v generálním sekretariátě dne 3. prosince 2003 - or. angl./něm.

Článek 25

Rakouská republika souhlasí s rozšířením ratifikace Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních

²²⁾ Výhrada byla odvolána dopisem stálého zástupce Rakouska ze dne 13. srpna 1976, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 13. srpna 1976.

Spojeným královstvím na Bailiwick of Guernsey.

Nóta Spojeného království Velké Británie a Severního Irsku a tato nota představují ujednání ve smyslu článku 25 odstavce 5 Úmluvy, které vstoupí v platnost prvního dne druhého měsíce po přijetí této note Generálním direktorátem I (Právní věci).

Touto notou je námitka vznesená notou stálého zástupce Rakouska č. 8.2.29/6 □ 2002 ze dne 20. listopadu 2002 odvolána.

RUMUNSKO

Prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 17. března 1999 - or. fr.

Článek 5

Dožádání o prohlídku či zajištění věci budou činěna závislými na následujících podmínkách:

že trestný čin, který je příčinou dožádání, je podle rumunského práva extradičním trestným činem,

že provedení dožádání je slučitelné s rumunským právem.

Článek 7

Doručení předvolání obviněné osobě, která je na rumunském území, bude oznámeno příslušnému rumunskému orgánu nejméně 40 dnů před datem, kdy se má dostavit.

Článek 15

Žádosti o vzájemnou pomoc v průběhu vyšetřování a stíhání se budou zasílat Prokuratuře a Nejvyššímu soudu Rumunska.

Žádosti o vzájemnou pomoc v průběhu řízení se budou zasílat Ministerstvu spravedlnosti.

Žádosti o vzájemnou pomoc, které jsou uvedeny v článku 15, odstavci 3, se budou zasílat Ministerstvu vnitra.

V naléhavém případě může být dožádání zasláno přímo justičním orgánům či orgánům veřejné žaloby ve výše uvedených případech s tím, že kopie se zasílá podle případu Ministerstvu spravedlnosti nebo Prokuratuře při Nejvyšším soudu Rumunska.

Článek 16

Žádosti o vzájemnou pomoc a příložené dokumenty zasílané rumunským justičním orgánům v souladu s touto Úmluvou budou opatřeny překladem do jednoho z úředních jazyků Rady Evropy.

Článek 20

Výdaje vztahující se k provedení žádostí o vzájemnou pomoc budou kryty dožadujícími justičními orgány.

Dopis stálého zástupce Rumunska zní následovně:

„S odkazem na ratifikaci Evropské úmluvy o vzájemnou pomoc ve věcech trestních (ETS 30) a jejího Dodatkového protokolu (ETS 99) Rumunskem, které mají vstoupit v platnost dne 15. června 1999, mám to potěšení provést následující objasnění:

Rumunská vláda bude používat ustanovení Úmluvy ETS 30 bez jakékoli výhrady.

Nedokonalý návrh článku 4 zákona č. 236/1998, o ratifikaci Úmluvy ETS 30 činil dojem, jakoby mé orgány v souladu s článkem 23 činily výhradu k článku 20 této Úmluvy.

Tento výklad byl sdílen též sekretariátem Rady Evropy, který následně notifikoval dne 1. dubna 1999 uložení ratifikační listiny mým státem všem smluvním stranám, jakož i výhradu týkající se nákladů vztahujících se k žádosti o vzájemnou pomoc.

„Výhrada“, o níž jde, jak byla oznámena smluvním stranám, je ve skutečnosti pravidlem vnitrostátního práva přijatým Parlamentem (čl. 4 zákona č. 236/1998), aby konkretizovalo způsoby sdílení výdajů vztahujících se k používání (bez výhrad) Úmluvy ETS 30 mezi různými příslušnými rumunskými institucemi na vnitrostátní úrovni. Naneštěstí by návrh textu mohl vést k výkladům, které jsou v rozporu s úmyslem zákonodárce.

K vyjasnění těchto otázek má vláda dne 10. června 1999 přijala nouzové nařízení o změně článku 4 zákona č. 236/1998.

Tento dokument, jehož kopie je přiložena v rumunštině a ve francouzštině, předvídá používání článku 20 Úmluvy ETS 30 z hlediska sdílení nákladů mezi příslušnými rumunskými orgány, tj. Ministerstvem spravedlnosti, Prokuraturou a Ministerstvem vnitra, v souladu s jejich konkrétními pravomocemi.“

Příloha:

VLÁDA RUMUNSKA NOUZOVÉ NAŘÍZENÍ

o změně článku 4 zákona č. 239/1998 o ratifikaci Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních (ETS č. 30) přijaté ve Štrasburku dne 20. dubna 1959 a Dodatkového protokolu k Evropské úmluvě o vzájemné pomoci ve věcech trestních (ETS č. 99) přijatého ve Štrasburku dne 17. března 1978.

V souladu s článkem 114, odstavce 4 Ústavy Rumunska, vláda Rumunska vydává následující nouzové nařízení:

Jediný článek: Článek 4 zákona č. 236/1998 o ratifikaci Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních sjednané ve Štrasburku dne 20. dubna 1959 a Dodatkového protokolu k Evropské úmluvě o vzájemné pomoci ve věcech trestních sjednaného ve Štrasburku dne 17. března 1978 vyhlášených v Úředním věstníku Rumunska, první část, č. 492 z 21. prosince 1998, je změněn a bude mít následující znění:

„**Článek 4:** Při používání ustanovení článku 20 Úmluvy náklady vzniklé při provádění žádostí o vzájemnou pomoc, pokud je Rumunsko stranou dožádanou, jakož i náklady, které mají být zaplaceny Rumunskem, pokud je Rumunskou stranou dožadující, budou nesený podle okolností případu Ministerstvem spravedlnosti, Prokuraturou či Ministerstvem vnitra.“

Článek 24

Pro účely Úmluvy jsou za rumunské justiční orgány považovány justiční orgány, orgány veřejné žaloby při nich, Ministerstvo spravedlnosti a Prokuratura při Nejvyšším soudu a pro žádosti o právní pomoc, které jsou uvedeny v článku 15, odstavci 3, Ministerstvo vnitra.

RUSKO

Výhrady a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 10. prosince 1999 - or. angl. a rusky

Výhrady

Článek 2

V souladu s článkem 23, odstavcem 1 Úmluvy Ruská federace prohlašuje, že kromě důvodů stanovených v článku 2 Úmluvy může být pomoc odmítnuta v některém z následujících případů:

a. pokud osoba, která je podezřelá či obviněná z trestného činu v dožadujícím státě, je v Ruské federaci či ve třetím státě v souvislosti s tímto trestným činem postavena před soud nebo byla odsouzena či osvobozena nebo bylo ohledně ní v Ruské federaci či ve třetím státě soudem rozhodnuto ve věci nezahajovat či zastavit řízení, ohledně kterého byla žádost o pomoc učiněna;

b. pokud jsou trestní řízení nebo výkon trestu vzhledem k uplynutí promlčecí lhůty v souladu s právem Ruské federace nemožné.

Článek 3

V souladu s článkem 3 Úmluvy si Ruská federace vyhrazuje právo odmítnout provést dožádání o zajištění důkazu, pokud osoby, o které jde, použily své právo neposkytnout důkaz v předmětném případě přiznané jim právem Ruské federace.

Článek 11

V souladu s článkem 11 Úmluvy Ruská federace prohlašuje, že ve své žádosti o dočasné předání osoby ve vazbě k výslechu jako svědka nebo pro účely konfrontace by příslušné orgány dožadujícího státu měly poskytnout následující informace:

- a. plně jméno osoby a místo jejího narození, pokud možno;
- b. popis trestného činu, dobu a místo jeho spáchání;
- c. okolnosti, které mají být objasněny v průběhu vyšetřování či konfrontace;
- d. dobu, po kterou je požadována přítomnost této osoby v dožadujícím státě.

V souladu s článkem 11, odstavcem 2 Úmluvy Ruská federace prohlašuje, že žádost o průvoz osoby ve vazbě se adresuje Generální prokuratuře Ruské federace.

Článek 15

V souladu s článkem 15, odstavcem 6 Úmluvy Ruská federace prohlašuje, že při poskytování pomoci podle článků 3, 4 a 5 Úmluvy příslušné orgány smluvních stran komunikují s:

- Nejvyšším soudem Ruské federace - ve věcech soudní činnosti Nejvyššího soudu Ruské federace, a Ministerstvem spravedlnosti Ruské federace - ve věcech týkajících se činnosti ostatních soudů;
- Ministerstvem vnitra Ruské federace - pokud jde o dožádání, která nevyžadují schválení soudcem či státním zástupcem a týkají se provádění šetření a předběžného vyšetřování ve věcech v působnosti útvarů Ministerstva vnitra Ruské federace;
- Federální bezpečnostní službou Ruské federace - pokud jde o dožádání, která nevyžadují schválení soudcem či státním zástupcem a týkají se provádění šetření a předběžného vyšetřování ve věcech v působnosti útvarů Federální bezpečnostní služby;
- Federální finanční policií Ruské federace - pokud jde o dožádání, která nevyžadují schválení soudcem či státním zástupcem a týkají se provádění šetření a předběžného vyšetřování ve věcech v působnosti útvarů Federální finanční policie;
- Generální prokuraturou Ruské federace - ve všech ostatních případech šetření a předběžného vyšetřování.

V naléhavých případech mohou být žádosti zaslány přímo justičními orgány dožadujícího státu justičním orgánům Ruské federace ve smyslu výhrady k článku 24 Úmluvy. Kopie dožádání se současně zasílají patřičně příslušnému centrálnímu orgánu.

Žádosti upravené článkem 13, odstavcem 2 Úmluvy se adresují Ministerstvu spravedlnosti Ruské federace nebo Generální prokuratuře Ruské federace.

Pokud o to požádá orgán, který vydal dožádání o právní pomoc, Nejvyšší soud Ruské federace a Generální prokuratura Ruské federace zváží možnost použití procesního práva dožadujícího cizího státu při provádění dožádání, pokud je to slučitelné s právem Ruské federace.

Článek 22

Ruská federace prohlašuje, že v souladu s článkem 22 Úmluvy Ruská federace informuje ostatní smluvní strany o opatřeních následujících po odsouzení jejich občanů na základě vzájemnosti a pouze, pokud jde o informace uznávané jako úřední v souladu s právem Ruské federace.

Prohlášení

Článek 2

Ruská federace vychází ze skutečnosti, že ustanovení článku 2 Úmluvy by se měla používat tak, aby byla zajištěna nevyhnutelná odpovědnost za trestné činy, na které se Úmluva vztahuje.

Ruská federace vychází ze skutečnosti, že právo Ruské federace neupravuje pojem „politických trestných činů“. Ve všech případech při rozhodování, zda poskytnout pomoc, Ruská federace nebude za „politické trestné činy“ nebo za „trestné činy spojené s politickými trestnými činy“ považovat následující činy:

- a. zločiny proti lidskosti uvedené v člancích II a III Úmluvy o zabránění a trestání zločinu genocidia (1948), v člancích II a III Mezinárodní úmluvy o potlačování a trestání zločinu apartheidu (1973) a v člancích 1 a 4 Úmluvy proti mučení a jinému krutému, nelidskému a ponižujícímu zacházení nebo trestání (1948);
- b. uvedené v článku 50 Ženevské úmluvy o zlepšení osudu zraněných a nemocných příslušníků ozbrojených sil v poli (1949), článku 51 Ženevské úmluvy o zlepšení osudu zraněných, nemocných a trosečníků ozbrojených sil na moři (1949), článku 130 Ženevské úmluvy o zacházení s válečnými zajatci (1949), článku 147 Ženevské úmluvy o ochraně civilních osob za války, článku 85 Dodatkového protokolu I k Ženevským úmluvám z 12. srpna 1949, který se týká ochrany obětí mezinárodních ozbrojených konfliktů (1977), článků 1 a 4 Dodatkového protokolu II k Ženevským úmluvám z 12. srpna 1949, který se týká ochrany obětí ozbrojených konfliktů nemajících mezinárodní charakter (1977);
- c. trestné činy uvedené v Úmluvě o potlačení protiprávního zmocnění se letadel (1970), Úmluvě o potlačování protiprávních činů ohrožujících bezpečnost civilního letectví (1971), Protokolu o potlačování protiprávních násilných činů na letištích, která slouží mezinárodnímu civilnímu letectví (1988), který doplňuje výše uvedenou Úmluvu z roku 1971;
- d. trestné činy uvedené v Úmluvě o předcházení a trestání trestných činů proti osobám požívajícím mezinárodní ochrany včetně diplomatických pracovníků (1973);
- e. trestné činy uvedené v Mezinárodní úmluvě proti brání rukojmí (1979);

f. trestné činy uvedené v Úmluvě o fyzické ochraně jaderných materiálů (1980);

g. trestné činy uvedené v Úmluvě OSN proti nezákonnému obchodu s narkotiky a psychotropními látkami (1988);

h. jiné srovnatelné trestné činy uvedené v mnohostranných mezinárodních úmluvách, jichž je Ruská federace smluvní stranou.

Článek 5

V souladu s článkem 5 Úmluvy si Ruská federace vyhrazuje právo činit provedení dožádání o prohlídku či zajištění věci závislým pouze na podmínkách uvedených v písmenech „a“, „b“, „c“ odstavce 1 uvedeného článku Úmluvy.

Článek 7

V souladu s článkem 7 Úmluvy Ruská federace prohlašuje, že dožádání o doručení předvolání by mělo být zasláno nejméně 50 dnů před datem, kdy se má osoba dostavit.

Článek 16

Ruská federace prohlašuje, že žádosti o pomoc a příložené dokumenty zasílané Ruské federaci by v souladu s článkem 16, odstavcem 2 Úmluvy měly být opatřeny překladem do ruského jazyka.

Článek 24

Ruská federace prohlašuje, že pro účely Úmluvy uvedené v článku 24 Úmluvy, se soudy a orgány prokuratury považují za justiční orgány Ruské federace.

ŘECKO

Výhrady učiněné při podpisu dne 20. dubna 1959 - or. fr.

Článek 4

Řecká vláda formuluje výhradu, pokud jde o článek 4 Úmluvy, který je neslučitelný s článkem 97 řeckého trestního řádu.

Článek 11

Řecká vláda formuluje výhradu, pokud jde o článek 11 Úmluvy, který je neslučitelný s článkem 459 řeckého trestního řádu.

SLOVENSKO

Prohlášení učiněné původně Českou a Slovenskou Federativní Republikou při uložení ratifikační listiny dne 15. dubna 1992 a potvrzené v dopise ministra zahraničních věcí Slovenské republiky ze dne 6. dubna 1994, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 28. dubna 1994 - or. angl.

Článek 5

Podle ustanovení článku 5.1.a a 5.1.c bude dožádání

o prohlídku či zajištění věci provedeno za podmínek, že trestný čin, k němuž se dožádání vztahuje, je trestný jak podle práva dožadující strany, tak práva **Slovenské republiky** a že provedení dožádání je v souladu s právem **Slovenské republiky**.

Článek 7

V souladu s Evropskou úmluvou o vzájemné pomoci ve věcech trestních doručování předvolání obviněnému, který se nachází na území **Slovenské republiky**, musí být zasláno příslušným orgánům **Slovenské republiky** nejméně 30 dnů před datem, kdy se má dostavit.

Článek 15

Ve smyslu článku 15, odstavce 6 Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních dožádání týkající se trestní věci musí být adresovány **Generální prokuratuře Slovenské republiky** před tím, než je věc předložena soudu, a **Ministerstvu spravedlnosti Slovenské republiky** poté, co byla věc předložena soudu.

Článek 24

Justičními orgány odpovědnými za implementaci Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních jsou **Generální prokuratura Slovenské republiky** a **Ministerstvo spravedlnosti Slovenské republiky**.

Prohlášení obsažená v dopise stálého zástupce Slovenska ze dne 3. května 2000, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 4. května 2000 - or. angl.

Články 11, 13, 15 a 21

Článek 15, odstavec 6

Dožádání uvedená v člancích 3, 4 a 5 se zasílají Ministerstvu spravedlnosti Slovenské republiky, pokud řízení v dožadujícím státě dospělo do stádia řízení před soudem. Ve všech ostatních případech se zasílají Generální prokuratuře Slovenské republiky.

Dožádání uvedená v článku 11 se zasílají Ministerstvu spravedlnosti Slovenské republiky.

Žádosti uvedené v článku 13, odstavce 1 a informace podle článku 21, odstavci 1 se zasílají Generální prokuratuře Slovenské republiky.

Článek 16

Slovenská republika vyzývá ostatní smluvní strany, aby předkládaly své žádosti a podpůrné doklady, které nejsou vyhotoveny buď ve slovenštině, nebo v jednom z úředních jazyků Rady Evropy, s překladem do jednoho těchto jazyků.

Článek 24

Pro účely této Úmluvy se následující považují za justiční

²³⁾ Nahrazuje prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 18. srpna 1982 – or. fr.

Text původního prohlášení: „Španělsko prohlašuje, že v naléhavém případě jsou dožádání zaslána justičními orgány dožadující strany přímo jeho justičním orgánům, kopie dožádání musí být zaslána též španělskému Ministerstvu spravedlnosti.“

²⁴⁾ Výhrada byla částečně odvolána dopisem Ministerstva zahraničních věcí Švédska ze dne 6. listopadu 2000, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 24. listopadu 2000 – or. angl.

Text původní výhrady: „Justiční pomoc může být odmítnuta:

a. pokud trestný čin, pro který je žádost činěna, není trestný podle švédského práva;

b. pokud je trestný čin ve Švédsku či ve třetím státě již předmětem vyšetřování;

c. pokud osoba, která byla obviněna v dožadujícím státě, je buď ve Švédsku, nebo ve třetím státě souzena či byla pravomocně odsouzena či osvobozena;

d. pokud příslušné orgány ve Švédsku či ve třetím státě rozhodly pro předmětný trestný čin vyšetřování či řízení zastavit či je nezahajovat;

e. pokud je trestní stíhání či výkon trestu podle švédského práva promlčen.“

²⁵⁾ Výhrady a prohlášení byly odvolány dopisem Ministerstva zahraničních věcí Švédska ze dne 6. listopadu 2000, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 24. listopadu 2000 – or. angl.

orgány ve Slovenské republice: Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, všetky súdy a prokuratúry bez ohľadu na ich označenie.

SLOVINSKO

Prohlášení obsažená ve verbální nótě ze dne 17. července 2001, která byla předána stálým zástupcem Slovinska při uložení ratifikační listiny dne 19. července 2001 - or. angl.

Článek 5

V souladu s článkem 5 si Slovinská republika vyhrazuje právo činit provedení dožadání o prohlídku či zajištění věci závislým na následujících podmínkách:

a. že trestný čin, který je důvodem dožadání, je trestným jak podle práva dožadující strany, tak podle práva Slovinské republiky;

b. že provedení dožadání je slučitelné s právem Slovinské republiky.

Článek 16

V souladu s článkem 16, odstavcem 2 si Slovinská republika vyhrazuje právo vyžadovat, aby jí určené žádosti

a přiložené dokumenty byly opatřeny překladem do slovinštiny.

Článek 24

V souladu s článkem 24 bude Slovinská republika pro účely této Úmluvy za justiční orgány považovat soudy a státní zastupitelství.

SRBSKO A ČERNÁ HORA

Prohlášení obsažená v listině o přístupu, uložené dne 30. září 2002 - or. angl.

Článek 1

V souladu s článkem 1, odstavcem 1 Úmluvy bude Svazová republika Jugoslávie poskytovat právní pomoc pouze v řízeních o trestných činech, zakotvených v zákonech Svazové republiky Jugoslávie, jejichž trestání v době žádosti o pomoc spadá do pravomoci příslušných jugoslávských soudů.

Článek 7

V souladu s článkem 7, odstavcem 3 Úmluvy doručí Svazová republika Jugoslávie soudní předvolání vydané na jméno osoby, proti níž bylo zahájeno trestní řízení a která má trvalé bydliště na území Jugoslávie, pouze tehdy, bude-

²⁶⁾ Výhrada byla částečně odvolána dopisem Ministerstva zahraničních věcí Švédska ze dne 6. listopadu 2000, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 24. listopadu 2000 – or. angl.

Původní text výhrady: „Švédsko nebude oznamovat opatření následující po odsouzení. Ostatní švédská oznámení budou sdělována Ministerstvem zahraničních věcí, kterému musí být obdobně sdělována odpovídající oznámení.“

²⁷⁾ Prohlášení bylo částečně odvoláno dopisem Ministerstva zahraničních věcí Švédska ze dne 6. listopadu 2000, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 24. listopadu 2000 – or. angl.

Původní text prohlášení: „Žádosti a přiložené dokumenty, jako jsou ty uvedené v člancích 3 a 21, musí být opatřeny překladem do švédštiny, dánštiny či norštiny.“

²⁸⁾ Prohlášení bylo částečně odvoláno dopisem Ministerstva zahraničních věcí Švédska ze dne 6. listopadu 2000, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 24. listopadu 2000 – or. angl.

Původní text prohlášení: „Má se zato, že justiční orgány pro používání článků 3, 4 a 6 znamenají soudy a vyšetřující soudce a v ostatních případech soudy, vyšetřující soudce a veřejné žalobce při soudech.“

²⁹⁾ Prohlášení nahrazuje výhradu obsaženou v ratifikační listině uložené dne 1. února 1968 – or. fr.

Text původní výhrady: „Justiční pomoc upravená tímto článkem nemůže být ve Švédsku obdržena.“

Prohlášení bylo částečně odvoláno dopisem Ministerstva zahraničních věcí Švédska ze dne 6. listopadu 2000, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 24. listopadu 2000 – or. angl.

Původní text prohlášení: „Švédsko odvolává svou obecnou výhradu týkající se článku 5 Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních a v následujícím rozsahu je připraveno poskytovat takovou pomoc, jak je uvedena v tomto článku.

Je-li někdo podezřelý nebo obviněný nebo odsouzený za trestný čin spáchaný ve státě, který je smluvní stranou, který je trestný podle trestního práva tohoto státu, je možné zabavit a předat tomuto cizímu státu jakoukoli věc, jakož i záznamy a dokumenty nacházející se ve Švédsku, jsou-li rozumné důvody se domnívat, že tato věc, záznamy či dokumenty mohou být důležité pro vyšetřování trestného činu nebo že o ně někdo mohl být připraven v důsledku tohoto trestného činu. Při pátrání po věci, ohledně níž bylo vyneseno rozhodnutí o zajištění, může být provedena domovní prohlídka.

K provedení dožadání vztahujících se k zajištění či domovním prohlídkám bude Švédsko vyžadovat:

1. aby trestný čin, který je důvodem dožadání, byl podle švédského práva extradičním trestným činem;

2. aby provedení dožadání bylo slučitelné se švédským právem.

V této souvislosti je třeba se zmínit o výhradách, které Švédsko učinilo, pokud jde o článek 2 Úmluvy.

Žádost o pomoc by měla uvádět jméno, občanství a místo trvalého pobytu předmětné osoby, hledanou věc, povahu trestného činu, čas a místo spáchaní trestného činu, jakož i zákonná ustanovení příslušná v dožadujícím státě. Text těchto ustanovení musí být také předložen.

Byl-li v dožadujícím státě vyneseno odsuzující rozsudek, kopie tohoto rozsudku se přikládá k žádosti. Jinak se uvedou údaje o okolnostech, které jsou uvedeny v odůvodnění podezření nebo obvinění a soukromé žaloby, byla-li upřednostněna.

Švédské orgány si v případě potřeby mohou od dožadujícího státu vyžádat dodatkové informace.“

³⁰⁾ Prohlášení nahrazuje výhradu obsaženou v ratifikační listině uložené dne 1. února 1968 – or. fr.

Text původní výhrady: „Pomoc uvedená v tomto článku nemůže být Švédskem poskytnuta.“

Prohlášení bylo částečně odvoláno dopisem Ministerstva zahraničních věcí Švédska ze dne 6. listopadu 2000, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 24. listopadu 2000 – or. fr.

Text původního prohlášení: „Švédsko odvolává svou obecnou výhradu k článku 11 Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních. Jsou-li žádosti předkládány v souladu s článkem 11, bude Švédsko na základě výhrady učiněné k článku 2 vyžadovat, aby trestný čin, kterého se žádost týká, byl zločinem podle švédského práva. Ostatní výhrady, které Švédsko učinilo k článku 2, nebudou uplatňovány, pokud se žádosti předkládají podle článku 11. Vzhledem k výše uvedenému je Švédsko připraveno poskytovat pomoc uvedenou v článku 11 v následujícím rozsahu.

Poté, co cizí stát předloží žádost, může být osoba zbavená svobody ve Švédsku předána do dožadujícího státu k výslechu nebo konfrontaci v rámci předběžného vyšetřování či soudního řízení, pokud se výslech nebo konfrontace týkají věci jiných, než jsou trestné činy spáchané osobou zbavenou svobody. Takovou žádost posuzuje vláda.

Dále viz následující stranu poznámku pod čarou.

li předvolání doručeno příslušnému justičnímu orgánu 30 dní před stanoveným datem, kdy se má zmíněná osoba dostavit k soudu.

Článek 15

V souladu s článkem 15, odstavcem 6 Úmluvy a v souladu s prováděním článku 15, odstavce 2 Úmluvy, Svazová republika Jugoslávie žádá o zaslání kopii žádosti o právní pomoc Federálnímu ministerstvu spravedlnosti.

Článek 24

V souladu s článkem 24 Úmluvy Svazová republika Jugoslávie tímto prohlašuje, že za justiční orgány bude pro účely této Úmluvy považovat řádné soudy a veřejné (tj. státní) prokuratury.

ŠPANĚLSKO

Výhrada a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 18. srpna 1982 - or. fr.

Výhrada

Článek 22

Španělsko si vyhrazuje právo neinformovat ostatní strany o vymazaných záznamech v trestních rejstřících španělských občanů.

Prohlášení

Článek 5

Španělsko si vyhrazuje právo činit provedení dožádání o prohlídku či zajištění věci závislým na následujících podmínkách:

- že trestný čin, který je důvodem dožádání, je trestným podle španělského práva;
- že trestný čin, který je důvodem dožádání, je podle španělského práva extradičním trestným činem;
- že provedení dožádání je slučitelné se španělským právem.

Článek 7

Španělsko prohlašuje, že pro účely článku 7 (3) Úmluvy nemá být doba uvedená v tomto ustanovení kratší než 30 dnů.

Článek 16

Španělsko si vyhrazuje právo si vymínit, že žádosti a příložené dokumenty mu mají být zaslány opatřené řádně ověřeným překladem do španělštiny.

Článek 24

Španělsko prohlašuje, že pro účely Úmluvy se následující považují za justiční orgány:

- řádní soudci a soudy;
- veřejní žalobci;
- vojenské justiční orgány.

Prohlášení²³⁾ obsažené v dopise stálého zástupce Španělska ze dne 5. června 1987 - or. fr.

Článek 15

S odkazem na ustanovení článku 15.6 Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních mám tu čest Vás informovat, že španělským ústředním orgánem od nynějška bude: Secretario General Técnico - Ministerio de Justicia - San Bernardo 47 - 28015 MADRID Espagne.

ŠVÉDSKO

Výhrady a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 1. února 1968 - or. fr.

Výhrady

Článek 2²⁴⁾

Žádost o pomoc může být odmítnuta, pokud byl ve Švédsku vydán rozsudek nebo rozhodnutí o nezahájení trestního stíhání.

Článek 10²⁵⁾

Toto ustanovení se nebude vztahovat na svědka či znalce předvolaného pouze osobou, o kterou jde.

Článek 13

Výpisy z či informace v trestních rejstřících budou dostupné, pouze pokud jde o jednotlivce, který byl obviněn či postaven před soud.

Uvedená pomoc nemůže být ve Švédsku poskytnuta.

Článek 15

Pokračování z předchozí strany.

Žádost o předání bude odmítnuta, pokud osoba zbavená svobody s předáním nesouhlasí. Žádost může být rovněž odmítnuta,

- pokud by předání mohlo vést k prodloužení doby omezení svobody pachatele,*
- pokud je přítomnosti osoby zbavené svobody zapotřebí pro trestní řízení probíhající ve Švédsku,*
- pokud trestný čin uvedený v žádosti není trestným činem podle švédského práva, nebo pokud je tento trestný čin trestným činem politickým či vojenským nebo*
- pokud existují jiné převažující důvody pro nepředání osoby zbavené svobody.*

Žádost má obsahovat údaje o

- jménu osoby zbavené svobody a místě, kde je držena,*
- trestném činu a místě a čase trestného činu,*
- čeho se bude výslech nebo konfrontace týkat a*
- jak dlouho bude třeba, aby osoba zbavená svobody byla přítomna v cizím státě.*

Ministr spravedlnosti může povolit převoz osoby zbavené svobody, která má být předána do jiného státu k výslechu nebo konfrontaci, přes Švédsko.

Pokud jde o způsob předkládání žádosti o předání či převoz osoby zbavené svobody, odkazujeme na švédské prohlášení podle článku 15, odstavce 6 Úmluvy.“

³¹⁾ *Výhrada byla upravena dopisem federálního radního Švýcarska ze dne 5. prosince 1996, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 13. prosince 1996 – or. fr.*

Text původní výhrady: „a. Švýcarsko si vyhrazuje právo odmítnout pomoc, pokud čin, který je důvodem žádosti, je ve Švýcarsku předmětem trestního řízení proti téže osobě nebo pokud byl ve Švýcarsku vyneset trestní rozsudek ve věci, pokud jde o tento čin a vinu obviněného. b. Švýcarsko si vyhrazuje právo v konkrétních případech poskytovat vzájemnou pomoc podle Úmluvy pouze za výslovné podmínky, že výsledky vyšetřování provedeného ve Švýcarsku a informace obsažené v zaslaných dokumentech či spisech budou použity výlučně pro účely vyšetřování a souzení trestných činů, ohledně kterých byla vzájemná pomoc poskytnuta.“

³²⁾ *Federal Office of Justice*

Protokol z 26. června 1957 týkající se justiční pomoci mezi Švédskem, Dánskem a Norskem zůstane v platnosti.

Článek 20

Uplatňuje se výhrada učiněná ve vztahu k článku 15, odstavci 7.

Článek 22²⁶⁾

Oznámení týkající se následných opatření budou činěna v rozsahu, který je možný v souladu se švédskými předpisy.

Prohlášení

Článek 7

Doručení předvolání osobě, která je ve Švédsku musí být zasláno švédským orgánům nejméně 30 dnů před datem, kdy se má dostavit.

Článek 15

Žádosti o pomoc zasílané do Švédska podle této Úmluvy musí být odeslány diplomatickou cestou. V naléhavých případech mohou být takové žádosti zasílány přímo Ředitelství právních věcí Královského ministerstva zahraničních věcí. Žádosti přicházející ze Švédska budou posílány diplomatickou cestou či švédskými konzuláty.

Článek 16

Žádná povinná oznámení či předvolání nebudou doručovány nepřeložené do švédštiny.

Žádost spolu s přílohami má být přeložena do švédštiny, dánštiny či norštiny, leda by orgán žádost vyřizující v konkrétním případě povolil něco jiného.²⁷⁾

Článek 21

Informace podávané jednou či druhou stranou musí být zaslány diplomatickou cestou.

Článek 24²⁸⁾

Pro účely Úmluvy Švédsko považuje za justiční orgány soudy a prokurátory.

Prohlášení²⁹⁾ obsažené v dopise ministra zahraničních věcí Švédska ze dne 16. ledna 1976 - or. angl.

Článek 5

Švédsko bude činit provedení dožadání o prohlídku a zajištění závislým na podmínkách stanovených v odstavci 1, písmenech a) a c).

Prohlášení³⁰⁾ obsažené v dopise Ministerstva zahraničních věcí Švédska ze dne 28. dubna 1992, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 11. května 1992 - or. angl.

Článek 11

Osoba ve Švédsku, která byla zbavena svobody, může být do jiného státu předána k výslechu nebo konfrontaci týkajícím se věci jiných, než vyšetřování trestní odpovědnosti osoby zbavené svobody.

Výhrada obsažená v dopise Ministerstva zahraničních věcí Švédska ze dne 6. listopadu 2000, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 24. listopadu 2000 - or. angl.

Článek 26

Dohoda z 26. dubna 1974 mezi Švédskem, Dánskem, Finskem, Islandem a Norskem o vzájemné pomoci při doručování a shromažďování důkazů se bude používat.

ŠVÝCARSKO

Výhrady a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 20. prosince 1966 - or. fr.

Výhrada

Článek 2³¹⁾

Švýcarská federální rada na své schůzi dne 12. listopadu 1996 rozhodla upravit výhradu učiněnou Švýcarskem, pokud jde o článek 2, odstraněním slov „v konkrétních případech“ v písmeni b a přidáním nového písmene c. Výhrada učiněná Švýcarskem bude mít v důsledku toho následující nový obsah:

„Článek 2

a. Švýcarsko si rovněž vyhrazuje právo odmítnout pomoc, pokud čin, který je důvodem žádosti, je ve Švýcarsku předmětem trestního řízení proti téže osobě nebo pokud byl ve Švýcarsku vynesena trestní rozsudek ve věci, pokud jde o tento čin a vinu obviněného;

b. Švýcarsko si vyhrazuje právo poskytovat vzájemnou pomoc podle Úmluvy pouze za výslovné podmínky, že výsledky vyšetřování provedeného ve Švýcarsku a informace obsažené v zaslanych dokumentech či spisech budou použity výlučně pro účely vyšetřování a souzení trestných činů, ohledně kterých byla vzájemná pomoc poskytnuta;

c. dožadující stát smí využít výsledků vyšetřování provedeného ve Švýcarsku a informací obsažených v zaslanych dokumentech či spisech bez ohledu na podmínku uvedenou pod písmenem b, pokud skutečnosti, které byly podnětem žádosti, zakládají jiný trestný čin, pro který vzájemná pomoc může být ve Švýcarsku poskytnuta nebo pokud trestní řízení v dožadujícím státě je namířeno proti jiným osobám, které se účastnily spáchání trestného činu.

Článek 13

Vzhledem k tomu, že kdokoli může dostávat výpisy ze

³³⁾ Prohlášení bylo doplněno dopisem stálého zástupce Švýcarska ze dne 23. ledna 2002, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 29. ledna 2002 - or. fr.

³⁴⁾ Prohlášení bylo doplněno dopisem stálého zástupce Švýcarska ze dne 11. prosince 1985, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 12. prosince 1985 - or. fr. - a dopisem stálého zástupce Švýcarska ze dne 23. ledna 2002, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 29. ledna 2002 - or. fr.

Text původního prohlášení: „Švýcarská federální rada prohlašuje, že následující orgány mají být považovány za švýcarské justiční orgány pro účely Úmluvy:

- tribunály, jejich soudy, senáty či oddělení;
- Státní zastupitelství (Ministère public) Konfederace;
- Policejní odbor Federálního ministerstva spravedlnosti a policie;
- orgány oprávněné kantonálním či federálním právem provádět šetření v trestních případech, vydávat zatýkací rozkazy či předvolání v trestním řízení (mandats de répressions). Vzhledem k tomu, že popisy funkcí přenesených na takové orgány se podstatně liší od jednoho kantonálního justičního systému k druhému, orgán, který je příslušný podle článku 15 Úmluvy, kdykoli to bude nezbytné, a při zaslání žádosti o pomoc výslovně potvrdí, že žádost vychází od justičního orgánu ve smyslu Úmluvy.“

svého trestního rejstříku, si Švýcarsko vyhrazuje právo nevyhovět žádostem učiněným podle článku 13, odstavce 2, ledaže je prokázáno, že je nezbytné získat takový výpis úřední cestou.

Prohlášení

Článek 5

Švýcarská federální rada prohlašuje, že Švýcarsko bude činit provedení všech dožádání vyžadujících použití jakéhokoli donucovacího opatření závislým na podmínkách uvedených v článku 5, odstavci 1. a 2 Úmluvy.

Článek 7

Švýcarsko žádá, aby všechny žádosti o doručení předvolání obviněné osobě, která je ve Švýcarsku, došlo švýcarskému orgánu, který je příslušný podle článku 15, odstavce 4, nejméně 30 dnů před datem, kdy se má dostavit.

Článek 11

Švýcarská federální rada prohlašuje, že ve Švýcarsku jsou orgány příslušnými pro vydávání zatýkacích rozkazů na osoby ve vazbě, které jsou předávány švýcarským orgánům podle článku 11, odstavců 1 a 2 Úmluvy Federální úřad spravedlnosti a Policie v Bernu.³²⁾

Článek 12

Švýcarská federální rada prohlašuje, že pro švýcarské orgány je podmínka obsažená v článku 12, odstavci 3 pro zánik imunity - na rozdíl od podmínky stanovené v článku 14 Evropské úmluvy o vydávání - splněna pouze, pokud svědku, znalci či obviněnému na svobodě nebrání žádná právní ani praktická překážka ve svobodném opuštění území dožadujícího státu.

Článek 15³³⁾

Seznam švýcarských územně příslušných ústředních orgánů, jimž může být zaslána žádost, může být konzultován on-line na následující adrese:

<http://www.elorge.admin.ch>

Švýcarská federální rada prohlašuje, že příslušnými orgány ve Švýcarsku jsou:

1. Federální úřad spravedlnosti Federálního ministerstva spravedlnosti a Policie v Bernu pro přijímání či zaslání všech žádostí o vzájemnou pomoc vycházející ze zahraničí či ze Švýcarska, pro něž článek 15 vyžaduje, aby byly zaslány ministerstvem spravedlnosti dožadující strany ministerstvu spravedlnosti dožadované strany; a

2. Federální úřad spravedlnosti v Bernu pro podávání či přijímání žádostí o výpisy z trestních rejstříků v souladu s první větou článku 15, odstavce 3.

Článek 16

Švýcarsko žádá, aby všechny žádosti o vzájemnou pomoc a jejich přílohy zasilané jeho orgánům s výjimkou žádostí

o doručení předvolání byly opatřeny překladem do francouzštiny, němčiny či italské, pokud v jednom z těchto jazyků nejsou sepsány.

Článek 24³⁴⁾

Švýcarská federální rada prohlašuje, že následující orgány budou považovány za švýcarské justiční orgány pro účely Úmluvy:

- tribunály, jejich soudy, senáty či oddělení;
- veřejný žalobce (Ministère public) Konfederace;
- Federální úřad spravedlnosti;

- orgány oprávněné kantonálním či federálním právem provádět šetření v trestních případech, vydávat zatýkací rozkazy či předvolání (mandats de répressions) a činit rozhodnutí v řízení spojeném s trestním případem. Vzhledem k tomu, že určení funkce takových orgánů se liší, příslušný orgán, kdykoli to bude nezbytné, při zaslání žádosti o pomoc výslovně potvrdí, že je justičním orgánem ve smyslu Úmluvy.

Prohlášení obsažené ve verbální nótě stále mise Švýcarska ze dne 26. března 1997, která byla zaregistrována v generálním sekretariátě dne 27. března 1997 - or. fr.

Článek 2

S odkazem na výhradu vyjádřenou Švýcarskem, pokud jde o článek 2 Úmluvy, jejíž nové znění bylo sděleno dne 5. prosince 1996, stálá mise Švýcarska má tu čest upřesnit následující.

Doplnění (odstranění fráze „v konkrétních případech“) provedené k písmeni b výhrady vyjádřené Švýcarskem v roce 1966 nemá být vykládáno jako rozšíření této výhrady, nýbrž naopak.

Ve skutečnosti se na jedné straně po vstupu v platnost federálního zákona ze dne 20. března 1981 o vzájemné pomoci ve věcech trestních výše uvedená fráze stala nadbytečnou. Na druhé straně obecná zásada speciality, kterou písmeno b výhrady pouze znovu stanoví, bude v budoucnu Švýcarsku používána méně rigidně, jak jistě dále vyplývá z nového písmene c) přidaného ke švýcarské výhradě.

TURECKO

Prohlášení učiněná při podpisu dne 23. října 1959 a potvrzená při uložení ratifikační listiny dne 24. června 1969 - or. fr.

Článek 5

Provedení dožádání o prohlídku či zajištění věci bude závislé na podmínkách stanovených v odstavci 1. a, b. a c.

Článek 7

Doručení předvolání obviněné osobě, která je na území Turecké republiky, bude záviset na předání řádným tureckým orgánům nejméně 40 dnů před dnem, kdy se má dostavit.

35) Home Office

36) Magistrate's Courts, Crown Court and the High Court

37) Attorney General for England and Wales

38) Director of Public Prosecutions and any Crown Prosecutor (prvně jmenovaný rozhoduje o zahájení trestního stíhání)

39) Serious Fraud Office

40) Assistant Secretary (Legal)

41) District Courts and Sheriff Courts and the High Court of Justiciary (posledně jmenovaný je nejvyšším trestním soudem ve Skotsku)

42) Lord Advocate (generální prokurátor ve Skotsku)

43) any Procurator Fiscal (státní zástupce rozhodující ve Skotsku o trestním stíhání údajného pachatele)

44) Attorney General for Northern Ireland

UKRAJINA

Výhrada a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 11. března 1998 - or. angl. a ukrajinsky

Výhrada

Článek 2

Ukrajina si vyhrazuje právo nevyhovět žádosti o pomoc, pokud

a. jsou dobré důvody domnívat se, že jejím cílem je trestní stíhání, odsouzení či potrestání osoby z důvodu její rasy, barvy kůže, politického, náboženského či jiného přesvědčení, pohlaví, etnického či společenského původu, společenského postavení, místa pobytu, jazyka a jiných znaků;

b. vyhovění žádosti je neslučitelné se zásadou „non bis in idem“ („za stejný trestný čin nebudou uloženy dva tresty“);

c. žádost se týká trestného činu, který je na Ukrajině předmětem vyšetřování a justičního posuzování.

Prohlášení

Článek 5

Ukrajina vyhoví soudním rozhodnutím týkajícím se prohlídky a zajištění věci za podmínky předvidané v článku 5, odstavci 1, písmeni c.

Článek 7

Předvolání obžalovaného, který je na území Ukrajiny, se zasílá orgánům, kterých se týká, nejméně 40 dnů před dnem, kdy se má dostavit k soudu.

Článek 16

Žádosti a příložené dokumenty se na Ukrajinu zasílají spolu s překladem do ukrajinštiny nebo do jednoho z úředních jazyků Rady Evropy, pokud nejsou v těchto jazycích sepsány.

Článek 24

Pro účely Úmluvy jsou „justičními orgány“ Ukrajiny obecné soudy, prokurátoři všech stupňů a orgány přípravného vyšetřování.

Prohlášení obsažené v dopise stálého zástupce ze dne 31. ledna 2000, který byl zaregistrován v generálním sekretariátu dne 1. února 2000 - or. fr.

Článek 15

Ministerstvo spravedlnosti Ukrajiny (v případě žádosti soudů) a Generální prokuratura Ukrajiny (v případě dožádání orgánů přípravného vyšetřování) jsou orgány uvedenými v článku 15, odstavci 1 Úmluvy.

VELKÁ BRITÁNIE

Výhrady a prohlášení předané při uložení ratifikační listiny dne 29. srpna 1991 - or. angl.

Výhrady

Článek 2

Pokud jde o článek 2, vláda Spojeného království Velké Británie a Severního Irsku si vyhrazuje právo odmítnout pomoc, pokud osoba, která je předmětem žádosti o pomoc byla ve Spojeném království či ve třetím státě odsouzena či osvobozena pro trestný čin, který vyplývá z téhož jednání, jako je to, které zapříčinilo řízení v dožadujícím státě, pokud jde o tuto osobu.

Článek 3

Pokud jde o článek 3, vláda Spojeného království Velké Británie a Severního Irsku si vyhrazuje právo nevyslechnout svědka či nevyžadovat předložení záznamů nebo jiných dokumentů, pokud jeho právo v souvislosti tím uznává imunitu, právo odmítnout výpověď či jinou výjimku z podávání svědeckví.

Článek 11

Vláda Spojeného království Velké Británie a Severního Irsku nemůže vyhovět žádostem podle článku 11, odstavce 2, aby byla osoba zbavená svobody převážena přes jeho území.

Článek 12

Vláda Spojeného království Velké Británie a Severního Irsku zavází poskytnutí imunity podle článku 12, pouze pokud je o to výslovně žádáno osobou, na kterou by se imunita vztahovala, nebo příslušnými orgány strany, od níž je pomoc žádána. Žádosti o imunitu nebude vyhověno, pokud budou justiční orgány Spojeného království toho názoru, že vyhovění by nebylo ve veřejném zájmu.

Článek 21

Vláda Spojeného království si vyhrazuje právo nepoužívat článek 21.

Prohlášení

Článek 5

V souladu s článkem 5, odstavcem 1 si vláda Spojeného království Velké Británie a Severního Irsku vyhrazuje právo činit provedení dožádání o prohlídku a zajištění věci závislým na následujících podmínkách:

a. že trestný čin, který je důvodem dožádání, je trestný jak podle práva dožadující strany, tak podle práva Spojeného království; a

b. provedení dožádání je slučitelné s právem Spojeného království.

Článek 15

Pokud jde o vládu Spojeného království Velké Británie a Severního Irsku, odkazy na „ministerstvo spravedlnosti“ jsou pro účely článku 11, odstavce 2, článku 15, odstavců 1, 3 a 6 a článku 21, odstavce 1 a článku 22 na Ministerstvo vnitra.³⁵⁾

Článek 16

V souladu s článkem 16, odstavcem 2, si vláda Spojeného království vyhrazuje právo stanovit, že žádosti a příkládané dokumenty jí mají být zasílány opatřené překlady do angličtiny.

Článek 24

⁴⁵⁾ Director of Public Prosecutions in Northern Ireland (rozhoduje o zahájení trestního stíhání)

⁴⁶⁾ Poznámka generálního sekretariátu:

Námítky vneslo Rakousko a Irsko. Dohoda o územním rozšíření vstoupila v platnost dne 20. ledna 2003, a to mezi Spojeným královstvím a smluvními stranami, které nevznesly námítky (Albánie, Arménie, Belgie, Bulharsko, Chorvatsko, Kypr, Česká republika, Dánsko, Estonsko, Finsko, Francie, Gruzie, Německo, Řecko, Maďarsko, Island, Itálie, Lotyšsko, Lichtenštejnsko, Litva, Lucembursko, Malta, Moldávie, Nizozemí, Norsko, Polsko, Portugalsko, Rumunsko, Rusko, Slovensko, Španělsko, Švédsko, Španělsko, Švýcarsko, bývalá Jugoslávská republika Makedonie, Turecko, Ukrajina, Izrael, Jugoslávie). Viz sdělení Spojeného království v této věci.

V souladu s článkem 24 bude pro účely Úmluvy vláda Spojeného království považovat následující za justiční orgány:

- nižší soudy, Korunní soud a Vrchní soud;³⁶⁾
- nejvyšší státní zástupce pro Anglii a Wales;³⁷⁾
- hlavní veřejný žalobce a jakýkoli korunní prokurátor;³⁸⁾
- ředitel a všichni určené členové Úřadu hospodářské kriminality;³⁹⁾
- státní tajemník pro obchod a průmysl, pokud jde o jeho působení při vyšetřování a stíhání trestných činů;
- jakýkoli (právní) tajemník⁴⁰⁾ pověřený vedením Oddělením stíhání Celní správy J. V.;
- okresní soudy a šerifské soudy a Vrchní soud justice;⁴¹⁾

- lord advokát;⁴²⁾
- jakýkoli fiskální prokurátor;⁴³⁾
- nejvyšší státní zástupce pro Severní Irsko;⁴⁴⁾
- hlavní veřejný žalobce v Severním Irsku.⁴⁵⁾

Prohlášení obsažené v dopise stálého zástupce Spojeného království ze dne 15. března 2000, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 16. března 2000 - or. angl.

Článek 25

Vláda Spojeného království si přeje v souladu s článkem 25, odstavcem 5 rozšířit používání této Úmluvy na ostrov Man, za jehož mezinárodní vztahy je odpovědná. Aby se tak stalo, je nutná dohoda s ostatními státy.

Příloha č. 8/A

**DODATKOVÝ PROTOKOL K EVROPSKÉ ÚMLUVĚ
O VZÁJEMNÉ POMOCI VE VĚCÍCH TRESTNÍCH**

SEZNAM SMLUVNÍCH STRAN

ke dni 16. srpna 2004

Smluvní strana	Datum vstupu v platnost	Poznámky	Smluvní strana	Datum vstupu v platnost	Poznámky
Albánie	03/07/00		Maďarsko	11/10/93	
Arménie	21/06/04	V	Makedonie	26/10/99	
Ázerbajdžán	02/10/03	P	Moldávie	25/09/01	
Belgie	29/05/02		Německo	06/06/91	V/P
Bulharsko	15/09/94	V	Nizozemí	12/04/82	V/P/Ú
Česká republika	17/02/97	P	Norsko	11/03/87	
Dánsko	05/06/83		Polsko	17/06/96	
Estonsko	27/07/97		Portugalsko	27/04/95	
Finsko	30/04/85		Rakousko	31/07/83	V
Francie	02/05/91	P	Rumunsko	15/06/99	
Gruzie	20/08/03	P	Rusko	09/03/00	
Chorvatsko	14/12/99		Řecko	12/04/82	
Irsko	26/02/97	V	Slovensko	22/12/96	
Island	18/09/84		Slovinsko	17/10/01	
Itálie	24/02/86	P	Španělsko	11/09/91	V
Kypr	24/05/00		Švédsko	12/04/82	
Litva	16/07/97		Turecko	27/06/90	
Lotyšsko	31/08/97		Ukrajina	09/06/98	
Lucembursko	31/12/00	V/P	Velká Británie	27/11/91	V

V = výhrady; P = prohlášení; Ú = prohlášení o územní působnosti
Zdroj: internet - adresa: <http://conventions.coe.int/> - ETS No. 099

DODATKOVÝ PROTOKOL K EVROPSKÉ ÚMLUVĚ O VZÁJEMNÉ POMOCI VE VĚCECH TRESTNÍCH

VÝHRADY A PROHLÁŠENÍ
ke dni 4. listopadu 2003
(neoficiální překlad)

ARMÉNIE

Výhrada obsažená v ratifikační listině uložené dne 23. března 2004 - or. angl.

Článek 8

V souladu s článkem 8, odstavcem 2 Protokolu Arménská republika prohlašuje, že:

- a) přijímajíc hlavu I Arménie nebude provádět dožadání o prohlídku a zajištění majetku;
- b) Arménie nepřijímá hlavu II.

ÁZERBAJDŽÁN

Prohlášení obsažená v ratifikační listině uložené dne 4. července 2003 - or. angl.

Článek 8

V souladu s článkem 8, odstavcem 2 Protokolu si Ázerbajdžánská republika vyhrazuje právo přijmout Hlavu I pouze v souvislosti s jednáním, které je trestným činem podle trestního práva Ázerbajdžánské republiky, a nepřijmout Hlavu II a III.

Ázerbajdžánská republika prohlašuje, že nebude schopna zajistit dodržování ustanovení Protokolu na územích, okupovaných Arménskou republikou, a to až do doby jejich osvobození z této okupace (schématická mapa okupovaných území je přiložena).

BULHARSKO

Výhrada učiněná při podpisu dne 30. září 1993 a potvrzená při uložení ratifikační listiny dne 17. června 1994 - or. fr.

Článek 1

Bulharská republika prohlašuje, že přijímá článek 1, pouze ve vztahu k činům, které jsou trestnými činy podle bulharského trestního práva.

ČESKÁ REPUBLIKA

Prohlášení obsažené ve verbální nótě stálé mise České republiky, která byla předána generálnímu tajemníkovi při uložení ratifikační listiny dne 19. listopadu 1996 - or. angl.

Článek 8

V souladu s článkem 24 Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních a článkem 8 jejího Dodatkového protokolu prohlašují, že pro účely Úmluvy a jejího Dodatkového protokolu se následující považují za justiční orgány: Nejvyšší státní zastupitelství České republiky, krajská a okresní státní zastupitelství, Městské státní zastupitelství v Praze, Ministerstvo spravedlnosti České republiky, krajské a okresní soudy a Městský soud v Praze.

FRANCIE

Prohlášení učiněné při podpisu dne 28. března 1990 a obsažené v listině o schválení uložené dne 1. února 1991 - or. fr.

Článek 7

Vláda Francouzské republiky prohlašuje, že Dodatkový protokol k Evropské úmluvě o vzájemné pomoci ve věcech trestních se bude vztahovat na evropské i zámořské departementy Francouzské republiky.

GRUZIE

Prohlášení obsažená v ratifikační listině uložené dne 22. května 2003 - or. angl.

Článek 8

V souladu s článkem 8, odstavcem 2.a Protokolu Gruzie prohlašuje, že žádosti ve věci fiskálních trestných činů bude provádět v závislosti na podmínce, že trestný čin nebo za něj uložený trest jsou známy gruzínskému právnímu řádu; tímto si Gruzie vyhrazuje právo neprovádět ve věcech fiskálních trestných činů dožadání za účelem prohlídky či zajištění věci.

V souvislosti s článkem 8, odstavcem 2.b Protokolu si Gruzie vyhrazuje právo nepřijmout závaznost ustanovení Hlavy II.

Gruzie prohlašuje, že nemůže být volána k odpovědnosti za porušování ustanovení Dodatkového protokolu na území Abcházie a oblasti Jižní Osetie, a to až do obnovení její plné pravomoci na těchto územích.

IRSKO

Výhrada obsažená v ratifikační listině uložené dne 28. listopadu 1996 - or. angl.

Články 3 a 4

V souladu s článkem 8, odstavcem 2 si irská vláda vyhrazuje právo nepřijmout Hlavy II a III.

ITÁLIE

Prohlášení učiněné při uložení ratifikační listiny dne 26. listopadu 1985 - or. italsky

Článek 8

V souladu s článkem 8 Protokolu Itálie potvrzuje prohlášení učiněné podle článku 24 Úmluvy a žádá, aby k seznamu italských justičních orgánů byly přidány:

- vykonávací soudce;
- vykonávací oddělení.¹⁾

¹⁾ Poznámka sekretariátu: Následující orgány jsou od nynějška považovány za „justiční orgány“ pro účely Úmluvy:

- hlavní prokurátoři,

- zástupci hlavních prokurátorů,

Dále viz následující stranu poznámku pod čarou.

LUCEMBURSKO

Výhrady a prohlášení obsažené v dopise stálého zástupce Lucemburska ze dne 9. prosince 1994, který byl předán generálnímu tajemníkovi při podpisu dne 9. prosince 1994 - or. fr. - potvrzené a doplněné dopisem stálého zástupce Lucemburska ze dne 29. září 2000, který byl předán generálnímu tajemníkovi při uložení ratifikační listiny dne 2. října 2000 - or. fr.

Výhrady

Články 1, 2 a 8

V souladu s ustanoveními článku 8, odstavce 2, písmene a si vláda Lucemburského velkovévodství vyhrazuje právo přijmout Hlavu I tohoto Protokolu, pouze pokud trestný čin fiskální zakládá daňový podvod ve smyslu § 396 odst. 5 obecného zákona o řádném výběru převodních a dědických poplatků.

Vláda Lucemburského velkovévodství si vyhrazuje právo přijmout Hlavu I pouze za výslovné podmínky, že výsledky vyšetřování provedeného v Lucembursku a informace obsažené v předaných dokumentech či spisech budou použity výlučně k vedení a rozhodování o trestných činech, pro které je pomoc poskytována.

Prohlášení

Články 1, 2 a 8

Pokud jde o článek 8, soudí vláda Lucemburského velkovévodství, že Úmluva po svém rozšíření tímto Protokolem nestanoví povinnost poskytnout právní pomoc, pokud je předvídatelné, že prostředky, které mají být použity, nejsou vhodné k dosažení cíle sledovaného žádostí o pomoc nebo pokud překračují, co je nezbytné k jeho dosažení, nebo pokud by provedení mohlo být na újmu základním zájmům Lucemburska.

Článek 8

Vláda Lucemburského velkovévodství prohlašuje, že dožádání o prohlídku či zajištění přijímané podle tohoto Protokolu a v souladu s výše uvedenou výhradou nepodléhají podmínce stanovené článkem 5 Evropské úmluvy o vydávání ze 13. prosince 1957.

NĚMECKO

Výhrady a prohlášení obsažené v dopise stálého zástupce ze dne 8. března 1991, který byl předán generálnímu tajemníkovi při uložení ratifikační listiny dne 8. března 1991 - or. angl., fr. a německy

Výhrady

Článek 2

Pokud jde o článek 2 Dodatkového protokolu, Spolková republika Německo si v souladu s článkem 8(2)(a) vyhra-

zuje právo činit provedení dožádání jakéhokoli druhu v řízení týkajících se porušení předpisů upravujících mezinárodní transfer kapitálu a plateb závislým na té podmínce, že trestný čin, který je příčinou dožádání, je trestný též podle německého práva, nebo by byl trestný po provedení analogické přeměny skutečností.

Pokud jde o článek 2 Dodatkového protokolu, Spolková republika Německo si v souladu s článkem 8(2)(a) vyhrazuje právo činit provedení dožádání o prohlídku či zajištění věci, pokud jde o ostatní fiskální trestné činy, závislým na té podmínce, že trestný čin, který je příčinou dožádání, je trestný též podle německého práva, nebo by byl trestný po provedení analogické přeměny skutečností.

Prohlášení

Článek 8

Pokud jde o článek 8 Dodatkového protokolu, vychází Spolková republika Německo z toho, že v rozsahu uplatňování Úmluvy, jak je rozšířena Dodatkovým protokolem, neexistuje žádný závazek poskytnout pomoc v případě, že úsilí a očekávané náklady na provedení dožádání jsou nepřiměřené předmětu žádosti a provedení by tak mohlo být na újmu základním německým zájmům.

NIZOZEMÍ

Výhrada a prohlášení obsažené v listině o přístupu uložené dne 12. ledna 1982 - or. angl.

Výhrada

Článek 2²⁾

Ustanovení tímto přijatá budou dodržována s níže uvedenou výhradou:

Vláda Nizozemského království prohlašuje v souladu s článkem 8, odstavcem 2a výše uvedeného Protokolu, že si vyhrazuje právo nevyhovět dožádáním o prohlídku či zajištění věci, pokud jde o fiskální trestné činy.

Prohlášení

Článek 7

Vláda Nizozemského království přijímá uvedený Protokol pro Království v Evropě.

Prohlášení obsažené v dopise stálé mise Nizozemí ze dne 20. února 1986, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 21. února 1986 - or. angl.

Článek 7

K dopisu stálého nizozemského stálého zástupce č. 1799 ze dne 24. prosince 1985 mám čest Vás jako deponitáře smluv uvedených v příloze upozornit na následující.

Smlouvy uvedené v příloze, jichž je Nizozemské králov-

Pokračování z předchozí strany.

- obecné soudy,
- vojenské soudy,
- prokurátoři u vojenských soudů,
- vyšetřující soudci,
- vyšší soudci,
- soudci přestupkových soudů (praetoři),
- Ústavní soud,
- parlamentní vyšetřovací komise,
- vykonávací soudce;
- vykonávací oddělení.

¹⁾ Výhrada byla odvolána prohlášením ministra zahraničních věcí ze dne 22. června 1990, které bylo zaregistrováno v generálním sekretariátě dne 6. července 1990 - or. angl.

ství stranou (pro Království v Evropě), se od 1. ledna 1986 vztahují rovněž na Arubu.

Seznam smluv

...

99. Dodatkový protokol k Evropské úmluvě o vzájemné pomoci ve věcech trestních (1978)

...

Vzhledem k tomu, že změny provedené k 1. lednu 1986 se týkají změny pouze ve vnitřních ústavních vztazích v rámci Nizozemského království a že Království jako takové zůstane subjektem podle mezinárodního práva, s nímž jsou uzavírány smlouvy, uvedené změny nebudou mít žádné důsledky v mezinárodním právu, pokud jde o smlouvy uzavřené Královstvím, které se již vztahují na Nizozemské Antily včetně Aruby. Tyto smlouvy zůstanou v platnosti pro Arubu v její novém postavení jako země v rámci Království. Proto se budou tyto smlouvy od 1. ledna 1986, pokud jde o Nizozemské království, vztahovat na Nizozemské Antily (bez Aruby) a Arubu.

V důsledku toho se smlouvy uvedené v příloze, jichž je Nizozemské království stranou a které se vztahují na Nizozemské Antily, budou od 1. ledna 1986, pokud jde o Nizozemské království, vztahovat na Nizozemské Antily a Arubu.

Prohlášení obsažené ve verbální notě stálé mise Nizozemí ze dne 22. prosince 1993, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 6. ledna 1994 - or. angl.

Článek 1

V souladu s článkem 8, odstavcem 2.a Dodatkového protokolu přijímá Hlavu I Dodatkového protokolu, pokud jde o Nizozemské Antily, pouze ve vztahu ke státům, s nimiž Nizozemské království ve vztahu k Nizozemským Antilám uzavřelo smlouvu o zamezení dvojímu zdanění, která je plně v platnosti.

Článek 7

V souladu s článkem 7, odstavcem 2 vláda Nizozemského království rozšiřuje platnost Dodatkového protokolu na Nizozemské Antily.

RAKOUSKO

Výhrada obsažená v ratifikační listině uložené dne 2. května 1983 - or. angl. - a odvolaná dopisem stálého zástupce Rakouska ze dne 5. září 1994, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 6. září 1994 - or. fr.

Články 1 a 2

Podle článku 8, odstavce 2 Protokolu Rakouská republika prohlašuje, že přijímá Hlavu I pouze ve vztahu k trestním činům spojeným s daněmi, poplatky a cly.

Na základě rakouské výhrady k článku 2, písmeni b. Úmluvy a s přihlédnutím k článku 8, odstavci 1 Protokolu prohlašuje Rakouská republika, že vzájemná pomoc podle Hlavy I Protokolu bude poskytnuta pouze za podmínky, že - v souladu s rakouským zákonodárstvím o utajovaných skutečnostech - informace a důkazy získané cestou vzájemné pomoci budou použity pouze v trestním řízení, pro které bylo o vzájemnou pomoc požádáno, a v přímo souvisejících řízeních týkajících se trestných činů spojených s daněmi, poplatky a cly.

ŠPANĚLSKO

Výhrada obsažená v ratifikační listině uložené dne 13. června 1991 - or. španělsky

Článek 2

Španělská vláda prohlašuje v souladu s článkem 8, odstavcem 2, že si vyhrazuje právo nevyhovět dožádání o prohlídku či zajištění věci, pokud jde o fiskální trestné činy.

ŠVÝCARSKO

Výhrada učiněná při podpisu dne 17. listopadu 1981 - or. fr.

Články 1 a 2

V souladu s ustanoveními článku 8.2a si Švýcarsko vyhrazuje právo přijmout Hlavu I Dodatkového protokolu k Evropské úmluvě o vzájemné pomoci ve věcech trestních, pouze pokud fiskální trestný čin zakládá daňový podvod.

VELKÁ BRITÁNIE

Výhrada předaná při uložení ratifikační listiny dne 29. srpna 1991 - or. angl.

Články 3 a 4

V souladu s článkem 8, odstavcem 2 si Spojené království Velké Británie a Severního Irsku vyhrazuje právo nepřijmout Hlavy II a III.

Příloha č. 9/A

**DRUHÝ DODATKOVÝ PROTOKOL K EVROPSKÉ ÚMLUVĚ
O VZÁJEMNÉ POMOCI VE VĚCÍCH TRESTNÍCH**

SEZNAM SMLUVNÍCH STRAN

ke dni 16. srpna 2004

Smluvní strana	Datum vstupu v platnost	Poznámky	Smluvní strana	Datum vstupu v platnost	Poznámky
Albánie	01/02/04		Lotyšsko	01/07/04	V/P
Bulharsko	01/09/04	V/P	Norsko		V/P
Dánsko	01/02/04	V/P	Polsko	01/02/04	V/P
Litva	01/08/04	V/P			

V = výhrady; P = prohlášení; Ú = prohlášení o územní působnosti
Zdroj: internet - adresa: <http://conventions.coe.int/> - ETS No. 182

DRUHÝ DODATKOVÝ PROTOKOL K EVROPSKÉ ÚMLUVĚ O VZÁJEMNÉ POMOCI VE VĚCECH TRESTNÍCH

VÝHRADY A PROHLÁŠENÍ

ke dni 27. ledna 2004

(neoficiální překlad)

Příloha č. 9/B

BULHARSKO

Výhrada a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 11. května 2004 - or. angl.

Výhrada

Článek 33

V souladu s článkem 33, odstavcem 2 a ve spojení s článkem 16 Druhého dodatkového protokolu Bulharská republika prohlašuje, že nepřijímá doručování procesních dokumentů a justičních rozhodnutí obžalovaným a obviněným osobám přímo poštou.

Prohlášení

Článek 4

V souladu s článkem 15, odstavcem 6 Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních ve znění článku 4 Druhého dodatkového protokolu Bulharská republika stanoví, že soudy, které vynesly rozsudek, jsou příslušnými orgány, jimž mohou být postoupeny žádosti o kopie rozsudků a následných opatření podle článku 4 Druhého dodatkového protokolu.

V souladu s článkem 15, odstavcem 8, písmenem b Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních ve znění článku 4 Druhého dodatkového protokolu Bulharská republika prohlašuje, že provedení všech dožádání o právní pomoc bude závislé na splnění požadavku písmene „b“ odstavce 8 článku 15. Ústředním orgánem podle písmene „b“ bude, pokud jde o žádosti o právní pomoc v přípravném řízení, Nejvyšší kasační prokuratura a pro zbytek žádostí o právní pomoc podle písmene „b“ Ministerstvo spravedlnosti.

V souladu s článkem 15, odstavcem 9 Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních ve znění článku 4 Druhého dodatkového protokolu Bulharská republika prohlašuje, že žádosti o právní pomoc a jakákoli jiná sdělení podle článku 15, odstavce 9 obdržená faxem a e-mailem budou přijata a provedena za předpokladu, že dožadující strana na požádání potvrdí jejich autenticitu.

Článek 11

V souladu s článkem 11, odstavcem 4 Druhého dodatkového protokolu Bulharská republika prohlašuje, že podmínky uložené stranou, která poskytuje spontánní informace, budou dodrženy, pouze pokud tato strana předem oznámila povahu informace, která má být poskytnuta, a Bulharsko souhlasilo s jejím předáním.

Článek 13

V souladu s článkem 13, odstavcem 7 Druhého dodatkového protokolu Bulharská republika prohlašuje, že souhlas osoby, které se týká článek 13, odstavec 3, bude vyžadován před dosažením dohody mezi příslušnými orgány podle odstavce 1 téhož článku.

Článek 17

V souladu s článkem 17, odstavcem 4 ve spojení s odstavci 1 a 2 Druhého dodatkového protokolu Bulharská

republika stanoví, že Nejvyšší kasační prokuratura je příslušným orgánem, kterému mají být zasílány žádosti o právní pomoc podle článku 17, odstavce 1 a který má být v naléhavém případě v průběhu sledování okamžitě uvědoměn o překročení hranice podle článku 17, odstavce 2. Policisty uvedenými v odstavcích 1 a 2 téhož článku, kteří mají provádět přeshraniční sledování, budou vyšetřovatelé Národní vyšetřovací služby a Ministerstvo vnitra bude poskytovat spolupráci.

Článek 18

V souladu s článkem 18, odstavcem 4 ve spojení s odstavci 2 a 3 Druhého dodatkového protokolu Bulharská republika stanoví, že Nejvyšší kasační prokuratura je příslušným orgánem oprávněným upravovat, kontrolovat a rozhodovat o sledované zásilce.

Článek 19

V souladu s článkem 19, odstavcem 4 ve spojení s odstavci 2 Druhého dodatkového protokolu Bulharská republika stanoví, že Nejvyšší kasační prokuratura je příslušným orgánem oprávněným rozhodovat o žádostech o skryté vyšetřování.

Článek 26

V souladu s článkem 26, odstavcem 5 Druhého dodatkového protokolu Bulharská republika prohlašuje, že v rámci řízení, pro které by Bulharská republika mohla odmítnout nebo omezit předání či použití osobních údajů v souladu s ustanoveními Úmluvy nebo jednoho z jejích protokolů, osobní údaje předané jiné smluvní straně jí budou použita pro účely článku 26, odstavce 1 pouze s předchozím souhlasem Bulharské republiky.

Článek 33

V souladu s článkem 33, odstavcem 1 Druhého dodatkového protokolu Bulharská republika prohlašuje, že nebude aplikovat své prohlášení k článku 15, odstavci 6 Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních ze dne 20. dubna 1959 na ustanovení tohoto protokolu.

DÁNSKO

Výhrady a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 15. ledna 2003 - or. angl.

Výhrady

Článek 33

V souladu s článkem 33, odstavcem 2, srov. článek 17 (ve Druhém dodatkovém protokolu), Dánsko prohlašuje, že nepřijímá článek 17 (přeshraniční sledování).

V souladu s článkem 33, odstavcem 2, srov. článek 19 (ve Druhém dodatkovém protokolu), Dánsko prohlašuje, že nepřijímá článek 19 (utajené vyšetřování).

Prohlášení

Článek 1

V souladu s článkem 15, odstavcem 8 (d) a 15, odstavcem 3 (v Evropské úmluvě o vzájemné pomoci ve věcech

restních ve znění Druhého dodatkového protokolu) Dánsko prohlašuje, že žádosti správních orgánů (srov. článek 1, odstavec 3 v Úmluvě) budou postupovány ministerstvu spravedlnosti v státu dožádaném o poskytnutí pomoci, a proto nemohou být zaslány přímo justičním orgánům.

Článek 9

V souladu s článkem 9, odstavcem 9 (ve Druhém dodatkovém protokolu), Dánsko prohlašuje, že nevyhovuje žádostem o výsledcích prostřednictvím videokonference týkající se obviněného nebo podezřelého.

Článek 13

V souladu s článkem 13, odstavcem 7 (ve Druhém dodatkovém protokolu), Dánsko prohlašuje, že souhlas uvedený v článku 13, odstavci 3 bude vyžadován před souhlasem s dočasným předáním osoby držené ve vazbě podle článku 13, odstavce 1.

Článek 18

V souladu s článkem 13, odstavcem 7 (ve Druhém dodatkovém protokolu), Dánsko prohlašuje, že dánskými orgány, které jsou příslušné pro účely článku 18, jsou justiční orgány vymezené prohlášením podle článku 24 v Úmluvě z roku 1959 (tj. soudy a soudy a úřady prokuratury, což podle dánské judikatury a procesního zákoníku zahrnuje též Ministerstvo spravedlnosti, nejvyššího státního zástupce, prokurátory, kodaňského policejního prefekta a policejní komisaře).

Článek 32

V souladu s článkem 32, odstavcem 1 (ve Druhém dodatkovém protokolu), Dánsko prohlašuje, že až na další se Druhý dodatkový protokol nevztahuje na Faerské ostrovy a Grónsko.

LITVA

Výhrada a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 6. dubna 2004 - or. angl.

Výhrada

Článek 33

V souladu s článkem 33, odstavcem 2 Druhého dodatkového protokolu Litevská republika prohlašuje, že využívá práva nepřijmout články 16 a 17 Protokolu.

Prohlášení

Článek 4

V souladu s článkem 15, odstavcem 6 Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech restních ve znění článku 4 Druhého dodatkového protokolu Litevská republika prohlašuje, že územní okresní prokuratury, Odvolací soud Litvy, obvodní a okresní soudy vykonávají funkce upravené v článku 15 Úmluvy.

Článek 6

V souladu s článkem 24 Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech restních ve znění článku 6 Druhého dodatkového protokolu Litevská republika prohlašuje, že Generální prokuratura Litevské republiky, územní okresní prokuratury Litevské republiky, Odvolací soud Litvy, obvodní a okresní soudy jsou justičními orgány pro účely Úmluvy.

Články 18, 19

V souladu s článkem 18, odstavcem 4 a článkem 19, odstavcem 4 Druhého dodatkového protokolu Litevská republika prohlašuje, že Generální prokuratura Litevské

republiky je příslušným orgánem pro účely článku 18 a článku 19 Protokolu.

Článek 26

V souladu s článkem 26, odstavcem 5 Druhého dodatkového protokolu Litevská republika prohlašuje, že osobní údaje předané jiné straně pro účely článku 26, odstavce 1 Protokolu nemohou být použity bez předchozího souhlasu Litevské republiky.

LOTYŠSKO

Výhrada a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 30. března 2004 - or. angl.

Výhrada

Články 17, 33

V souladu s článkem 33, odstavcem 2 Druhého dodatkového protokolu Lotyšská republika prohlašuje, že nepřijímá článek 17 uvedeného protokolu.

Prohlášení

Článek 11

V souladu s článkem 11, odstavcem 4 Druhého dodatkového protokolu Lotyšská republika prohlašuje, že si vyhrazuje právo nebýt vázána podmínkami uloženými poskytlující stranou podle odstavce 2 uvedeného článku 11.

Článek 13

V souladu s článkem 13, odstavcem 7 Druhého dodatkového protokolu Lotyšská republika prohlašuje, že před dosažením dohody podle odstavce 1 uvedeného článku 13 bude vyžadován souhlas uvedený v odstavci 3 uvedeného článku 13.

Článek 19

V souladu s článkem 19 Druhého dodatkového protokolu Lotyšská republika prohlašuje, že:

. příslušným orgánem v průběhu přípravného vyšetřování je:

Generální prokuratura
Kaplaka Boulevard 6
Rīga, LV-1801
Lotyšsko
Telefon: +371 704 4400
Fax: +371 704 4449
Email: gen@lrp.lv

. příslušným orgánem před trestním stíháním je:

Ministerstvo vnitra
Raina Boulevard 6
Rīga, LV-1505
Telefon: +371 721 9263
Fax: +371 727 1005
Email: kanceleja@iem.gov.lv

Článek 18

V souladu s článkem 18 Druhého dodatkového protokolu Lotyšská republika prohlašuje, že příslušným orgánem je:

Ministerstvo vnitra
Raina Boulevard 6
Rīga, LV-1505
Telefon: +371 721 9263
Fax: +371 727 1005
Email: kanceleja@iem.gov.lv

Článek 26

V souladu s odstavcem 5 článku 26 Druhého dodatkového protokolu Lotyšská republika vyžaduje, aby osobní údaje předané jiné straně nebyla použita přijímající stranou pro účely odstavce 1 článku 26, leda s jejím předchozím souhlasem.

NORSKO

Výhrady a prohlášení obsažené v plné moci k podpisu předané generálnímu tajemníkovi Rady Evropy při podpisu listiny - or. angl.

Výhrady

Článek 9

V souladu s článkem 9, odstavcem 9 Protokolu Norsko prohlašuje, že nebude používat ustanovení tohoto článku na výsledky prostřednictvím videokonference týkající se obviněného nebo podezřelého.

Článek 33

V souladu s článkem 33, odstavcem 2 Protokolu Norsko prohlašuje, že nepřijímá články 17-20.

Prohlášení

Článek 13

V souladu s článkem 13 Protokolu Norsko prohlašuje, že před dosažením souladu podle odstavce 1 tohoto článku bude vyžadován souhlas uvedený v článku 3.

POLSKO

Výhrada a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 15. ledna 2003 - or. fr.

Výhrada

Články 17, 33

V souladu s článkem 33, odstavcem 2 Polská republika prohlašuje, že nebude provádět dožádání týkající se přeshraničního sledování (článek 17).

Prohlášení

Článek 4

V souladu s článkem 4, odstavcem 8 Polská republika prohlašuje, že si vyhrazuje právo činit provedení dožádání závislým na následujících podmínkách: žádosti o vzájemnou pomoc týkající se výsledku svědků nebo znalců prostřednictvím videokonference nebo telefonní konference by měly být zasílány cestou Ministerstva spravedlnosti Polska [článek 4, odstavec 8, písmeno d)].

Článek 9

V souladu s článkem 9, odstavcem 9 Polská republika prohlašuje, že nevyužije možnosti výsledku obviněného nebo podezřelého prostřednictvím videokonference (článek 9, odstavec 8).

Článek 13

V souladu s článkem 13, odstavcem 7 Polská republika prohlašuje, že využívá možnosti nepokračovat v provádění dožádání o dočasné předání osoby zadržené na území dožadující strany, pokud tato osoba s předáním nesouhlasí.

Článek 18

V souladu s článkem 18, odstavcem 4 a s článkem 19, odstavcem 4 Polská republika prohlašuje, že orgánem příslušným pro účely provedení dožádání uvedených v těchto člácích je: „Komendant Glowny Policji“.

Příloha č. 10/A

EVROPSKÁ ÚMLUVA O PŘEDÁVÁNÍ TRESTNÍHO ŘÍZENÍ
SEZNAM SMLUVNÍCH STRAN
ke dni 16. srpna 2004

Smluvní strana	Datum vstupu v platnost	Poznámky	Smluvní strana	Datum vstupu v platnost	Poznámky
Albánie	05/07/00	P	Nizozemí	19/07/85	P/Ú
Bulharsko	01/07/04	V/P	Norsko	30/03/78	V/P/Ú
Česká republika	01/01/93	V/P	Rakousko	01/07/80	V/P
Dánsko	30/03/78	V/P	Rumunsko	09/09/00	V/P
Estonsko	29/07/97	P	Slovensko	01/01/93	P
Kypr	20/03/02	P	Španělsko	12/11/88	V/P
Lichtenštejnsko	27/05/03	P	Švédsko	30/03/78	V/P
Litva	24/02/00	V/P	Turecko	28/01/79	V/P
Lotyšsko	03/09/97	P	Ukrajina	29/12/95	P

V = výhrady; P = prohlášení; Ú = prohlášení o územní působnosti
Zdroj: internet - adresa: <http://conventions.coe.int/> - ETS No. 073

Příloha č. 10/B

EVROPSKÁ ÚMLUVA O PŘEDÁVÁNÍ TRESTNÍHO ŘÍZENÍ
VÝHRADY A PROHLÁŠENÍ
ke dni 4. listopadu 2003
(neoficiální překlad)

ALBÁNIE

Výhrada a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 4. dubna 2000 - or. angl.

Výhrada

Článek 41

S odkazem na Přílohu I, písmena a, b, c, a g prohlašuje Albánská republika, že si vyhrazuje právo:

- zamítnout žádost o řízení, pokud bude toho názoru, že trestný čin je čistě náboženským trestným činem;
- zamítnout žádost o řízení pro čin, za který může podle jejího vlastního práva být sankce uložena pouze správním orgánem;
- nepřijmout článek 22;
- nepřijmout článek 23;
- nepoužívat článek 30 a 31, pokud jde o čin, za který může podle jejího vlastního práva nebo podle práva předmětného jiného státu být sankce uložena pouze správním orgánem.

Prohlášení

Článek 18

V souladu s článkem 18, odstavcem 2 Úmluvy Albánská republika prohlašuje, že žádosti a jakékoli jiné dokumenty s nimi související, které nejsou vyhotoveny v některém z úředních jazyků Rady Evropy, mají být opatřeny překladem do jazyka albánského nebo do jednoho z těchto jazyků.

Článek 41

S odkazem na druhý odstavec Přílohy II bude pojem „občan“ pro účely této Úmluvy znamenat albánské občany, jakož i bezdomovce se stálým bydlištěm v Albánii a osoby s dvojím občanstvím v případě, že jedno z nich je albánské.

BULHARSKO

Výhrada a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 30. března 2004 - or. angl.

Výhrada

Článek 41

V souladu s čl. 41 odst. 1 Úmluvy si Bulharská republika vyhrazuje právo:

- odmítnout žádost o předání řízení, má-li za to, že trestný čin má výhradně náboženskou povahu (Příloha 1 písm. a);
- odmítnout žádost o předání řízení ohledně činu, za který mohou být podle jejího práva sankce uloženy jedině správním orgánem (Příloha 1 písm. b);
- neakceptovat čl. 22 (Příloha 1 písm. c)
- neakceptovat čl. 23 (Příloha 1 písm. d)
- neakceptovat ustanovení obsažená ve druhé větě čl. 25

(příloha 1 písm. e);

- neakceptovat ustanovení zakotvená v čl. 26 odst. 2 (Příloha 1 písm. f);

- neaplikovat čl. 30 a 31 ve vztahu k činu, za který mohou být podle jejího práva nebo podle práva druhého zúčastněného státu sankce uloženy jedině správním orgánem (Příloha 1 písm. g);

Prohlášení

Článek 18

V souladu s čl. 18 odst. 2 Úmluvy Bulharská republika prohlašuje, že žádosti a všechny relevantní dokumenty musí být opatřeny překladem do jednoho z oficiálních jazyků Rady Evropy anebo do bulharského jazyka.

Článek 13

V souladu s čl. 13 odst. 3 Úmluvy Bulharská republika prohlašuje, že žádosti o předání trestního řízení budou zasilány a doručovány:

- Generální prokuraturou Bulharské republiky během přípravného řízení;

- Ministerstvem spravedlnosti Bulharské republiky během řízení před soudem.

ČESKÁ REPUBLIKA

Výhrada obsažená ve verbální nótě stálé mise České a Slovenské Federativní Republiky ze dne 13. února 1992, která byla předána generálnímu tajemníkovi při podpisu dne 13. února 1992, a potvrzená v dopise ministra zahraničních věcí České republiky ze dne 1. ledna 1993, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 2. ledna 1993 - or. angl.

Články 22 a 23

Články 22 a 23 nebudou přijmuty.

Prohlášení¹⁾ obsažené ve verbální nótě stálého zástupce České republiky ze dne 15. března 1994, která byla zaregistrována v generálním sekretariátě dne 16. března 1994 - or. angl.

Článek 13

Žádosti uvedených v Evropské úmluvě o předávání trestního řízení se adresují **Nejvyššímu státnímu zastupitelství České republiky** předtím, než je věc předána soudu, a **Ministerstvu spravedlnosti České republiky** poté, co je věc předána soudu.

DÁNSKO

Výhrada a prohlášení učiněné při uložení ratifikační

¹⁾ Nahrazuje prohlášení obsažené ve verbální nótě stálé mise České a Slovenské Federativní Republiky ze dne 13. února 1992, která byla předána generálnímu tajemníkovi při podpisu dne 13. února 1992, a potvrzená v dopise ministra zahraničních věcí České republiky ze dne 1. ledna 1993, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 2. ledna 1993 – or. angl.

Text původního prohlášení: „Žádosti uvedené v Evropské úmluvě o předávání trestního řízení se adresují Generální prokuratuře České a Slovenské Federativní Republiky předtím, než je věc předána soudu, a Ministerstvu spravedlnosti České republiky nebo Ministerstvu spravedlnosti Slovenské republiky poté, co je věc předána soudu.“

listiny dne 13. listopadu 1975 - or. fr.

Výhrada

Články 22 a 23

Dánská vláda, využívajíc možnosti stanovené Přílohou I k Úmluvě, prohlašuje, že nemůže přijmout článek 22 a článek 23.

Prohlášení

Článek 18

Dánská vláda, využívajíc možnosti stanovené v článku 18, odstavci 2 Úmluvy, prohlašuje, že formální dokumenty týkající se Úmluvy musí být vyhotoveny v dánském, norském, švédském nebo anglickém jazyce nebo opatřeny překladem do jednoho z těchto jazyků.

ESTONSKO

Prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 28. dubna 1997 - or. angl.

Článek 18

Podle článku 18, odstavce 2 Úmluvy prohlašuje Estonská republika, že žádosti a jejich přílohy adresované estonským orgánům mají být opatřeny do angličtiny.

Článek 25

Podle článku 41 a Přílohy I, písmene (e) Úmluvy Estonská republika nepřijímá druhou větu článku 25.

Články 30 a 31

Podle článku 41 a Přílohy I, písmene (g) Úmluvy Estonská republika nepoužije články 30 a 31 Úmluvy, pokud půjde o čin, za který může podle jejího vlastního práva nebo podle práva předmětného jiného státu být sankce uložena pouze správním orgánem.

KYPR

Prohlášení obsažené ve verbální notě Ministerstva zahraničních věcí Kypru přiložené k ratifikační listině uložené dne 19. prosince 2001 - or. angl.

Článek 18

V souladu s článkem 18, odstavcem 2 Úmluvy Kyperská republika prohlašuje, že si vyhrazuje právo vyžadovat, aby jakékoli dokumenty týkající se používání této Úmluvy byly opatřeny překladem buď do řečtiny, nebo do angličtiny.

Článek 41

V souladu s Přílohou II Úmluvy Kyperská republika prohlašuje, že pojem „občan“ ve smyslu Úmluvy znamená občana Kyperské republiky nebo osobu, která by podle platných předpisů týkajících se občanství Republiky měla nárok stát se občanem Republiky

LICHTENŠTEJNSKO

Prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 26. února 2003 - or. angl.

Článek 41

V souladu s Přílohou I, písmenem b Úmluvy Lichtenštejnské knížectví prohlašuje, že odmítne žádost o řízení pro čin, za který může být podle lichtenštejnského práva sankce uložena pouze správním orgánem.

V souladu s Přílohou I, písmeny c a d Úmluvy Lichtenštejnské knížectví prohlašuje, že nepřijímá články 22 a 23.

V souladu s Přílohou I, písmenem g Úmluvy Lichtenštejnské knížectví prohlašuje, že v souvislosti s jednáním, za který může být podle lichtenštejnského práva sankce uložena pouze správním orgánem, nebude aplikovat články 30 a 31.

Článek 18

V souladu s článkem 18, odstavcem 2 Úmluvy Lichtenštejnské knížectví prohlašuje, že žádosti o řízení a příložené dokumenty, které nejsou vyhotoveny v němčině nebo angličtině, musejí být opatřeny překladem do jednoho z těchto jazyků.

LITVA

Výhrada a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 23. listopadu 1999 - or. angl.

Výhrada

Článek 41

V souladu s odstavcem 1 článku 41 Úmluvy Litevská republika prohlašuje, že si vyhrazuje právo:

a. odmítnout žádost o trestní řízení, pokud bude mít za to, že trestný čin je čistě náboženským trestným činem (Příloha I (a));

b. odmítnout žádost o řízení pro čin, za který mohou být sankce v souladu s jejím vlastním právem uloženy pouze správním orgánem (Příloha I (b));

c. nepoužívat články 30 a 31, pokud půjde o čin, za který mohou být sankce v souladu s jejím vlastním právem uloženy pouze správním orgánem (Příloha I (g)).

Prohlášení

Článek 18

V souladu s odstavcem 2 článku 18 Evropské úmluvy o předávání trestního řízení si Litevská republika vyhrazuje právo vyžadovat, aby všechny žádosti a průvodní dokumenty byly opatřeny překladem do angličtiny, němčiny, ruštiny nebo litevštiny, pokud nejsou sepsány v jednom z výše uvedených jazyků.

Článek 41

V souladu s Přílohou II Úmluvy prohlašuje Litevská republika, že pokud jde o ni, pojem „občan“ znamená osobu, která je občanem Litevské republiky v souladu s jejími zákony.

LOTYŠSKO

Prohlášení obsažené ve verbální notě Ministerstva zahraničních věcí Lotyšska ze dne 2. května 1997, která byla předána generálnímu tajemníkovi při uložení ratifikační listiny dne 2. června 1997 - or. angl.

Podle Přílohy II Úmluvy Lotyšská republika stanoví, že ve smyslu této Úmluvy se pojem „občan“ vztahuje na občany Lotyšské republiky a ne-občany, kteří podléhají zákonu o postavení bývalých občanů SSSR, kteří nejsou občany Lotyšska ani žádného jiného státu.

Článek 13

Podle odstavce 3 článku 13 Úmluvy Lotyšská republika prohlašuje, že žádosti o pomoc mají být zaslány přes:

Ministerstvo vnitra - v průběhu přípravného vyšetřování do zahájení trestního stíhání;

Raina blvd 6,
Riga, LV - 1533, Latvia
Fax: 371.2.223853
Tel.: 371.2.219263

Generální prokuraturu - v průběhu přípravného vyšetřování do předložení věci soudu;

O. Kalpaka blvd 6,
Riga, LV - 1536, Latvia
Fax: 371.7.212231
Tel.: 371.7.320085

Ministerstvo spravedlnosti - v průběhu řízení před soudem.

Brivibas blvd 36,
Riga, LV - 1536, Latvia
Fax: 371.7.285575
Tel.: 371.7.280437
371.7.282607

Článek 18

Podle odstavce 2 článku 18 Úmluvy Lotyšská republika vyžaduje, aby všechny dokumenty, s výjimkou kopie písemného rozhodnutí uvedeného v článku 16, odstavci 2 Úmluvy, byly opatřeny překladem do jazyka anglického.

NIZOZEMÍ

Prohlášení obsažené v listině o přístupu uložené dne 18. dubna 1985 - or. angl.

Článek 40

Nizozemské království přijímá Úmluvu pro Království v Evropě a pro Nizozemské Antily.

Prohlášení učiněná při uložení listiny o přístupu dne 18. dubna 1985 - or. angl.

Článek 18

Článek 18, odstavec 2

Nizozemské království vyžaduje, aby dokumenty vztahující se k použití výše uvedené Úmluvy byly opatřeny překladem, pokud nejsou vyhotoveny v holandském, německém, francouzském nebo anglickém jazyce.

Článek 21

Článek 21, odstavec 2.d

Nizozemské království je srozuměno s tím, že rozhodnutí zahájit řízení zahrnuje podmíněné rozhodnutí nepokračovat ve stíhání, pokud budou splněny předepsané podmínky.

Článek 43

Článek 43, odstavec 4

Vzhledem ke svým vztahům s Belgií a Lucemburskem týkajícím se předávání trestního řízení Nizozemské království nebude používat výše uvedenou Úmluvu, ale Smlouvu mezi Belgickým královstvím, Lucemburským velkovévodstvím a Nizozemským královstvím o předávání trestního řízení podepsanou v Bruselu dne 11. května 1974.

Prohlášení obsažené v dopise stálého zástupce Nizozemí ze dne 24. prosince 1985, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 3. ledna 1986 - or. angl.

Ostrov Aruba, který je v současnosti stále částí Nizozemských Antil, obdrží od 1. ledna 1986 vnitřní autonomii jako země v rámci Nizozemského království. V důsledku toho

se Nizozemské království již nebude skládat z dvou zemí, jmenovitě z Nizozemí (Království v Evropě) a Nizozemských Antil (ležících v Karibské oblasti), ale bude se skládat ze tří zemí, jmenovitě z uvedených dvou zemí a ze země Aruba.

Jelikož změny učiněné 1. ledna 1986 se budou týkat posunu pouze ve vnitřních ústavních vztazích v rámci Nizozemského království a jelikož Království jako takové zůstane subjektem mezinárodního práva, s nímž jsou uzavírány smlouvy, uvedené změny nebudou mít žádné následky v mezinárodním právu, pokud jde o smlouvy uzavřené Královstvím, které již platí pro Nizozemské Antily včetně Aruby. Tyto smlouvy zůstanou v platnosti pro Arubu v jejím novém postavení jako země v rámci Království. Proto budou tyto smlouvy od 1. ledna 1986, pokud jde o Nizozemské království, platit pro Nizozemské Antily (bez Aruby) a pro Arubu.

V důsledku této smlouvy uvedené v příloze, jichž je Nizozemské království stranou a které platí pro Nizozemské Antily, budou od 1. ledna 1986, pokud jde o Nizozemské království, platit pro Nizozemské Antily a Arubu.

Seznam Úmluv, kterých se týká prohlášení

...73 Evropská úmluva o předávání trestního řízení (1972)

Prohlášení obsažené v dopise stálé mise Nizozemí ze dne 28. srpna 1990, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 29. srpna 1990 - or. angl. a fr.

Článek 42

Článek 42, odstavec 1

Nizozemské království určuje následující právní ustanovení k zahrnutí do Přílohy III Úmluvy v Nizozemí : jakéhokoliv nezákonné chování, na které se vztahuje zákon o dopravních předpisech (správním donucení) (Wet administratiefrechtelijke handhaving verkeersvoorschriften) z 3. července 1989 (Sborník zákonů, nařízení a vyhlášek, 300).

NORSKO

Výhrada obsažená v ratifikační listině uložené dne 29. prosince 1977 - or. angl.

Články 23, 35, 36 a 37

Vláda Norského království nemůže přijmout článek 23 a ustanovení týkající se *ne bis in idem*, viz. články 35-37, v případech, kde pachatelem byl norský občan nebo měl trvalý pobyt v Norsku v době, kdy byl trestný čin spáchán.

Prohlášení obsažená v dopise stálého zástupce Norska ze dne 29. prosince 1977, který byl předán generálnímu tajemníkovi při uložení ratifikační listiny téhož dne - or. angl.

Článek 13

Článek 13, odstavec 3

Hlavní veřejný žalobce je oprávněn zasílat jakémukoli neseverskému státu žádosti uvedené v Úmluvě a veškerá sdělení nezbytná pro používání Úmluvy a přijímat takové žádosti a sdělení od jakéhokoliv neseverského státu.

Článek 18

Článek 18, odstavec 2

S výjimkou kopie jakéhokoliv písemného rozhodnutí uvedeného v odstavci 2 článku 16 Norsko vyžaduje, aby

dokumenty spojené s používáním Úmluvy, které jsou vyhotoveny v jazyku jiném, než norském, dánském, švédském či anglickém, byly opatřeny překladem do norštiny nebo angličtiny.

Článek 40

Článek 40

Úmluva bude platit rovněž pro ostrov Bouvetův, ostrov Petra I. a zemi královny Maud.

RAKOUSKO

Výhrady a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 1. dubna 1980 - or. angl. a německy

Výhrady

Článek 11

Rakousko odmítne žádost o řízení pro čin, za který mohou být v souladu s rakouským právem uloženy sankce pouze správním orgánem [Příloha I, písmeno b].

Články 22 a 23

Rakousko nepřijímá články 22 a 23 [Příloha I, písmena c a d].

Články 30 a 31

Rakousko nebude používat články 30 a 31, pokud jde o činy, za které mohou být sankce v souladu s rakouským právem uloženy pouze správním orgánem [Příloha I, písmeno g].

Prohlášení

Články 11 a 8

Rakousko odmítne přijetí žádosti o řízení v případech písmen a, d až g a i až k. Bude-li žádost založena pouze na článku 8, odstavci 1, písmeni c nebo d, Rakousko využije rovněž ustanovení písmen b a c, aby odmítlo přijetí žádostí. Rakousko považuje všechny tyto trestné činy za trestné činy fiskální, které jsou porušeními předpisů týkajících se poplatků, daní, cel, monopolů a zahraničních měn nebo předpisů týkajících se vývozu, dovozu, průvozu a určování kvót zboží.

Článek 18

Článek 18, odstavec 2

Bez újmy ustanovení článku 18, odstavce 3 musí být žádosti o řízení a podpůrné dokumenty, které nejsou vyhotoveny v němčině, francouzštině nebo angličtině, opatřeny překladem do jednoho z těchto jazyků.

RUMUNSKO

Výhrada a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 8. června 2000 - or. fr.

Výhrada

Článek 41

Rumunsko prohlašuje, že si vyhrazuje právo:

1. odmítnout žádost o řízení, pokud bude toho názoru, že trestný čin je trestným činem čistě náboženským (Příloha I.a);
2. odmítnout žádost o řízení pro čin, za nějž mohou v souladu s jeho vlastním právem být sankce uloženy pouze správním orgánem (Příloha I.b);
3. nepoužívat články 30 a 31 (Příloha I.g);
4. Pro účely této Úmluvy pojem „příslušník“ znamená „občan“ (Příloha II).

Prohlášení

Článek 13

Rumunsko prohlašuje, že žádosti podle této Úmluvy formulované v průběhu trestního řízení mají být adresovány Prokuratuře při Nejvyšším soudu.

Rumunsko prohlašuje, že žádosti podle této Úmluvy formulované v průběhu řízení před soudem mají být adresovány Ministerstvu spravedlnosti.

Článek 18

Rumunsko prohlašuje, že bez újmy ustanovení článku 18, odstavce 3 žádosti formulované podle této Úmluvy a příkládané dokumenty mají být zasílány rumunským orgánům spolu s překladem do francouzštiny či angličtiny.

SLOVENSKO

Výhrada obsažená ve verbální notě stálé mise České a Slovenské Federativní Republiky ze dne 13. února 1992, která byla předána generálnímu tajemníkovi při podpisu dne 13. února 1992, a potvrzená v dopise ministra zahraničních věcí Slovenské republiky ze dne 6. dubna 1994, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 28. dubna 1994 - or. angl.

Články 22 a 23

Články 22 a 23 nebudou přijmuty.

Prohlášení obsažené ve verbální notě stálé mise České a Slovenské Federativní Republiky ze dne 13. února 1992, která byla předána generálnímu tajemníkovi při podpisu dne 13. února 1992, potvrzené ve verbální notě ze dne 15. dubna 1992, která byla předána generálnímu tajemníkovi při uložení ratifikační listiny dne 15. dubna 1992, a potvrzené v dopise ministra zahraničních věcí Slovenské republiky ze dne 6. dubna 1994, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 28. dubna 1994 - or. angl.

Článek 13

Žádosti uvedené v Evropské úmluvě o předávání trestního řízení budou adresovány **Generální prokuratuře České a Slovenské Federativní Republiky** předtím, než je věc předána soudu, a **Ministerstvu spravedlnosti České republiky** nebo **Ministerstvu spravedlnosti Slovenské republiky** poté, co je věc předána soudu.“

ŠPANĚLSKO

Výhrada a prohlášení učiněné při uložení ratifikační listiny dne 11. srpna 1988 - or. fr. a španělsky

Výhrada

Články 11, 30 a 31

Příloha I

Pokud jde o Přílohu I, Španělsko prohlašuje, že si vyhrazuje právo odmítnout žádost o řízení v příkladech předvídaných v písmenech a, b a g.

Prohlášení

Článek 18

Pokud jde o článek 18, Španělsko prohlašuje, že si vyhrazuje právo vyžadovat, aby jakýkoliv dokument týkající se použití Úmluvy byl opatřen překladem do španělštiny.

ŠVÉDSKO

Výhrady obsažené v ratifikační listině uložené dne 7. dubna 1976 - or. fr.

Článek 23

Švédsko neschvaluje článek 23 (automatické prodloužení lhůty pro řízení v dožadovaném státu v případech podpůrné příslušnosti).

Články 35, 36 a 37

Švédsko neschvaluje ustanovení části V (články 35-37), pokud z těchto ustanovení vyplývá na jedné straně překážka trestnímu stíhání ve Švédsku podle švédského práva pro alespoň čtyři roky odnětí svobody a na druhé straně překážka pro výkon sankce uložené nebo vynesené, pokud jde o trestný čin spáchaný ve Švédsku.

Prohlášení obsažená v dopise ministra zahraničních věcí Švédska ze dne 29. ledna 1976, který byl předán generálnímu tajemníkovi při uložení ratifikační listiny dne 7. dubna 1976 - or. fr.

Článek 13²⁾

Za podmínek Úmluvy (odstavec 3 článku 13) bude žádosti a jiná sdělení zasílat Ministerstvo zahraničních věcí jakémukoliv neseverskému státu nebo je bude od jakéhokoliv neseverského státu přijímat.

Článek 18

S výjimkou kopie jakéhokoliv písemného rozhodnutí uvedeného v odstavci 2 článku 16 budou dokumenty spojené s použitím Úmluvy, které jsou sepsány v jazyku jiném než dánském, anglickém, norském nebo švédském, opatřeny překladem do angličtiny nebo švédštiny (odstavec 2 článku 18).

TURECKO

Výhrada učiněná při podpisu Úmluvy dne 16. června 1974, která byla potvrzena dopisem stálého zástupce Turecka ze dne 27. října 1978, který byl předán generálnímu tajemníkovi při uložení ratifikační listiny téhož dne - or. fr.

Články 11 a 26

V souladu s článkem 41 využívá turecká vláda výhrad umožněných v písmenech a a f Přílohy I k této Úmluvě.

Prohlášení obsažená v dopise stálého zástupce Turecka ze dne 27. října 1978, který byl předán generálnímu tajemníkovi při uložení ratifikační listiny téhož dne - or. fr.

Článek 13

V souladu s článkem 13, odstavcem 3 se žádost o úkony a sdělení nezbytná pro používání Úmluvy zasílají diplomatickými cestami.

Článek 18

V souladu s článkem 18, odstavcem 2 si Turecko vyhrazuje právo požadovat, aby žádosti učiněné při používání Úmluvy byly opatřeny překladem do turečtiny.

Výhrada obsažená ve druhém dopise stálého zástupce Turecka ze dne 27. října 1978, který byl předán generálnímu tajemníkovi při uložení ratifikační listiny téhož dne - or. fr.

Turecká vláda při ratifikaci Evropské úmluvy o předávání trestního řízení prohlašuje, že se necítí býti vázána provádět ustanovení uvedené Úmluvy ve vztahu k řecké kyperské správě, která není ústavně oprávněna sama o sobě reprezentovat Kyperskou republiku.³⁾

UKRAJINA

Prohlášení obsažené v dopise stálého zástupce ze dne 31. ledna 2000, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 1. února 2000 - or. fr.

Článek 13

Ministerstvo spravedlnosti Ukrajiny (v případech žádostí soudů) a Generální prokuratura Ukrajiny (v případech žádostí orgánů přípravného vyšetřování) jsou orgány uvedenými v článku 13, odstavci 1 Úmluvy

²⁾ Prohlášení bylo odvoláno dopisem ministra zahraničních věcí ze dne 6. listopadu 2000, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 24. listopadu 2000 – or. angl.

³⁾ Poznámka sekretariátu: Oznámení o výše uvedené výhradě zmiňuje rozhodnutí přijaté výborem ministrů v únoru 1976 na 254. schůzce zástupců ministrů. Toto rozhodnutí se týká identické výhrady učiněné tureckou vládou při ratifikaci sedmi úmluv a dohod dne 19. prosince 1975 a zní takto:

„Zástupci,

ve světle pokračující diskuse a odkazující výlučně na procedurální aspekty uložení sedmi ratifikačních listin,

zvážili, že generální tajemník by měl s platností od 19. prosince 1975 přistoupit k registraci těchto ratifikačních listin předkládaných státním zástupcem Turecka dopisy ze dne 19. prosince 1975 a oznámit jí vládám členských států s tím, že registrace výhrad generálním tajemníkem nebude mít žádný vliv na jejich platnost.

Výše uvedené rozhodnutí žádným způsobem neovlivní postavení vlády Kyperské republiky ve výboru ministrů Rady Evropy.“

Příloha č. 11/A

ÚMLUVA O PŘEDÁVÁNÍ ODSOUZENÝCH OSOB
SEZNAM SMLUVNÍCH STRAN
 ke dni 16. srpna 2004

Smluvní strana	Datum vstupu v platnost	Poznámky	Smluvní strana	Datum vstupu v platnost	Poznámky
Albánie	01/08/00	P	Maďarsko	01/11/93	P
Andorra	01/11/00	P	Makedonie	01/11/99	
Arménie	01/09/01	P	Malta	01/07/91	P
Austrálie	01/01/03		Mauritius	01/10/04	Ú
Ázerbajdžán	01/05/01	P	Moldávie	01/09/04	P
Bahamy	01/03/92	P	Německo	01/02/92	P
Belgie	01/12/90	P	Nizozemí	01/01/88	P/Ú
Bolívie	01/06/04	P	Norsko	01/04/93	P/Ú
Bulharsko	01/10/94	P	Panama	01/11/99	P
Česká republika	01/01/93		Polsko	01/03/95	P
Dánsko	01/05/87	Ú	Portugalsko	01/10/93	P
Estonsko	01/08/97	P	Rakousko	01/01/87	P
Finsko	01/05/87	P	Rumunsko	01/12/96	P
Francie	01/07/85	V/P	Řecko	01/04/88	P
Gruzie	01/02/98	P	San Marino	01/10/04	
Chile	01/11/98		Slovensko	01/01/93	P
Chorvatsko	01/05/95	P	Slovinsko	01/01/94	
Irsko	01/11/95	V/P	Srbsko a Černá Hora	01/08/02	
Island	01/12/93	P	Španělsko	01/07/85	P
Itálie	01/10/89	P	Švédsko	01/07/85	P
Izrael	01/01/98	P	Švýcarsko	01/05/88	P
Japonsko	01/06/03	P	Tonga	01/11/00	
Kanada	01/09/85		Trinidad and Tobago	01/07/94	
Kostarika	01/08/98		Turecko	01/01/88	P
Kypr	01/08/86	P	Ukrajina	01/01/96	
Lichtenštejnsko	01/05/98	P	USA	01/07/85	P
Litva	01/09/96	P	Velká Británie	01/08/85	P/V/Ú
Lotyšsko	01/09/97	P	Venezuela	01/10/03	
Lucembursko	01/02/88	P			

V = výhrady; P = prohlášení; Ú = prohlášení o územní působnosti
 Zdroj: internet - adresa: <http://conventions.coe.int/> - ETS No. 112

ÚMLUVA O PŘEDÁVÁNÍ ODSOUZENÝCH OSOB

VÝHRADY A PROHLÁŠENÍ

ke dni 4. listopadu 2003

(neoficiální překlad)

ALBÁNIE

Prohlášení obsažená v ratifikační listině uložené dne 4. dubna 2000 - or. angl.

Článek 3

V souladu s článkem 3, odstavcem 3 Albánská republika prohlašuje, že hodlá vyloučit použití řízení uvedeného článku 9, odstavce 1, písmene a) Úmluvy.

V souladu s článkem 3, odstavcem 4 pojem „státní občan“ bude pro účely této Úmluvy označovat albánské občany, osoby bez státní příslušnosti bydlící na území Albánie a osoby, které mají dvojí občanství, je-li jedno z nich albánské.

Článek 10k 17

V souladu s článkem 17, odstavcem 3 Albánská republika prohlašuje, že žádosti o předání odsouzené osoby a příslušné doklady musí být opatřeny překladem do albánštiny nebo jednoho z úředních jazyků Rady Evropy.

ANDORRA

Prohlášení obsažená v ratifikační listině uložené dne 13. července 2000 - or. fr.

Článek 3

Andorské knížectví v souladu s článkem 3, odstavcem 3 prohlašuje, že vylučuje použití řízení uvedeného v článku 9 odstavci 1. b v případech, kdy bude vykonávajícím státem.

Andorské knížectví v souladu s článkem 3, odstavcem 4 prohlašuje, že pojem „státní občan“ označuje jakoukoliv osobu, která byla v okamžiku spáchání skutku podle *lei qualificada* [zákonu, který musí být přijat kvalifikovanou většinou] o andorském občanství andorským občanem.

Článek 5

Andorské knížectví v souladu s článkem 5, odstavcem 3 prohlašuje, že žádosti o předání budou odesílány a přijímány Ministerstvem zahraničních vztahů.

Článek 17

Andorské knížectví v souladu s článkem 17, odstavcem 3 prohlašuje, že žádosti o předání a příslušné doklady musí být opatřeny překladem do katalánštiny, španělštiny či francouzštiny.

ARMÉNIE

Prohlášení obsažená v ratifikační listině uložené dne 11. května 2001 - or. angl.

Článek 3

V souladu s článkem 3, odstavcem 4 Úmluvy Arménská republika prohlašuje, že pojem „státní občan“ se bude pro účely této Úmluvy vztahovat k jakékoliv osobě, jež byla v okamžiku spáchání trestného činu občanem Arménské republiky.

Arménská republika však může svolit k předání odsouzené osoby, jež v okamžiku spáchání trestného činu arménským občanem nebyla, byla-li arménským občanem v okamžiku žádosti o předání.

Článek 17

V souladu s článkem 17, odstavcem 3 Úmluvy Arménská republika prohlašuje, že žádosti o předání odsouzených osob a příslušné doklady musí být opatřeny překladem do arménštiny, jednoho z úředních jazyků Rady Evropy nebo do ruštiny.

ÁZERBAJDŽÁN

Výhrada a prohlášení obsažená v ratifikační listině uložené dne 25. ledna 2001 - or. angl.

Výhrada

Článek 4

Ázerbajdžánská republika tímto prohlašuje, že postup upravený v článku 4, odstavci 5 Úmluvy bude použit v případech, kdy bude v souladu s vnitrostátním právním řádem.

Prohlášení

Článek 3

V souladu s článkem 3, odstavcem 3 Úmluvy Ázerbajdžánská republika prohlašuje, že zcela vylučuje použití řízení uvedeného v článku 9, odstavci 1. b Úmluvy.

Ázerbajdžánská republika prohlašuje, že pro účely této Úmluvy pojem „státní občan“, pokud jde o Ázerbajdžánskou republiku, označuje osoby uvedené v článku 52 ústavy Ázerbajdžánské republiky.

Článek 5

Ázerbajdžánská republika prohlašuje, že pro styk v souvislosti s prováděním této Úmluvy bude využívat Ministerstvo spravedlnosti a diplomatickou cestu.

Článek 12

V souladu s článkem 12 Úmluvy Ázerbajdžánská republika prohlašuje, že rozhodnutí o milostech a amnestiích odsouzených osob, předaných Ázerbajdžánskou republikou, musí být schválena příslušnými orgány Ázerbajdžánské republiky.

Článek 16

V souladu s článkem 16, odstavcem 7 Úmluvy Ázerbajdžánská republika požaduje, aby byla informována o všech průvozech odsouzených osob přes své území.

Článek 17

V souladu s článkem 17, odstavcem 3 Úmluvy Ázerbajdžánská republika prohlašuje, že žádosti o předání a příslušné doklady musí být předávány ve francouzštině či angličtině a opatřeny překladem do ázerbajdžánštiny.

BAHAMY

Prohlášení obsažená v ratifikační listině uložené dne 12. listopadu 1991 - or. angl.

Článek 3

V souladu s ustanovením článku 3, odstavce 4 Úmluvy Společenství Bahamských ostrovů prohlašuje, že pojem „státní občan“ (článek 3, odstavec 1. a) označuje osoby

s bahamským občanstvím či osoby, které mají na území Společenství Bahamských ostrovů trvalý pobyt.

Článek 3 a 9

Podle článku 3, odstavce 3 Úmluvy Společenství Bahamských ostrovů prohlašuje, že se zřetelem k tomuto článku a pokud se článku 9, odstavce 1 týká, vylučuje použití řízení uvedeného v článku 9, odstavci 1.b Úmluvy v případech, kdy bude vykonávajícím státem.

Článek 5

V souladu s ustanoveními článku 5, odstavce 2 Úmluvy Společenství Bahamských ostrovů prohlašuje, že ústředním orgánem, který bude odesílat a přijímat žádosti je:

Attorney General (Nejvyšší státní zástupce)
Post Office Box N-3007
Nassau
The Commonwealth of the Bahamas

Společenství Bahamských ostrovů dále prohlašuje, že v souladu s ustanoveními článku 5, odstavce 3 uznává právo kterékoliv strany požadovat, aby sdělení a právní dokumenty související s žádostmi a odpověďmi byly doručovány diplomatickou cestou.

Článek 17

V souladu s ustanoveními článku 17, odstavce 2 Společenství Bahamských ostrovů prohlašuje, že žádosti o předání a příslušné dokumenty musí být opatřeny překladem do anglického jazyka.

Prohlášení obsažené v dopise velvyslance Bahamských ostrovů ve Spojeném království ze dne 25. března, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 1. dubna 1992 - or. angl.

Článek 3

V souladu s článkem 3, odstavcem 3 Úmluvy tímto vláda Společenství Bahamských ostrovů mění prohlášení učiněné v okamžiku uložení listiny o přistoupení, pokud jde o vymezení pojmu „státní občan,“ (článek 3, odstavec 1.a.).

Vláda Společenství Bahamských ostrovů nyní prohlašuje, že pojem „státní občan“ (článek 3, odstavec 1) označuje občana Bahamských ostrovů nebo držitele povolení k trvalému pobytu, vydaného na základě Imigračního zákona, jehož manžel je občanem Bahamských ostrovů.

BELGIE

Prohlášení učiněná v den uložení ratifikační listiny 6. srpna 1990 - or. fr.

Článek 3 a 9

Belgie hodlá vyloučit použití řízení uvedeného v článku 9 odstavce 1.b v případech, kdy bude vykonávajícím státem.

Článek 17

Belgie požaduje, aby žádosti o předání a příslušné doklady byly opatřeny překladem do jednoho z úředních jazyků Rady Evropy nebo holandštiny.

BOLÍVIE

Prohlášení obsažená ve verbální nótě Velvyslanectví Bolívie ze dne 30. dubna 2004, registrované v generálním sekretariátě dne 5 května 2004 - or. fr./šp.

-

Velvyslanectví Bolivijské republiky lituje opožděného

doručení prohlášení k Úmluvě o předávání odsouzených osob, které bylo způsobeno politováníhodným úředním nedopatřením. Velvyslanectví Bolivijské republiky ve Francii uznává, že ustanovení Úmluvy o činnosti výhrad a prohlášení musí být smluvními stranami respektována, avšak považuje za nutné zdůraznit, že prohlášení byla zformulována bolivijským parlamentem v rámci procedury vnitrostátního schvalování Úmluvy. Parlament je jedinou institucí, které bolivijská Ústava dává oprávnění schvalovat mezinárodní smlouvy této povahy. Prohlášení proto tvoří nedílnou součást parlamentního rozhodnutí.

Článek 3

V souladu s čl. 3 odst. 4 Úmluvy Bolívie považuje za státního občana každou osobu, která má tento status podle Části III Hlavy I Politické Ústavy Státu.

Článek 17

V souladu s čl. 17 odst. 3 Úmluvy Bolívie požaduje, aby byly žádosti o předání a příslušné doklady opatřeny překladem do španělštiny.

Článek 5

V souladu s čl. 5 odst. 3 Úmluvy bude Bolívie pro řízení o žádostech o předání používat Ministerstvo zahraničních věcí a náboženství.

BULHARSKO

Prohlášení učiněná při podpisu 30. září 1993 a potvrzená při uložení ratifikační listiny dne 17. června 1994 - or. fr.

Články 3 a 9

Bulharská republika prohlašuje, že v souladu se svým současným právním řádem bude používat řízení uvedené v článku 9, odstavci 1.a a článku 10 Úmluvy.

Článek 7

Bulharská republika prohlašuje, že poté, co orgány odpovědné za předání vydají svá rozhodnutí, dotyčná osoba již nemůže vzít svůj souhlas s předáním zpět.

Článek 17

Bulharská republika prohlašuje, že bude požadovat, aby žádosti o předání a příslušné doklady byly opatřeny překladem do jednoho z úředních jazyků Rady Evropy.

Změna prohlášení obsažená ve verbální nótě stálé mise Bulharska ze dne 7. března 2002, která byla zaregistrována v generálním sekretariátě dne 11. března 2002 - or. angl.

Článek 17

Bulharská republika prohlašuje, že bude požadovat, aby žádosti o předání a příslušné doklady byly opatřeny překladem do bulharštiny, nebo v případě jeho absence překladem do jednoho z úředních jazyků Rady Evropy.

DÁNSKO

Prohlášení obsažená v dopise stálého zástupce Dánska ze dne 6. ledna 1987, který byl předán generálnímu sekretariátu při uložení ratifikační listiny 16. ledna 1987 - or. fr.

Článek 3

V souladu s ustanovením článku 3, odstavce 4 Úmluvy Dánsko prohlašuje, že pojem „státní občan“ (viz článek 3, odstavec 1.a) označuje osoby s dánským občanstvím nebo osoby, které mají na území Dánského království (včetně

Faerských ostrovů a Grónska) trvalý pobyt.

Články 3, 9 a 10

Podle článku 3, odstavce 3 Úmluvy Dánsko prohlašuje, že výkon trestů uložených v cizích zemích bude na území Dánska prováděn podle ustanovení článku 9, odstavce 1.b a článku 11 této Úmluvy o přeměně trestu a že rozhodnutí o přeměně bude mít formu rozsudku. Pokud by však předání odsouzené osoby Dánsku bylo jinak nemožné, dánské Ministerstvo spravedlnosti bude v souladu s článkem 3, odstavcem 3 Zákona č. 323 ze dne 4. června 1986 o mezinárodním výkonu rozsudků atd., oprávněno rozhodnout, že trestu uloženého v cizí zemi bude prováděn podle článku 9, odstavce 1.a a článku 10 Úmluvy o pokračování výkonu trestu. V takovém případě bude zapotřebí přizpůsobit sankci v souladu s ustanovením článku 10, odstavce 2 Úmluvy, přičemž rozhodnutí o přizpůsobení budou mít formu rozsudků.

Článek 17

V souladu s ustanoveními článku 17, odstavce 3 Dánsko prohlašuje, že žádosti o předání a příslušné doklady musí být opatřeny překladem do dánštiny, jednoho z úředních jazyků Rady Evropy nebo do norštiny, švédštiny či němčiny.

Článek 20

Za podmínek článku 20 Úmluvy Dánsko prohlašuje, že tento text se nebude vztahovat na Faerské ostrovy ani Grónsko.

Prohlášení obsažené v dopise stálého zástupce Dánska ze dne 18. ledna 1988, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 19. ledna 1988 - or. fr.

Článek 20

V souladu s článkem 20, odstavcem 2 se bude Úmluva počínaje 1. květnem 1988 vztahovat na Faerské ostrovy. Od tohoto dne bude Úmluva aplikovatelná v celém Dánském království s výjimkou Grónska.

ESTONSKO

Prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 28. dubna 1997 - or. angl.

Článek 17

Estonská republika v souladu s článkem 17, odstavcem 3 Úmluvy prohlašuje, že žádosti a příslušné doklady adresované Estonsku musí být opatřeny překladem do estonštiny nebo angličtiny.

FINSKO

Prohlášení obsažené v dokumentu o přístupu, který byl uložen dne 29. ledna 1987 - or. fr.

Článek 3

V souladu s článkem 3 odstavcem 4 Finsko pod pojmem „státní občan“ rozumí občana vykonávajícího státu nebo cizí státní příslušníky, které mají na území vykonávajícího státu trvalý pobyt.

Článek 17

V souladu s článkem 17 odstavcem 3 musejí být žádosti o předání a příslušné doklady vyhotoveny ve finštině, švédštině, angličtině či francouzštině anebo být opatřeny překladem do jednoho z těchto jazyků.

FRANCIE¹⁾

Výhrady a prohlášení učiněné při podpisu dne 27. dubna 1983 - or. fr.

Výhrada

Článek 23

Francouzská vláda učinila výhradu k článku 23, pokud jde o pravomoc Evropského výboru pro problémy kriminality ve věci smírného urovnávání potíží, které mohou vzniknout při provádění Úmluvy.

Prohlášení

Články 3 a 9²⁾

Francouzská vláda v souladu s článkem 3, odstavcem 3 Úmluvy hodlá ve vztahu k jiným stranám vyloučit použití řízení uvedeného v článku 9, odstavci 1.b.

Články 9 a 10

Francouzská vláda si vyložila odstavce 3 článku 9 nebo odstavce 1 článku 10 tak, že jedině vykonávající stát je oprávněn přijmout, pokud jde o zadrženou odsouzenou osobu, rozhodnutí o odložení a zmírnění trestu a rozhodovat o jakýchkoli dalších prostředcích výkonu trestu, aniž by takový postup mohl být považován za zásadní ovlivnění právní povahy a trvání trestu uloženého soudem odsuzujícího státu.

GRUZIE

Prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 21. října 1997 - or. angl.

Článek 3

Gruzie prohlašuje, že pro účely této Úmluvy pojem „státní občan“ označuje osobu, která má gruzínské občanství a osobu, která má na území Gruzie trvalý pobyt.

Články 3 a 9

Gruzie ve vztahu k jiným státům vylučuje použití řízení uvedeného v článku 9, odstavci 1. a v případech, kdy bude vykonávajícím státem.

Článek 17

Gruzie prohlašuje, že žádosti o předání a příslušné doklady musejí být opatřeny překladem do gruzínského, anglického nebo ruského jazyka.

CHORVATSKO

Prohlášení obsažené v listině o přistoupení ze dne 25. ledna 1995 - or. angl.

Články 3, 9 a 11

Podle článku 3, odstavce 3 Úmluvy Chorvatská republika prohlašuje, že při provádění vnitrostátních trestů na svém území bude používat řízení v souladu s ustanovením článku

¹⁾ Výhrada byla zrušena dopisem ministra zahraniční věcí Francie, který byl předložen stálým zástupcem dne 21. prosince 1999 a zaregistrován v generálním sekretariátě dne 22. prosince 1999 – or. fr.

²⁾ Prohlášení bylo obnoveno při uložení ratifikační listiny dne 11. února 1985 – or. fr.

9, odstavce 1.b a článku 11 Úmluvy.

Článek 10

To však nevyklučuje použití řízení uvedeného v článku 10 Úmluvy v případech, kdy jiný vykonávající stát nesouhlasí s použitím řízení uvedeného v článku 9, odstavci 1.b a článku 11 a jestliže to vyžaduje dotyčné předání. V takovém případě bude trest přizpůsoben rozhodnutím soudu v souladu s ustanoveními článku 10, odstavce 2 Úmluvy.

Změna prohlášení předaná formou dopisu stálé mise ze dne 27. června 2001, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 28. června 2001 - or. angl.

Článek 3, 9, 10 a 11

Na základě rozhodnutí chorvatského parlamentu ze dne 6. dubna 2001 mám čest vás informovat, že Chorvatská republika se rozhodla vzít zpět část omezení uvedených v prohlášení, učiněném při uložení listiny o přístupu, a to s cílem rozšířit aplikaci Úmluvy o předávání odsouzených osob ve vztahu k řízením uvedeným v článku 9 odstavci 1.a Úmluvy na odstavce 1 a 2 článku 10.

Chorvatská republika tímto pozměňuje prohlášení učiněné při uložení listiny o přístupu, které nyní zní následovně:

„Podle článku 3, odstavce 3 Úmluvy Chorvatská republika prohlašuje, že při provádění cizozemských trestů na svém území bude používat řízení v souladu s ustanovením článku 9, odstavce 1.b a článku 11 Úmluvy.“

To však nevyklučuje použití řízení uvedeného v článku 10 Úmluvy v případech, kdy jiný vykonávající stát nesouhlasí s použitím řízení uvedeného v článku 9, odstavci 1.b a článku 11 a jestliže to vyžaduje dotyčné předání. V takovém případě bude sankce přizpůsobena rozhodnutím soudu v souladu s ustanoveními článku 10, odstavce 2 Úmluvy, v závislosti na podmínkách předání, a výkon trestu, uloženého v odsuzujícím státě, bude pokračovat.

Při použití řízení uvedeného v článku 10, odstavci 1 nebo článku 10, odstavci 2 Úmluvy může Chorvatská republika - v souladu s podmínkami předání, stanovenými odsuzujícím státem - rozhodnout, že svá práva uvedená v článku 12 Úmluvy nebude vykonávat bez souhlasu odsuzujícího státu.“

IRSKO

Výhrada a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 31. července 1995 - or. angl.

Výhrada

Článek 3

Irsko při rozhodování o žádostech o předání do Irska, s ohledem na stav obsazenosti věznic:

a) si vyhrazuje právo omezit převis předání do země vůči předáním ze země, se zřetelem k dostupnosti vězeňských prostor;

b) bude jako hlavní kritérium posuzovat, jak úzké jsou vazby žadatele k Irsku.

Prohlášení

Článek 3

Pro účely této Úmluvy pojem „státní občan“ označuje, pokud se týče Irska, irského občana nebo jakoukoliv osobu, jejíž předání Irsko považuje za případné s ohledem na úzké vazby této osoby k Irsku.

Články 3 a 9

Irsko vylučuje použití řízení uvedeného v článku 9 odstavce 1.b v případech, kdy bude vykonávajícím státem.

Článek 9

V souladu s ustanoveními článku 9, odstavce 4 je Irsko oprávněno postupovat podle Úmluvy v souvislosti s osobami, zadržovanými ve zdravotnických zařízeních či jiných institucích na základě rozhodnutí, vydaných soudy v rámci trestního řízení.

ISLAND

Prohlášení obsažené ve verbální nótě stálé mise, která byla předána generálnímu sekretariátu při uložení ratifikační listiny 6. srpna 1993 - or. angl.

Článek 3

V souladu s ustanoveními článku 3, odstavce 4 Island prohlašuje, že pojem „státní občan“ (srov. článek 3, odstavce 1.a) označuje pro účely Úmluvy osoby s islandským občanstvím nebo osoby s trvalým bydlištěm na území Islandské republiky.

Článek 9

V souladu s ustanoveními článku 9, odstavce 4 si Island vyhrazuje právo preventivního zadržení nebo hospitalizace nepříčetných osob.

Článek 17

V souladu s ustanoveními článku 17, odstavce 3 Island požaduje, aby žádosti o předání a příslušné dokumenty byly opatřeny překladem do islandštiny, angličtiny, dánštiny, norštiny nebo švédštiny.

ITÁLIE

Prohlášení obsažené v dopise stálého zástupce Itálie ze dne 30. června 1989, které bylo předáno generálnímu sekretariátu při uložení ratifikační listiny 30. června 1989 - or. fr.

Článek 3

Podle článku 3, odstavce 4 pojem „státní občan“ ve vztahu k Italské republice pro účely této Úmluvy zahrnuje také osoby s bydlištěm na území italského státu, které nemají občanství žádného státu.

Články 3 a 9

Podle článku 3, odstavce 3 Úmluvy Italská republika vylučuje použití řízení uvedené v článku 9, odstavci 1.b Úmluvy.

Článek 17

Podle článku 17, odstavce 3 Italská republika požaduje, aby všechny žádosti o předání a příslušné doklady byly opatřeny překladem do italštiny nebo jednoho z úředních jazyků Rady Evropy.

IZRAEL

Prohlášení obsažené v listině o přistoupení, který byl uložen dne 24. září 1997 - or. angl.

Článek 3

V souladu s článkem 3, odstavcem 4 Úmluvy Izrael prohlašuje, že pojem „státní občan“ se pro účely této Úmluvy vztahuje na jakoukoli osobu, která byla v okamžiku spáchání trestného činu izraelským občanem. Izrael však může podle svého uvážení povolit předání do Izraele

v souvislosti s osobou, která v okamžiku spáchání trestného činu izraelským občanem nebyla, za předpokladu, že je izraelským státním příslušníkem v okamžiku odeslání žádosti.

Články 3 a 9

Ve shodě s článkem 3, odstavce 3 Úmluvy Izrael prohlašuje, že v souladu s článkem 9, odstavcem 1.a a článku 10 Úmluvy bude výkon cizího rozsudku, ukládajícího trest odnětí svobody nebo výkon zbývající části, pokračovat poté, co izraelský soud rozhodne o výkonu trestu nebo jeho zbývající části na území Izraele.

Článek 9

V souladu s článkem 9, odstavcem 4 Úmluvy Izrael prohlašuje, že je oprávněn postupovat podle Úmluvy v souvislosti s osobami, které byly vzhledem ke svému duševnímu stavu shledány trestně neodpovědnými, a je připraven takové osoby přijímat a starat se o ně v institucích, kde jim bude poskytnuto další léčení.

Článek 17

V souladu s článkem 17, odstavcem 3 Úmluvy Izrael požaduje, aby žádosti o výkon rozsudku v Izraeli nebo dokumenty související s takovými žádostmi byly opatřeny překladem do hebrejštiny nebo angličtiny.

JAPONSKO

Prohlášení obsažená v dopise generálního konzula Japonska, stálého pozorovatele Japonska v Radě Evropy, ze dne 17. února 2003, který byl doručen generálnímu sekretariátu při listiny o přístupu 17. února 2003 - or. angl.

Články 3 a 9

V souladu s článkem 3, odstavcem 3 Úmluvy Japonsko vylučuje použití řízení uvedeného v článku 9, odstavci 1.b v případech, kdy bude vykonávajícím státem.

V souladu s článkem 3, odstavcem 4 Úmluvy pojem „státní občan“ označuje, ve vztahu k Japonsku, japonského občana nebo „zvláštní osobu s trvalým pobytem“ uvedenou ve „Zvláštním zákoně o imigrační kontrole mezi jinými těch osob, které pozbyly japonské občanství na základě mírové smlouvy s Japonskem“.

Článek 5

V souladu s článkem 5, odstavcem 3 Úmluvy bude styk probíhat diplomatickou cestou s výjimkou naléhavých případů nebo jiných mimořádných situací.

Článek 17

V souladu s článkem 17, odstavcem 3 Úmluvy Japonsko požaduje, aby žádosti o předání a příslušné doklady byly opatřeny překladem do japonštiny nebo angličtiny.

KYPR

Prohlášení obsažené v dopise stálého zástupce ze dne 8. října 1990, který byl zaregistrován na generálním sekretariátě téhož dne - or. angl.

Článek 5³⁾

V souladu s článkem 5, odstavcem 3 vláda Kypru prohla-

šuje, že styk bude probíhat diplomatickou cestou.

LICHTENŠTEJNSKO

Prohlášení obsažená v ratifikační listině uložené dne 14. ledna 1998 - or. angl.

Články 3 a 9

Lichtenštejské knížectví vylučuje použití řízení uvedeného v článku 9 odstavce 1.b Úmluvy.

Článek 5

Lichtenštejské knížectví prohlašuje, v souladu s článkem 5 odstavcem 3, že ústředním orgánem pro odesílat a přijímání žádostí je vláda Lichtenštejského knížectví

Článek 6

Lichtenštejské knížectví má za to, že podle ustanovení článku 6 odstavce 2 musí být ověřena kopie rozsudku opatřena doložkou potvrzující jeho vykonatelnost.

Článek 17

Lichtenštejské knížectví požaduje, aby žádosti o předání a příslušné doklady adresované Lichtenštejskému knížectví, nejsou-li vyhotoveny v němčině, byly opatřeny překladem do tohoto jazyka.

LITVA

Prohlášení obsažená v ratifikační listině uložené dne 24. května 1996 - or. angl.

Článek 3

Pro účely Úmluvy Litevská republika pod pojmem „státní občan“ rozumí osobu, která je podle právního řádu vykonávajícího státu jeho občanem

Článek 5

I když Litevská republika přijímá možnost používat při zaslání žádostí o předání a odpovědi způsob styku stanovený v článku 5, odstavci 2 úmluvy, možnost předávání žádostí a odpovědi diplomatickou cestou nevylučuje.

Článek 17

Příslušné orgány Litevské republiky musí být předem informovány o veškerých průvozech odsouzených osob leteckou cestou přes její území, a to i v případě, že přistání není plánováno.

Článek 17

Všechny žádosti o předání a příslušné dokumenty týkající se průvozu odsouzených osob přes území Litevské republiky musí být opatřeny překladem do litevštiny nebo jednoho z úředních jazyků Rady Evropy.

LOTYŠSKO

Prohlášení obsažená ve verbální nótě Ministerstva zahraničních věcí Lotyšska ze dne 17. dubna 1997, která byla doručena generálnímu sekretariátu při uložení ratifikační listiny 2. května 1997 - or. angl.

Článek 3

Na základě odstavce 4 článku 3 Úmluvy o předávání odsouzených osob z roku 1983 Lotyšská republika stanoví,

³⁾ Prohlášení bylo zrušeno dopisem stálého zástupce Kypru ze dne 2. září 1999, který byl zaregistrován na generálním sekretariátě dne 7. září 1999 – or. angl.

že ve smyslu této Úmluvy se pojem „státní občané“ vztahuje na občany Lotyšské republiky a osoby bez státní příslušnosti, jejichž postavení je upraveno Zákonem o statutu občanů bývalého SSSR, kteří nejsou občany Lotyšska ani žádného jiného státu.

Článek 5

Na základě odstavce 3 článku 5 Úmluvy o předávání odsouzených osob z roku 1983 Lotyšská republika prohlašuje, že žádosti o předání mají být adresovány Generální prokuratuře Lotyšské republiky.

Článek 17

Na základě odstavce 3 článku 17 Úmluvy o předávání odsouzených osob z roku 1983 Lotyšská republika požaduje, aby žádosti o předání a příslušné dokumenty byly opatřeny překladem do anglického jazyka.

LUCEMBURSKO

Prohlášení doprovázející ratifikační listinu uloženou dne 9. října 1987 - or. fr.

Články 3 a 9

Lucemburské velkovévodství prohlašuje, že jako vykonávající stát hodlá ve vztahu k jiným státům vyloučit použití řízení uvedené v článku 9 odstavce 1. b.

Článek 17

Lucemburské velkovévodství prohlašuje, že v souladu s článkem 17.3 Úmluvy požaduje, aby žádosti o vydání a doprovodné dokumenty byly doplněny o překlad do francouzštiny nebo němčiny.

MAĎARSKO

Prohlášení obsažená v dopise stálého zástupce Maďarska, který byl předán generálnímu sekretariátu v den uložení ratifikační listiny 13. července 1993 - or. angl.

Článek 3

Pojem „státní občané“ při provádění Úmluvy Maďarskem označuje také osoby bez státní příslušnosti, které mají na území vykonávajícího státu trvalý pobyt.

Článek 16

Maďarsko požaduje, aby bylo informováno o průvozech odsouzených osob, prováděných leteckou cestou. Průvoz nebude povolen v případě, že předávaná osoba bude maďarským občanem, v souladu s prohlášením k článku 3, odstavci 4.

Článek 17

Žádosti o předání a příslušné doklady, které nejsou vyhotoveny v maďarštině, angličtině či francouzštině, musí být opatřeny překladem do jednoho z těchto jazyků. V případě státu, který k tomuto článku učinil prohlášení, že požaduje, aby žádosti o předání a příslušné doklady byly opatřeny překladem do jeho jazyka nebo do jazyka jiného než angličtiny či francouzštiny, však bude Maďarsko na základě vzájemnosti požadovat, aby žádosti o předání a příslušné doklady z takových států byly vyhotoveny v maďarštině nebo opatřeny překladem do maďarštiny.

MALTA

Prohlášení obsažená v dopise stálého zástupce ze dne 13. května 1991, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 13. května 1991 - or. angl.

Články 3 a 9

Malta zcela vylučuje použití řízení uvedeného v článku 9 odstavec 1 b.

Článek 9

V případě osoby, jež je na základě soudního rozhodnutí o její nepřičetnosti zadržována ve zdravotnickém zařízení, musí být použitý postup v souladu s ustanovením článku 49, odstavců 4 a 5 Zákona o duševním zdraví z roku 1976.

Článek 17

Žádosti o předání a příslušné doklady, nebudou-li vyhotoveny v angličtině, musí být opatřeny překladem do angličtiny.

MAURICIUS

Prohlášení obsažené v listině o přístupu uložené dne 18. června 2004 - or. ang.

Článek 20

V souladu s čl. 20 odst. 1 Mauricijská republika prohlašuje, že Úmluva se vztahuje na Mauricijskou republiku, kterou podle § 111 Ústavy Mauricia tvoří ostrovy Mauricius, Rodrigues, Agalega, Tromelin, Cargados Carajos a souostroví Chagos, včetně Diego Garcia.

MOLDÁVIE

Prohlášení obsažená v ratifikační listině uložené dne 12. května 2004 - or. angl.

Moldavská republika prohlašuje, že ustanovení Úmluvy budou do doby plného ustavení teritoriální integrity Moldavské republiky prováděna pouze na území ovládaném vládou Moldavské republiky.

Článek 3

V souladu s čl. 3 odst. 4 Úmluvy Moldavská republika prohlašuje, že pojem „státní občané“ zahrnuje státní příslušníky Moldavské republiky, státní příslušníky jiných států či osoby bez státní příslušnosti, kteří mají povolení k pobytu v Moldavské republice.

Článek 17

V souladu s čl. 17 odst. 4 Úmluvy Moldavská republika prohlašuje, že žádosti o předání a související dokumenty musí být opatřeny překladem buď do moldavského jazyka nebo do jednoho z oficiálních jazyků Rady Evropy.

NĚMECKO

Prohlášení obsažená v dopise stálého zástupce, který byl předán při uložení ratifikační listiny dne 31. října 1991 - or. něm./angl.

Ve shodě s preambulí Úmluvy má Spolková republika Německo za to, že cílem provádění Úmluvy je nejen podpora resocializace odsouzených osob, ale rovněž spravedlnosti. Rozhodnutí o předání odsouzených osob proto bude v každém jednotlivém případě přijímat s ohledem na všechny účely trestu, jež její trestní právo stanoví.

Spolková republika Německo má za to, že Úmluva zakládá práva a závazky pouze mezi smluvními stranami; nároky či subjektivní práva odsouzených osob z nich nevyplyvají a Úmluva takové nároky či práva nezakládá.

Článek 3

Spolková republika Německo převezme výkon trestu v souladu s Úmluvou pouze za podmínky, že:

trest byl uložen v soudním řízení, provedeném v souladu s Evropskou úmluvou ze dne 4. listopadu 1950 o ochraně lidských práv a základních svobod a jejích dodatkových protokolů, platných ve Spolkové republice Německo,

neexistuje rozsudek či rozhodnutí s obdobným právním účinkem, vydaný proti osobě stíhané pro stejný trestný čin ve Spolkové republice Německo,

podle zákonů platných ve Spolkové republice Německo výkonu rozsudku nebrání promlčení nebo by v obdobném případě nebránilo

Spolková republika Německo předá výkon rozsudků v souladu s Úmluvou jiným členským státům pouze bude-li mít záruku, že

a) odsouzená osoba bude stíhána, odsouzena či zadržena za účelem výkonu trestu nebo příkazu k zatčení nebo bude podrobena jakémukoli jinému omezení osobní svobody v souvislosti s jiným trestným činem než tím, ohledně něhož dochází k předání, spáchaným před předáním dané osoby, pouze v následujících případech:

aa) dá-li Spolková republika Německo k takovému postupu svůj souhlas

bb) jestliže předávaná osoba neopustila území vykonávajícího státu ve lhůtě 45 dní od posledního propuštění, přestože tak mohla učinit, anebo toto území opustila, nicméně vrátila se zpět

a

b) vykonávající stát nezahájí nové trestní stíhání nebo výkon nového trestu v souvislosti s trestným činem, který byl rozsudek vynesen.

Spolková republika Německo převezme výkon trestu pouze za podmínky, že německý soud prohlásí rozsudek vydaný v odsuzujícím státě za vykonatelný. Při posouzení, zda byly podmínky pro převzetí výkonu naplněny, bude soud vycházet ze skutečností a právních závěrů uvedených v rozsudku.

Pojem „státní občan“ zahrnuje všechny Němce ve smyslu článku 116 odstavce 1 Základního zákona Spolkové republiky Německo.

Článek 4

Spolková republika Německo upustí od informací uvedených v článku 4 odstavci 2 až 4 odstavci 5, dospějí-li příslušné německé úřady k závěru, že žádost o předání je a priori vyloučena. Má za to, že povinnost informovat odsouzenou osobu je dána pouze tehdy, je-li slučitelná s příslušnými ustanoveními vnitrostátního právního řádu a zejména, že odsouzená osoba nemá právo být informována o interních úředních postupech.

Článek 5

Žádosti mohou být odesílány a adresovány rovněž ministrům spravedlnosti spolkových zemí Spolkové republiky Německo.

Článek 7

V souladu se zákony platnými ve Spolkové republice Německo, souhlas nelze vzít zpět.

Článek 8

Orgány Spolkové republiky Německo přijmou opatření pro pokračování výkonu trestu, jakmile odsouzená osoba uprchne z vazby nebo se jakýmkoli jiným způsobem vyhne výkonu trestu poté, co ji převzaly úřady vykonávajícího státu, a před tím, než byl trest vykonán. Tudiž, bude-li

odsouzená osoba nalezena na území Spolkové republiky Německo před uplynutím poloviny trestu, uloženého nebo přeměněného ve vykonávajícím státě, bude pokládána za uprchlou a zadržena za účelem dalšího vyšetřování, s výjimkou případů, kdy vykonávající stát spolu s informacemi uvedenými v článku 15 oznámí i skutečnost, že odsouzená osoba byla podmíněně propuštěna nebo že byl výkon trestu z jiných důvodů přerušen.

Článek 12

S ohledem na federální uspořádání Spolkové republiky Německo a na skutečnost, že spolkové země mají pravomoc rozhodovat v otázkách milostí, vyhrazuje si Spolková republika Německo právo předat výkon trestu podle této Úmluvy jinému členskému státu pouze pod podmínkou, že na základě obecného či ad hoc prohlášení vykonávajícího státu bude milost ve vykonávajícím státě udělena pouze po dohodě s německým orgánem, oprávněným milost udělit.

Článek 16

Spolková republika Německo prohlašuje, že využívá možnosti odmítnout povolit průvoz na základě ustanovení článku 16 odstavec 2. a b.

Článek 17

Žádosti o předání a příslušné doklady, které nejsou vyhotoveny v němčině, musí být opatřeny překladem do němčiny nebo do jednoho z úředních jazyků Rady Evropy.

Námítka k výhradě obsažená ve verbální nótě stálého zástupce Německa ze dne 21. března 2002, která byla zaregistrována dne 21. března 2002 - or. angl.

Článek 4

Vláda Spolkové republiky Německo přezkoumala výhrady k odstavci 5 článku 4 Úmluvy o předávání odsouzených osob, učiněné ázerbajdžánskou vládou při ratifikaci Úmluvy.

Vláda Spolkové republiky Německo upozorňuje, že výhrada ke klíčovému ustanovení Úmluvy, jež sestává z obecného odkazu na vnitrostátní právo, aniž by specifikovala jeho obsah, nedává ostatním stranám Úmluvy zřetelně najevo, do jaké míry stát, který výhradu učinil, přijal závazky vyplývající z tohoto ustanovení Úmluvy. Výhrada, kterou ázerbajdžánská vláda učinila k odstavci 5 článku 4, proto vyvolává pochybnosti o tom, nakolik Ázerbajdžán hodlá plnit své povinnosti z toho ustanovení Úmluvy.

Z tohoto důvodu považuje vláda Spolkové republiky Německo tuto výhradu za neslučitelnou s předmětem a účelem Úmluvy a vznáší vůči výše uvedené výhradě námítku.

Tato námítka nebrání, aby Úmluvy ve vztahu mezi Spolkovou republikou Německo a Ázerbajdžánem vstoupila v platnost.

NIZOZEMÍ

Prohlášení obsažené v dokumentu o přijetí, který byl uložen dne 30. září 1987 - or. angl.

Článek 3

Pokud se týká Nizozemského království, pojem „státní občan“ bude zahrnovat všechny osoby, na které se vztahují ustanovení Zákona upravujícího postavení Moluckých ostrovů ze dne 9. září 1976 (Sbírka zákonů, příkazů a nařízení č. 468), stejně jako cizí občany nebo osoby bez státní příslušnosti, jejichž jediné místo řádného pobytu se nachází

na území Nizozemského království, a které podle prohlášení, které odsuzujícímu státu předloží nizozemská vláda, nepozbyly za podmínek této Úmluvy právo pobytu na území království v důsledku výkonu trestu nebo opatření.

Článek 17

K článku 17, odstavci 3 Úmluvy: doklady předložené Nizozemskému království musí být vyhotoveny v holandštině, francouzštině, angličtině nebo němčině či opatřeny překladem do jednoho ze čtyř výše uvedených jazyků.

Článek 20

Nizozemské království přijímá uvedenou Úmluvu pro území království v Evropě.

Prohlášení obsažená ve verbální nótě stále mise Nizozemí ze dne 12. února 1996, která byla zaregistrována v generálním sekretariátě dne 28. února 1996 - or. angl.

Článek 17

Doklady určené pro orgány Nizozemských Antil nebo Aruby musí být vyhotoveny v holandštině, angličtině nebo španělštině či opatřeny překladem do jednoho ze tří výše uvedených jazyků.

Článek 20

V souladu s článkem 20, odstavcem 2 Úmluvy vláda Nizozemského království prohlašuje, že působnost této Úmluvy se rozšiřuje na Nizozemské Antily a Arubu.

Prohlášení, které Nizozemské království učinilo dne 30. září 1987,⁴⁾ zůstává v platnosti pro Nizozemské Antily a Arubu.

NORSKO

Prohlášení obsažená v ratifikační listině uložené dne 9. prosince 1992 - or. angl.

Článek 3

V souladu s článkem 3, odstavcem 4 Úmluvy Norské království bude pro účely této Úmluvy pojmem „státní občan“ označovat osobu, která je občanem vykonávajícího státu, nebo osobu, která má na území tohoto státu bydliště nebo jejíž předání je případně vzhledem k úzkým vazbám, které tato osoba k Norskému království má.

Článek 9

V souladu s článkem 9, odstavcem 4 si Norské království vyhrazuje právo využít možnosti předběžného zadržení nebo hospitalizace nepříčetných osob.

Článek 17

V souladu s ustanoveními článku 17, odstavce 3 Norsko prohlašuje, že žádosti o předání a příslušné doklady musí být opatřeny překladem do norského, anglického nebo dánského či švédského jazyka.

Článek 20

Na základě článku 20 Úmluvy Norsko prohlašuje, že Úmluva se bude vztahovat také na Bouvetův ostrov, ostrov Petra I. a Zemi královny Maud.

PANAMA

Prohlášení obsažená v dopise Ministerstva zahraničních věcí ze dne 5. května 1999, který byl předán generálnímu sekretariátu při uložení listiny o přistoupení 5. července 1999 - or. anlg./šp.

Článek 3

V souladu s článkem 3 odstavcem 4 Úmluvy pojem „státní občan“, pokud se týká Panamské republiky, označuje panamské občany, kteří své občanství získali narozením, naturalizací nebo na základě ustanovení ústavy, jak je zakotveno v článku 8 politické ústavy Panamské republiky.

Článek 5

V souladu s článkem 5 odstavcem 3 Úmluvy Panamská republika prohlašuje, že pro žádosti o předání uvedené v odstavci 1 daného článku bude využívat diplomatické cesty.

Článek 17

V souladu s článkem 17 odstavcem 3 Úmluvy Panamská republika prohlašuje, že žádosti o předání a příslušné doklady musí být opatřeny překladem do španělštiny.

Prohlášení obsažené v dopise charge d'Affairs Panamského velvyslanectví v Bruselu ze dne 18. února 2002, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 18. února 2000 - or. anlg. a šp.

Článek 5

V souladu s článkem 5, odstavcem 3 Úmluvy Panamská republika určuje jako orgán, odpovědný za přijímání žádostí o předání, jejich zodpovídání a výkon funkcí, stanovených touto Úmluvou, Ministerstvo zahraničních věcí Panamské republiky.

POLSKO

Prohlášení obsažená v dopise stálého zástupce Polska ze dne 13. února 1995, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 15. února 1995 - or. fr.

Článek 17

Prohlášení učiněné v souladu s článkem 17, odstavcem 3 nebylo nedoplněním oznámeno dne 8. listopadu 1994 při uložení ratifikační listiny.

Vláda Polské republiky chce tento nedostatek napravit.

V souladu s článkem 17, odstavcem 3 musí být žádosti o předání a příslušné doklady opatřeny překladem do jednoho z úředních jazyků Rady Evropy anebo opatřeny překladem do polštiny.

PORTUGALSKO

Prohlášení obsažená v ratifikační listině uložené dne 28. června 1993 - or. fr.

Článek 3

Bude-li nutné cizí rozsudek přizpůsobit, Portugalsko v závislosti na věci a v souladu s portugalským právním řádem cizí trest přemění či zkrátí, pokud jeho délka přesahuje maximální délku trestu podle portugalského právního řádu.

⁴⁾ Poznámka generálního sekretariátu – prohlášení zní:

Pokud se týká Nizozemského království, pojem „státní občan“ bude zahrnovat všechny osoby, na které se vztahují ustanovení Zákona upravujícího postavení Moluckých ostrovů ze dne 9. září 1976 (Sbírka zákonů, příkazů a nařízení č. 468), stejně jako cizí občany nebo osoby bez státní příslušnosti, jejichž jediné místo řádného pobytu se nachází na území Nizozemského království, a které podle prohlášení, které odsuzujícímu státu předloží nizozemská vláda, nepozbyly za podmínek této Úmluvy právo pobytu na území království v důsledku výkonu trestu nebo opatření.

Pro potřeby článku 3 odstavce 4 Portugalsko prohlašuje, že pojem „státní občan“ označuje všechny portugalské občany bez ohledu na to, jakým způsobem občanství nabyli.

Portugalsko může souhlasit s předáním cizinců a osob bez státní příslušnosti, které mají obvyklé bydliště na území vykonávajícího státu.

Články 3 a 9

Portugalsko bude v případě, že bude vykonávajícím státem, používat řízení uvedené v článku 9 odstavci 1.a.

Výkon cizího rozsudku bude proveden na základě rozsudku portugalského soudu, který tento rozsudek po přezkoumání a uznání prohlásí za vykonatelný.

Článek 16

Na základě článku 16 odstavce 7 Portugalsko požaduje oznámení průvozu, prováděného letecky přes jeho území.

Odstavec 17

Portugalsko požaduje, aby doklady, uvedené v článku 17 odstavci 3 byly opatřeny překladem do portugalského nebo francouzštiny.

RAKOUSKO

Prohlášení obsažená v ratifikační listině uložené dne 9. září 1986 - or. něm./ angl./fr.

Články 3 a 9

Rakousko bude v zásadě používat řízení uvedené v článku 9, odstavci 1.b a v článku 11. Použití řízení uvedeného v článku 9, odstavci 1.a a článku 10 v případech, kdy druhá smluvní strana s použitím řízení uvedeného v článku 9 odstavci 1.b a článku 11 nesouhlasí a kdy zájem na předání převáží, však není vyloučeno.

Článek 16

Rakousko požaduje, aby bylo informováno o průvozu odsouzené osoby leteckou cestou. V případě, že odsouzená osoba bude rakouským občanem, průvoz nebude povolen.

Článek 17

Žádosti o předání a příslušné doklady, které nejsou vyhotoveny v němčině, francouzštině či angličtině, musí být opatřeny překladem do jednoho z těchto jazyků.

RUMUNSKO

Prohlášení obsažená v dopise stálého zástupce Rumunska ze dne 23. října 1997, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 24. října 1997 - or. fr.

Článek 3

Ve smyslu článku 3, odstavce 4 Úmluvy pojem „státní občan“ označuje občana vykonávajícího státu (viz článek 3, odstavec 1.a a článek 6, odstavec 1.a) nebo občana státu průvozu (viz článek 16, odstavec 2.a).

Článek 17

Ve smyslu článku 17, odstavce 3 musí být žádosti o předání nebo příslušné doklady opatřeny překladem do rumunštiny nebo do jednoho z úředních jazyků Rady Evropy.

Sdělení obsažené v dopise stálého zástupce Rumunska ze dne 23. října 1997, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 24. října 1997 - or. fr.

Článek 25

Stálá mise Rumunska u Rady Evropy

Ve Štrasburku dne 23. října 1997

Velvyslanec

Jak je Vám známo, Rumunsko ratifikační listinu Úmluvy o předávání odsouzených osob (ETS 112), která byla otevřená k podpisu ve Štrasburku dne 21. března 1983, uložilo dne 23. srpna 1996.

Již dříve byl v Úředním věstníku Rumunska publikován Zákon o ratifikaci č. 76 ze dne 12. července 1996 (č. 154 ze dne 19. července).

V příloze naleznete kopii ratifikační listiny ve francouzštině a kopii Zákonu o ratifikaci v rumunštině a francouzštině.

Jak můžete vidět, Zákon o ratifikaci, tak, jak byl publikován, stanoví, že text Úmluvy je doplněn prohlášeními k ustanovením článku 3, odstavce 4 a článku 17, odstavce 3.

Výše uvedená prohlášení však bohužel nebyla, nepochybně z nedbalosti, zmíněna v ratifikační listině, což vysvětluje, proč o nich nebyly smluvní strany Úmluvy informovány a samozřejmě také proč záznam o nich není uveden v „Tabulce podpisů a ratifikací“

S přihlédnutím k výše uvedenému by rumunské orgány uvítaly, kdyby byly co nejdříve smluvní strany o zmíněných prohlášeních uvědomeny. Z výše uvedeného kromě toho vyplývá, že při budoucí spolupráce mezi Rumunskem a ostatními signatářskými zeměmi Úmluvy ve věci předávání odsouzených osob je třeba brát na tato prohlášení zřetel.

ŘECKO

Prohlášení obsažená v ratifikační listině uložené dne 17. prosince 1987 - or. fr.

Článek 3

Řecko prohlašuje, že státní občanství je vymezeno ustanoveními řeckého Zákonu o občanství.

Články 3 a 9

Řecko prohlašuje, že vylučuje použití řízení uvedeného v článku 9 odstavec 1.b. Ve výjimečných případech, kdy nebude možné předání odsouzené osoby na území Řecka uskutečnit v souladu s řízením uvedeným v článku 9 odstavec 1.a, je řecké Ministerstvo spravedlnosti oprávněno rozhodnout, zda bude provedeno řízení uvedené v článku 9.1. b.

Řecko prohlašuje, že bude postupovat podle řízení uvedeného v článku 9 odstavec 1.b.

Článek 5

Řecko prohlašuje, že může použít rovněž diplomatickou cestu.

Článek 16

Řecko prohlašuje, že požaduje, aby bylo informováno o všech průvozech přes své území.

Článek 17

Řecko prohlašuje, že žádosti o předání a příslušné musí být opatřeny překladem do řečtiny.

SAN MARINO

Prohlášení obsažená v dopisu ministra zahraničních věcí San Marina, předaném generálnímu sekretariátu současně s uložením ratifikační listiny dne 25. června 2004 - or. fr.

Článek 5

Republika San Marino v souladu s čl. 5 odst. 3 Úmluvy prohlašuje, že žádosti o předání mají být adresovány a doručovány:

Segretaria di Stato per gli Affari Esteri
Pallazo Begni
Contrada Omerelli, 31
47890 San Marino
Repubblica di San Marino.

Článek 9

Republika San Marino hodlá vyloučit použití řízení podle čl. 9 odst. 1 písm. a) v případech, kdy San Marino bude vykonávajícím státem. Republika San Marino si vyhrazuje právo použít řízení podle čl. 9 odst. 1 písm. a) ve speciálních případech.

Článek 17

V souladu s čl. 17 odst. 4 Úmluvy Republika San Marino prohlašuje, že žádosti o předání a příslušné doklady musí být opatřeny překladem do italského jazyka.

SLOVENSKO

Prohlášení obsažená ve verbální notě stálé mise Slovenska ze dne 2. října 1995, která byla zaregistrována v generálním sekretariátě dne 3. října 1995 - or. angl.

Článek 3

Slovenská republika prohlašuje, že pro účely této Úmluvy bude za „státního občana“ podle článku 3, odstavce 1.a považovat rovněž osobu bez státní příslušnosti nebo občana jiného státu, mají-li tyto osoby trvalý pobyt na území Slovenské republiky.

SPOJENÉ STÁTY AMERICKÉ

Sdělení doručené s dopisem generálního konzula Spojených států amerických ze dne 2. září 1997, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 3. září 1997 - or. angl.

Článek 3

Podle článku 3, odstavce 1 f) Úmluvy o předávání odsouzených osob musí s předáním odsouzené osoby souhlasit odsuzující i vykonávající stát. Pokud jde o Spojené státy americké, u osoby, odsouzené jedním ze států USA za spáchání činu trestného podle právního řádu tohoto státu a vězněné jeho orgány, povolí federální vláda USA předání jedině tehdy, vyjádří-li dříve svůj souhlas příslušné orgány zmíněného státu.

Pravomoc k udělení souhlasu s takovým předáním musí výkonné moci uvedeného státu přiznávat státní právní řád.

Pro potřeby orgánů členských států a dalších smluvních stran Úmluvy přikládám aktuální seznam států USA, které pravomocí k předávání odsouzených osob disponují. Vláda Spojených států se snaží státy v implementaci oprávnění participovat na předávání podle této Úmluvy podporovat.

Jak již ale bylo zmíněno, i v případě států, které uvedenou pravomocí disponují, je k předání každé osoby, která byla odsouzena za porušení státních zákonů, nutný výslov-

ný souhlas příslušných státních orgánů. Tento souhlas nelze ze samotného faktu existence zákonného oprávnění k provádění předání vyvozovat; ve skutečnosti existují i státy, které ačkoliv takovou pravomocí disponují, dávají svůj souhlas k minimálnímu počtu předání, popř. nepovolují předání vůbec. I když federální vláda USA zapojení států do předávání odsouzených osob podle Úmluvy usilovně podporuje, nemůže je k předání osob, odsouzených za porušení jejich vlastních zákonů, nutit.

Federální úřady Spojených států jsou připraveny členským státům a dalším smluvním stranám Úmluvy v navazování styků s příslušnými úřady států USA pomáhat; doporučují přitom kontakty na neformální úrovni navázat ještě před předložením formální žádosti o předání. Signatáři Úmluvy dále mohou kontaktovat úřady států USA přímo s cílem přesvědčit je o případnosti předání konkrétní odsouzené osoby.

Ústředním orgánem USA je Oddělení mezinárodního předávání vězňů, Vykonávací úřad, Trestní divize, Ministerstvo spravedlnosti, Washington, D.C. 20530.

Seznam států:

Alabama, Aljaška, Arizona, Arkansas, Kalifornie, Colorado, Connecticut, Florida, Havaj, Idaho, Illinois, Indiana, Iowa, Kansas, Kentucky, Louisiana, Maine, Maryland, Massachusetts, Michigan, Minnesota, Missouri, Montana, Nebraska, Nevada, New Hampshire, New Jersey, Nové Mexiko, Severní Dakota, Severní Marianna (teritorium USA), Ohio, Oklahoma, Oregon, Rhode Island, Jižní Karolína, Jižní Dakota, Texas, Utah, Vermont (pouze ve vztahu ke Kanadě), Virginie, Washington a Wyoming.

ŠPANĚLSKO

Prohlášení učiněná při podpisu Úmluvy 10. června 1983 a obnovena při uložení ratifikační listiny 11. března 1985 - or. šp.

Článek 3

Pro účely této Úmluvy Španělsko bude za svého občana považovat každou osobu, které španělský Občanský zákoník tento statut přiznává (Hlava I, nadpis I).

Články 3 a 9

Španělsko ve vztahu k jiným stranám vylučuje použití řízení uvedeného v článku 9 odstavec 1.b.

Článek 16

Pro účely článku 16 odstavce 7 Španělsko požaduje, aby bylo informováno o veškerých průvozech odsouzených osob leteckou cestou přes území Španělska.

Článek 17

Španělsko požaduje, aby žádosti o předání a příslušné doklady byly opatřeny překladem do španělského jazyka.

Prohlášení obsažené v dopise stálého zástupce Španělska ze dne 5. června 1987, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 9. června 1987 - or. šp.

Článek 5

S odkazem na ustanovení článku 5 Úmluvy o předávání odsouzených osob mám tu čest Vás informovat, že ústředním orgánem je nadále:

Secretario General Técnico

Ministerio de Justicia
San Bernardo 47
28015 MADRID

Prohlášení obsažené v dopise stálého zástupce ze dne 21. října 1994, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 21. října 1994 - or. angl./fr.

Články 3 a 9

Španělsko prohlašuje, že vylučuje použití řízení uvedeného v článku 9 odstavce 1.b v případě, že bude vykonávajícím státem.

ŠVÉDSKO

Prohlášení obsažené v ratifikační listině, uložené dne 9. ledna 1985 - or. angl.

Článek 3

Švédská vláda prohlašuje, že z její strany bude pojem „státní občan“ pro účely Úmluvy zahrnovat i cizí občany s trvalým pobytem ve vykonávajícím státu.

Článek 9

Švédská vláda prohlašuje, že z její strany bude v případech, uvedených ve zmíněném odstavci, výhradně aplikována přeměna trestu.

Článek 17

Švédská vláda prohlašuje, že žádosti a informace předávané Švédsku, nebudou-li vyhotoveny v dánštině, angličtině, norštině nebo švédštině, musí být přeloženy do švédštiny nebo angličtiny.

Prohlášení obsažené v ratifikační listině, uložené dne 9. června 1985 or. angl - které bylo vzato zpět dopisem Ministra zahraničních věcí Švédska ze dne 6. listopadu 2000, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 24. listopadu 2000 - or. angl

Článek 5

Švédská vláda prohlašuje, že žádosti a jiná sdělení mají být adresována a doručována Ministerstvu zahraničních věcí.

Námítka k výhradě obsažené ve verbální nótě stálého zástupce Švédska ze dne 21. března 2002, která byla zaregistrována v generálním sekretariátě dne 21. března 2002 - or. angl.

Článek 4

Stálá mise Švédska má tu čest informovat Radu Evropy, že švédská vláda přezkoumala výhradu k článku 4, odstavci 5 Úmluvy o předávání odsouzených osob z roku 1983, kterou učinila ázerbajdžánská vláda při ratifikaci Úmluvy.

Provádění výše uvedeného článku podléhá obecné výhradě odkazující na vnitrostátní legislativu bez upřesnění jejího obsahu. Výhrada tohoto druhu ke klíčovému ustanovení Úmluvy činí nesrozumitelným, do jaké míry se stát, který ji vznesl, cítí být vázán povinnostmi, které z tohoto ustanovení vyplývají. Výhrada, kterou ázerbajdžánská vláda učinila, proto vyvolává pochybnosti, nakolik Ázerbajdžán hodlá naplnovat předmět a účel Úmluvy.

Je ve společném zájmu států, aby smlouvy, ke kterým se rozhodly přistoupit, byly ve svém předmětu a účelu respektovány všemi smluvními stranami, a aby Státy byly připraveny přijmout jakékoliv legislativní změny potřebné pro naplnění závazků z těchto smluv. V souladu s mezinárodním obyčejovým právem, kodifikovaným Vídeňskou

úmluvou o smluvním právu, výhrada, která je neslučitelná s předmětem a účelem smlouvy, není přípustná.

Švédská vláda proto nesouhlasí s výhradou, kterou ázerbajdžánská vláda učinila k článku 4, odstavci 5 Úmluvy o předávání odsouzených osob.

Tato námítka nebrání, aby Úmluva ve vztahu mezi Ázerbajdžánem a Švédskem vstoupila v platnost. Úmluva vstoupí v platnost, aniž by mohl Ázerbajdžán výše uvedené výhrady využít.

ŠVÝCARSKO

Prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 15. ledna 1988 - or. fr.

Články 3 a 9

Švýcarsko vylučuje použití řízení uvedeného v článku 9 odstavce 1.b ve všech případech, kdy bude vykonávajícím státem.

Článek 6

Švýcarsko má za to, že ustanovení článku 6 odstavce 2 zakotvuje, že ověřená kopie rozsudku musí být opatřena doložkou potvrzující jeho vykonatelnost.

Článek 17

Švýcarsko požaduje, aby žádosti o předání a příslušné doklady byly opatřeny překladem do francouzštiny, němčiny nebo italštiny, nebudou-li v jednom z těchto jazyků vypracovány.

Prohlášení obsažené v ratifikační listině, uložené dne 15. ledna 1988 or. fr. - které bylo aktualizováno, pokud se týká označení, dopisem stálého zástupce Švýcarska ze dne 23. ledna 2002, zaregistrovaným v generálním sekretariátu dne 29. ledna 2002 - or. fr.

Článek 5

Švýcarsko prohlašuje, že Federální úřad spravedlnosti (Office fédéral de la justice) při Federálním ministerstvu spravedlnosti a policie je podle článku 5 odstavce 3 orgánem příslušným k zasilání a přijímání:

- informací uvedených v článku 4, odstavci 2 až 4;
- žádosti o předání a odpovědi na žádosti, uvedených v článku 2, odstavci 3 a v článku 5, odstavci 4;
- příslušných dokladů uvedených v článku 6;
- informací uvedených v člancích 14 a 15;
- žádosti o průvoz a odpovědi na ně, uvedených v článku 16.

Článek 7

Švýcarsko má za to, že souhlas s předáním se stává neodvolatelným, jakmile Federální úřad spravedlnosti na základě dohody příslušných států rozhodne o předání.

TURECKO

Prohlášení obsažená v ratifikační listině uložené dne 3. září 1987 - or. angl.

Článek 5

Styk v souvislosti s prováděním této Úmluvy bude probíhat diplomatickou cestou.

Článek 17

Žádosti o předání a příslušné doklady musí být opatřeny překladem do turečtiny.

Článek 17

Náklady předání ponese buď vykonávající anebo -

v souladu se souvisejícími ustanoveními tureckého právního řádu, jestliže se tak obě strany dohodnou - odsuzující stát.

VELKÁ BRITÁNIE

Prohlášení obsažená v dopise stálého zástupce Spojeného království ze dne 30. dubna 1985, který byl generálnímu sekretariátu předán při uložení ratifikační listiny 30. dubna 1985 - or. angl.

Článek 3

Pro účely této Úmluvy ve vztahu k Spojenému království pojem „státní občan“ označuje britského občana nebo jakoukoli osobu, jejíž předání vláda Spojeného království považuje za případné s přihlédnutím k úzkým vazbám, které daná osoba ke Spojenému království má; v souvislosti s územím, na které je působnost Úmluvy rozšířena podle článku 20 odstavec 2 označuje jakoukoliv osobu, která je definována jako občan ve vztahu k danému území při takovém rozšíření.

Články 3 a 9

Spojené království vylučuje použití řízení uvedeného v článku 9 odstavec 1.b v případech, kdy Spojené království bude vykonávajícím státem.

Článek 17

V případě státu, který k tomuto článku učinil prohlášení, že požaduje, aby žádosti o předání a příslušné doklady byly opatřeny překladem do jeho jazyka nebo do jazyka jiného než angličtina, Spojené království na základě vzájemnosti požaduje, aby žádosti o předání a příslušné doklady z takových států byly opatřeny překladem do angličtiny.

Článek 20

Spojené království si vyhrazuje právo rozšířit v budoucnu Úmluvu na jakékoli území, za jehož mezinárodní vztahy je vláda Spojeného království odpovědná.

Prohlášení obsažená v dopise stálého zástupce Spojeného království ze dne 19. srpna 1986, který byl doručen generálnímu sekretariátu dne 22. srpna 1986 - or. angl.

Článek 3

Prohlašuji v souladu s článkem 3 odstavcem 4, že pro účely této Úmluvy pojem „státní občan“, pokud jde Ostrov Man, označuje britského občana nebo jakoukoli osobu, jejíž předání vláda Spojeného království považuje za případné s přihlédnutím k úzkým vazbám, které daná osoba k Ostrovu Man má.

Článek 20

V souladu s článkem 20, odstavcem 2 tímto jménem vlády Spojeného království prohlašuji, že výše uvedená Úmluva bude rozšířena na Ostrov Man.

Prohlášení obsažená v dopise stálého zástupce Spojeného království ze dne 21. ledna 1987, který byl doručen generálnímu sekretariátu dne 23. ledna 1987 - or. angl.

Článek 3

V souladu s článkem 3, odstavcem 4 výše uvedené Úmluvy prohlašuji, že pro účely této Úmluvy pojem „státní občan“ v souvislosti s následujícími územími: Anguilla, Britské teritorium v Indickém oceáně, Kajmanské ostrovy, Falklandské ostrovy, Gibraltar, Montserrat, Pitcairn, Hendersonu, ostrovy Ducei a Oeno, Sv. Helena, závislá území Sv. Heleny a svrchované území základů Akrotiri a Dheke-

ila na ostrově Kypr, označuje osobu, která je britským občanem nebo občanem britských závislých území na základě spojení s tímto územím nebo jakoukoli osobu, jejíž předání na území považuje úředník v dané době vykonávající správu tohoto území za případné s přihlédnutím k úzkým vazbám, které daná osoba k území má.

Článek 20

V souladu s článkem 20 uvedené Úmluvy tímto jménem vlády Spojeného království prohlašuji, že působnost Úmluvy bude rozšířena na území Anguilly, Britského oceánského teritoria, Kajmanských ostrovů, Falklandských ostrovů, Gibraltaru, Montserratu, Pitcairnu, Hendersonu, ostrovů Ducei a Oeno, Sv. Heleny, závislých území Sv. Heleny a svrchované základny oblastí Akrotiri a Dhekeila na ostrově Kypr.

Prohlášení obsažená v dopise stálého zástupce Spojeného království ze dne 22. října 1987, který byl doručen generálnímu sekretariátu dne 23. října 1987 - or. angl.

Článek 3

V souladu s článkem 3, odstavcem 4 výše uvedené Úmluvy tímto prohlašuji, že pro účely této Úmluvy pojem „státní občan“ v souvislosti s Hongkongem označuje osobu, která je britským občanem nebo občanem britských závislých území na základě spojení s Hongkongem, britským občanem (zámořským) nebo jakoukoli osobu, jejíž předání správa Hongkongu považuje za případné s přihlédnutím k úzkým vazbám, které daná osoba k Hongkongu má.

Článek 20

V souladu s článkem 20, odstavcem 2 výše uvedené Úmluvy tímto jménem vlády Spojeného království prohlašuji, že působnost této Úmluvy bude rozšířena na Hongkong.

Prohlášení obsažená v dopise stálého zástupce Spojeného království ze dne 31. srpna 1988, který byl doručen generálnímu sekretariátu dne 2. září 1988 - or. angl.

Článek 3

V souladu s článkem 3, odstavcem 4 výše uvedené Úmluvy tímto prohlašuji, že pro účely této Úmluvy pojem „státní občan“ v souvislosti s Britskými Panenskými ostrovy označuje osobu, která je britským občanem nebo občanem britských závislých území na základě spojení s Britskými Panenskými ostrovy, britským občanem (zámořským) nebo jakoukoli osobu, jejíž předání považuje úředník v dané době vykonávající správu Britských Panenských ostrovů za případné s přihlédnutím k úzkým vazbám, které daná osoba k Britským Panenským ostrovům má.

Článek 20

V souladu s článkem 20, odstavcem 2 tímto jménem vlády Spojeného království prohlašuji, že působnost Úmluvy o předávání odsouzených osob bude rozšířena na území Britských Panenských ostrovů.

Prohlášení obsažená v dopise stálého zástupce Spojeného království ze dne 19. června 1997, který byl doručen generálnímu sekretariátu dne 19. června 1997 - or. angl.

Článek 20

Ministr pro záležitosti zahraničí a Britského společenství mě pověřil vyjádřením k Úmluvě o předávání odsouzených osob, která byla podepsána ve Štrasburku dne 21. března 1983 a která se nyní vztahuje na území Hongkongu.

Byl jsem pověřen, abych uvedl, že v souladu se Společným prohlášením vlády Spojeného království Velké Británie a Severního Irsku a vlády Čínské lidové republiky o otázce Hongkongu, podepsaného dne 19. prosince 1984, vláda Spojeného království vrátí Hongkong zpět Čínské lidové republice s účinností od 1. července 1997. Vláda Spojeného království bude až do tohoto dne nadále odpovědná za mezinárodní vztahy Hongkongu. Poté odpovědnost vlády Spojeného království za mezinárodní práva a povinnosti vyplývající z provádění Úmluvy na území Hongkongu zanikne.

Budu Vám vděčný za formální záznam obsahu této nóty a její předložení ostatním smluvním stranám Úmluvy.

***Prohlášení** obsažené v dopise stálého zástupce Spojeného království ze dne 9. září 2002, který byl doručen generálnímu sekretariátu dne 10. září 2002 - or. angl.*

Článek 20

Vláda Spojeného království Velké Británie a Severního Irsku si přeje rozšířit ratifikaci na následující území, za jehož mezinárodní vztahy je odpovědná: Bermudy.

Příloha č. 12/A

DODATKOVÝ PROTOKOL K ÚMLUVĚ O PŘEDÁVÁNÍ ODSOUZENÝCH OSOB

SEZNAM SMLUVNÍCH STRAN

ke dni 16. srpna 2004

Smluvní strana	Datum vstupu v platnost	Poznámky	Smluvní strana	Datum vstupu v platnost	Poznámky
Bulharsko	01/07/04		Malta	01/03/04	
Česká republika	01/02/03		Moldávie	01/09/04	P
Dánsko	01/01/02	Ú	Nizozemí	01/10/02	P
Estonsko	01/06/00		Norsko	01/01/01	
Finsko	01/08/01		Polsko	01/06/00	
Gruzie	01/08/00		Rakousko	01/04/01	
Island	01/09/00		Rumunsko	01/04/02	P
Kypr	01/10/01		San Marino	01/10/04	
Lichtenštejnsko	01/09/03		Srbsko a Černá Hora	01/01/03	
Litva	01/05/01		Švédsko	01/03/01	
Lucembursko	01/11/03		Švýcarsko	01/10/04	
Maďarsko	01/09/01		Ukrajina	01/11/03	
Makedonie	01/06/00				

V = výhrady; P = prohlášení; Ú = prohlášení o územní působnosti
Zdroj: internet - adresa: <http://conventions.coe.int/> - ETS No. 167

**DODATKOVÝ PROTOKOL K ÚMLUVĚ
O PŘEDÁVÁNÍ ODSOUZENÝCH OSOB**

VÝHRADY A PROHLÁŠENÍ

ke dni 4. listopadu 2003

(neoficiální překlad)

DÁNSKO

Prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 10. září 2001 - or. angl.

Článek 6

V souladu s článkem 6, odstavcem 1 Dodatkového protokolu k Úmluvě vláda Dánského království prohlašuje, že dokud nebude sdělen opak, Protokol se nebude vztahovat na Faerské ostrovy a Grónsko.

MOLDÁVIE

Prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 12. května 2004 - or. angl.

Moldavská republika prohlašuje, že ustanovení Dodatkového protokolu budou do doby plného ustavení teritoriální integrity Moldavské republiky prováděna pouze na území ovládaném vládou Moldavské republiky.

NIZOZEMÍ

Prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 18. června 2002 - or. angl. a turecky

Článek 6

V souladu s článkem 6, odstavcem 1 Dodatkového protokolu k Úmluvě vláda Nizozemského království přijímá Protokol pro území království v Evropě, na Nizozemské Antily a Arubě.

RUMUNSKO

Prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 7. prosince 2001 - or. angl.

Článek 1

Rumunská vláda prohlašuje, že prohlášení Rumunska k Úmluvě o předávání odsouzených osob (ETS 112) platí *mutatis mutandis* i vůči Protokolu.

¹⁾ Poznámka sekretariátu: Výše zmiňovaná prohlášení jsou následující:

Podle článku 3, odstavce 4 Úmluvy pojem „státní občan“ označuje občany vykonávajícího státu (viz. článek 3, odstavec 1.a a článek 6 odstavec 1.a) nebo občany státu přivozu (viz. článek 16 odstavec 2.a)

Podle článku 17, odstavce 3 žádosti a příslušné doklady musí být opatřeny překladem do rumunštiny nebo do jednoho z úředních jazyků Rady Evropy.

Příloha č. 13/A

**EVROPSKÁ ÚMLUVA O DOHLEDU NAD PODMÍNĚNĚ ODSOUZENÝMI
A PODMÍNĚNĚ PROPUŠTĚNÝMI PACHATELI**

SEZNAM SMLUVNÍCH STRAN

ke dni 16. srpna 2004

Smluvní strana	Datum vstupu v platnost	Poznámky	Smluvní strana	Datum vstupu v platnost	Poznámky
Albánie	18/08/01		Makedonie	01/07/94	
Belgie	22/08/75	V/P	Nizozemí	01/01/88	V/P/Ú
Bosna a Hercegovina	30/03/95		Portugalsko	17/02/95	
Česká republika	11/07/02	V/P	Rakousko	01/07/80	V/P
Estonsko		V/P	Řecko		P
Francie	22/08/75	V	Slovensko	22/10/03	V/P
Chorvatsko	15/12/94		Slovinsko	21/01/93	
Itálie	22/08/75	V/P	Švédsko	28/05/79	V/P
Lucembursko	23/12/76	V/P	Ukrajina	29/12/95	

V = výhrady; P = prohlášení; Ú = prohlášení o územní působnosti
Zdroj: internet - adresa: <http://conventions.coe.int/> - ETS No. 051

**EVROPSKÁ ÚMLUVA O DOHLEDU NAD PODMÍNĚNĚ ODSOUZENÝMI
A PODMÍNĚNĚ PROPUŠTĚNÝMI PACHATELI****VÝHRADY A PROHLÁŠENÍ**

ke dni 16. srpna 2004

(neoficiální překlad)

Příloha č. 13/B

BELGIE

Výhrada a prohlášení učiněné při uložení ratifikační listiny dne 21. září 1970 - or. fr.

Výhrady

Články 16, 17, 18, 19, 20 a 21

Vláda Belgického království nepřijímá ustanovení Části III.

Články 22, 23, 24 a 25

Vláda Belgického království prohlašuje, že úplný výkon bude odmítnut, pokud osoba, které se rozhodnutí týká, byla pravomocně odsouzena pro týž trestný čin příslušnými orgány třetího státu a pokud po odsouzení trest vykonává, již vykonala nebo od výkonu trestu bylo upuštěno.

Článek 37

Z důvodu zvláštního systému uplatňovaného mezi státy Beneluxu vláda Belgického království nepřijímá ustanovení odstavce 2 článku 37.

ProhlášeníČlánky 10, 11, 12, 13, 14,
15, 22, 23, 24 a 25

Vláda Belgického království prohlašuje, že ustanovení Části II a Části IV se nebudou vztahovat na tresty uložené *in absentia*.

ČESKÁ REPUBLIKA

Výhrada a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 10. dubna 2002 - or. angl.

Výhrada

Článek 38

V souladu s článkem 38, odstavcem 1 Česká republika prohlašuje, že využívá výhrady umožněné v bodu 1 Přílohy k Úmluvě a nepřijímá ustanovení Úmluvy týkající se výkonu trestů (Část III Úmluvy - Výkon trestu) a jejich úplný výkon (Část IV - Odevzdání úplného výkonu trestu do dožadovaného státu).

Prohlášení

Článek 29

V souladu s článkem 29, odstavcem 2 Česká republika prohlašuje, že bude vyžadovat, aby žádosti a průvodní doklady byly opatřeny překladem do češtiny nebo angličtiny nebo francouzštiny.

ESTONSKO

Výhrada a prohlášení obsažené v plné moci předané generálnímu tajemníkovi při podpisu dne 19. července 2001 - or. angl.

Výhrada

Článek 38

Podle článku 38, odstavce 1 činí Estonská republika výhradu, kterou prohlašuje, že nebude používat Části III a IV Úmluvy.

Prohlášení

Článek 29

Podle článku 29, odstavce 2 prohlašuje Estonská republika, že žádosti a průvodní dokumenty by měly být opatřeny překladem do angličtiny.

FRANCIE

Výhrada obsažená v dopise Ministerstva zahraničních věcí Francie ze dne 7. ledna 1965, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 8. ledna 1965, a potvrzená v listině o přijetí uložené dne 16. září 1968 - or. fr.

Články 10, 11, 12, 13, 14,
15, 22, 23, 24 a 25

Vláda Francouzské republiky potvrzuje, že využívá výhrady umožněné článkem 38, odstavcem 1 Úmluvy a její Přílohou, která umožňuje nepřijetí celé Části III (výkon trestu) a Části IV (odevzdání úplného výkonu trestu do dožadovaného státu).

ITÁLIE

Výhrada a prohlášení obsažené v dopise stálého zástupce Itálie ze dne 28. června 1965, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 30. června 1965 - or. fr.

VýhradaČlánky 16, 17, 18, 19, 20, 21,
22, 23, 24 a 25

Italská vláda využívající článku 38, odstavce 1 a bodu 1 Přílohy prohlašuje, že Itálie nepřijímá ustanovení Úmluvy o výkonu trestů (Část III) nebo o jejich úplném výkonu (Část IV).¹⁾

ProhlášeníČlánek 29²⁾

Při podpisu a v souladu s ustanovením odstavce 2 článku 29 Úmluvy italská vláda prohlašuje, že si vyhrazuje právo vyžadovat, aby žádosti a podpůrné dokumenty byly opatřeny překladem do francouzštiny.

LUCEMBURSKO

Výhrady a prohlášení učiněné při uložení ratifikační listiny dne 22. září 1976 - or. fr.

VýhradyČlánky 10, 11, 12, 13, 14,
15, 22, 23, 24 a 25

Využívající možnosti upravené v článku 38, odstavci 1 Úmluvy a její Příloze vláda Lucemburského velkovévodství prohlašuje, že ustanovení Části II a části IV se nebu-

¹⁾ Výhrada byla odvolána při uložení ratifikační listiny – or. fr.

²⁾ Prohlášení bylo potvrzeno při uložení ratifikační listiny.

dou vztahovat na tresty uložené *in absentia* (článek 7, odstavec 2.c)

Články 16, 17, 18, 19, 20 a 21

Využívající možnosti upravené v článku 38, odstavci 1 Úmluvy a její Přílohy vláda Lucemburského velkovévodství nepřijímá ustanovení Části III.

Články 22, 23, 24 a 25

Využívající možnosti upravené v článku 38, odstavci 1 Úmluvy a její Přílohy vláda Lucemburského velkovévodství prohlašuje, že úplný výkon bude odmítnut, pokud osoba, které se rozhodnutí týká, byla pravomocně odsouzena pro týž trestný čin příslušnými orgány třetího státu a pokud po odsouzení trest vykonává, již vykonala nebo od výkonu trestu bylo upuštěno (článek 7).

Článek 37

Využívající možnosti upravené v článku 38, odstavci 1 Úmluvy a její Přílohy vláda Lucemburského velkovévodství nepřijímá ustanovení odstavce 2 článku 37.

Prohlášení

Článek 29

Využívající možnosti uvedené v odstavci 2 článku 29 vláda Lucemburského velkovévodství vyžaduje, aby žádosti a podpůrné dokumenty byly vyhotoveny v nebo opatřeny překladem do francouzštiny, němčiny nebo angličtiny.

NIZOZEMÍ

Výhrady a prohlášení obsažené v listině o přístupu uložené dne 30. září 1987 - or. angl.

Výhrady

Články 16, 17, 18, 19, 20 a 21

Nizozemské království nepřijímá ustanovení obsažená v Části III Úmluvy.

Články 22, 23, 24 a 25

Pokud jde o článek 7 Úmluvy, Nizozemské království prohlašuje, že úplný výkon nebude přijat, pokud osoba, které se rozhodnutí týká, již byla neodvolatelně souzena příslušnými orgány třetího státu pro týž trestný čin a pokud v případě odsouzení pro tento trestný čin pachatel svůj trest vykonává, již vykonal nebo od výkonu trestu bylo upuštěno.

Článek 37

Z důvodu zvláštního režimu mezi zeměmi Beneluxu Nizozemské království nepřijímá ustanovení odstavce 2 článku 37 Úmluvy.

Prohlášení

Článek 36

Nizozemské království přijímá uvedenou Úmluvu s Přílohou pro Království v Evropě.

Prohlášení učiněná při uložení listiny o přístupu dne 30. září 1987 - or. angl.

Článek 10, 11, 12, 13, 14, 15,
22, 23, 24 a 25

Pokud jde o článek 7, odstavec 2(c) Úmluvy: Ustanovení obsažená v Částech II a IV Úmluvy se nebudou vztahovat na případ odsouzení *in absentia*.

Článek 29

Pokud jde o článek 29, odstavec 2 Úmluvy: Nizozemské království vyžaduje, překlad do nizozemštiny, francouzštiny, angličtiny či němčiny všech dokumentů nesepsaných v některém z výše uvedených čtyř jazyků.

RAKOUSKO

Výhrada a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 1. dubna 1980 - or. angl. a německy

Výhrada

Články 16, 17, 18, 19, 20,
21, 22, 23, 24 a 25

Rakousko nepřijímá ustanovení této Úmluvy týkající se výkonu trestů (Část III) či jejich úplného výkonu (Část IV).

Prohlášení

Článek 7

V případě trestných činů, které jsou porušeními předpisů týkajících se vývozu, dovozu, průvozu a určování kvót zboží (fiskální trestné činy), bude Rakousko provádět dohled pouze za podmínek stanovených v článku 7, odstavci 3.

Článek 29

Bez újmy článku 29, odstavce 3 musí být žádosti a průvodní dokumenty, které nejsou sepsány v němčině, francouzštině nebo angličtině, opatřeny překladem do jednoho z těchto jazyků.

ŘECKO

Prohlášení obsažené v dopise stálé mise Řecka ze dne 6. července 1994, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 7. července 1994 - or. fr.

Vláda Helénské republiky prohlašuje, že přístup Bývalé jugoslávské republiky Makedonie k úmluvám Rady Evropy, kterých je Helénská republika smluvní stranou, neznamená uznání Bývalé jugoslávské republiky Makedonie Helénskou republikou.

SLOVENSKO

Výhrada a prohlášení obsažené v ratifikační listině uložené dne 21. července 2003 - or. angl.

Výhrada

Článek 38

Slovenská republika využívá možnosti poskytnuté článkem 38, odstavcem 1 Úmluvy a vyhrazuje si právo podle bodu 3 Přílohy nepřijmout ustanovení článku 37, odstavce 2 Úmluvy.

Prohlášení

Článek 27

Slovenská republika využívá možnosti poskytnuté článkem 27, odstavcem 4 Úmluvy a prohlašuje, že žádosti a jakákoliv sdělení podle této Úmluvy mají být zaslány Ministerstvu spravedlnosti Slovenské republiky.

Článek 29

Slovenská republika využívá možnosti poskytnuté článkem 29, odstavce 2 Úmluvy a prohlašuje, že žádosti a průvodní doklady zasláné slovenským úřadům mají být opatřeny překladem do slovenského jazyka. Pokud by se však dožadující stát při pořizování slovenského překladu setkal s nepřekonatelnými obtížemi, doklady mohou být opatřeny

překladem do angličtiny nebo francouzštiny.

ŠVÉDSKO

Výhrada obsažená v ratifikační listině uložené dne 27. února 1979 - or. fr.

Články 16, 17, 18, 19, 20 a 21

Švédsko nepřijímá Část III Úmluvy (výkon trestů).

Prohlášení obsažená v dopise ministra zahraničních věcí Švédska ze dne 12. února 1979, který byl předán generálnímu tajemníkovi při uložení ratifikační listiny dne 27. února 1979 - or. fr.

Článek 27³⁾

V souladu s článkem 27, odstavcem 4 bude Ministerstvo zahraničních věcí činit či přijímat žádosti a jiná sdělení.

Článek 29

Švédsko si vyhrazuje právo vyžadovat, aby žádosti a průvodní dokumenty sepsané v jazyce jiném než dánském, norském či švédském byly opatřeny překladem do švédštiny či angličtiny (článek 29, odstavec 2).

Článek 37

Ve vztazích mezi Švédskem na straně jedné a Dánskem, Finskem, Islandem či Norskem na druhé se bude Úmluva vztahovat pouze na spolupráci, která není v těchto zemích již upravena jednotným zákonodárstvím (článek 37, odstavec 3).

³⁾ Prohlášení bylo odvoláno dopisem ministra zahraničních věcí Švédska ze dne 6. listopadu 2000, který byl zaregistrován v generálním sekretariátě dne 24. listopadu 2000 – or. angl.

Příloha č. 14/A

**TABULKY JAZYKŮ PODLE PROHLÁŠENÍ K VYBRANÝM MNOHOSTRANNÝM
MEZINÁRODNÍM SMLOUVÁM A PODLE DVOUSTRANNÝCH MEZINÁROD-
NÍCH SMLUV V JEDNOTLIVÝCH OBLASTECH MEZINÁRODNÍ JUSTIČNÍ
SPOLUPRÁCE V TRESTNÍCH VĚCECH****Seznam použitých zkratk:**

ETS 024	Evropská úmluva o vydávání z 13. prosince 1957 (č. 549/1992 Sb., sdělení o opravě chyb překladu v částce 32/2004 Sb. m. s.)
ETS 030	Evropská úmluva o vzájemné pomoci ve věcech trestních z 20. dubna 1959 (č. 550/1992 Sb. m. s.)
ETS 073	Evropská úmluva o předávání trestního řízení z 15. května 1972 (č. 551/1992 Sb., č. 147/1993 Sb., sdělení o opravě chyb překladu v částce 20/2004 Sb. m. s.)
ETS 112	Úmluva o předávání odsouzených osob z 23. března 1983 (č. 553/1992 Sb.)
ETS 051	Evropská úmluva o dohledu nad podmíněně odsouzenými a podmíněně propuštěnými pachateli z 30. listopadu 1964 (č. 75/2002 Sb. m. s.)
A	angličtina
F	francouzština
N	němčina
R	ruština
Š	španělština

Poznámka: Aktuální stav výhrad a prohlášení k výše uvedeným mnohostranným mezinárodním smlouvám lze zjistit na internetových stránkách Rady Evropy (<http://conventions.coe.int/>).

Tabulka č. 1

Vydávání

Stát	Jazyk	Jazykové ustanovení
Afgánistán	A	č. 44/1983 Sb. – čl. 4 odst. 3
Albánie	dožadující nebo dožádané strany	ETS 024 – čl. 23
Alžírsko	dožádané strany, F	č. 17/1984 Sb. – čl. 4 odst. 1
Andora	katal., Š, F	ETS 024 – prohlášení k čl. 23
Arménie	arm., F, A	ETS 024 – prohlášení k čl. 23
Ázerbajdžán	ázerb.	ETS 024 – prohlášení k čl. 23
Bahamy	dožadující strany	č. 211/1926 Sb. z. a n. – čl. 8 al. 5
Belgie	F	ETS 024 – prohlášení k čl. 23
Bělorusko	dožadující strany	č. 95/1983 Sb. – čl. 16, čl. 69 odst. 4
Bosna a Hercegovina	některý z jazyků smluvních stran	č. 207/1964 Sb. – čl. 5
Bulharsko	bulh., F, A	ETS 024 – prohlášení k čl. 23
Česká republika	dožadující nebo dožádané strany	ETS 024 – čl. 23
Dánsko	dožadující nebo dožádané strany	ETS 024 – čl. 23
Estonsko	A	ETS 024 – prohlášení k čl. 23
Finsko	dožadující nebo dožádané strany	ETS 024 – čl. 23
Francie	F	ETS 024 – prohlášení k čl. 23
Gambie	dožadující strany	č. 211/1926 Sb. z. a n. – čl. 8 al. 5
Gruzie	gruz., A, R	ETS 024 – prohlášení k čl. 23
Chorvatsko	dožadující nebo dožádané strany	ETS 024 – čl. 23
Indie	dožadující strany	č. 211/1926 Sb. z. a n. – čl. 8 al. 5, č. 22/1928 Sb. z. a n.
Island	dožadující nebo dožádané strany	ETS 024 – čl. 23
Irsko	dožadující nebo dožádané strany	ETS 024 – čl. 23
Itálie	dožadující nebo dožádané strany	ETS 024 – čl. 23
Izrael	hebr., A	ETS 024 – prohlášení k čl. 23
Jemen	A	č. 76/1990 Sb. – čl. 4 odst. 4
Jižní Afrika	dožadující nebo dožádané strany	ETS 024 – čl. 23
Kanada	dožadující strany	č. 211/1926 Sb. z. a n. – čl. 8 al. 5, č. 56/1929 Sb. z. a n.
Keňa	dožadující strany	č. 211/1926 Sb. z. a n. – čl. 8 al. 5
KLDR	R	č. 93/1989 Sb. – čl. 13
Kuba	dožadující strany	č. 80/1981 Sb. – čl. 4
Kypr	dožadující nebo dožádané strany	ETS 024 – čl. 23
Kyrgyzstán	dožadující strany	č. 95/1983 Sb. – čl. 16, čl. 69 odst. 4
Lichtenštejnsko	N	ETS 024 – prohlášení k čl. 23
Litva	litev., A, F, R, N	ETS 024 – prohlášení k čl. 23

Vydávání

Stát	Jazyk	Jazykové ustanovení
Lotyšsko	dožadující nebo dožádané strany	ETS 024 – čl. 23
Lucembursko	dožadující nebo dožádané strany	ETS 024 – čl. 23
Maďarsko	maď., A, F	ETS 024 – prohlášení k čl. 23
Makedonie	dožadující nebo dožádané strany	ETS 024 – čl. 23
Malta	dožadující nebo dožádané strany	ETS 024 – čl. 23
Moldávie	mold., A, F	ETS 024 – prohlášení k čl. 23
Monako	dožadující strany	č. 222/1936 Sb. z. a n. – čl. 7 al. 2
Mongolsko	dožádané strany, R	č. 106/1978 Sb. – čl. 5
Německo	N	ETS 024 – čl. 28 odst. 2, č. 67/2002 Sb. m. s. – čl. 14
Nizozemí	dožadující nebo dožádané strany	ETS 024 – čl. 23
Norsko	dožadující nebo dožádané strany	ETS 024 – čl. 23
Nový Zéland	dožadující strany	č. 211/1926 Sb. z. a n. – čl. 8 al. 5, č. 22/1928 Sb. z. a n.
Polsko	dožadující nebo dožádané strany	ETS 024 – čl. 23
Portugalsko	dožadující nebo dožádané strany	ETS 024 – čl. 23
Rakousko	dožadující strany	ETS 024 – čl. 28 odst. 2, č. 2/1996 Sb. – čl. XV
Rumunsko	dožadující nebo dožádané strany	ETS 024 – čl. 23
Rusko	R	ETS 024 – prohlášení k čl. 23
Řecko	dožadující nebo dožádané strany	ETS 024 – čl. 23
Slovensko	dožadující strany	ETS 024 – čl. 28 odst. 2, č. 209/1993 Sb. – čl. 3
Slovinsko	dožadující nebo dožádané strany	ETS 024 – čl. 23
Srbsko a Černá Hora	dožadující nebo dožádané strany	ETS 024 – čl. 23
Svazijsko	dožadující strany	č. 211/1926 Sb. z. a n. – čl. 8 al. 5
Sýrie	dožádané strany, F	č. 8/1986 Sb. – čl. 4 odst. 1
Španělsko	Š, F, A	ETS 024 – prohlášení k čl. 23
Švédsko	dožadující nebo dožádané strany	ETS 024 – čl. 23
Švýcarsko	F, N, ital.	ETS 024 – prohlášení k čl. 23
Tunisko	dožádané strany, F	č. 40/1981 Sb. – čl. 4 odst. 1
Turecko	dožadující nebo dožádané strany	ETS 024 – čl. 23
Uganda	dožadující strany	č. 211/1926 Sb. z. a n. – čl. 8 al. 5
Ukrajina	ukraj., A, F	ETS 024 – prohlášení k čl. 23
USA	neobsahuje jazykové ustanovení	č. 48/1926 Sb. z. a n., č. 185/1935 Sb. z. a n.
Uzbekistán	dožádané strany, R	č. 133/2003 Sb. m. s. – čl. 17 odst. 2, čl. 58 odst. 5
Velká Británie	A	ETS 024 – prohlášení k čl. 23
Vietnam	dožadující strany, R	č. 98/1984 Sb. – čl. 4
Zambie	dožadující strany	č. 211/1926 Sb. z. a n. – čl. 8 al. 5

Tabulka č. 2

Dožádání

Stát	Jazyk	Jazykové ustanovení
Afgánistán	dožádané strany, A ¹⁾	č. 44/1983 Sb. – čl. 5 odst. 2
Albánie	dožadující strany, R ²⁾	ETS 030 – čl. 16 odst. 3, č. 97/1960 Sb. – čl. 15
Alžírsko	dožádané strany, F ³⁾	č. 17/1984 Sb. – čl. 4 odst. 1
Arménie	arm., F, A	ETS 030 – prohlášení k čl. 16 odst. 2
Ázerbajdžán	ázerb., A	ETS 030 – prohlášení k čl. 16 odst. 2
Belgie	dožadující strany	ETS 030 – čl. 16 odst. 3, č. 79/1928 Sb. z. a n. – čl. 19
Bělorusko	dožadující strany ⁴⁾	č. 95/1983 Sb. – čl. 16
Bosna a Hercegovina	některý z jazyků smluvních stran ⁵⁾	č. 207/1964 Sb. – čl. 5
Bulharsko	dožadující strany, R ⁶⁾	ETS 030 – čl. 16 odst. 3, č. 3/1978 Sb. – čl. 12
Česká republika	překlady se nepožadují	ETS 030 – čl. 16 odst. 1
Dánsko	dán., A	ETS 030 – prohlášení k čl. 16 odst. 2
Estonsko	A	ETS 030 – prohlášení k čl. 16 odst. 2
Finsko	fín., švéd., dán., nor., A, F, N	ETS 030 – prohlášení k čl. 16 odst. 2
Francie	překlady se nepožadují	ETS 030 – čl. 16 odst. 1
Gruzie	dožadující strany ⁷⁾	ETS 030 – čl. 16 odst. 3, č. 95/1983 Sb. – čl. 16
Chorvatsko	některý z jazyků smluvních stran ⁸⁾	ETS 030 – čl. 16 odst. 3, č. 207/1964 Sb. – čl. 5
Island	isl., A	ETS 030 – prohlášení k čl. 16 odst. 2
Irsko	irština, A	ETS 030 – prohlášení k čl. 16 odst. 2
Itálie	ital., F ⁹⁾	ETS 030 – čl. 16 odst. 3, č. 508/1990 Sb. – čl. 5 odst. 2
Izrael	hebr., A, F	ETS 030 – prohlášení k čl. 16 odst. 2
Jemen	arab., A ¹⁰⁾	č. 76/1990 Sb. – čl. 5 odst. 2
Kanada	dožádané strany	č. 129/2000 Sb. m. s. – čl. 18
KLDR	R ¹¹⁾	č. 93/1989 Sb. – čl. 13
Kuba	dožadující strany ¹²⁾	Č. 80/1981 Sb. – čl. 4
Kypr	dožádané strany, A ¹³⁾	ETS 030 – čl. 16 odst. 3, č. 96/1983 Sb. – čl. 5 odst. 3
Kyrgyzstán	dožadující strany ¹⁴⁾	č. 95/1983 Sb. – čl. 16
Lichtenštejnsko	N	ETS 030 – prohlášení k čl. 16 odst. 2
Litva	litev., A, F	ETS 030 – prohlášení k čl. 16 odst. 2
Lotyšsko	A	ETS 030 – prohlášení k čl. 16 odst. 2
Lucembursko	F, N, A	ETS 030 – prohlášení k čl. 16 odst. 2

¹⁾ Pokud jde o dožádání o doručení písemnosti, je překlad doručované písemnosti upraven v čl. 7.

²⁾ Pokud jde o dožádání o doručení písemnosti, je překlad doručované písemnosti upraven v čl. 9.

³⁾ Pokud jde o dožádání o doručení písemnosti, je překlad doručované písemnosti upraven v čl. 13 odst. 1.

⁴⁾ Pokud jde o dožádání o doručení písemnosti, je překlad doručované písemnosti upraven v čl. 8 odst. 1.

⁵⁾ Pokud jde o dožádání o doručení písemnosti, je překlad doručované písemnosti upraven v čl. 8 odst. 1.

⁶⁾ Pokud jde o dožádání o doručení písemnosti, je překlad doručované písemnosti upraven v čl. 4 odst. 6.

⁷⁾ Pokud jde o dožádání o doručení písemnosti, je překlad doručované písemnosti upraven v čl. 8 odst. 1.

⁸⁾ Pokud jde o dožádání o doručení písemnosti, je překlad doručované písemnosti upraven v čl. 8 odst. 1.

⁹⁾ Pokud jde o dožádání o doručení písemnosti, je překlad doručované písemnosti upraven v čl. 8.

¹⁰⁾ Pokud jde o dožádání o doručení písemnosti, je překlad doručované písemnosti upraven v čl. 7.

¹¹⁾ Pokud jde o dožádání o doručení písemnosti, je překlad doručované písemnosti upraven v čl. 6.

¹²⁾ Pokud jde o dožádání o doručení písemnosti, je překlad doručované písemnosti upraven v čl. 7 odst. 2.

¹⁴⁾ Pokud jde o dožádání o doručení písemnosti, je překlad doručované písemnosti upraven v čl. 8 odst. 1.

Dožádání

Stát	Jazyk	Jazykové ustanovení
Maďarsko	dožadující strany, R ¹⁵⁾	ETS 030 – čl. 16 odst. 3, č. 63/1990 Sb. – čl. 4 odst. 1
Makedonie	některý z jazyků smluvních stran ¹⁶⁾	ETS 030 – čl. 16 odst. 3, č. 207/1964 Sb. – čl. 5
Malta	A	ETS 030 – prohlášení k čl. 16 odst. 2
Moldávie	mold., A, F	ETS 030 – prohlášení k čl. 16 odst. 2
Monako	dožadující strany	č. 222/1936 Sb. z. a n. – čl. 18 al. 2
Mongolsko	dožádané strany, R ¹⁷⁾	č. 106/1978 Sb. – čl. 5
Německo	dožádané strany ¹⁸⁾	ETS 030 – čl. 16 odst. 3, č. 68/2002 Sb. m. s. – čl. 12
Nizozemí	A, pokud jde o písemnosti určené pro Nizozemské Antily a Arubu; jinak se překlady nepožadují	ETS 030 – čl. 16 odst. 1, prohlášení k čl. 16 odst. 2
Norsko	nor.	ETS 030 – prohlášení k čl. 16 odst. 2
Polsko	dožadující strany, R ¹⁹⁾	ETS 030 – čl. 16 odst. 3, č. 42/1989 Sb. – čl. 4
Portugalsko	dožádané strany	ETS 030 – čl. 16 odst. 3, č. 24/1931 Sb. – čl. 16 al. 3, čl. 5
Rakousko	dožadující strany ²⁰⁾	ETS 030 – čl. 16 odst. 3, č. 3/1996 Sb. – čl. XIII odst. 1
Rumunsko	dožadující strany, R; přiložené písemnosti však do jazyka dožádané strany ²¹⁾	ETS 030 – čl. 16 odst. 3, č. 31/1959 Sb. – čl. 5 odst. 1 a 2
Rusko	dožadující strany ²²⁾	ETS 030 – čl. 16 odst. 3, č. 95/1983 Sb. – čl. 16
Řecko	dožádané strany, F, A ²³⁾	ETS 030 – čl. 16 odst. 3, č. 102/1983 Sb. – čl. 5 odst. 2
Slovensko	dožadující strany	ETS 030 – čl. 16 odst. 3, č. č. 209/1993 Sb. – čl. 3
Slovinsko	některý z jazyků smluvních stran ²⁴⁾	ETS 030 – čl. 16 odst. 3, č. 207/1964 Sb. – čl. 5
Srbsko a Černá Hora	některý z jazyků smluvních stran ²⁵⁾	ETS 030 – čl. 16 odst. 3, č. 207/1964 Sb. – čl. 5
Sýrie	dožádané strany, F ²⁶⁾	č. 8/1986 Sb. – čl. 4 odst. 1
Španělsko	Š	ETS 030 – prohlášení k čl. 16 odst. 2
Švédsko	švéd., dán., nor.	ETS 030 – prohlášení k čl. 16 odst. 2
Švýcarsko	F, N, ital.	ETS 030 – prohlášení k čl. 16 odst. 2
Tunisko	dožádané strany, F ²⁷⁾	č. 40/1981 Sb. – čl. 4 odst. 1
Turecko	překlady se nepožadují	ETS 030 – čl. 16 odst. 1
Ukrajina	ukraj., A, F	ETS 030 – prohlášení k čl. 16 odst. 2
USA	dožádané strany	č. 40/2000 Sb. m. s. – čl. 4 odst. 1

¹⁵⁾ Pokud jde o dožádání o doručení písemnosti, je překlad doručované písemnosti upraven v čl. 9.

¹⁶⁾ Pokud jde o dožádání o doručení písemnosti, je překlad doručované písemnosti upraven v čl. 8 odst. 1.

¹⁷⁾ Pokud jde o dožádání o doručení písemnosti, je překlad doručované písemnosti upraven v čl. 8 odst. 2.

¹⁸⁾ Pokud jde o dožádání o doručení písemnosti, je překlad doručované písemnosti upraven v čl. 12 odst. 1, 2.

¹⁹⁾ Pokud jde o dožádání o doručení písemnosti, je překlad doručované písemnosti upraven v čl. 9.

²⁰⁾ Pokud jde o dožádání o doručení písemnosti, je překlad doručované písemnosti upraven v čl. XIII odst. 2 a 3. Pokud jde o písemnosti zasílané bezprostředně poštou, je překlad doručované písemnosti upraven v čl. XIII odst. 4.

²¹⁾ Pokud jde o dožádání o doručení písemnosti, je překlad doručované písemnosti upraven v čl. 10 odst. 1.

²²⁾ Pokud jde o dožádání o doručení písemnosti, je překlad doručované písemnosti upraven v čl. 8 odst. 1.

²³⁾ Pokud jde o dožádání o doručení písemnosti, je překlad doručované písemnosti upraven v čl. 7.

²⁴⁾ Pokud jde o dožádání o doručení písemnosti, je překlad doručované písemnosti upraven v čl. 8 odst. 1.

²⁵⁾ Pokud jde o dožádání o doručení písemnosti, je překlad doručované písemnosti upraven v čl. 8 odst. 1.

²⁶⁾ Pokud jde o dožádání o doručení písemnosti, je překlad doručované písemnosti upraven v čl. 8 odst. 1.

²⁷⁾ Pokud jde o dožádání o doručení písemnosti, je překlad doručované písemnosti upraven v čl. 8 odst. 1.

Dožádání

Stát	Jazyk	Jazykové ustanovení
Uzbekistán	dožádané strany, R ²⁸⁾	č. 133/2003 Sb. m. s. – čl. 17 odst. 2
Velká Británie	A	ETS 030 – prohlášení k čl. 16 odst. 2
Vietnam	dožadující strany, R ²⁹⁾	č. 98/1984 Sb. – čl. 4

²⁸⁾ Pokud jde o dožádání o doručení písemnosti, je překlad doručované písemnosti upraven v čl. 12.

²⁹⁾ Pokud jde o dožádání o doručení písemnosti, je překlad doručované písemnosti upraven v čl. 12.

Tabulka č. 3

Předávání trestního řízení

Stát	Jazyk	Jazykové ustanovení
Afgánistán	A	č. 44/1983 Sb. – čl. 4 odst. 3
Albánie	alb., A, F dožadující strany, R	ETS 073 – prohlášení k čl. 18 č. 97/1960 Sb. – čl. 15
Alžírsko	dožádané strany, F	č. 17/1984 Sb. – čl. 4 odst. 1
Bělorusko	dožadující strany	č. 95/1983 Sb. – čl. 16, čl. 84 odst. 3
Bosna a Hercegovina	některý z jazyků smluvních stran	č. 207/1964 Sb. – čl. 5
Bulharsko	bulh., A, F dožadující strany	ETS 073 – prohlášení k čl. 18 č. 95/1983 Sb. – čl. 16
Česká republika	dožadující strany	ETS 073 – čl. 18 odst. 1
Dánsko	dán., nor., švéd., A	ETS 073 – prohlášení k čl. 18
Estonsko	A	ETS 073 – prohlášení k čl. 18
Gruzie	dožadující strany	č. 95/1983 Sb. – čl. 16, čl. 84 odst. 3
Chorvatsko	některý z jazyků smluvních stran	č. 207/1964 Sb. – čl. 5
Itálie	ital., F	č. 508/1990 Sb. – čl. 5 odst. 2
Jemen	A	č. 76/1990 Sb. – čl. 4 odst. 4
KLDR	R	č. 93/1989 Sb. – čl. 13
Kuba	dožadující strany	č. 80/1981 Sb. – čl. 4
Kypr	A, řečtina dožadující nebo dožádané strany	ETS 073 – prohlášení k čl. 18 ETS 024 – čl. 23
Kyrgyzstán	dožadující strany	č. 95/1983 Sb. – čl. 16, čl. 84 odst. 3
Lichtenštejnsko	N, A	ETS 073 – prohlášení k čl. 18
Litva	litev., A, R, N	ETS 073 – prohlášení k čl. 18
Lotyšsko	A	ETS 073 – prohlášení k čl. 18
Maďarsko	dožadující strany, R	č. 63/1990 Sb. – čl. 4 odst. 1
Makedonie	některý z jazyků smluvních stran	č. 207/1964 Sb. – čl. 5
Monako	dožadující strany	č. 222/1936 Sb. z. a n. – čl. 7 al. 2
Mongolsko	dožádané strany, R	č. 106/1978 Sb. – čl. 5
Německo	dožádané strany	č. 68/2002 Sb. m. s. – čl. 14 odst. 5 bod 4
Nizozemí	nizoz., N, F, A	ETS 073 – prohlášení k čl. 18
Norsko	nor., A	ETS 073 – prohlášení k čl. 18
Polsko	dožadující strany, R	č. 42/1989 Sb. – čl. 4
Rakousko	N, A, F	ETS 073 – prohlášení k čl. 18
Rumunsko	F, A dožadující strany, R; přiložené písemnosti však do jazyka dožá- dané strany	ETS 073 – prohlášení k čl. 18 č. 31/1959 Sb. – čl. 5 odst. 1 a 2

Předávání trestního řízení

Stát	Jazyk	Jazykové ustanovení
Rusko	dožadující strany	č. 95/1983 Sb. – čl. 16, čl. 84 odst. 3
Řecko	dožádané strany, F, A	č. 102/1983 Sb. – čl. 5 odst. 2
Slovensko	dožadující strany	ETS 073 – čl. 18 odst. 1, č. 209/1993 Sb. – čl. 3, čl. 29 odst. 1
Slovinsko	některý z jazyků smluvních stran	č. 207/1964 Sb. – čl. 5
Srbsko a Černá Hora	dožadující strany	ETS 073 – čl. 18 odst. 1
	některý z jazyků smluvních stran	č. 207/1964 Sb. – čl. 5
Sýrie	dožádané strany, F	č. 8/1986 Sb. – čl. 4 odst. 1
Španělsko	Š	ETS 073 – prohlášení k čl. 18
Švédsko	švéd., A	ETS 073 – prohlášení k čl. 18
Tunisko	dožádané strany, F	č. 40/1981 Sb. – čl. 4 odst. 1
Turecko	turečtina	ETS 073 – prohlášení k čl. 18
Ukrajina	dožadující strany	ETS 073 – čl. 18 odst. 1
Uzbekistán	dožádané strany, R	č. 133/2003 Sb. m. s. – čl. 17 odst. 2, čl. 71 odst. 4
Vietnam	dožadující strany, R	č. 98/1984 Sb. – čl. 4

Tabulka č. 4

Předávání odsouzených		
Stát	Jazyk	Jazykové ustanovení
Albánie	alb., A, F	ETS 112 – prohlášení k čl. 17
Andora	katal., Š, F	ETS 112 – prohlášení k čl. 17
Arménie	arm., F, A, R	ETS 112 – prohlášení k čl. 17
Austrálie	informace podle čl. 4 odst. 2 až 4 – dožádané strany, A, F; jinak dožadující strany	ETS 112 – čl. 17 odst. 1 a 2
Ázerbajdžán	ázerb.	ETS 112 – prohlášení k čl. 17
Bahamy	A	ETS 112 – prohlášení k čl. 17
Belgie	A, F, nizoz.	ETS 112 – prohlášení k čl. 17
Bělorusko	dožádané strany	č. 123/1980 Sb. – čl. 7 al. 2 písm. g)
Bolívie	Š	ETS 112 – prohlášení k čl. 17
Bosna a Hercegovina	dožádané strany	č. 473/1990 Sb. – čl. 3 odst. 1 věta druhá
Bulharsko	bulh., F, A	ETS 112 – prohlášení k čl. 17
Česká republika	informace podle čl. 4 odst. 2 až 4 – dožádané strany, A, F; jinak dožadující strany	ETS 112 – čl. 17 odst. 1 a 2
Dánsko	dán., A, F, nor., švéd., N	ETS 112 – prohlášení k čl. 17
Estonsko	eston., A	ETS 112 – prohlášení k čl. 17
Finsko	fín., švéd., A, F,	ETS 112 – prohlášení k čl. 17
Francie	informace podle čl. 4 odst. 2 až 4 – dožádané strany, A, F; jinak dožadující strany	ETS 112 – čl. 17 odst. 1 a 2
Gruzie	gruz., A, R	ETS 112 – prohlášení k čl. 17
Chile	informace podle čl. 4 odst. 2 až 4 – dožádané strany, A, F; jinak dožadující strany	ETS 112 – čl. 17 odst. 1 a 2
Chorvatsko	informace podle čl. 4 odst. 2 až 4 – dožádané strany, A, F; jinak dožadující strany	ETS 112 – čl. 17 odst. 1 a 2
Island	isl., A, dán., nor., švéd.	č. 473/1990 Sb. – čl. 3 odst. 1 věta druhá
Irsko	informace podle čl. 4 odst. 2 až 4 – dožádané strany, A, F; jinak dožadující strany	ETS 112 – čl. 17 odst. 1 a 2
Itálie	ital., F, A	ETS 112 – prohlášení k čl. 17
Izrael	hebr., A	ETS 112 – prohlášení k čl. 17
Japonsko	jap., A	ETS 112 – prohlášení k čl. 17
Kanada	informace podle čl. 4 odst. 2 až 4 – dožádané strany, A, F; jinak dožadující strany	ETS 112 – čl. 17 odst. 1 a 2
KLDR	dožádané strany	č. 123/1980 Sb. – čl. 7 al. 2 písm. g)
Kostarika	informace podle čl. 4 odst. 2 až 4 – dožádané strany, A, F; jinak dožadující strany	ETS 112 – čl. 17 odst. 1 a 2

Předávání odsouzených

Stát	Jazyk	Jazykové ustanovení
Kuba	dožádané strany	č. 123/1980 Sb. – čl. 7 al. 2 písm. g)
Kypr	informace podle čl. 4 odst. 2 až 4 – dožádané strany, A, F; jinak dožadující strany	ETS 112 – čl. 17 odst. 1 a 2
Lichtenštejnsko	N	ETS 112 – prohlášení k čl. 17
Litva	litev., A, F	ETS 112 – prohlášení k čl. 17
Lotyšsko	A	ETS 112 – prohlášení k čl. 17
Lucembursko	F, N	ETS 112 – prohlášení k čl. 17
Maďarsko	maď., A, F	ETS 112 – prohlášení k čl. 17
Makedonie	informace podle čl. 4 odst. 2 až 4 – dožádané strany, A, F; jinak dožadující strany	ETS 112 – čl. 17 odst. 1 a 2
	dožádané strany	č. 473/1990 Sb. – čl. 3 odst. 1 věta druhá
Malta	A	ETS 112 – prohlášení k čl. 17
Mauricius	informace podle čl. 4 odst. 2 až 4 – dožádané strany, A, F; jinak dožadující strany	ETS 112 – čl. 17 odst. 1 a 2
Moldávie	moldávština, A, F	ETS 112 – prohlášení k čl. 17
Mongolsko	dožádané strany	č. 123/1980 Sb. – čl. 7 al. 2 písm. g)
Německo	N, A, F	ETS 112 – prohlášení k čl. 17
Nizozemí	informace podle čl. 4 odst. 2 až 4 – dožádané strany, A, F; jinak dožadující strany, resp. nizoz., A, Š, pokud jde o písemnosti určené pro Nizozemské Antily nebo Arubu	ETS 112 – čl. 17 odst. 1 a 2, resp. prohlášení k čl. 17
Norsko	nor., A, dán., švéd.	ETS 112 – prohlášení k čl. 17
Panama	Š	ETS 112 – prohlášení k čl. 17
Polsko	polština	ETS 112 – prohlášení k čl. 17
Portugalsko	portug., F	ETS 112 – prohlášení k čl. 17
Rakousko	N, A, F	ETS 112 – prohlášení k čl. 17
	dožadující strany	č. 113/1992 Sb. – čl. 4
Rumunsko	rum., F, A	ETS 112 – prohlášení k čl. 17
Rusko	dožádané strany	č. 123/1980 Sb. – čl. 7 al. 2 písm. g)
Řecko	řečtina	ETS 112 – prohlášení k čl. 17
San Marino	ital.	ETS 112 – prohlášení k čl. 17
Slovensko	dožadující strany	ETS 112 – čl. 17 odst. 1 a 2, č. 209/1993 Sb. – čl. 3, čl. 31
Slovinsko	informace podle čl. 4 odst. 2 až 4 – dožádané strany, A, F; jinak dožadující strany	ETS 112 – čl. 17 odst. 1 a 2
	dožádané strany	č. 473/1990 Sb. – čl. 3 odst. 1 věta druhá
Srbsko a Černá Hora	informace podle čl. 4 odst. 2 až 4 – dožádané strany, A, F; jinak dožadující strany	ETS 112 – čl. 17 odst. 1 a 2
	dožádané strany	č. 473/1990 Sb. – čl. 3 odst. 1 věta druhá

Předávání odsouzených

Stát	Jazyk	Jazykové ustanovení
Španělsko	Š	ETS 112 – prohlášení k čl. 17
Švédsko	švéd., A	ETS 112 – prohlášení k čl. 17
Švýcarsko	F, N, ital.	ETS 112 – prohlášení k čl. 17
Thajsko	dožadující strany	č. 107/2002 Sb. – neobsahuje jazykové ustanovení
Tonga	informace podle čl. 4 odst. 2 až 4 – dožádané strany, A, F; jinak dožadující strany	ETS 112 – čl. 17 odst. 1 a 2
Trinidad a Tobago	informace podle čl. 4 odst. 2 až 4 – dožádané strany, A, F; jinak dožadující strany	ETS 112 – čl. 17 odst. 1 a 2
Turecko	turečtina	ETS 112 – prohlášení k čl. 17
Ukrajina	informace podle čl. 4 odst. 2 až 4 – dožádané strany, A, F; jinak dožadující strany	ETS 112 – čl. 17 odst. 1 a 2
USA	informace podle čl. 4 odst. 2 až 4 – dožádané strany, A, F; jinak dožadující strany	ETS 112 – čl. 17 odst. 1 a 2
Velká Británie	informace podle čl. 4 odst. 2 až 4 – dožádané strany, A, F; jinak dožadující strany	ETS 112 – čl. 17 odst. 1 a 2
Venezuela	informace podle čl. 4 odst. 2 až 4 – dožádané strany, A, F; jinak dožadující strany	ETS 112 – čl. 17 odst. 1 a 2

Tabulka č. 5

Předávání dohledu

Stát	Jazyk	Jazykové ustanovení
Albánie	dožadující strany	ETS 051 – čl. 29 odst. 1
Belgie	dožadující strany	ETS 051 – čl. 29 odst. 1
Bosna a Hercegovina	dožadující strany	ETS 051 – čl. 29 odst. 1
Česká republika	češ., A, F	ETS 051 – prohlášení k čl. 29 odst. 2
Francie	dožadující strany	ETS 051 – čl. 29 odst. 1
Chorvatsko	dožadující strany	ETS 051 – čl. 29 odst. 1
Itálie	F	ETS 051 – prohlášení k čl. 29 odst. 2
Lucembursko	F, N, A	ETS 051 – prohlášení k čl. 29 odst. 2
Makedonie	dožadující strany	ETS 051 – čl. 29 odst. 1
Nizozemí	nizoz., F, A, N	ETS 051 – prohlášení k čl. 29 odst. 2
Portugalsko	dožadující strany	ETS 051 – čl. 29 odst. 1
Rakousko	N, A, F	ETS 051 – prohlášení k čl. 29 odst. 2
Slovensko	dožadující strany	ETS 051 – prohlášení k čl. 29 odst. 2, č. 209/1993 Sb. – čl. 3
Slovinsko	dožadující strany	ETS 051 – čl. 29 odst. 1
Srbsko a Černá Hora	dožadující strany	ETS 051 – čl. 29 odst. 1
Švédsko	švéd., A	ETS 051 – prohlášení k čl. 29 odst. 2
Ukrajina	dožadující strany	ETS 051 – čl. 29 odst. 1

Příloha č. 14/B

Tabulka úředních jazyků

Stát / zámořské / závislé území	Úřední jazyk
Afghánistán	pašu, dari (afghánská perština)
Albánie	albánština
Alžírsko	arabština
Americká Samoa	angličtina
Andora	katalánština
Angola	portugalština
Anguilla	angličtina
Antigua a Barbuda	angličtina
Argentina	španělština
Arménie	arménština
Aruba	nizozemština
Austrálie	angličtina
Ázerbajdžán	ázerbajdžánština
Bahamy	angličtina
Bahrajn	arabština
Bangladéš	bengálština (bangla)
Barbados	angličtina
Belgie	francouzština, němčina, nizozemština
Belize	angličtina
Bělorusko	ruština, běloruština
Benin	francouzština
Bermudy	angličtina
Bhútán	dzongkha
Bolívie	španělština
Bosna a Hercegovina	bosenština, srbština, chorvatština
Botswana	angličtina, setswana
Brazílie	portugalština
Britské panenské ostrovy	angličtina
Brunej	malajština
Bulharsko	bulharština
Burkina Faso	francouzština
Burundi	kirundi, francouzština
Cookovy ostrovy	angličtina
Čad	francouzština, arabština
Čína	čínština

Stát / zámořské / závislé území	Úřední jazyk
Dánsko	dánština, němčina, grónština (východní inuitština), faerština
Dominika	angličtina
Dominikánská republika	španělština
Džibuti	arabština, francouzština
Egypt	arabština
Ekvádor	španělština
Eritrea	tigrejština, arabština, angličtina
Estonsko	estonština
Etiopie	amharština
Faerské ostrovy	faerština, dánština
Falklandy	angličtina
Fidži	angličtina
Filipíny	filipínština (založena na tagalogu), angličtina
Finsko	finština, švédština
Francie	francouzština
Francouzská Guyana	francouzština
Francouzská Polynésie	francouzština, tahitština
Gabun	francouzština
Gambie	angličtina
Ghana	angličtina
Gibraltar	angličtina
Grenada	angličtina
Grónsko	grónština (východní inuitština), dánština
Gruzie	gruzínština
Guadeloupe	francouzština
Guam	angličtina
Guatemala	španělština
Guernsey	angličtina
Guinea	francouzština
Guinea-Bissau	portugalština
Guyana	angličtina
Haiti	francouzština, kreolština
Honduras	španělština
Hongkong	čínština (kantonská čínština), angličtina
Chile	španělština
Chorvatsko	chorvatština

Stát / zámořské / závislé území	Úřední jazyk
Indie	hindština – národní jazyk asámština, bengálština, dogri, gudžarátština, kannandština, kašmírština, konkánština, malajámština, manipurština, marátština, nepálština, uríjština, pandžábština, sanskrt, sindhština, tamilština, telugština, urdština
Indonésie	indonéština (modifikovaná forma malajštiny)
Irák	arabština
Írán	perština
Irsko	angličtina, irština (gaelština)
Island	islandština
Itálie	italština
Izrael	hebrejština, arabština
Jamajka	angličtina
Japonsko	japonština
Jemen	arabština
Jersey	angličtina, francouzština
Jihoafriická republika	angličtina, afrikánština, isiNdebele, isiSwati, isiXhosa, isiZulu, Sepeti, Sesotho, Seshoto sa Leboa Setswana, Tshisvenda, Xitsonga
Jordánsko	arabština
Kajmanské ostrovy	angličtina
Kambodža	khmerština
Kamerun	francouzština, angličtina
Kanada	angličtina, francouzština
Kapverdy	portugalština
Katar	arabština
Kazachstán	ruština, kazaština
Keňa	angličtina, svahilština (kiswahili)
Kiribati	angličtina
Kokosové ostrovy	angličtina, malajština (kokosový dialekt)
Kolumbie	španělština
Komory	komorština (shikomoro), francouzština, arabština
Kongo (Konžská demokratická republika)	francouzština
Kongo (Konžská republika)	francouzština
Korejská lidově demokratická republika	korejština
Korejská republika	korejština
Kostarika	španělština
Kuba	španělština
Kuvajt	arabština
Kypr	řečtina, turečtina

Stát / zámořské / závislé území	Úřední jazyk
Kyrgyzstán	ruština, kyrgyzština
Laos	laoština
Lesotho	angličtina, sesotho (jižní sotho)
Libanon	arabština(levantský dialekt)
Libérie	angličtina
Libye	arabština
Lichtenštejnsko	němčina
Litva	litevština
Lotyšsko	lotyština
Lucembursko	lucemburština, francouzština, němčina
Macao	činština (kantonská činština), portugalština
Madagaskar	francouzština, malagasy
Maďarsko	maďarština
Makedonie (Bývalá jugoslávská republika Makedonie)	makedonština, albánština
Malajsie	malajština
Malawi	angličtina, chihewa
Maledivy	divehi (dialekt sinhálštiny)
Mali	francouzština
Malta	maltština, angličtina (v soudnictví maltština)
Man	angličtina
Maroko	arabština
Marshallovy ostrovy	angličtina, maršalština
Martinik	francouzština
Mauritius	francouzština, angličtina
Mauretánie	arabština, wolofština
Mayotte	francouzština
Mexiko	španělština
Mikronésie	angličtina
Moldávie	moldavština
Monako	francouzština
Mongolsko	mongolština
Montserrat	angličtina
Mosambik	portugalština
Myanmar (dř. Barma)	barmština
Namibie	angličtina
Nauru	naurština
Německo	němčina

Stát / zámořské / závislé území	Úřední jazyk
Nepál	nepálština
Niger	francouzština
Nigérie	angličtina
Nikaragua	španělština
Nizozemské království	nizozemština, fríština
Nizozemské Antily	nizozemština
Niue	niueština
Norfolk	angličtina
Norsko	norština (bokmal, nynorsk)
Nová Kaledonie	francouzština
Nový Zéland	angličtina, maorština
Omán	arabština
Pákistán	urdština, angličtina
Palau	angličtina
Palestinská autonomní území	arabština
Panama	španělština
Panenské ostrovy	angličtina
Papua Nová Guinea	melanéský pidgin
Paraguay	španělština, guaraní
Peru	španělština, kečuánština
Pitcairn	angličtina
Pobřeží slonoviny	francouzština
Polsko	polština
Portoriko	španělština, angličtina
Portugalsko	portugalština
Rakousko	němčina
Réunion	francouzština
Rovníková Guinea	španělština, francouzština
Rumunsko	rumunština
Rusko	ruština
Rwanda	kyniarwanda, francouzština, angličtina
Řecko	řečtina
Salvador	španělština
Samoa	samojština, angličtina
San Marino	italština
Saudská Arábie	arabština
Senegal	francouzština

Stát / zámořské / závislé území	Úřední jazyk
Severní Mariánské ostrovy	angličtina
Seychely	angličtina, francouzština, kreolština
Sierra Leone	angličtina
Singapur	angličtina, čínština, malajština, tamilština
Slovensko	slovenština
Slovinsko	slovinština
Somálsko	somálština
Spojené arabské emiráty	arabština
Spojené státy americká	angličtina
Srbsko a Černá Hora	srbština (Srbsko), srbština ijekavské výslovnosti (Černá Hora)
Srí Lanka	sinhálština, tamilština
Středoafrická republika	francouzština
Súdán	arabština
Surinam	nizozemština
Suverénní řád Maltézských rytířů	francouzština
Svalbard	norština
Svatá Helena	angličtina
Svatý Kryštof (Kitts) a Nevis	angličtina
Svatá Lucie	angličtina
Svatý Petr a Michal (Saint-Pierre et Miquelon)	francouzština
Svatý Tomáš a Princův ostrov	portugalština
Svatý Vincent a Grenadiny	angličtina
Svazijsko	angličtina, siSwati
Sýrie	arabština
Šalamounovy ostrovy	angličtina
Španělsko	španělština
Švédsko	švédština
Švýcarsko	němčina, francouzština, italština, rétorománština
Tádžikistán	tádžikština
Tanzanie	angličtina, svahilština (kiswahili)
Tchaj-wan	mandarínská čínština
Thajsko	thajština
Togo	francouzština
Tokelau	angličtina, tokelauština
Tonga	tonžština, angličtina
Trinidad a Tobago	angličtina

Stát / zámořské / závislé území	Úřední jazyk
Tunisko	arabština
Turecko	turečtina
Turkmenistán	turkmenština
Turks a Caicos	angličtina
Tuvalu	tuvalština, angličtina
Uganda	angličtina
Ukrajina	ukrajinština
Uruguay	španělština
Uzbekistán	uzbečtina
Vánoční ostrov	angličtina
Vanuatu	angličtina, francouzština, pidgin (Bislama, Bichelama)
Vatikánské město	italština, latina, francouzština
Velká Británie	angličtina
Venezuela	španělština
Vietnam	vietnamština
Východní Timor	tetum, portugalsština
Wallis a Futuna	francouzština
Zambie	angličtina
Západní Sahara	arabština
Zimbabwe	angličtina

Tato žádost je **naléhavá** z těchto důvodů:⁵⁾ .....

.....
Tato žádost je důvěrná z těchto důvodů:⁶⁾ .....

.....
Specifikace dožádané činnosti:⁷⁾ .....

.....
.....

Při provedení úkonu se žádá umožnění přítomnosti těchto osob:⁸⁾ .....

.....

O poskytnutí vzájemné právní pomoci je žádáno na základě

- čl. ... Evropské úmluvy o vzájemné právní pomoci ve věcech trestních z 20. dubna 1959
- čl. ... Úmluvy OSN proti nedovolenému obchodu s omamnými a psychotropními látkami z 20. prosince 1988
- čl. ... Úmluvy o praní, vyhledávání, zadržování a konfiskaci výnosů z trestné činnosti z 8. listopadu 1990
- čl. ... Trestněprávní úmluvy o korupci z 27. ledna 1999
- čl. ....
- vzájemnosti.⁹⁾

Pro případné konzultace je možné kontaktovat:¹⁰⁾ .....

.....

Seznam příloh:

1. znění ustanovení trestního zákona České republiky, podle kterých je posuzován trestný čin,

.....

.....

..... soud v ..... využívá této příležitosti k vyjádření své nejhlubší úcty.....³⁾

V ..... dne ..... 20..

.....
(jméno a služební postavení)
(Podpis a otisk úředního razítka)

⁵⁾ Např. vazební věc, koordinovaný výkon v různých etapách, přítomnost právníka, přítomnost třetích osob pro konfrontaci atp. Pokud žádost naléhavá není, tento odstavec se vypustí.

⁶⁾ Pokud žádost důvěrná není, tento odstavec se vypustí.

⁷⁾ Identifikační údaje o osobě, kterou je zapotřebí vyslechnout, otázky, které mají být položeny, adresa místa, které má být prohledáno, atp.

⁸⁾ Uvedou se identifikační údaje osob a jejich vztah k trestnímu řízení.

⁹⁾ Záruku vzájemnosti poskytuje v řízení před soudem Ministerstvo (§ 376 odst. 2 trestního řádu).

¹⁰⁾ Uvede se jméno, příjmení, funkce, přímé telefonní spojení, faxové spojení a adresa elektronické pošty.

DOPORUČENÝ ČESKO-NĚMECKÝ FORMULÁŘ ŽÁDOSTI O DORUČENÍ PÍSEMNOSTI SOUDU NEBO STÁTNÍHO ZASTUPITELSTVÍ

Ž Á D O S T
O DORUČENÍ PÍSEMNOSTI SOUDU NEBO STÁTNÍHO ZASTUPITELSTVÍ V CIZINĚ
E R S U C H E N
UM ZUSTELLUNG EINES GERICHTLICHEN ODER STAATSANWALTSCHAFTLICHEN
SCHRIFTSTÜCKES IM AUSLAND

Název, adresa a č. j. dožadujícího orgánu
Bezeichnung, Anschrift und Aktenzeichen
der ersuchenden Stelle

Název a adresa dožádaného orgánu
Bezeichnung und Anschrift
der Bestimmungsbehörde

V souvislosti s trestním řízením proti

In einem strafrechtlichen Verfahren gegen die/den .....

občanovi (občance)

Staatsangehörigen .....

pro/wegen .....

má dožadující orgán tu čest zaslat dožádanému orgánu níže uvedené písemnosti ve dvojnásobném vyhotovení s prosbou o neprodlené doručení jednoho exempláře příjemci, a to

beehrüt sich die ersuchende Stelle, der Bestimmungsbehörde die unten angegebenen Schriftstücke in zweifacher Fertigung mit der Bitte zu übersenden, davon ein Stück unverzüglich dem Empfänger zustellen zu lassen, nämlich

(jméno a adresa)

(Name und Anschrift) .....

a) jednou z forem stanovených právními předpisy dožádaného státu, týkajícími se doručování podobných písemností*.

in einer der nach den Rechtsvorschriften des ersuchten Staates für die Zustellung gleichartiger Schriftstücke vorgesehenen Formen*.

b) následující zvláštní formou, jestliže je slučitelná s právními předpisy dožádaného státu*:

in der folgenden besonderen Form, sofern sie mit den Rechtsvorschriften des ersuchten Staates vereinbar ist*:

Prosíme dožádaný orgán, aby přiložený dodatečný exemplář této žádosti opatřil na zadní straně potvrzením o doručení a zaslal ho zpět na adresu dožadujícího orgánu.

Die Bestimmungsbehörde wird gebeten, die beigefügte Mehrfertigung dieses Antrages auf der Rückseite mit dem Zustellungszeugnis zu versehen und sodann an die ersuchende Stelle zurücksenden zu lassen.

Seznam písemností/Verzeichnis der Schriftstücke: .....

Vyhotoveno v/Ausgefertigt in .....

dne/am .....

.....
(podpis a razítko)
(Unterschrift und Siegel)

.....
(jméno a služební postavení)
(Name und Amtsbezeichnung)

*) Hodící se zakřížkujte.

*) Zutreffendes ankreuzen.

POTVRZENÍ O DORUČENÍ
ZUSTELLUNGSZEUGNIS

Níže podepsaný úřad má tu čest potvrdit,
Die unterzeichnete Behörde beehrt sich zu bescheinigen,

1. že žádost byla vyřízena*
1. da der Antrag erledigt worden ist*

- dne/am .....
- v (místo, ulice, číslo domu)
in (Ort, Strasse, Nummer) .....

- jednou z následujících forem:
- in einer der folgenden Formen:

- a) jednou z forem stanovených právními předpisy dožádaného státu pro doručování podobných písemností*.
in einer nach den Rechtsvorschriften des ersuchten Staates für die Zustellung gleichartiger Schriftstücke
vorgesehen Form*.
b) následující formou slučitelnou s právními předpisy dožádaného státu*:
in der folgenden mit den Rechtsvorschriften des ersuchten Staates vereinbarten besonderen Form*:

Písemnosti, uvedené v žádosti, byly předány:
Die in dem Antrag erwähnten Schriftstücke sind begeben worden an:

- (jméno a postavení osoby)
- (Name und Stellung der Person) .....
- Příbuzenský, pracovní nebo jiný poměr k příjemci písemností.
- Verwandtschafts-, Arbeit- oder sonstiger Verhältnis zum Zustellungsempfänger: .....

2. že žádost nemohla být vyřízena z těchto důvodů:*)
2. da der Antrag aus folgenden Gründen nicht erledigt werden konnte:*)

Zpět na tuto adresu:
Zurück an:

Vyhotoveno v
Ausgefertigt in .....

Název, adresa a č. j. dožadujícího orgánu
Bezeichnung, Anschrift und Aktenzeichen
der ersuchenden Stelle

dne/am .....

.....
(podepsaný úřad)
(unterzeichnete Behörde)

.....
(podpis a razítko)
(Unterschrift und Siegel)

.....
(jméno a služební postavení)
(Name und Amtsbezeichnung)

*) *Hodící se zakřížkujte.*

*) *Zutreffendes ankreuzen.*

DOPORUČENÝ ČESKO-NĚMECKÝ FORMULÁŘ DVOJAZYČNÉHO PRŮVODNÍHO DOPISU K DOŽÁDÁNÍ

<p>..... (Název dožadujícího orgánu) (Bezeichnung der ersuchenden Stelle)</p>	<p>..... (Adresa dožadujícího orgánu) (Anschrift der ersuchenden Stelle)</p>
<p>Č. jednací Aktenzeichen .....</p>	<p>..... (Místo, datum) (Ort, Datum)</p>
<p>(Název a adresa dožádaného orgánu) (Bezeichnung und Anschrift der Bestimmungsbehörde)</p>	
<p>Právní pomoc v trestních věcech: Rechtshilfeverkehr in strafrechtlichen Angelegenheiten:</p> <p>zde/hier: Žádost ze dne/Ersuchen vom .....</p> <p style="padding-left: 20px;">o/um - doručení/Zustellung o/um - výslech/Vernehmung</p> <p>v trestním řízení proti/in dem Strafverfahren gegen .....</p> <p>S 1 žádostí o poskytnutí právní pomoci Mit 1 Rechtshilfeersuchen</p> <ul style="list-style-type: none"> - včetně příloh/nebst Anlagen - a překladů/und Übersetzungen (po dvou exemplářích/je zweifach) <p style="margin-top: 20px;">Vážené dámy, vážení pánové! Sehr geehrte Damen und Herren!</p> <p>Výše uvedenou žádost o poskytnutí právní pomoci Vám zasílám s prosbou, abyste ji postoupili příslušnému justičnímu orgánu a dokumenty o vyřízení záležitosti nám co nejdříve zaslali.*</p> <p>Das vorbezeichnete Rechtshilfeersuchen bersende ich mit der Bitte, es an die für die Erledigung zuständige Justizbehörde weiterzuleiten und mir die Erledigungsstücke baldmöglichst zu übermitteln.*</p> <p>S dokonalou úctou Mit vorzüglicher Hochachtung</p>	
<p>..... (podpis) (Unterschrift)</p>	<p>..... (jméno a služební postavení) (Name und Amtsbezeichnung)</p>
<p>^{*) Případné dodatky:} <i>Věc mimořádně spěchá, protože</i></p> <p style="padding-left: 20px;">a) obviněný se nachází ve vazbě. b) termín hlavního líčení je již stanoven na ..... c) hrozí promlčení.</p> <p>^{*) Mögliche Zusätze:} <i>Die Sache ist besonders eilbedürftig, weil</i></p> <p style="padding-left: 20px;">a) der Beschuldigte sich in Haft befindet. b) der Termin zur Hauptverhandlung bereits auf ..... festgesetzt ist. c) Verjährung droht.</p>	

Příloha č. 16/C

**DOPORUČENÝ ČESKO-NĚMECKÝ FORMULÁŘ
ŽÁDOSTI O SDĚLENÍ INFORMACE Z REJSTŘÍKU TRESTŮ**

Ž Á D O S T
O UDĚLENÍ INFORMACE Z REJSTŘÍKU TRESTŮ

E R S U C H E N
UM ERTEILUNG EINER AUSKUNFT AUS DEM STRAFREGISTER

Název, adresa a č. j. dožadujícího orgánu
Bezeichnung, Anschrift und Aktenzeichen
der ersuchenden Stelle

Název a adresa dožádaného orgánu
Bezeichnung und Anschrift
der Bestimmungsbehörde

V souvislosti s trestním řízením proti níže uvedené osobě se žádající orgán obrací na dožádaný orgán s prosbou o brzké zaslání informace z tamního trestního rejstříku, která se týká obviněné(-ho).

In einem strafrechtlichen Verfahren gegen die nachstehend näher bezeichnete Person beehrt sich die ersuchende Stelle, die Bestimmungsbehörde um baldige Übersendung einer Auskunft aus dem dortigen Strafregister bezüglich des/der Beschuldigten zu bitten.

Rodné jméno

Geburtsname .....

Příjmení (jen pokud se liší od rodného jména)

Familienname (nur bei Abweichung vom Geburtsnamen) .....

Jméno (jména)

Vornamen .....

Den narození

Geburtsstag .....

Místo narození

Geburtsort .....

Státní příslušnost

Staatsangehörigkeit .....

Poslední známá adresa

Letzte bekannte Anschrift .....

Rodné jméno matky

Geburtsname der Mutter .....

Vyhotoveno v

Ausgefertigt in ..... dne/am .....

.....
(podpis a razítko)
(Unterschrift und Siegel)

.....
(jméno a služební postavení)
(Name und Amtsbezeichnung)

VÝPIS Z REJSTŘÍKU TRESTŮ
AUSKUNFT AUS DEM STRAFREGISTER

Niže podepsaný úřad má tu čest potvrdit, že ve zdejším trestním rejstříku o osobě, jmenované na druhé straně,
Die unterzeichnete Behörde beehrt sich zu bescheinigen, da in dem hiesigen Strafregister hinsichtlich der
umstehend aufgeführten Person

- nejsou žádné záznamy.
Keine Eintragungen enthalten sind.
- jsou záznamy, jak jsou uvedeny v příloze.
Die sich aus der Anlage ergebenden Eintragungen enthalten sind.
- jsou tyto záznamy:
die folgenden Eintragungen enthalten sind:

Zpět na tuto adresu:
Zurück an:

Vyhotoveno v
Ausgefertigt in .....

dne/am .....

Název, adresa a č. j. dožadujícího orgánu
Bezeichnung, Anschrift und Aktenzeichen der
ersuchenden Stelle

.....
(podepsaný úřad)
(unterzeichnete Behörde)

.....
(podpis a razítko)
(Unterschrift und Siegel)

.....
(jméno a služební postavení)
(Name und Amtsbezeichnung)

VZOR ZATÝKACÍHO ROZKAZU¹⁾

..... soud v .....

č. j. .... / ..... - .....

ZATÝKACÍ ROZKAZ

..... soud v ..... žádá, aby byl zatčen a do vazby tohoto soudu - výkonu trestu odnětí svobody²⁾ dodán .....³⁾, nar....., státní příslušník ....., bytem v ....., který je v České republice trestně stíhán - byl v České republice pravomocně odsouzen¹⁾ .....⁴⁾ pro spáchání trestného činu ..... podle § ..... odst. .... trestního zákona České republiky, kterého se měl dopustit - dopustil²⁾ tím, že .....

Popis hledané osoby: .....

Znění příslušných ustanovení trestního zákona upravujících skutkovou podstatu trestného činu:

§ ...

Trestní stíhání – výkon trestu²⁾ není v České republice promlčeno/-n.

Znění příslušných ustanovení trestního zákona upravujících promlčení:

§ ...

Popis úkonů ovlivňujících plynutí promlčecí doby: .....

Hledaná osoba byla souzena a odsouzena ve své přítomnosti – ve své nepřítomnosti²⁾. Právo osoby na nové projednání věci v její přítomnosti zajišťuje ustanovení § 306a trestního řádu České republiky, které zní:

§ 306a

(1) Pominou-li důvody řízení proti uprchlému, pokračuje se v trestním řízení podle obecných ustanovení. Požaduje-li to obviněný, provedou se v řízení před soudem znovu důkazy v předchozím soudním řízení provedené, u nichž to jejich povaha připouští, nebo jejichž opakování nebrání jiná závažná skutečnost; v opačném případě se obviněnému protokoly o provedení těchto důkazů přečtou a umožní se mu, aby se k nim vyjádřil.

(2) Skončilo-li řízení proti uprchlému pravomocným odsuzujícím rozsudkem a poté pominuly důvody, pro které se řízení proti uprchlému vedlo, na návrh odsouzeného podaný do osmi dnů od doručení rozsudku soud prvního stupně takový rozsudek zruší a v rozsahu stanoveném v odstavci 1 se hlavní líčení provede znovu. O právu navrhnout zrušení pravomocného odsuzujícího rozsudku musí být při doručení rozsudku odsouzený poučen. Přiměřeně soud postupuje, vyžaduje-li to mezinárodní smlouva, jíž je Česká republika vázána.

(3) V novém řízení nemůže dojít ke změně rozhodnutí v neprospěch obviněného.

Přílohou tohoto zatýkacího rozkazu jsou:

- prohlášení o potvrzení totožnosti hledané osoby,
- rozsudek ..... soudu v ..... z ....., sp. zn. .... / .....,

V ..... dne ..... 20..

.....
(podpis a otisk úředního razítka)
(jméno a služební postavení)

¹⁾ srov. § 13, § 28

²⁾ Nehodící se škrtněte.

³⁾ Uvede se procesní postavení osoby.

⁴⁾ Pokud jde o vyžádání odsouzeného k výkonu trestu odnětí svobody, uvedou se údaje o odsuzujícím rozsudku a případném rozhodnutí odvolacího soudu.

⁵⁾ Pokud má soud k dispozici fotografii nebo daktyloskopickou kartu osoby, uvede na ně v rámci popisu odkaz a přiloží je k zatýkacímu rozkazu ve formě prohlášení o potvrzení totožnosti vypracovaného podle vzoru, který tvoří přílohu č. 18.

⁶⁾ Pokud nejde o vyžádání odsouzeného k výkonu pravomocně uloženého trestu, tato část se vypustí.

⁷⁾ Pokud nejde o vyžádání odsouzeného k výkonu trestu uloženého v nepřítomnosti hledané osoby, tato část se vypustí.

VZOR PROHLÁŠENÍ O POTVRZENÍ TOTOŽNOSTI

Příloha k zatýkácímu rozkazu ..... soudu v ..... z ..... , sp. zn. .... /.....

PROHLÁŠENÍ O POTVRZENÍ TOTOŽNOSTI

(fotografie)¹⁾

Prohlášení

předsedy senátu ..... soudu v ..... , Česká republika

Osobou na fotografii je .....²⁾ ..... , nar. ....
v ..... , státní příslušník ..... , na kterého byl ..... soudem
v ..... dne ..... vydán zatýkácí rozkaz, sp. zn. .... /.....

.....
(jméno a služební postavení)
(podpis a otisk úředního razítka)

V ..... dne .....

¹⁾ Fotografie se vlepí do prohlášení a přes její roh se otiskne kulaté úřední razítko soudu.

²⁾ Uvede se procesní postavení osoby.

OBSAH

Část první: Obecná část	§ 1-16	str. 18
Účel instrukce	§ 1	str. 18
Informace o mezinárodních smlouvách závazných pro Českou republiku	§ 3	str. 18
Způsob styku s cizinou	§ 4-14	str. 18
Styk prostřednictvím Ministerstva spravedlnosti	§ 4	str. 18
Přímý styk s cizozemskými justičními orgány	§ 5	str. 18
Styk s cizozemskými zastupitelskými úřady akreditovanými pro Českou republiku se sídlem v České republice	§ 7	str. 19
Styk s cizozemskými zastupitelskými úřady akreditovanými pro Českou republiku se sídlem v cizině	§ 8	str. 19
Styk se zastupitelskými úřady České republiky v cizině	§ 10	str. 19
Doručování osobám požívajícím imunit	§ 11	str. 19
Přímé doručování do ciziny	§ 12	str. 19
Úprava písemností určených pro cizinu	§ 13	str. 20
Ověřené kopie určené pro cizinu	§ 14	str. 20
Omezení nebo odnětí osobní svobody cizince v České republice	§ 15	str. 20
Omezení nebo odnětí osobní svobody občana České republiky v cizině a pátrání po pobytu	§ 16	str. 20
Část druhá: Zvláštní část	§ 17-79	str. 21
Hlava I: Právní pomoc v užším smyslu	§ 17-26	str. 21
Základní normativní úprava	§ 17	str. 21
Dožádání do ciziny	§ 18	str. 21
Dožádání z ciziny	§ 19	str. 22
Zvláštní ustanovení o některých druzích právní pomoci v užším smyslu	§ 20-25	str. 22
Dožádání o doručení písemností adresátovi v cizině	§ 20	str. 22
Přeshraniční pronásledování (§ 435 trestního řádu)	§ 21	str. 22
Dočasné předání do ciziny za účelem provedení procesních úkonů (§ 438 trestního řádu)	§ 22	str. 22
Dočasné převzetí z ciziny za účelem provedení procesních úkonů (§ 440 trestního řádu)	§ 23	str. 23
Zajištění a odevzdání věcí a zajištění majetku (§ 441 trestního řádu)	§ 24	str. 23
Výslech prostřednictvím videotelefonu a telefonu (§ 444 a § 445 trestního řádu)	§ 25	str. 23
Náklady dožádání (§ 382 odst. 2 trestního řádu)	§ 26	str. 24
Hlava II: Extradice	§ 27-50	str. 24
Oddíl první: Vyžádání z ciziny	§ 27-38	str. 24
Základní normativní úprava	§ 27	str. 24
Zatýkácí rozkaz	§ 28	str. 24
Žádost o předběžnou vazbu	§ 29	str. 25
Dodatkové informace	§ 30	str. 25
Postup po rozhodnutí dožádaného státu	§ 31	str. 25

Dočasné převzetí vydávané osoby	§ 32	str. 25
Zásada speciality a žádost o dodatečný souhlas s dalším trestním stíháním nebo výkonem trestu	§ 33	str. 26
Zvláštní ustanovení o vyžádání z některých států	§ 34-38	str. 26
Vyžádání ze Spolkové republiky Německo	§ 34	str. 26
Vyžádání z Rakouské republiky	§ 35	str. 26
Extradiční materiály pro účely vyžádání ze Spojených států amerických	§ 36	str. 26
Extradiční materiály pro účely vyžádání z Kanady	§ 37	str. 27
Extradiční materiály pro účely vyžádání z Nového Zélandu	§ 38	str. 28
Oddíl druhý: Vydání do ciziny	§ 39-46	str. 29
Základní normativní úprava	§ 39	str. 29
Předběžná a vydávací vazba	§ 40	str. 29
Rozhodnutí o přípustnosti vydání	§ 41	str. 29
Souběh žádostí o vydání (§ 401 trestního řádu)	§ 42	str. 30
Postup po povolení vydání	§ 43	str. 30
Odklad vydání	§ 44	str. 30
Dočasné předání	§ 45	str. 30
Rozšíření vydání na jiný trestný čin (§ 402 trestního řádu)	§ 46	str. 30
Oddíl třetí: Upuštění od výkonu zbytku trestu odnětí svobody podle § 327 odst. 1 trestního řádu	§ 47-50	str. 31
Hlava III: Předání trestního řízení do ciziny	§ 51-55	str. 31
Základní normativní úprava	§ 51	str. 31
Návrh na předání trestního řízení (§ 448 odst. 1 trestního řádu)	§ 53	str. 31
Žádost o převzetí trestního řízení (§ 448 odst. 2 trestního řádu)	§ 54	str. 32
Předání trestního řízení do Spolkové republiky Německo	§ 55	str. 32
Hlava IV: Výkon rozhodnutí ve vztahu k cizině	§ 56-79	str. 32
Oddíl první: Předání odsouzeného do ciziny	§ 56-60	str. 32
Základní normativní úprava	§ 56	str. 32
Předání odsouzeného podle Úmluvy o předávání odsouzených osob	§ 57	str. 33
Předání odsouzeného podle Dodatkového protokolu k Úmluvě o předávání odsouzených osob	§ 58	str. 33
Předání odsouzeného podle Úmluvy o předávání osob odsouzených k trestu odnětí svobody k výkonu trestu ve státě, jehož jsou občany (Berlínská úmluva)	§ 59	str. 34
Postup po předání odsouzeného	§ 60	str. 34
Oddíl druhý: Převzetí odsouzeného z ciziny	§ 61-63	str. 34
Základní normativní úprava	§ 61	str. 34
Řízení o uznání cizozemského rozhodnutí	§ 62	str. 35
Výkonávací řízení	§ 63	str. 35
Oddíl třetí: Předání výkonu rozsudku, pokud se odsouzený nachází na území cizího státu (§ 457 trestního řádu)	§ 65-71	str. 35
Základní normativní úprava	§ 65	str. 35
Předání výkonu rozsudku na základě mezinárodní smlouvy	§ 66-67	str. 36

Předání výkonu rozsudku podle Dodatkového protokolu k Úmluvě o předávání odsouzených osob	§ 66	str. 36
Předání výkonu rozsudku do Slovenské republiky	§ 67	str. 36
Předání výkonu rozsudku na bezsmluvním základě	§ 68-70	str. 36
Ověření podmínek, za nichž může cizí stát převzít výkon rozsudku	§ 68	str. 36
Žádost o převzetí výkonu rozsudku na bezsmluvním základě	§ 69	str. 36
Předání výkonu rozsudku do Spolkové republiky Německo	§ 70	str. 37
Postup po předání výkonu rozsudku	§ 71	str. 37
Oddíl čtvrtý: Převzetí výkonu cizozemského rozsudku, pokud se odsouzený nachází na území České republiky	§ 72-73	str. 37
Základní normativní úprava	§ 72	str. 37
Řízení o uznání a výkonu cizozemského rozhodnutí	§ 73	str. 38
Oddíl pátý: Předávání dohledu nad podmíněně odsouzenými a podmíněně propuštěnými pachateli	§ 74-78	str. 38
Předání dohledu do ciziny	§ 74-76	str. 38
Převzetí dohledu z ciziny	§ 77-78	str. 38
Oddíl šestý: Výkon jiných druhů rozhodnutí	§ 79	str. 39
Část třetí: Závěrečná ustanovení	§ 80-83	str. 39
Přílohy		str. 41
Příloha č. 1: Konzulární úmluvy, jimiž je Česká republika vázána		str. 42
Příloha č. 2: Mnohostranné mezinárodní smlouvy v oblasti mezinárodní justiční spolupráce v trestních věcech		str. 44
Příloha č. 3: Dvoustranné mezinárodní smlouvy v oblasti mezinárodní justiční spolupráce v trestních věcech		str. 46
Příloha č. 4: Evropská úmluva o vydávání		str. 49
A. Seznam smluvních stran		str. 49
B. Výhrady a prohlášení		str. 50
Příloha č. 5: Dodatkový protokol k Evropské úmluvě o vydávání		str. 75
A. Seznam smluvních stran		str. 75
B. Výhrady a prohlášení		str. 46
Příloha č. 6: Druhý dodatkový protokol k Evropské úmluvě o vydávání		str. 78
A. Seznam smluvních stran		str. 78
B. Výhrady a prohlášení		str. 79
Příloha č. 7: Evropská úmluva o vzájemné pomoci ve věcech trestních		str. 82
A. Seznam smluvních stran		str. 82
B. Výhrady a prohlášení		str. 83
Příloha č. 8: Dodatkový protokol k Evropské úmluvě o vzájemné pomoci ve věcech trestních		str. 108
A. Seznam smluvních stran		str. 108
B. Výhrady a prohlášení		str. 109
Příloha č. 9: Druhý dodatkový protokol k Evropské úmluvě o vzájemné pomoci ve věcech trestních		str. 112

A. Seznam smluvních stran	str. 112
B. Výhrady a prohlášení	str. 113
Příloha č. 10: Evropská úmluva o předávání trestního řízení	str. 116
A. Seznam smluvních stran	str. 116
B. Výhrady a prohlášení	str. 117
Příloha č. 11: Úmluva o předávání odsouzených osob	str. 122
A. Seznam smluvních stran	str. 122
B. Výhrady a prohlášení	str. 137
Příloha č. 12: Dodatkový protokol k Úmluvě o předávání odsouzených osob	str. 137
A. Seznam smluvních stran	str. 137
B. Výhrady a prohlášení	str. 138
Příloha č. 13: Evropská úmluva o dohledu nad podmíněně odsouzenými a podmíněně propuštěnými pachateli	str. 139
A. Seznam smluvních stran	str. 139
B. Výhrady a prohlášení	str. 140
Příloha č. 14: Jazykové tabulky	str. 143
A. Tabulky jazyků podle prohlášení k vybraným mnohostranným mezinárodním smlouvám a podle dvoustranných mezinárodních smluv v jednotlivých oblastech mezinárodní justiční spolupráce v trestních věcech	str. 143
Tabulka č. 1: Vydávání	str. 144
Tabulka č. 2: Dožádání	str. 146
Tabulka č. 3: Předávání trestního řízení	str. 149
Tabulka č. 4: Předávání odsouzených	str. 151
Tabulka č. 5: Předávání dohledu	str. 154
B. Tabulka úředních jazyků	str. 155
Příloha č. 15: Vzor žádosti o právní pomoc	str. 162
Příloha č. 16: Doporučené česko-německé formuláře	str. 164
A. Žádost o doručení písemnosti soudu nebo státního zastupitelství	str. 164
B. Dvojjazyčný průvodní dopis k dožádání	str. 166
C. Žádost o sdělení informace z rejstříku trestů	str. 167
Příloha č. 17: Vzor zatýkacího rozkazu	str. 169
Příloha č. 18: Vzor prohlášení o potvrzení totožnosti	Str. 170

Vydavatel: Ministerstvo spravedlnosti ČR- **Vychází:** podle potřeby pro vnitřní potřebu justice - **Redakce:** Ministerstvo spravedlnosti ČR, Vyšehradská 16, 128 10 Praha 2 - telefon: 221 997 119 - e-mail: sis@msp.justice.cz - **Administrace, objednávky:** NVD, Na průhonu 19/653, Praha 8, e-mail: nvd@atlas.cz - **Tisk:** Vězeňská služba VStisk Praha - Pankrác - **Distribuce:** V.R.V. s.r.o. (ZPS), provoz Petýrkova 1950, Praha 11